

Vita

Marc Renwart

Luc COECKELBERGHS
° 28/05/1953, Meensel-Kiezezem (B)

Van 1972 tot 1976 studies aan het 'Hoger St.-Lukasinstituut' in Brussel (schilderkunst) en aan het 'Rijkscentrum voor Hoger Kunstonderwijs' (RHoK) eveneens in Brussel (grafiek).

Docenten 'Hoger St.-Lukasinstituut': Maurits Van Saene, Lieven Delafortrie, Rene Hertcant, e.a. Docenten 'RhoK': Jean Bilquin, André Roelant, e.a. In 1978, Rome (IT), 'Accademia di Belle Arti' en 'Accademia Belgica': 'Specialisatiebeurs' van het ICB (Bestuur Internationale Culturele Betrekkingen van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur).

Vanaf 1982, docent artistieke vakken afstudeerrichting Beeldende Kunsten aan de 'Hogeschool Sint-Lukas Brussel', momenteel 'LUCA – School of Arts, Campus St.-Lukas Brussel'. Docent 'De Studie van de Beeldelementen' en sinds 2007 tevens 'Onderzoek en Ontwikkeling in de Artistieke Praktijk' in de Vrije Kunsten. Leeft en werkt te Meensel-Kiezezem (Tielt-Winge) (B).

From 1972 to 1976 studies at the 'Hoger St.-Lukasinstituut' (Sint Lukas College of Arts) in Brussels (painting) and the 'Rijkscentrum voor Hoger Kunstonderwijs – RhoK' (National Centre for Higher Art Education) also in Brussels (graphical arts).

Teachers at 'Hoger St.-Lukasinstituut': Maurits Van Saene, Lieven Delafortrie, Rene Hertcant, etc. Teachers at 'RHoK': Jean Bilquin, André Roelant, etc.

In 1978, Rome (IT), 'Accademia di Belle Arti' and 'Accademia Belgica': 'Specialization scholarship' from the ICB (Management of International Cultural Relations, from the Ministry of National Education and Culture).

From 1982 on, teacher of artistic subjects in the Visual Arts at the 'Hogeschool Sint-Lukas Brussels', currently 'LUCA – School of Arts, Campus St.-Lukas Brussels'. Teacher of 'The Study of the Visual Elements' and since 2007 also 'Research and Development in the Artistic Practice', in Fine Arts. Lives and works in Meensel-Kiezezem (Tielt-Winge) (B).

S = solo exhibition

1976

(16/04–02/05)

Tienen, Bank van Parijs en de Nederlanden: *'Jonge Tiense Kunst'*

* Guido Andries, Luc Coeckelberghs, Vincent Crolla, Jacques Degroux, Jan Decoster, Rony Defau, Omer Es, Johan Fox, André Grammet, Danielle Hion-Segers, Yves Knaepen, Jean-Georges Massart, Luc Peeters, Luc Roovers, Rico Roovers, Francis Vaes, Dirk Van den Broek, Johnny Wéry, Yvan Willems

Catalogus

'Jonge Tiense Kunst 1976'

* H. Boel / J. Thomas, niet gepagineerd, gn. ill., Nederlands

** Lieven Delafortrie

“Een beperkte selectie uit het werk van deze jonge kunstenaar geeft niet altijd een juist beeld van die rijke belevingswereld, van die dynamische concepten, van die nieuwe persoonlijke relaties, van de complexe structuren die zijn nog wisselend gedragspatroon helpen bepalen. Luc Coeckelberghs stelt zich met een grote wendbaarheid op in dat veld van de schilderkunst waar de beeldende middelen slechts gehanteerd worden als de autonome dragers van betekenissen. Zij dragen slechts, verwijzen slechts naar het zeer eigen repertoire van visuele tekens, signalen en symbolen. Wanneer dit standpunt moeilijk waar te nemen blijkt uit een beperkt deel van het werk dan ligt dat wel grotendeels aan zijn zeer wendbare, vooruitstrevende houding. Stellingen worden door de kunstenaar en zijn werk ingenomen om de mogelijkheden naar hun bruikbaarheid te onderzoeken.

De brede waaier van schilderkundige mogelijkheden wordt onderworpen aan een steeds weerkerend reductieproces, waarbij de verzamelde technische verworvenheden en de uitgesorteerde esthetische elementen opnieuw worden ingepast in het voortdurend en rustig volgehouden grondpatroon. Luc Coeckelberghs heeft zichtbaar voor de pluriformiteit gekozen. De tekeningen en schilderijen met de menselijke figuur of haar onmiddellijke omgeving als motief zijn de waardevolle uitdrukkingen van het hogergenoemde grondpatroon. Kenmerkend is ook het schetsmatig en levendig karakter. De lichamen zijn helder, transparant geschilderd als vloeiend water. De vorm, de opbouw, wordt weinig specifiek getekend en bepaald. Alle aandacht gaat naar het subtiele spel van transparante kleur met de tekening als vaste bodem.”

(04/09–15/10)

Brussel, Galerie RHoK: *'Een selectie van studenten en oud-studenten'*

(11/09–26/09)

Tienen, An-Hyp: *'Jonge Tiense Kunst: grafisch werk'*

* Luc Coeckelberghs, Jean Decoster, J. Dopere, J. Fox, Cl. Gillet, Jean-Georges Massart, Luc Peeters, Luc Roovers, Rico Roovers, Francis Vaes

1977

* Luc Coeckelberghs

“Op een bepaald moment in je plastisch bezig zijn ga je alle voor jezelf onbruikbare elementen uitschakelen. Je laat alle overbodigheden achterwege.

Dit proces van reduceren bracht mij er ook toe enkel zwart en grijsen te gebruiken. Het positieve hiervan is dat enkel dat wat je nodig hebt overblijft en dus alle aandacht toegewezen krijgt.

Zo kom je tot enkel het noodzakelijke, tot het essentiële. Er zijn geen overvloedigheden. De aandacht wordt niet afgeleid door bijkomstigheden maar kan zich concentreren op dat essentiële

dat zodoende beter kan uitgedrukt worden. Deze denk- en handelwijze bepaalt grondig het werk, zowel naar vorm als naar concept. Grijs heeft daarbij het voordeel op zichzelf te bestaan, het kan moeilijk geassocieerd worden. Ook vertegenwoordigt het grijs, mede door de manier van ingreep van de maker, een specifieke sfeer die beantwoordt aan een bepaalde mentaliteit. Het immateriële, het vergeestelijkte, het etherische.

Ik werk uitsluitend met zwart, grijsen en de kleur van de drager die steeds het wit benadert. Dit naargelang van de aard van de drager zelf. Soms wordt hij wel, dan weer niet geprepareerd.

De grijswaarden worden bekomen door de verf (praktisch uitsluitend acryl) op een transparante wijze te gebruiken. De verf wordt namelijk zo sterk aangelengd dat het een vloeiende substantie wordt.

De drager, die steeds zuigend is, neemt de verf op en bepaalt naargelang van zijn zuigkracht de graad van matheid of eventueel glans van de verf. De kleur van de drager bepaalt, door de transparantie van de verf, de toon van het grijs, haar aanvoelen en ervaren.

Door de verf meer of minder aan te lengen worden lichte of donkere tonen bekomen. Sommige delen van de drager worden soms niet met verf behandeld en behouden aldus hun eigen kleur.

Het zwart is een heel weinig aangelengde verf en daardoor niet transparant maar opaque.”

(13/03–20/03)

Brussel, Atelier Charles Stepman: *'Prijz André Toetenel voor Schilderkunst'*

* selectie

1977 14

(28/10–20/11)

Knokke-Heist, Cultureel Centrum Scharpoord: *'Achtste Internationale Prijs voor Schilderkunst'*

(26/11–17/12)

Goes (NL), Grote Kerk: *'Achtste Internationale Prijs voor Schilderkunst Knokke-Heist'*

* selectie

** Patrick Bougelet, Walter Barten, Kees Bierman, Luc Bonehill, Robert Bruyninckx, Henry Capitan, Jacques Cassiman, Pieter Celie, Marie-Jeanne Cilissen, Robert Clisque, Luc Coeckelberghs, Rik Coolen, Jo Coucke, Jo Debacker, Carl Deroux, Willy De Sauter, Yvan De Wolf, Jean Dubois, Francis Dusepulchre, Daniel Fauville, George Francis, Cyr Frimout, Jozef Geboers, Romain Goeters, Leen Halfants, Sjef Hendrickx, Luce Heylen, Manfred Jäger, Luc Hoenraet, Johannes Klinkhammer, Erich Krian, Paul Lembourg, Lut Lenoir, Jean-Pierre Lowie, André Maris, Jean-Georges Massart, Mil Michiels, Urbain Mulkers, Gerardo Pacheco, Gian Paolo Pavesi, Patrice Placeman, Jörg Remé, Jacques Riera, Jaap Schlee, Ilona Schmit, Edwin Schoupe, Koen Schurmans, William Sweetlove, Thé Van Bergen, Roger Van Bulck, Tejo Van Den Broeck, Marcel Van Der Plancke, Raf Vandewalle, Leopold Van Doninck, Ignace Van Isacker, Guido Vanlessen, Frans Van Roosmaelen, Guido Verhaeghe, Albert Verkade, André Verstraeten, H. Yasukawa

*** jury: Gaston Diehl, F.V. Heckmans, W. Kotte, Marcel Duchateau, Willy Juwet, Willy Vandenbussche, Emiel Veranneman, A.M. Ghekiere

Catalogus

'Achtste Internationale Prijs voor Schilderkunst', Knokke-Heist, Cultureel Centrum Scharpoord

* A.M. Ghekiere / F. Tielmans, niet gepagineerd, z/w ill., Nederlands

** Lieven Delafortrie, cf. 1976, catalogus *'Jonge Tiense Kunst 1976'*

(30/10–13/11)

s Wetteren, Galerie Drieghe: *'Luc Coeckelberghs'*

* eerste solotentoonstelling

1977 25

Editie

'Luc Coeckelberghs', Wetteren, Galerie Drieghe

* originele potloodtekening in omslag, 28 x 21 cm, oplage 40

** Kris Lenaerts

“Je kan hun stemmen horen. In de lege kamer van het lege huis. Het licht. Het raam. De dikke muren. Steen.

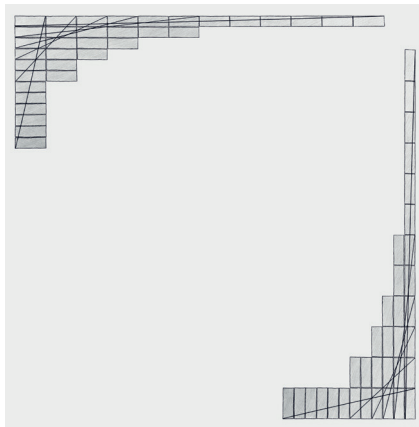
On peut entendre leurs voix. Dans la chambre vide de la maison vide. La lumière. Les murs épais. De pierre.”

1978

(12/01–10/02)

s Leuven, Academische Boekhandel Cabay: *'Luc Coeckelberghs, grafiek'*

* Claude Van De Berge leest voor uit eigen werk

1978 15

(19/01–02/02)

Gent, Academie voor Schone Kunsten, Proka: *'Schède, Itinerant and Ephemeral'*

(28/02–06/03)

Brussel, Hotel Van de Velde, La Cambre: *'Schède, Itinerant and Ephemeral'*

* cf. 1980 (10/05–06/06) Antwerpen, ICC: *'Schède, Itinerant and Ephemeral'*

(02/03–02/04)

Brussel, Paleis voor Schone Kunsten: *'Kunstwerken verworven door de Staat, 76–77'*

* Françoise André, Hiroshi Asada, Guy Baekelmans, Stan Baele, Paul Baeteman, Liesbeth Baeten, Martin Baeyens, César Bailleux, Jaak Anton Beckers, Paul Berrewaerts, Bert Van Rossem & Daniël Vrijdag, Fred Bervoets, André Beullens, Jean Bilquin, Armand Blondeel, Louis Paul Boon, Jo Boon, Lieva Bostoën, Karol Broniatowski, Fred Brossé, Pierre Buisseret, Jan Burssens, Jan Calmeyn, Livia Canestraro, Jacques Cassiman, Alik Cavaliere, Erika Chaffart, Frans Clément, Robert Clisque, Jan Cobbaert, Luc Coeckelberghs, Achilles Cools, Roger Coqart, Elsa Courtoit, Harold Cousins, Jan Cox, Reinhoud, Camille D'Havé, Herman De Backer, Luc De Blok, Paul De Bruyne, Hugo De Clercq, Georgette De Groot-Tanghe, Bert De Leeuw, Renée De Meester, Jos De Mey, Gaston De Mey, Pierre De Muyllder, Eric de Nie, Jan De Nijs, Romain De Saegher, Willy De Sauter, Yves De Smet, Fons De Vogelaere, Eric De Volder, Paul De Vree, Jean Mil, Lea Decaestecker, Gilbert Decock, Jos Decordier, Mia Deprez, Charles Deroux, Jan Dibbets, Antony Donaldson, Antoon Dries, Veerle Dupont, Bruno Dyckmans, Monique Finjaer, Karel Fonteyne, Cyr Frimout, Jaromir Funke, Vic Gentils, Paul Gentils, Frans Gentils, José Goemaere, Dominique Gregoire, Marc Gysels, Rigobert Haeck, Alain Hautekiet, Betty Hellemans, Hugo Heyens, Luc Hoenraet, Gerard Holmens, Bill Orix, Emiel Hoorne, Pol Horvath, Theo Humblet, Roel Jacobs, Zabrisky, Eddy Janssens, Carmen Dionyse, Paul Joostens, Marc Joye, Willy Kessels, Simone Lacour, Frans Lamberechts, Alain Lambillotte, Marie-Roze Lannoy, Willy Lecomte, Edward Leibovitz, Ludo Lens, Guillaume Leunens, Kurt Lewy, Charles Libotte, Reinier Lucassen,

Agnes Maes, Jean-Marie Mahieu, André Maris, Michel Martens, Frans Masereel, Takakazu Matsuo, Danny Matthys, Jozef Mees, Marc Mendelson, Ronald Mertens, Jobst Meyer, Carlos Michiels, Roland Minnaert, Frans Minnaert, Hubert Minnebo, Roland Monteyne, François Morellet, Urbain Mulkers, Jan Muylle, Christian Nicées, Christian Olivier, Cel Overberghe, Beatrice Papeians de Morchoven, Pavlos, Luc Peire, Frank Philippi, Yves Pitchen, Stan Raemdonck, Eline Rausenberger, Dieter Roth, Albert Rubens, Herman Schepens, Petr Schlosser, Betty Schmetz, Jürgen Schneider, Moniek Schotte, Koen Schurmans, Geo Sempels, Roger Serras, Mark Severin, Jan Sileghem, Gust Smet, Pol Spilliaert, Luc Stassen, Charles Stegeman, Emilio Tadini, Filip Tas, Hervé Télémaque, John Thornton, Costas Tsoclis, Carl Uytterhaegen, Jef Vaes, Pieter Celie, Rita Van De Kerckhove, Jan Van De Kerckhove, Frans Van den Bremt, Bert Van den Broeck, Mark Van den Broeck, Guy Van den Bulcke, Michel Van den Eeckhoudt, Miki Van Der Eecken, Mike Van Der Stappen, Jef Van Grieken, Benny Van Groeningen, Willem Van Hecke, Alain Van Hil, Stan Van Houtven, Jacques Lennep, Lode Van Muyllder, Albert Van Rossem, Armand Vandeghinste, Hubert Vanden Bergh, Guy Vandenbranden, Jaak Vanderheyden, Marc Vanderleenen, Willy Vanparijs, Jan Vanriet, Jacques Verduyn, Guido Verhaeghe, Ilse Verhoeven, Blanche Verlinde, Paul Ibou, Noël Vermeulen, Ever Meulen, Mark Verstockt, Godfried Vervisch, Pierre Vlerick, Elie Vossen, Maio Wassenberg, François Welcomme, Jan Wellens, Marthe Wéry, Jonas Wille, Lydia Wils, Roger Wolfs, Maurice Wyckaert, Jan Yoors

Catalogus

'Kunstwerken verworven door de Staat 76–77', Brussel, Ministerie van Nederlandse Cultuur, Dienst Plastische Kunsten, Musea en Wetenschappelijke Culturele Instellingen, nr. 56

* Leo Schevenels, niet gepagineerd, z/w ill., Nederlands

(12/08–03/09)

Nieuwpoort, Stedelijke Feestzaal Vismijn: [Een selectie uit] *'Kunstwerken verworven door de Staat 76–77'*

(05/09–30/09)

Brussel, Galerie RHoK: *'André Beullensprijs'*

* laureaat

(30/09–[?])

Sint Niklaas, Galerie De Nieuwe Tijd

* Luc Coeckelberghs, Robert De Keersmaeker, Luc D'Hanis, Koen Muller, André Roelant, Marc Troch, Stefaan Van Biesen, Jacky Van Den Bergh, François Wilmots, Marc Wyckers

(15/10–28/10)

s Tienen, Provinciale Normalschool
(PNT): 'Luc Coeckelberghs stelt
9 tekeningen en 140 balletjes tentoon'

* z/w video-beelden door het ICC Antwerpen /
opgenomen in de verzameling van 'Argos –
Centre for Art and Media' in Brussel

1978 4

** Luc Coeckelberghs

"Geel

Gezien de aard van de gebruikte elementen (bal van papier-maché – doormeter 5 centimeter), gezien het volume van de ruimte (ong. 17.000 m³), gezien de mentaliteit van de ruimte is geel, door zijn excentrische werking, een voor de hand liggende kleur om aangewend te worden. Geel is een expansieve kleur, buiten zichzelf tredend.

Overgang

De overgang van verzadigd geel naar wit ontstond doordat de wand tegenover de inkom (beide in de breedte van de kamer) geheel uit raam bestaat en op deze wijze de kamer, in haar geheel, van licht voorziet. Hierdoor is de intensiteit van het aanwezige licht bij de ramen sterker (wittter) dan bij de inkom (geler). De afstand tussen raam en inkom bedraagt 50 meter.

Stijgend

Overeenkomstig de overgang, van verzadigd geel naar wit, wordt een stijgende lijn getekend, langs beide zijden van de kamer. De ontstane lijnen gaan naar het licht toe en identificeren zich ermee. De meest verzadigd geel gekleurde elementen worden door de aanwezigheid van het geel materiële, 'zwaarder', daarom hangen ze het dichtst bij de vloer, in tegenstelling tot de meest witte die 'lichter' zijn, hoger hangen, naar het licht toe geplaatst.

140 papieren balletjes van 5 cm doormeter verdeeld in twee series van 70 balletjes, elke serie identiek geschilderd in een overgang van verzadigd geel naar wit, elk element opgehangen aan de balusters door middel van een wit katoenen draadje, elke serie zo opgehangen dat de 70 opeenvolgende elementen overeenkomstig hun kleurverloop een stijgende lijn vormen in de lengterichting van de kamer.

Het eerste element (telkens verzadigd geel) hangt op 20 cm van de vloer en bij de inkom van de kamer.

Elk volgend element hangt twee cm hoger dan het voorgaande.

Het laatste element (telkens geheel wit) hangt op 1,60 meter (ooghoogte) van de vloer en bij de 'glazen wand' van de kamer. Het hoogteverschil van 1,40 meter is gespreid over een afstand van 46 meter lengte.

De onderlinge constante afstand tussen de elementen is gelijk aan 66,5 cm."

"Yellow

In view of the nature of the used elements (balls of 'papier maché'—5 centimetres in diameter), in view of the volume of the space (about 17.000 m³), in view of the mentality of the space: yellow is, by its eccentric effect, the obvious colour to be used.

Yellow is an expansive colour, outgoing by nature.

Transition

The transition from saturated yellow to white is a result of the wall facing the entrance (both in the breadth of the room), which completely consists of a big window, and this way provides the entire hall with light. Because of this the light closer to the window is more intense (whiter) than at the entrance (more yellow). The distance between the window and the entrance is 50 meter.

Rising

Parallel with the transition of saturated yellow to white, a rising line is drawn at both sides of the hall. These lines follow the direction of the light and coincide with it. The presence of yellow makes the most saturated yellow elements more material, 'heavier', and that's why they hang the closest to the floor. In contrast with this the whitest balls are 'lighter', hang higher and closer to the light.

140 paper balls with a diameter of 5 cm, divided into two series of 70 balls, each of the series identically painted turning from saturated yellow to white, every element fixed to the balustrades by means of a little white cotton thread, each series hung up in such a way that the 70 successive elements form a rising line, corresponding their changing colour and following the length of the hall.

The first element (saturated yellow) of the series hangs 20 cm above the floor, and from the entrance of the hall.

Every element hangs two cm higher than the preceding one.

The last element (entirely white) hangs 1.60 meter (at eye level) above the floor and close to the 'glass wall' of the hall.

The difference in level of 1.40 meter covers a distance of 46 meter length.

The equal distance between the elements amounts to 66.5 cm."

*** Kris Lenaerts

'Openings toespraak'

"Gegeven 1

tweemaal eenzelfde hoeveelheid balletjes van gelijke doormeter geschilderd in een overgang van verzadigd geel naar wit, op gelijke afstand van elkaar en overeenkomstig het kleurverloop

hoger van de grond in deze ruimte gehangen, zo dat twee schuine lijnen ontstaan in de lengterichting van de kamer

idee en realisatie: Luc Coeckelberghs niet ik die door middel van het woord uw aandacht probeer te vestigen op een creatieve daad,

niet Luc Coeckelberghs die door middel van de zichtbare herinnering aan die daad wil wijzen op de ruimte waarin die daad heeft plaatsgevonden, alleen u, kijker, hebt de eer en het genoegen... en juist daarom wil ik graag met u de situatie waarin we hier en nu zijn terechtgekomen eens van naderbij bekijken

het aantal balletjes hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de in centimeters uitgedrukte hoogte van deze kamer hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de precieze kleur van de balletjes hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de in centimeters uitgedrukte breedte van deze kamer hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de meetbare afstand tussen de balletjes onderling hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de in centimeters uitgedrukte lengte van deze kamer hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de kleur van de zoldering hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de meetbare afstand van de vloer tot de respectieve balletjes hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de lichtinval in de kamer hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de glans op de muren hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de breedte van het balkon hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

het aantal aanwezigen hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de tekening op de vloer hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de grootte van de balletjes hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de verdeling in de ramen hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de constructie van de zoldering hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

het aantal afwezigen hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de hoogte van de balusters hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de kleur van de vloer hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

het touw waaraan de balletjes zijn opgehangen hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de plaats van de deuren in de muur hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

het wit van de banden op de grond hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

de manier waarop u de kamer binnenkwam hoeft geen verklaring,

de ruimte is er

en toch is uw ervaring van deze ruimte afhankelijk van, want bepaald door het aantal balletjes

de in centimeters uitgedrukte hoogte van deze kamer

de precieze kleur van de balletjes

de in centimeters uitgedrukte breedte van deze kamer
 de meetbare afstand tussen de balletjes onderling
 de in centimeters uitgedrukte lengte van deze kamer
 de kleur van de zoldering
 de meetbare afstand van de vloer tot de respectieve balletjes
 de lichtinval in de kamer
 de glans op de muren
 de breedte van het balkon
 het aantal aanwezigen
 de tekening op de vloer
 de grootte van de balletjes
 de verdeling in de ramen
 de constructie van de zoldering
 het aantal afwezigen
 de hoogte van de balusters
 de kleur van de vloer
 het touw waaraan de balletjes zijn opgehangen
 de plaats van de deuren in de muur
 het wit van de banden op de grond
 de manier waarop u de kamer binnenkwam
 de herinnering aan de manier waarop u de kamer binnenkwam

Wat Luc Coeckelberghs hier gedaan heeft is naar mijn gevoel zijn eigen ervaring van deze ruimte voorlopig vastgesteld door het integreren van een element vreemd aan deze ruimte én eigen aan het wezen dat Luc Coeckelberghs heet. Daardoor intensificeert hij min of meer de potentiële energie, d.w.z. de zijnskracht, van de kamer. Minstens zolang het 'vreemd voorwerp' deel blijft van de ruimte manifesteert de ruimte uitdrukkelijk zichzelf. In tegenstelling tot wat op het eerste gezicht kan lijken, voegt Luc Coeckelberghs niets toe. Hij wijst alleen de wezenlijkheid van de kamer aan. Namelijk haar ruimtelijkheid. Alleen daarmee en dus juist met de totale zijnskracht van de kamer wil Luc Coeckelberghs de kijker confronteren. U en ik, als kijkers in de ruimte, ervaren die ruimte nu als een autonoom wezen waarmee niet anders kan dan geleefd worden. Wij voelen meteen de consequenties aan. Ondubbeltzinnig. Binnen de grenzen van de kamer worden wij nu uitgenodigd onszelf te aanvaarden of te verwerpen. Indien we voor onszelf kiezen, kiezen we voor onze eigen creativiteit. Dit kan alleen maar betekenen dat wij vanaf nu de potentiële energie in onszelf min of meer intensifiëren... U hebt de eer en het genoegen!

Gegeven 2
 negen tekeningen, formaat: 35 bij 50 centimeter
 uitvoering: Luc Coeckelberghs
 de ruimte en het vlak zijn congruent.
 Kijk! Laten we de daad bij het woord voegen.
 Het is de hoogste tijd.

'Inaugural speech.'

Data 1
twice the same quantity of balls, of the same diameter, painted in a transition of saturated yellow to white, at the same distance from each other and hung in this room higher from the ground according to colour shift, so that two oblique lines arise in the direction of the length of the space
idea and realization: Luc Coeckelberghs
it's not me trying to draw attention to a creative act by means of words,
it's not Luc Coeckelberghs who by means of the visible reminiscence of this act wants to point to the space in which the act took place,
only you, as the spectator, have this honour and this pleasure...

and just because of this I'd like to have a close look at the situation in which we have landed here and now

the quantity of balls needs no explanation,
the space is here
the height of this space expressed in centimetres needs no explanation,
the space is here
the exact colour of the balls needs no explanation,
the space is here
the width of the space expressed in centimetres needs no explanation,
the space is here
the measurable distance mutually between the balls needs no explanation,
the space is here
the length of the space expressed in centimetres needs no explanation,
the space is here
the colour of the ceiling needs no explanation,
the space is here
the measurable distance from the floor to the balls respectively needs no explanation,
the space is here
the light entering the room needs no explanation,
the space is here
the gleam of the walls needs no explanation,
the space is here
the breadth of the balcony needs no explanation,
the space is here
the number of people present needs no explanation,
the space is here
the drawing on the floor needs no explanation,
the space is here
the size of the balls needs no explanation,
the space is here
the division of the windows needs no explanation,
the space is here
the construction of the ceiling needs no explanation,
the space is here
the number of people absent needs no explanation,
the space is here
the height of the balustrades needs no explanation,
the space is here
the way you entered the room needs no explanation,
the space is here
the place of the doors in the wall needs no explanation,
the space is here
the white colour of the stripes on the ground needs no explanation,
the space is here
the way you entered the room needs no explanation,
the space is here
the recollection of the way you entered the room needs no explanation,
the space is here

however, your experience of this room is dependent on this space for it is determined by

the quantity of balls
the height of this space expressed in centimetres
the exact colour of the balls
the width of the space expressed in centimetres
the measurable distance between the balls mutually
the length of the space expressed in centimetres
the colour of the ceiling
the measurable distance from the floor to the balls respectively
the light entering the room

the gleam of the walls
the breadth of the balcony
the number of people present
the drawing on the floor
the size of the balls
the division of the windows
the construction of the ceiling
the number of people absent
the height of the balustrades
the colour of the floor
the string with which the balls are hung
the place of the doors in the wall
the white colour of the stripes on the ground
the way you entered the room
the recollection of the way you entered the room

In my opinion, what has occurred here is that Luc Coeckelberghs has provisionally set down his own experience of the space by integrating an element both foreign to the space and typical of the person named Luc Coeckelberghs. Through this work he intensifies more or less the potential energy of the room—i.e. its power of being. At least as long as the "foreign object" is part of the space the space manifests itself explicitly. In contrast to what may seem to be the case at first sight, Luc Coeckelberghs adds nothing. He only shows the essence of the space, which is its spatiality. Only this, the exact total power-of-being of the room, is what Luc Coeckelberghs wants to confront the spectator with. You and I, as spectators in the space, experience this space now as an autonomous object, which in our lives we just have to live with. Immediately we feel the consequences. Unambiguously. Within the borders of this room we are now invited either to accept or reject ourselves. If we opt for ourselves, we opt in favour of our own creativity. This can only mean that from now on we more or less intensify the potential energy in ourselves... You have the honour and the pleasure!

Data 2
nine drawings, size: 35 by 50 centimetres
realization: Luc Coeckelberghs
the space and the surface are congruent.
Look! Let us add the deed to the word.
It's high time."

**** Oswald Kuyken, Enkele losse bedenkingen bij de tentoonstelling 'Luc Coeckelberghs stelt 9 tekeningen en 140 balletjes tentoon'

Edities

- ♦ 'Luc Coeckelberghs', Tienen, PNT (Provinciale Normalschool)
 * zeefdruk, twee kleuren op grijs papier, 50 × 65 cm, oplage 100
- ♦ 'Luc Coeckelberghs', Rome (IT), Romolo & Rosalba Bulla Editori
 * 4 litho's in omslag, 22 × 18,5 cm, oplage 80 + X
- ** Kris Lenaerts, cf. 1977 (30/10–13/11)
 Wetteren, Galerie Drieghe: 'Luc Coeckelberghs', Nederlands / Français / Italiano

Boek

- 'Album n.a.v. 10 jaar Lions Club', Tienen, Uitgave Lions Club
 * Willy Juwet: 'De nieuwe plastische kunst', niet gepagineerd, z/w ill., Nederlands

Artist Book I

* 12,5 × 18 cm, in foedraal, 50 pag., 1 tekening
+ 24 tekeningen dubbele pag., acryl /
grafiet op papier

Artist Book II

* 3,9 × 35,6 cm, in foedraal, 104 pag.,
25 tekeningen dubbele pag., grafiet op papier

1979

(16/02–30/03)

s Rome (IT), Studio Arco D'Alibert:
'Luc Coeckelberghs'

(05/09–30/09)

s Brussel, Galerie Charles Kriwin:
'Luc Coeckelberghs – Stéfan
De Jaeger'

Catalogus

'Luc Coeckelberghs –
Stéfan De Jaeger', Brussel,
Galerie Charles Kriwin

* Luc Coeckelberghs / Pierre Sterckx, 8 pag.,
z/w ill., Nederlands / Français

** bijvoegsel bij de catalogus:

'Deze twee jonge kunstenaars werden
geselecteerd door een comité dat, in afwezigheid
van Jo Dalahaut en André Jocou, bestond uit
Vincent Baudoux, Yves Gevaert, Charles Kriwin
en Jean-Pierre Van Tieghem, om een keuze uit
hun werken in de ruimte van deze galerie tentoon
te stellen. Dit initiatief zal voortaan elk jaar in de
loop van de maand september hernieuwd worden.'

** *supplément au catalogue:*

'Ces deux jeunes artistes ont été sélectionnés
par un comité constitué de Vincent Baudoux,
Yves Gevaert, Charles Kriwin et Jean-Pierre
Van Tieghem et en l'absence de Jo Dalahaut
et André Jocou, pour exposer un choix de leurs
travaux dans l'espace de cette galerie. Cette
initiative sera renouvelée chaque année pendant
le mois de septembre.'

*** Luc Coeckelberghs

"Reële ruimte – virtuele ruimte.
Absolute ruimte bestaat enkel als idee.
Een idee kan je concretiseren door het te
materialiseren. Het krijgt een identiteit als
het zich in een werk realiseert. Tijdens het
maken van een object wordt een fysieke
realiteit mentaal geconcretiseerd. Dat object
zal een ervaring van ruimte intensiveren.
Deze fysieke ervaring gaat gepaard met
een mentale ervaring, een mentale ruimte.

Mijn onderzoek gaat uit naar een relatie
tussen de mentale en virtuele ruimte van
het object en de reële ruimte waarin het
zich bevindt. Op deze wijze ontstaat een
confrontatie reële ruimte – virtuele ruimte.
Hier schenk ik aandacht aan een relatie
tussen het subject en het plastische object.
Aan een relatie tussen dat object en de
concrete ruimte waarin het is geplaatst,
en aan een relatie tussen hetzelfde subject
en die ruimte waarin het aanwezig is.

*Absolute space—virtual space.
Absolute space only exists as an idea.
An idea you can give a concrete form to
materializing. It obtains its own identity if
realized in a work of art. While creating
the object the physical reality is mentally*

*concretized. That object will intensify an
experience of space. This physical experi-
ence is accompanied by a mental experi-
ence, a mental space.*

*My research is directed to the relation of the
mental and virtual space of the object, and
the actual space in which it is situated. In this
way a confrontation actual space—virtual
space comes into existence. Here I give my
attention to a relation between the subject
and the plastic object, to a relation between
that object and the concrete space it is
placed in, and to a relation between the same
subject and the space in which it is present.*

*Espace réel – espace virtuel.
L'espace absolu existe uniquement
comme idée.
On peut concrétiser une idée en la maté-
rialisant. Une idée reçoit son identité quand
cela se réalise en une œuvre. Pendant la
réalisation de l'objet, une réalité physique
se concrétise mentalement. Cet objet
intensifiera une expérience spatiale. Cette
expérience spatiale va de pair avec une
expérience mentale, un espace mental.*

*Ma recherche s'oriente vers la relation entre
l'espace mental et virtuel de l'objet, et l'es-
pace réel dans lequel il se trouve. De cette
manière a lieu la confrontation de l'espace
réel et de l'espace virtuel.
Ici j'attire l'attention sur la relation du sujet et
de l'objet pastique, ainsi que sur la relation
de cet objet avec l'espace concret dans
lequel il est placé, ainsi que sur la relation
entre le même sujet et l'espace dans lequel
il est présent."*

Pers

(07/09)

BRT (Belgische Radio en Televisie)
– Televisie, 'Dag aan dag':
'Luc Coeckelberghs en Stéfan
De Jaeger in galerie Charles Kriwin'

(01/09–[?])

Moncton (CA), Galerie de l'Université
'Sans Nom': 'Schède, Itinerant and
Ephemerl'

* cf. 1980 (10/05–06/06) Antwerpen,
ICC: 'Schède, Itinerant and Ephemerl'

(27/10–25/11)

Knokke, Ontmoetingscentrum
Scharpoord: 'Negende Internationale
Prijs voor Schilderkunst'

* selectie

Editie

'Luc Coeckelberghs', Brussel,
Paleis voor Schone Kunsten,
'Premie / Jeugd en Plastische Kunsten'

* offset litho, recto verso, 43 × 31 cm, oplage 160

Magazine

'Zuid Nederland Lijn', Brussel,
Uitgave CJP (Cultureel Jongeren Paspoort),
nr. 44/6, pag. 10

* Marcel Boon
'Jeugd en Plastische Kunsten'

"Luc Coeckelberghs' werk draagt het kenmerk
van de voortdurende zuivering. Grafisch werk
is voor hem ook denkwerk. Een soort bewegen

naar het zuiver maken van de gedachte. Dit
zou kunnen leiden naar resultaten die op
het papier nog weinig sporen nalaten mocht
Luc Coeckelberghs ook niet heel wat kunnen
bieden op het ambachtelijke terrein van de
grafische taal, waarin hij ruimte laat voor een
zich steeds vernieuwende 'woordenschat'."

** Luc Coeckelberghs, tekeningen pag. 3–7

Artist Book III

* 28,2 × 38,8 cm, in foedraal, 336 pag.,
168 offset litho's, inkt op papier

1979 5

1980

(12/01–10/02)

Antwerpen, ICC (Internationaal Cultureel
Centrum): 'Voorstel-Voorstelling omtrent
leesbaarheid'

* Luc Coeckelberghs, Yvan De Wolf, Ado
Hamelryck, Gérard Lanoye, Thé Van Bergen

Bulletin

'Bulletin', 1/80, Antwerpen, ICC

* Wim Van Mulders / Glenn Van Looy

"Er worden vijf kunstenaars voorgesteld wiens
werk globaal beschouwd op gelijksoortige
noemers kan gebracht worden: het seriële van de
abstracte structuur, de drang naar leesbaarheid,
de aandacht voor de materiële bestanddelen, de
wens om het fysieke realisatieproces duidelijk
te laten verschijnen in het eindresultaat en
de overtuiging dat een eenvoudige vorm niet
noodzakelijk uit een eenvoudige ervaring
afgeleid wordt. Karakteristiek wordt de bijna
didactische manier van werken waardoor een
leesbaar product tot stand komt. Ondanks de
wens tot leesbaarheid wordt er op een complexe
wijze gerefereerd naar de ruimte waarin de
werken zich bevinden en behoudt de vorm, hier
vooral opgevat als een synthetische vorm, de
sporen van een concrete manipulatie. Meestal
wordt er naar gestreefd het proces van het maken
te integreren in een open vormstructuur.

*Cinq artistes ont été sélectionnés dont l'œuvre
exposée peut être globalement placée sous les
dénominateurs communs suivants: le sériel de
la structure abstraite, le besoin de lisibilité,
l'attention pour les éléments matériels, le désir
de laisser apparaître le processus physique de
réalisation dans le résultat final et la conviction
qu'une forme simple n'est pas nécessairement
déduite d'une expérience simple. Ce qui les
caractérise, c'est la manière quasi didactique
d'œuvrer afin qu'un produit soit lisible. En
dépit du désir de lisibilité, il y a une référence
complexe à l'espace dans lequel les œuvres se
trouvent. La forme, d'autre part, envisagée de
manière synthétique, garde les traces d'une
manipulation concrète. On s'efforce généra-
lement d'intégrer le processus du 'faire' dans
une structure formelle ouverte."*

Catalogus

'Voorstel-Voorstelling omtrent leesbaarheid', Antwerpen, ICC, nr. 177, Ministerie van Nederlandse Cultuur

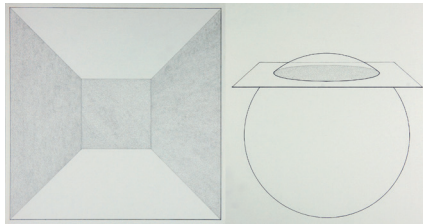
* Wim Van Mulders, 27 pag. (gebundeld), z/w ill. en tekst kunstenaars (losse vellen), niet gepagineerd, in omslag, Nederlands / Français

** Luc Coeckelberghs

"Benadering van het begrip 'concrete ruimte'. In een kubus- of balkvormige ruimte (een zaal, een kamer) bestaan de elementen horizontaal, verticaal en diagonaal als zelfstandige en aanwijsbare elementen. In een bolvormige ruimte wordt de concretisering van deze elementen slechts mogelijk wanneer men een doorsnede maakt (een cirkel) van deze ruimte. Het aldus ontstane raster geeft de richtingen (horizontaal, verticaal, diagonaal) duidelijk weer.

1980 7

1979 3

Attempt to define the concept 'concrete space'.

In a cube or beam shaped space (a hall, a room) the elements are horizontal, vertical and diagonal as elements that are independent and can be pointed at.

In a spherical space the elements can only be made concrete when we make a cross-section (a circle) of this space.

The screen that comes into being this way clearly represents the directions (horizontal, vertical, diagonal)."

*** Wim Van Mulders

"In een van de belangrijkste realisaties van Luc Coeckelberghs hangen in een grote ruimte twee rijen balletjes in papier-maché aan witte katoenen draden. Deze twee rijen balletjes lopen van de duistere kant van de ruimte naar een wand die volledig met grote ramen doorboord is. Aan het raam zijn de ballen wit en hangen ze het hoogst (1,60 m) terwijl ze naar de andere kant toe progressief tot 20 cm zakken en in een intens gele kleur overgaan. De ballen hangen niet ver van elkaar en vormen aldus een lijn. Doordat de parallelle lijnen zich juist onder de balustrade situeren, ontstaan er bevreemdende perspectivische correcties en aberraties.

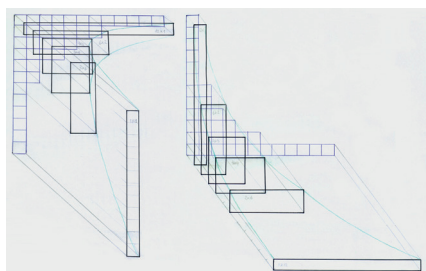
De minimale materiële elementen (de haast onzichtbare, diffuus aanwezige witte katoenen draden en de zich sterk pronocerende van wit tot geel evoluerende ballen) orkestreren de ruimte. Door het logisch verband (cf. Merleau-Ponty en diens visie over het oog dat alles 'verbindt') tussen de ballen wordt een virtuele lijn getrokken die de ruimte concretiseert en er de karakteristieken van aanstipt of ontwricht. Het wit van de balletjes dichtst bij het raam wijst op de intens verzadigde lichtimpulsen die doorheen het raam vallen, terwijl de gradering van de balletjes de atmosferische verdichting en het afnemen van het licht naar de gesloten wand toe objectiveert. Essentieel in dit werk is de relatie tussen het menselijk lichaam en zijn waarnemingsmechanisme. De afnemende hoogte naar de gesloten muur is in zijn geheel in verhouding gedacht tot een ideale lichaamshoogte. Door in de ruimte te wandelen kan men niet alleen het 'environment' ervaren (Luc Coeckelberghs doet een beroep op de kinesthesie) doch hierbij wijst de menselijke hoogte van de balletjes (in dialoog met de perspectivische dwang uitgaande van de balustrades) op het feit dat het de mens is die als beweeglijk subject alle zichtbare, concrete gegevens dient te verwerken en zich bewust wordt van de conditionering van de ruimte op zijn gedrag.

Ook in de werken waarin Luc Coeckelberghs verschillende gelijkvormige bladen tot grote geometrische figuren (ziggurat of ruit) ordent om hierin een gradering tussen wit en zwart te laten groeien zodat diagonale richtingen indirect te voorschijn treden, is de betrokkenheid tot de bestaande ruimte zeer reëel. De afmetingen van de bladen zijn dikwijls in verhouding tot een concrete ruimte geconcentreerd. De bladen zijn bewerkt met regelmatige lijnstukken die zo parallel aan mekaar geregen worden dat ze een monochroom effect creëren en in het geheel als een trap in een schaalverdeling van grijswaarden kunnen begrepen worden. Het bedekken van de bladen vergt een langdurige, geconcentreerde arbeid die eerder rationeel dan impulsief verloopt. Deze rationele schriftuur heeft Luc Coeckelberghs o.a. uitgewerkt in schilderijen waarin met meerdere tweeling-structuren (d.w.z. de diagonale richting van de lijn wordt over twee naast elkaar gemonteerde formaten doorgetrokken) oneindige variaties in de onderlinge relaties kan bekomen. Luc Coeckelberghs heeft een bijzondere aandacht voor het formaat van zijn werken. In een reeks van vier doeken (1,39 x 2,70 m en naast elkaar opgehangen met steeds 17 cm tussen) is het vooral de sensibiliteit voor de ideale proportie tussen de vier doeken onderling die het karakter en het doel van het werk omschrijft. In een circulaire vorm in plaatijzer (tentoongesteld in de galerie Kriwin) zijn het de zware, opvallende lasnaden die de totale vorm in eenheden verdelen. Op een heldere manier worden de handelbaarheid van een materiaal en de eruit voortvloeiende arbeidsmethode verenigd tot een functioneel 'Gestalt'. Voor een tentoonstelling in het ICC creëerde Luc Coeckelberghs onder andere drie vormen gerealiseerd in een elementaire weeftechniek. De drie vormen hangen in de ruimte los van de muren en worden door de empirisch gevonden losse weeftechniek volledig transparant. Elke vorm is monochroom in rood, geel of blauw geschilderd. De reden voor het vervaardigen van een geweven vorm ligt in het ongenoegen dat Luc Coeckelberghs beleefde aan het al te sterk determinerend karakter van het traditionele platte vlak waarop getekend of geschilderd wordt. De vormen zijn elk 1,75 m hoog en dienen vrij in de ruimte opgehangen te worden. Door hun transparant karakter kan men spreken van draadsculpturen. Bij het bekijken van deze tweedimensionale vormen doemen steeds weer fragmenten van

de omringende ruimte op die zich in het visuele veld van de kijker als constituerende elementen opdringen. Het weefsel, dat in feite wel kan afgeleid zijn van de aard van een dicht geweven schilderdoek, bezit een gerasterde structuur die onregelmatigheden vertoont en aldus zijn oorsprong verraad. Het bedachtzaam vervaardigen van en bezig zijn met een eenvoudige visuele structuur die anderzijds toch een tot stand gekomen object is, kenmerkt voortdurend Luc Coeckelberghs' activiteiten. Nog belangrijker is het zoeken naar de ideale maatverhouding. Luc Coeckelberghs heeft zich voor de bepaling van de afmetingen van dit stuk (en van andere stukken) gericht naar de Modulor van Le Corbusier. Zoals Le Corbusier is Luc Coeckelberghs op zoek naar de eenheid die de ruimte dirigeert en vraagt hij zich af op welke manier de dimensies van de ons omringende dingen kunnen 'geordend' worden. In het amorf terrein van het visuele schijnt een maat slechts gevonden te kunnen worden als men alles (het waarneembare) in secties verdeelt die meetbaar zijn. Een meetinstrument wordt dus noodzakelijk. De reden om het eigen Modulor-systeem (met maat) te gebruiken zag Le Corbusier in de gebreken van het 'foot-and-inch system' dat weliswaar op menselijke maat geconcentreerd is maar te kleinschalig is om in grote ruimten verdienstelijk te functioneren. Daarnaast lijkt het andere bekende maatsysteem, de meter, onverschillig te zijn t.o.v. de ware menselijke verhoudingen. De Modulor wil een precies instrument zijn dat gebruikt wordt voor de keuze van maten die de menselijke afmetingen ideaal weerspiegelen en concretiseren en er ook de uitbreiding van mogelijk maken. De afmetingen door de Modulor voorgesteld moeten niet zozeer 'gedacht' worden (zoals bij de meter) maar vooral 'gezien' en 'gevoeld' worden. Luc Coeckelberghs' betrachtingen lopen parallel met opvattingen van Le Corbusier over hoe de ruimte kan geordend worden. Ten slotte is de sleutel van de esthetische emotie gegeven door het effect van de ruimte op ons gedrag. Welke functie heeft eigenlijk de ruimte?

Luc Coeckelberghs zegt hierover: 'Absolute ruimte bestaat enkel als idee. Een idee kan je concretiseren door het te materialiseren. Het krijgt een identiteit als het zich in een werk realiseert. Tijdens het maken van een object wordt een fysieke realiteit mentaal geconcretiseerd. Dat object zal een ervaring van ruimte intensiveren. Deze fysieke ervaring gaat gepaard met een mentale ervaring, een mentale ruimte. Mijn onderzoek gaat uit naar de relatie tussen de mentale en virtuele ruimte van het object en de reële ruimte waarin het zich bevindt. Op deze wijze ontstaat een confrontatie reële ruimte - virtuele ruimte. Hier schenk ik aandacht aan een relatie tussen het subject en het plastische object. Aan een relatie tussen het object en de concrete ruimte waarin het is geplaatst, en aan een relatie tussen hetzelfde subject en die ruimte waarin het aanwezig is.' Dit brengt o.a. de conceptuele aard van Luc Coeckelberghs' onderzoek naar voren. In het boek 'The hidden dimension' zegt Edward T. Hall over de complexiteit van het visuele het volgende: 'The fact that man differentiates (without knowing that he does so) between the sense impressions that stimulate the retina and what he sees suggests the sensory data from other sources are used to correct the visual field. (...) Words like 'high', 'low', 'left' and 'right' get their primary application from kinesthetic and tactile experience.' (pag. 66-67) Het synthetiserend vermogen van het visuele leidt in recent wetenschappelijk onderzoek tot de stelling dat geen twee mensen letterlijk hetzelfde zien wanneer ze actief hun ogen gebruiken in een natuurlijke situatie. Deze constataatie leidt ook naar de variërende opvattingen over de ruimte die zoals Luc Coeckelberghs ze definieert

niet alleen dient om objecten in te plaatsen en waar men dan slechts attent hoeft te zijn voor de morfologie van het object. Hij definieert ruimte als het lege interval tussen de objecten dat tegelijkertijd de intieme, persoonlijke, sociale en publieke ruimte is. Het is dit zelfbewustzijn van de complexiteit van het visueel veld dat Luc Coeckelberghs toelaat informatie te verstrekken over een operatie die retinaal en vooral mentaal is."

1979 8

(13/02)

Brussel, Cultuurraad Vrije Universiteit i.s.m. Jeugd en Plastische Kunst: *'Confrontatie – Eigentijdse kunst'*

* presentatie door Luc Coeckelberghs, Ivan De Wolf, Ado Hamelrijk, Gerard Lannoye, Thé Van Bergen en de critici Glenn Van Looy en Wim Van Mulders

(16/03–12/04)

Wetteren, Galerie Drieghe: *'Drie bij Drieghe'*

* Luc Coeckelberghs, Gerard Lannoye en Wybrand Ganzevoort

Editie

'Drie bij Drieghe', Wetteren, Galerie Drieghe

* Luc Coeckelberghs ('rand'), Gerard Lannoye en Wybrand Ganzevoort

** een beschrijving door de kunstenaars: 'Een situatie creëren met de gegevens van de ruimte van de galerie' (cf. Roland Jooris) / een werk per kunstenaar / een tekst van Roland Jooris, in omslag, 22 x 44 cm, oplage 50 + XXX

*** Luc Coeckelberghs

"Naast elkaar geplaatste cementen tegels zijn het vierkante raster van het horizontale vlak. Op een lange zijde hiervan zijn op elkaar geplaatste bakstenen het rechthoekige raster van het verticale vlak. Beide laten een volume ontstaan, een fragment van de galerij.

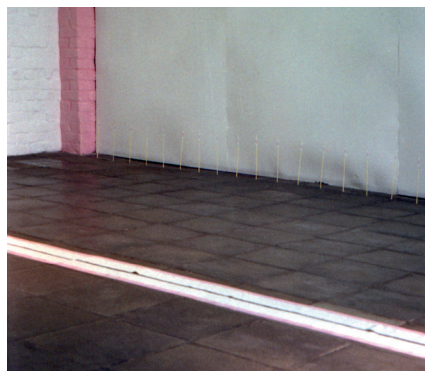
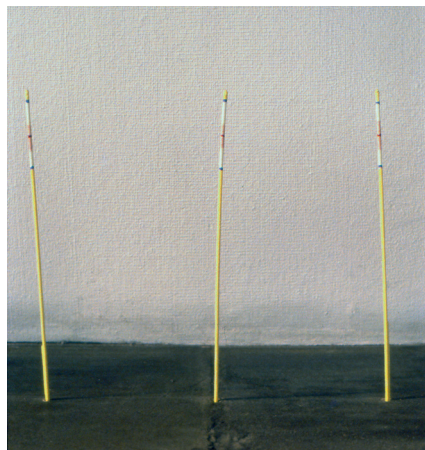
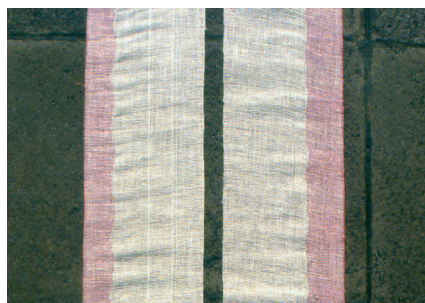
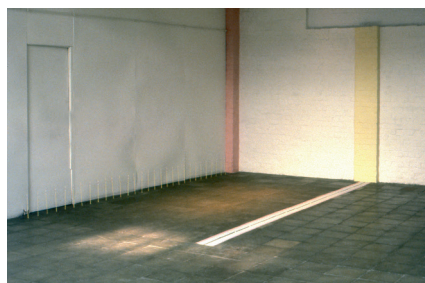
Twee (rode) zuilen verbinden vloer en plafond en omsluiten de (witte) verticale wand. Hier rust een (blauwe) rechthoek op een centrale (gele) zuil. De symmetrie is volledig.

De centrale zuil loopt horizontaal uit door middel van twee gazen banden (rood met wit). De hoekzuilen lopen horizontaal uit door middel van twee reeksen verticaal geplaatste staafjes (geel met wit, rood en blauw).

Cement tiles put next to each other are the square grids of the horizontal surface. On a long side of this surface bricks put on one another are the rectangular grids of the vertical surface.

Both create volume, a fragment of the gallery. Two (red) pillars connect the floor and the ceiling and enclose the (white) vertical wall.

Here a (blue) rectangle leans on a central (yellow) pillar. The symmetry is complete. The central pillar ends horizontally by means of two gauze strips (red with white). The corner pillars end horizontally by means of two series of vertically placed little rods (yellow with white, red and blue)."

1980 9

**** Roland Jooris

"Hommage

het kantelt niet al valt het schuin naar binnen het kwettert een dakvenster luid het verbrijzelt in toetsen en stuit

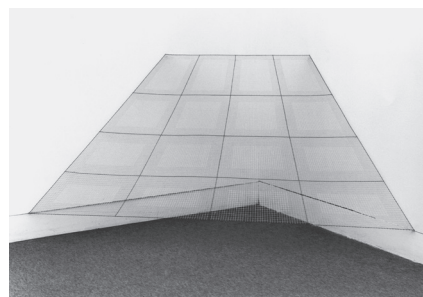
op de harde rand van de dingen: muur, tegel ruit in een driehoek van stilstand verspringen lijn die een rietstengel fluit"

(26/03–05/04)

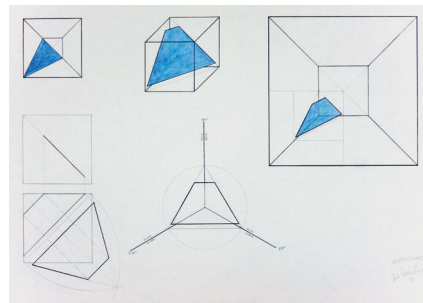
Brussel, Paleis voor Schone Kunsten: *'Prix Jeune Peinture Belge – Prijs Jonge Belgische Schilderkunst'*

* laureaten: Luc Coeckelberghs, Daniel Deltour, Philippe De Luyck, Ann Veronica Janssens

** jury: Flor Bex, Jean Dyrpréau, Jean-Pierre Van Thieghem

1980 5A

1980 5B

Pers ([?]/03)

RTB (Radio Télévision Belge) – Radio, 3ème programme: *'Prix Jeune Peinture Belge'*, Entretien avec Jean-Pierre Van Tieghem

(28/03–18/05)

Hasselt, Provinciaal Museum (Begijnhof): [Een selectie uit] *'Kunstwerken verworven door de Staat 78–79'*

(12/06–21/07)

Neder-Over-Heembeek, Cultureel Centrum Brussel – Neder-Over-Heembeek: [Een selectie uit] *'Kunstwerken verworven door de Staat 78–79'*

* Françoise André, Robert Bruyninckx, Jacques Chemay, Luc Coeckelberghs, Simone Conrad, Jan Cox, Jo Deblieck, Jacky De Maeyer, Gaston De Mey, Etienne Desmet, Veerle Dupont, Elisabeth Geurden, André Goezu, Ado Hamelrijk, Jan Hemeryckx, Hugo Heirman, Jan Leenknecht, Lut Lenoir, Frank Maieu, Marcase, Roland Monteyne, Cel Overberghe, Kaye Regelski, Piet Teraa, Yvan Theys, Corine Toussein, Nic Verbruggen, Maurits Van Saene, Godfried Vervisch, Maurits Widouck

Catalogus

'Kunstwerken verworven door de Staat 1978–1979', Brussel, Ministerie van de Nederlandse Gemeenschap, Diensten voor Nederlandse Cultuur Beeldende Kunsten, Musea en Wetenschappelijke Culturele Instellingen

* Willy Juwet, niet gepagineerd, z/w ill., Nederlands

** R. Allen, Françoise André, César Bailleux, Iginio Balderi, Irène Bataille, Piet Bekaert, Paul Berrewaerts, Fred Bervoets, J.W. Bierwerts, André Bogaert, G. Bosschaert, Patrick Bougelet, Pierre Bourgeois, Brassai, T. Brischart, Fred Brossé, Hendrik (Rik) Brouwers, Robert Bruyninckx, Daniëlla Calberson, Eric Cardon, Pieter Celie, Jacques Chemay, Luc Claus, Mark Claus, Luc Coeckelberghs, Simone Conrad, Roger Coqart, Pierre Cordier, Remy Cornelissen, Amédée Cortier, A. Costa Beiro, Jan Cox, Denise Cromheecke, Jo Deblieck, Albert De Bois, Gilbert De Bontridder, Dirk De Bruycker, Dees De Bruyne, Hugo Declercq, Albert De Deken, Mark De Fraeye, Georgette De Groot-Tanghe, J. De Guimaeres, Bert De Keyser, Raoul De Keyser, Jacky De Maeyer, Gaston De Mey, Jos De Mey, Walter De Mulder, Paul Den Hollander, Lieve De Pelsmaeker, Lode De Preter, Anne-Marie De Riemacker, I. Dermer, André Deroo, Etienne Desmet, Camille De Taeye, Paul De Vijlder, Paul De Vree, Jean-François De Witte, Roeland Pietrez D'Haese, Frans Dille, Hugo Duchateau, Veerle Dupont, Jacky Duyck, Anne Dykmans, Elman, Albertine Eylenbosch, F. Fontana, H. Fudjii, Wybrand Ganzevoort, Jozef Geboers, Luk Gees, Elisabeth Geurden, Louis Ghysebrechts, S. Gille, André Goezu, Karl Goffin, Walter Goossens, Paul Goris, Vic Goyvaerts, Georges Gard, Hubert Grootclaes, Jacques Halber, Ado Hamelrijck, Karl Heeremans, Jan Hemeryckx, Floris Hermans, Hugo Heyrman, Robert Huysecom, Paul Ibou, Roel Jacobs, Noël Jacques, Marie-Madeleine Jorissen, Magda Kint, Ghislain Kuyte, Theo Kuypers, Jos Lambregts, J. Lambrigts, Henri Lannoye, Laurent Lauwers, Etienne Le Compte, Jan Leenknecht, Lut Lenoir, Monika Lenssens, A. Leslie, Benjamin Lévy, Jules Lismonde, J. Loix, Frank Maieu, Marcasse, André Maris, Antoon Marstboom, Frans Masereel, Frans Minnaert, Hubert Minnebo, Roland Monteyne, Paul Morez, Urbain Mulkers, R. Natus, A. Nijs, Léopold Oosterlynck, Bill Orix, Cel Overberghe, Béatrice Popeians-De Morchoven, Wilfried Pas, Dionysopoulos Pavlos, Teo Peters, Walter Philips, Rik Poot, Bärbel Potharst, Joseph Probst, John Quivron, Georges Rausenberger, Kaye Regelski, Staf Renier, Rita Reyckler, Yves Rhaye, R. Richelieu van Londersele, K. Ritterbusch, André Roelant, Veerle Rooms, Walter Schelfhout, Peter Schlosser, Jürgen Schneider, Maria Segers, Jo Sergeysels, Danny Serron, T. Shibata, Richard Simoens, N. Slavin, Léon Smets, S. Smira, Paul Smolders, Anne-Marie Spaans, Piet Stockmans, Dominique Stroobant, Jean-Marie Stroobants, Gilbert Swimberghe, Filip Tas, Piet Teraa, Yvan Theys, Suzanne Thienpont, Jacques 't Kindt, Corine Toussein, Ruperto Urzua, Roger Van Akeleyen, Caroline Van Assche, Nic Van Bruggen, W. Van Den Abeele, Tejo Van Den Broeck, Vincent Van Den Meersch, Cecilia Vanderbeek, Miki Van Der Eecken, Marcel Van Der Plancke, Rik Vandeweghe, Fik Van Gestel, Jef Van Grieken, Frank Van Herck, Patrick Van Hoeydonck, Paul Van Hoeydonck, Anne-Marie Van Hoorick, Stan Van Houtven, Gido Van Lessen, N.F. Van Look, Carly Van Overbeke, Remi Van Praet, Paul Van Rafelghem, Jan Van Saene, Maurits Van Saene, Roger Van Sevenant, Dan Van Severen, Marc Vanslebrouck, Philippe Van Snick, Jef Van Tuerenhout, Ludo Vastesaegeer, Gerard Verdijk, Gaston Vermosen, J. Verzezen, Frans

Vertongen, Godfried Vervisch, Julien Vrebos, Frank Wagemans, Y. Watanabe, P. Wauters, R. Whitehead, Maurits Witdouch, Maurice Wyckaert, Jan Yoors, Ysebrant, Gilbert Zavels – Jan Baptiste Bosschaert, Pierre Breughel II, Jakob Jordaens, Pierre-Paul Rubens – Fred Bervoets, Fernando Botero, E.O. Cezar, Hugo Duchateau, Etienne Elias, Walter Goossens, Frans Lamorinière, Roger Raveel, Jan Michiels Ruyten, Léon Spilliaert, Jan Van Riet, Jan Verschaeren, Frits Van Den Bergh

(21/04–31/05)

Rome (IT), Studio d'Arte Contemporanea: *'Dedalo o dell'architettura volante'*

* Luc Coeckelberghs, Ado Hamelrijck, Pierre Bogaerts, Roberto Pace, Enrico Pulsoni, Roberto Rizzoli

Editie

'Dedalo, o dell'architettura volante', Rome (IT), Artein – Studio d'Arte Contemporanea

* Pierre Bogaerts, Luc Coeckelberghs (blinddruk), Ado Hamelrijck, Robert Pace, Enrico Pulsoni, Roberto Rizzoli

** in omslag, 24 x 17,5 cm, oplage 100 + 20 HC

*** Alfonso Filieri

“the hidden project always revealed the urgent intention

DAEDULUS

evoking the essence of flight at escape's dimension turned his glance

to the seagulls' precious voyages he wished to close the path leading to the birds with traps made of dreams he bound the astonished arrows of shade to the horizon and he stole the remains of the flights inflown for too much fury or weariness after he bestowed upon his divine model the limp nature stolen from the alvearies then the marking of the lot a sign worse than death itself not promising truce either to the waves of the sky or to the circle of the sea he moved the flying architecture.” (vertaling uit het Italiaans: Carol Hendrickson)

(10/05–06/06)

Antwerpen, ICC: *'Schède, Itinerant and Ephemeral'*

* Martine Aballéa, Helena Almeida, Getulio Alviani, René Aeberhard, Susan Aragon, Umberto Attardi, Uge Bartolome, Julien Blaine, Philippe Boutibonnes, George Brecht, George H. Brett II, André Cadere, Cioni Carpi, Vlises Carrion, Sam Cannarozzi, Guglielmo Achille Cavellini, Jacques Charlier, Luc Coeckelberghs, Buster Cleveland, Paolo Cotani, Kenneth Coutts-Smith, Cris, Bruno, Damini, Betty Danon, Fernando De Filippi, Nicola De Maria, Daniel Dezeuze, Braco Dimitrijevic, Peter Downsbrough, Jerri Dreva, Antonio Ferro,

Yves De Smet, Robert Filliou, Hervé Fischer, Joël Fisher, Fred Forest, Filip Francis, Hansik Gebert, Jochen Gerz, Alexandre Gherban, John Grierson, Kozug de Gubler, Josette Grot, Allan V. Harisson, Govert Heikoop, Marianne Heske, Pavel Holous en Eva Malkova, Joel Hubaut, Pierre Hubert, Jean Hurpy, Paul Isenrath, Miraslav Klivar, J.H. Kocman, Christina Kubisch, Irmeline Lebeer, Jacques Lenep, J.C. Lefevre, Heide Lindecke, Jacques Lizène, G. Maraniello, Jonier Marin, Mass and Individual Moving, Danny Matthys, Una Maye, Carla Meertens, B. Mats, Fabio Mauri, Michel Mineur, Josefina Miralles, Antonio Muntadas, Jacques Louis Nyst, Orlan, Baudouin Oosterlynck, Gabriele Ortleva, Georges Osterman, Juan d'Oultremont, Stanislaw Pacus, Mimo Paladino, M. Palla, Luca Patella, Pawel Petasz, Yves Pitchen, Fabrizio Plessi, Angelo Petrolani, Didier Ray C. G., Pierre Restany, Maurice Rocaquet, Artur Rosa, Sandra Sandri, Suzanne Santoro, Patrick Santus, Angelika Schmidt, Judi Freya Sibayan, Rudolf Sikora, Pauline Smith, Alain Snyers, Mauro Qaccioli, Jeroslav Stanek, Peter Stembera, William Sweetlove, William Skrips, Jean Paul Thenot, Niele Toroni, Jiri Valoch, Johan Van Geluwe, Ben Vautier, Edgardo Antonio Vigo, Bernard Willers, Johan Vinck, Maio Wassenberg, Peter Webel, Jonas Wille, Miraslav Wrobel, Jan Zuziak

Bulletin

'Bulletin', 4/80, Antwerpen, ICC

* Wim Van Mulders

'Schède, ambulans en kortstondig'

“Kunst is, zoals ze doorgaans begrepen wordt, decoratie of verstrooiing, metafysica of ideologie. De activiteiten van Schède zijn gericht tegen de dominerende ideologie die kunst reserveert voor enkelen. Door de reizende tentoonstelling en door het vernietigen van het kunstwerk accentueert Schède de scheiding tussen individuele vrijheid en politieke, economische werkelijkheid. De kostbaarheid, de zeldzaamheid van het artistieke object wordt belicht. Door het object te vernietigen (met hoeveel zorg omringt men anders een kunstvoorwerp!) beseft men hoeveel waarde het had. Met de operatie tracht Schède te verklaren tot waar een *laissez-faire* individualisme, gedictieerd door het milieu, voert. Het geeft aanleiding tot het ontstaan van mythen. De officiële cultuur die imperialistisch, niet authentiek en als controleapparaat functioneert, heeft de mythe van het artistieke genie nodig als uitlatklep voor een onvrije massa. De massa projecteert in het genie wat ze zelf niet kan realiseren; ze is en blijft toeschouwer.”

** Luc Coeckelberghs

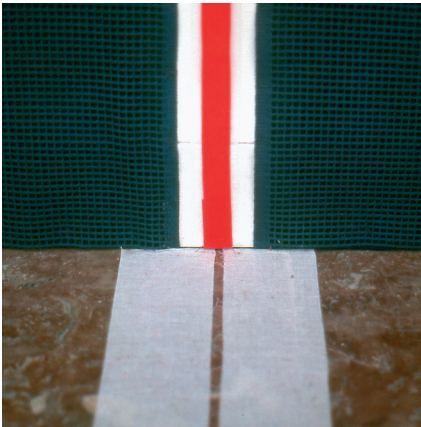
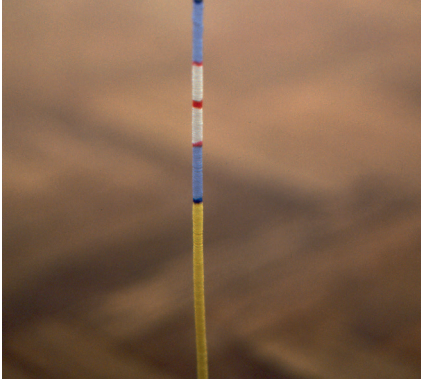
'Schède, ambulans en kortstondig'

“Meensel-Kiezegem, 13/07/1977

1. De constructie van een object een oorspronkelijke tekening wordt gemaakt – de tekening is zichtbaar, ze bestaat als realiteit – een raster wordt over de tekening gespannen
 2. 1977–79: de voorstelling van een object de kijker confronteert zich met een beeld dat het authentieke niet is – een raster maakt de oorspronkelijke tekening onleesbaar
 3. De deconstructie van het object het raster zal worden verwijderd – de oorspronkelijke tekening is zichtbaar, bestaat terug als realiteit – de tekening zal worden vernietigd
- Antwerpen, ICC, 06/06/1979”

(27/06–13/07)

S Brussel, Paleis voor Schone Kunsten:
'START II – Luc Coeckelberghs'

S Catalogus
'START II', Brussel, Paleis Voor
Schone Kunsten

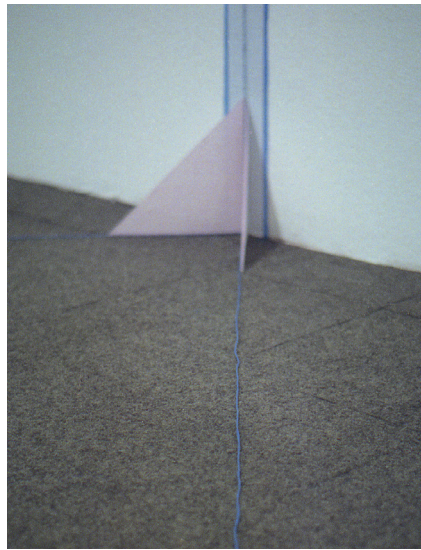
* 8 pag., z/w ill., Nederlands

** Wim Van Mulders, cf. 1980 (12/01–10/02),
catalogus Antwerpen, ICC: 'Voorstel-Voorstelling
omtrent leesbaarheid'

(28/06–07/09)

Antwerpen, ICC:
'1980 – Jonge Belgische Kunst'

* Guillaume Bijl, Guy Bleus, Luc Coeckelberghs,
Johan Dehollander, Stefan De Jaeger, Daniel
Deltour, Denmark, Jean Pierre De Roo, Danny
Devos, Daniel Dewaele, Patrick Joly, Gerard
Lannoye, Liefde en Berouw, Danny Matthys,
Una Maye, Ria Piquée, Bernard Queeckers,
Hugo Roelant, Guy Rombouts, Michel Smets,
Leo Steculatorum, Thé Van Bergen, Frank Van
Herck, Philippe Van Snick, Walter Van Rooy,
Jan Vercruyssen

1980 10

Catalogus.
'1980 – Jonge Belgische Kunst',
Antwerpen, ICC – Ministerie van
Nederlandse Cultuur

* auteur onbekend, niet gepagineerd, z/w ill.,
Nederlands / Français

Pers
'De rode vaan', nr. 33, 14–21 aug.,
pag. 23

* Jan Mestdagh
'26 in ICC. Onmacht en talent'

"(...) Typisch is, dat heel wat anti-kunstenaars
te allen prijze willen ingeschakeld blijven
binnen de blijkbaar magische ruimte van wat
wij 'Kunst' plegen te noemen, en dit terwijl hun
grappen en grollen in niet weinig gevallen eerder
een vorm van 'kleinkunst' zijn – een affirmatie
die velen blasfemisch in de oren zal klinken,
maar dit is veelzeggend.
De problematische ruimte.

Wie hierop een uitzondering maakt is Luc
Coeckelberghs, die dit jaar laureaat werd van de
'Jonge Belgische Kunst'. Door het esthetisch raffi-
nement waarmee zij werden opgebouwd zijn zijn
environments daarbij aantrekkelijk voor een breed
publiek, maar de bedoeling van de kunstenaar
gaat heel wat verder dan het louter esthetische.
Wim Van Mulders schrijft hierover dat Luc
Coeckelberghs de ruimte definieert als 'het lege
interval tussen de objecten dat tegelijkertijd de
intieme, persoonlijke, sociale en publieke ruimte
is. Het is dit zelfbewustzijn van de complexiteit
van het visueel veld dat Luc Coeckelberghs
toelaat informatie te verstrekken over een operatie
die retinaal en vooral mentaal is.'

Met andere woorden, de ruimte is geen
probleemloos onwrikbaar gegeven, zij wordt
door ons voortdurend met oog en geest geinter-
preteerd of nog beter: bewerkt. Nu gebeurt dit
soort operaties meestal weinig bewust, gecon-
ditioneerd als we zijn door patronen zowel van
subconsciënte als van maatschappelijk/utilitaire
aard. Luc Coeckelberghs nu doet ons een ruimte
a.h.w. voor de eerste keer beleven, los van alle
conventies die tussen ons en het 'ware zien'
dagdagelijks een scherm optrekken.
Het is onze overtuiging dat de media voor de
bekendmaking van dit soort werk een meer dan
gewone inspanning moeten leveren. Het werk
van Luc Coeckelberghs zal zich immers pas ten
volle kunnen ontplooiën wanneer hem grootse
projecten worden toevertrouwd, en daarop moet
een gewoonlijk kunstblinde overheid nadruk-
kelijk geattendeerd worden.

Van de hier exposerende jongeren is Luc
Coeckelberghs ongetwijfeld de interessantste,
en dit zowel door de oorspronkelijkheid van zijn
talent als door de opties die aan zijn kunst ten
grondslag liggen."

(06/11–21/11)

Brussel, Art Gallery RHOK:
'Il Volo Riuscito'

* Romolo Bulla, Luc Coeckelberghs, Alfonso Filieri,
Roberto Pace, Enrico Pulsoni

Editie

'Il Volo Riuscito', Rome (IT),
Romolo & Rosalba Bulla Editori

* Luc Coeckelberghs (gefixeerd en beschilderd
verbandgaas), Roberto Pace, Enrico Pulsoni

** in omslag, 24,3 × 17 cm, oplage 25 + VI

*** Alfonso Filieri

"The successful flight

the dreamt space
the margin of gold
the forms on the planet

from the threshold
to dreamt space
Daedalus

gathering together all the forces of agility
achieved the exit

at each stroke
the air raised

uninterrupted challenges

and the escape began to mark out
vertical measures

toward

Orion

flapping

rashness

when

on the margin of the voyage

the calculation of the successful arch

frose the flow of gold

the vault descended

on the suspended circle

of water

descended

and marked out the successful flight

spirale sure of shadow

from the sky

useless slivers of gold

searched for corners of wax

on the earth

bound to the shadow

Daedalus

set down the form"

(vertaling uit het Italiaans: Carol Hendrickson)

**** Enrico Cocuccioni

"Some curious people silently watch a Deltaplane
take off. The Artist of Emptiness anxiously
inquires about the course of the ascensional
winds; then he withdraws into himself to
reflect. Moments of hesitation. The start is
without appeal.

The slope is not too steep, it makes the
detachment sweet. Finally the abyss is under a
coloured kite's control. The curious one breathes
serenely. The euphoria has released every bind
with the terrestrial navel, now it discovers that
the flight is nothing other than a slow fall.
Once again there is nothing but the way
back. A return made of shade and light to
earth's distinctness interrupts the aerial

perspective. The curious one mirrors himself in Leonardo's biography.
Some distracted applause. A word of woman.
A cheerful Mona Lisa smile.
There is also who mentions a smoke that gives eternal spring and who exalts bliss."
(vertaling uit het Italiaans: Carol Hendrickson)

(29/09)

Rome (IT), Centro Culturale
Mondoperaio: *'Undici Libri'*

* Cesare Berlingeri, Claudio Bissattini, Marisa Busanel, Luc Coeckelberghs, Pierre Bogaerts, Alfonso Filieri, Ado Hamelrijk, Carol Hendrickson, Giancarlo Limoni, Enrico Luzzi, Laolo Montalbano, Alberto Pace, Enrico Pulsoni, Luciano Puzzo, Roberto Rizzoli, Sueanne Santoro, Paolo Bamlas, Enrico Cocuccioni, Antonio Panzarella, Ivo Benni, Sandro Salustri, Romolo Bulla, Aldo Codan, Mauro Salvi

** voorgesteld door Achille Bonito Oliva, Franco Cuomo, Filiberto Menna, Aldo Turchiaro

Editie

'Il volo di Icaro', Rome (IT),
Edizioni Mauro Salvi

* etsen van Luc Coeckelberghs, Pierre Bogaerts
Ado Hamelrijk

** in omslag, 35 x 25 cm, oplage 20

*** Alfonso Filieri

"Strappati dalla terra abbiamo undito lo spazio a ricordo di Icaro
le tracce dell'intenzione verticale lievemente
muovevano il silenzio
passi immateriali
contro lo spazio
vincendo lo stato dell'attesa forzata
il progetto lambiva l'arco dell'oro
a ricordo del volo
la luce esatta dello spazio
contro
l'inesatto
osare
della sfida"

Magazines

♦ *'Kunstecho's'*, Gent, Tweemaandelijks
Internationaal Tijdschrift voor
Beeldende Kunst, nr. 3, mei, pag. 16
♦ *'Tjok'*, Brussel, Uitgave CJP,
7de jaargang, nr. 56, mei, pag. 4

* Stefaan Van den Bremt

"(...) Luc Coeckelberghs woont te Meensel-Kiezezem, een dorp in het Hageland, niet ver van Tienen. Aan de Brusselse St.-Lukas Hogeschool studeerde hij schilderkunst en nadien ook nog grafiek aan het (ook al Brusselse) R.Ho.K. Zijn teken- en schilderwerk is abstract en toch, als hij het je laat zien in z'n atelier (voorheen een koestal), merk je – merken wij, merkte ik – een ontgensprekelijke, maar moeilijk definieerbare relatie met het hele landschap eromheen. Want Luc Coeckelberghs beweegt zich op het smalle randje tussen kleur en niet-kleur, tussen lijn en leegte. Z'n werk is weids, net niet monotoon. Het zegt veel door alles bijna te verzwijgen. Het vraagt een aandachtig, subtiel, gevoelig oog. Maar Luc Coeckelberghs beperkt zich niet tot de traditionele beeldende technieken op het tweedimensionale vlak. Hij maakt ook objecten. Met weefsels in metaal- en textieldraad ontwerpt hij ruimtes in de ruimte. Eigenhandig, geduldig, ambachtelijk. Hoe het

zover met hem gekomen is? Tijdens de eerste helft van het jaar 1978 kreeg hij een beurs aangeboden aan de 'Academia Belgica' in Rome.
Luc: 'Door mijn verblijf in Rome ben ik me pas goed bewust geworden van het begrip 'ruimte'.
En zo kwam ik in mijn werk tot basiselementen als horizontaal, verticaal, diagonaal.
Dat bewustworden van de ruimte had zeker iets te maken met de stad en haar monumentaliteit. Heel die omgeving, die context: de hele geschiedenis is daar op de een of andere manier vertegenwoordigd.

Je hebt mensen en een mentaliteit van vandaag, maar er staan ook resten van voor Christus.
En dat is enorm bepalend. Dat merk je ook heel sterk, vind ik, in de Italiaanse kunst. Zelfs bij de huidige avant-garde. Paolo Cotani, een schilder, heeft een hele serie werken gemaakt, eigentijds van vorm, die gebaseerd zijn op de klassieke architectuur: een antieke zuil of een fronton, dat wordt het vertrekpunt van zijn beeldende wereld. En hoe verder hij daarin gaat, hoe minder je die zuil daarin terugvindt...

In Rome kreeg ik de gelegenheid om te exposeren. En ik heb geprobeerd voor die bepaalde galerie een specifiek werk te maken. Dus niet iets dat losstaat van de context waarin het gepresenteerd wordt. Maar een werk dat geïntegreerd is in de ruimte waarin het wordt getoond. Sindsdien heb ik dat altijd gepoogd. Maar dat heeft wel bepaalde consequenties: dat werk in Rome, bijvoorbeeld, is echt maatwerk, gemaakt op de hoogte van die galerie. En als je dat naderhand toont in een andere ruimte, verliest het iets...

Integratie is natuurlijk heel wat anders dan wat er in de Brusselse metro is gebeurd met werken van beeldende kunstenaars. Dat zijn gewoon emblemen. Iedereen kent Raveel en iedereen kent Folon, maar wat heeft de metro met ze te maken? Eerst wordt die metro gebouwd, en dan vragen ze schilders om die muren even te versieren... Maar waarom konden die artiesten niet van in 't begin samen met de architect het hele ontwerp mee bepalen?'"

1981

(21/01–31/01)

Rome (IT), Assessorato alla Cultura /
BCC Rispoli: *'Libri a mano –
Artein Edizioni d'Arte'*

* Paolo Balmas, Ivo Benni, Cesare Berlingeri, Claudio Bissattini, Pierre Bogaerts, Luigi Branchetti, Marisa Busanel, Angelo Calligaris, Enrico Cocuccioni, Luc Coeckelberghs, Alfonso Filieri, Ado Hamelrijk, Giancarlo Limoni, Enrico Luzzi, Laolo Montalbano, Alberto Pace, Roberto Pace, Antonio Panzarella, Enrico Pulsoni, Luciano Puzzo, Roberto Rizzoli, Suzanne Santoro, Emilio Villa, Cesare Vivaldi

(02/02–26/02)

s Brussel, St.-Lukas Galerij:
'Luc Coeckelberghs'

(24/03–29/03)

Bari (IT), Expo-Arte Bari:
'Operalibro – Artein Edizioni d'Arte'

* Ivo Benni, Claudio Bissattini, Pierre Bogaerts, Luigi Branchetti, Carla Guidi Bucciarelli, Enrico Bugli, Marisa Busanel, Angelo Calligaris, Enrico Cocuccioni, Luc Coeckelberghs, Alfonso Filieri, Luigi Fontanelle, Salvatore Giunta, Ado Hamelrijk, Roland Jooris, Giancarlo Limoni, Antonio Macci, Paolo Montalbano, Luciano Puzzo, Anna Romanello, Suzanne Santoro, Emilio Villa, Cesare Vivaldi

(03/06)

'Artein Edizioni d'Arte', Rome (IT),
Studio d'Arte Contemporanea

* 4 edities: □□□□ (Pierre Bogaerts,
Luc Coeckelberghs, Ado Hamelrijk, Roland Jooris) /
Le pietre di mais / Parole per Judith / El Gabal

Editie

'□□□□', Rome (IT), Artein Edizioni d'Arte –
Studio d'Arte Contemporanea

* tekening van Pierre Bogaerts,
Luc Coeckelberghs, Ado Hamelrijk

** in omslag, 35 x 24,5 cm, oplage 27 + 3

*** Roland Jooris

"Tekening

vul
zonder spreken
het raam
op, het vierkant,
de tijd

kras
met een schaarse
pen
in dit raster
de avond"

...

"Tekening

in het midden
van een onbeschreven
blad

kruip
een komma
niet meer weg

wordt ze
een haal
die hapert

een haartje

of het beeld
van een draad
in de ruimte"

(15/05–15/06)

Brussel, Flageygebouw,
Trans Art Express: *'BRU '81'*

* Alin Anseeuw (F), Gary Bigot, Michel Boulanger, Brochard-Darras (F), Luc Coeckelberghs, Paolo Cotani (I), Daniel Deltour, Philippe Deluyck, Joël Fischer (USA), Filip Francis, Peter Gnass (CDN), J.A. Noskoff alias Jano, Robin Klassnick-Tom Clark (GB-AUS), Dominique Lawalrée, Guy Ledune, Jacques Lizène, Jacqueline Mesmaeker, Maurizio Nannucci (I), Baudouin Oosterlynck, Keiji Uematsu (J), Bernard Villers

Catalogus

'BRU '81', Brussel, Trans Art Express,
pag. 18–19, 42–46

* Pierre Loze / Emmanuel Riccardi / Brigitte
Ledune, 120 pag., z/w ill., Français / Nederlands

** Brigitte Ledune

'Luc Coeckelberghs 450 kg suiker:
doorsnijden van een ruimte'

"Luc Coeckelberghs koos de centrale doorgang om zijn suiker muren op te bouwen. Een stapeling tot korrelige, transparante wanden. Contact met water zou een ware ramp betekenen; daardoor komt het tijdelijk karakter van dit werk nog sterker tot uiting. De huis-voedsel-sculptuur maakt de

ruimte ontoegankelijk. In dit werk is alles concreet. De kunstenaar houdt rekening met de ruimte en haar begrenzingen; er is een totale interpenetratie van de vorm van het werk en de vorm van de plaats. Dat hij de doorgang onbruikbaar maakt, betekent niet dat hij zijn sculptuur opbouwt als een hindernis. Een holle buis, die door beide wanden steekt, zorgt voor een contact met de overzijde. Dit wekt onze nieuwsgierigheid, en de verrassing aan de andere kant is een rondje licht.

1981

'Luc Coeckelberghs, 450 kg de sucre: coupeure d'espace'

Luc Coeckelberghs a choisi de construire ses murs de sucre sur le passage central du lieu. Une sorte d'igloo aux parois friables et transparentes, le seul contact de l'eau suffirait à le détruire. Ainsi le caractère éphémère du travail est renforcé, la sculpture – maison – nourriture rend l'espace inaccessible. Tout, dans ce travail, est concret. L'artiste respecte l'espace et ses limites, la forme de l'œuvre et la forme du lieu s'interpénètrent totalement. Le fait de rendre le passage impraticable ne signifie pas qu'il érige sa sculpture en obstacle. En effet, les deux parois sont traversées par un cylindre creux qui permet d'entrer en contact avec l'autre côté. C'est une manière de déclencher en nous tout un jeu de curiosité. Et de nous faire découvrir, de l'autre côté, un rond de lumière."

Pers
(22/05)

BRT (Belgische Radio en Televisie) –
Radio / Omroep Brabant,
'Happening': 'BRU '81'

* Wim Van Gansbeke

"BRU '81, zo luidt dus de naam van een tentoonstelling van avant-garde-kunst, waarover ik het vorige week al even had, en die tot de 15de juni te zien is in de bij-afdeling van de Ter Kameren Academie op het nr. 19 van het Flageyplein te Elsene, vlak naast het oude radiogebouw. 12 jonge Belgische kunstenaars nodigen 9 buitenlandse artiesten van hun keuze uit. De bedoeling was om kunstwerken direct te creëren in de gegeven ruimte, en die bestaat uit 2 langzaam in spiraal oplopende en mekaar kruisende galerijen rond een grote en hoge centrale ruimte. Niet alle geëxposeerde werken beantwoorden aan die vraag naar directe en unieke creatie, zo uniek zelfs dat ze bedoeld is om na de tentoonstelling vernietigd of overschilderd te worden, te verdwijnen. Wel blijkt uit de tentoonstelling dat zeer veel jonge kunstenaars niet meer geïnteresseerd zijn in kunst als een categorie apart, als iets wereld- en maatschappijvreemd, zich ook meer bezig houden met het begrip 'ruimte' dan met begrippen als schoonheid, licht, gemoedsbeweging, evenwichtige opbouw, ... meer met

publieksparticipatie in een bredere zin dan alleen maar kijken, meer met het bouwen van spanningen op zichzelf dan met de direct als kunst herkenbare uitdrukking ervan.

Deze kunst wil in de eerste plaats het publiek een andere manier van kijken tonen, waarbij enerzijds alle zintuigen op scherp staan, maar die anderzijds niet vooraf bepaald is in een voor altijd vastgelegd plan of idee. Vandaar het zeer tijdelijke van deze kunst, die ook niet strikt genomen en als dusdanig verkoopbaar hoeft te zijn of waarvan althans de kunstmatige handelswaarde zeer in vraag kan worden gesteld. Als Luc Coeckelberghs – alweer één van de interessantste deelnemers aan de expositie – twee behoorlijk grote en hoge muren en een vloer bouwt die uitsluitend uit suikerklontjes bestaan, dan heeft dit kunstwerk uiteindelijk alleen nog maar de handelswaarde van de suiker. De rest is zintuiglijke ervaring ter plekke, is een momenteel opgebouwde spanning, is het openen van een ander blikveld op het moment zelf. Met andere woorden verwerft de plastische kunst zich een vorm van theatraliteit die even vluchtig, even weinig voor altijd vastgelegd is als een theatervoorstelling: duidelijk wordt meteen dat de vorm van plastische kunst als performance niet zomaar uit de lucht is komen te vallen. Duidelijk is evenzeer dat het begrip 'kunst' hiermee niet alleen opengemaakt wordt, maar ook nog sterk gepersonaliseerd, en dat in 2 richtingen: die van de kunstenaar, die begaan is met ruimtelijke en spanningsgegevens die hem bezighouden, zonder zich af te vragen of dit nu wel verkoopbaar is en gesmaakt zal worden, en die van de toeschouwer, op wiens zintuiglijke ervaringswereld tot het uiterste een beroep wordt gedaan en wie het niet meer mogelijk is in massa op herkenbare categorieën terug te vallen, maar die zich persoonlijk een nieuwe ervaring dient te verwerken. In die zin van een andere visie op kunst als een uitingsvorm ontgaan van alle kunstmatigheid, opgeschroefdheid, en voor altijd vastgelegd esthetisch, en vandaar consumptie-rijp gegeven, is deze tentoonstelling belangrijk en boeiend.

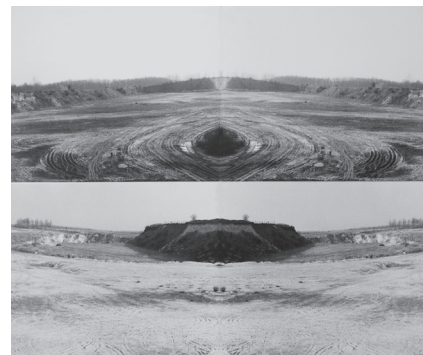
Best mogelijk dat een goed deel van deze kunstenaars uiteindelijk terugkeren naar een klassiekere, verkoopbaarder en 'eeuwigere' vorm van kunst, maar hun kijk en de onze zullen nooit meer dezelfde zijn: vormelijke spanningen zullen plaats gemaakt hebben voor sterk persoonlijke, de esthetica zal geen waarde op zichzelf meer zijn, maar een middel om verbeelding en creativiteit van de toeschouwer te prikkelen of m.a.w. ook een middel tot bevrijding. De neoromantiek staat hiermee niet alleen meer voor de deur, ze is er al lang binnen."

(13/06–06/09)

Antwerpen, ICC (Internationaal Cultureel Centrum): 'Naar en in het landschap. Belgische kunst van het begin van de 19de eeuw tot heden.'

* na 1945: Pierre Alechinsky, Edouard Bal, Fred Bervoets, Robert Bruyninckx, André Bogaert, Bram Bogart, Jan Burssens, Willy Cauwelier, Jacques Charlier, Luc Coeckelberghs, Leo Copers, Jan Cox, 'Dazzle' (Vincent Halfants, Georges Van Aerschot, Maio Wassenberg), Hugo De Clercq, Guy De Gobert, Paul Degobert, Raoul De Keyser, Luc Deleu, Philippe De Luyck, Yves De Smet, Paul De Vylder, Daniel Dewaele, Karel Dierickx, Christian Dotremont, Jan Dries, Hugo Duchateau, Étienne Elias, Filip Francis, Jef Geys, Pierre Hubert, Roel Jacobs, Jean-Paul Laenen, Marie-Jo Lafontaine, Pierre Lahaut, Guy Ledune, Jacques Lenep, Lizène, Marcel Maeyer, Pol Mara, Michel Martens, Mass Moving (R. Opstaele, P. Gonze), Una Maye, Guy Mees,

Marc Mendelson, Jacqueline Mesmaecker, Jean-Marc Navez, 'Nieuwe Coloristen' (Luc Deleu, Filip Francis), J.A. Noskoff (Jano), Jacques-Louis Nyst, Roger Raveel, Pjeroo Roobjee, Vincent Strebelle, Dominique Stroobant, Narcisse Tordoir, Roland Van de Berghe, Paul Van Rafelghem, Maurice Van Saene, Jan Verbeke, Wout Vercammen, Jef Verheyen, Pierre Vlérick, Joseph Willaert, Roger Wittevrongel, Maurice Wyckaert

1976

Bulletin

'Bulletin', Antwerpen, ICC, 4/81, pag. 1
'Naar en in het landschap. Belgische kunst van het begin van de 19de eeuw tot heden'

Catalogus

'Naar en in het landschap. Belgische kunst van het begin van de 19de eeuw tot heden', Antwerpen, ICC, pag. 46

* Wim Van Mulders: 'De natuur als landschap: schets van een probleem' en 'Ingrepen en situaties in het landschap in de kunst na 1945', Els Marchal: 'Belgische landschapsschilderkunst in de 19de en 20ste eeuw', 62 pag., z/w ill., Nederlands

(14/06–11/10)

Antwerpen, Openluchtmuseum voor Beeldhouwkunst Middelheim:
'16de Biënnale Middelheim'

* Guy Baekelmans, Robert Bruyninckx, Luc Coeckelberghs, Lucas Coeman, Luc De Blok, Jean Glibert, Norberte Loica, Marie-Paul Haar, Pierre Hubert, Laurent Lauwers, Bernd Lohaus, Michel Martens, Gaby Meier, Jean-Marc Navez, Jo Noorbergen, Michel Smets, Dominique Stroobant, Ines Vandeghinste, Vandemoortele (Una Maye), Paul Van Rafelghem, Philippe Van Snick, Luc Verbiest – Jan Verleye

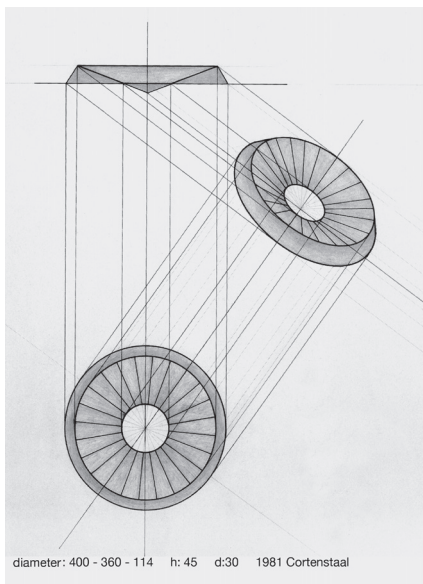
Catalogus

'16de Biënnale Middelheim',
Antwerpen, Openluchtmuseum voor Beeldhouwkunst, nr. 6–8

* Phil Mertens, niet gepagineerd, z/w ill. (genummerd), Nederlands / Français / English / Deutsch

** Luc Coeckelberghs

"Een horizontale snede die met het aardoppervlak samenvalt, verdeelt een konisch lichaam in twee segmenten. Een stalen element dat uit 24 trapezia opgebouwd is, vormt het deel boven de snede. Het rust op een aarden bedding die ontstond door het tweede segment, dat zich onder de snede bevindt, uit te halen. (diameter 400 cm – diepte 75 cm – snede op 45 cm)

1981 2

A horizontal cut that coincides with the earth's surface divides a conic body into two segments.

A steel element composed of 24 trapeziums forms the part above the cut.

It rests on an earthen channel, which is the result of emptying the second segment that is situated under the cut.

(diameter 400 cm – depth 75 cm – cut on 45 cm)”

(14/08–14/09)

Amsterdam (NL), Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond:

'Kunstwerken 1976–1979. Een selectie Beeldende Kunst verworven door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap'

* cf. 1980, catalogus *'Kunstwerken verworven door de Staat 1978–1979'*, Brussel, Ministerie van de Nederlandse Gemeenschap, Diensten voor Nederlandse Cultuur, Beeldende Kunsten, Musea en Wetenschappelijke Culturele Instellingen

(01/10–30/10)

Brussel, VUB (Vrije Universiteit Brussel): *'Are You Experienced?'*

Catalogus

'Are You Experienced? Love / Hate / Fear / Suicide', Wellen, Guy Blues Administration Centre

* Guy Blues, 17 microfilm fiches en affiche in omslag, English

(30/10–28/11)

S Hasselt, CIAP (Vereniging voor Culturele Informatie & Actueel Prentenkabinet): *'Installaties'*

Bulletin

'Bulletin', Hasselt, CIAP, nr. 37, november

* Wim Van Mulders, cf. 1980 (12/01–10/02), catalogus ICC, Antwerpen: *'Voorstel-Voorstelling omtrent leesbaarheid'*

(03/11–30/11)

Lima (PE), Campus Pontificia Universidad Catolica: *'Amazonic Trip'*

* International Mail Art Show by Amazon (Archive of Artistic Works and Projects about the Amazonic World) / Ruggero Maggi

Catalogus

'Amazonic Trip', Milaan (IT), Amazon Archive / Ruggero Maggi

* 6 pag. met toevoegingen: kl. ill., stickers,...

Magazine

'Hart-slag', Gent, vzw T75, driemaandelijks, 4de jaargang, nr. 2, pag. 13–20.

* 35 pag., z/w ill., Nederlands / Français / English

** *kunstenaarsbijdrage Luc Coeckelberghs: 1 foto, 6 tekeningen.*

*** *Luc Coeckelberghs:*

"Ludiciteit – Luciditeit"

1982

(12/01–07/02)

Brussel, Hal – Paleis voor Schone Kunsten: *'Woorden in Beeld'*

* met medewerking van: Gemeentelijke Academie voor Schone Kunsten Hoboken, Hoger Sint-Lukasinstituut Brussel, Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen, Academie voor Schone Kunsten Gent, Rijkscentrum Hoger Kunstonderwijs Brussel, Stedelijke Academie voor Schone Kunsten Leuven

(09/03–03/04)

Barcelona (ES), Fundacio Joan Miro, Espai 10: *'Quaderns de Viatge'*

* Francesc Abad, Rosa Agenjo, Margarida Andreu, Xoan Anleo, Enric Ansesa, Angel Bados, Edouard Bal, Miquel Barcelo, Mirella Bentivolio, Paolo Bruscky, Jean Calens, Carmen Calvo, Yamandu Canosa, Elena Carbonelle, Tom Carr, Jordi Cerda, Zulema Ciordia, Eugenia Viuro, Luc Coeckelberghs, Montserrat Cortadellas, Robin Crozier, Josep De Ca L'Estrany, Jean-Francois De Wit, Silvie&Cheris Defraqui, Daniel Dutrieux, Eczeema, Leopoldo Emperador, Fermin Enicar, Josep Espin, Jordi Esteva, Isabel Esteva, Ramiro Fernandez, Alexandre Ferrer, Alicia Fingerhut, Jean de la Fontaine, Ernesto Fontecilla, Kiki Franceschi, Luis Frangella, Gabriel, Maria Girona, Albert Giros, Ramon Bakmes, Elisabetta Gut, Maria Helguera, Concha Jerez, Bernadette Kluyskens, Maria Lai, Antoine Laval, Eva Loots, Francesca Llopis, Italo Mazza, Isidre Manils, Fernando Megias, Richard Meyer, Valeria Melandri, Gerard Minkoff/Muriel Olesen, Manel Morral, Juan Baldeweg, Giulia Nicolai, Pere Noguera, Baudouin Oosterlynck, Marie Orensanz, Carlos Pazos, Marcel Pey, Jaume Plenza, Miquel Perez, Jean-Luc Poivroet, Josep Pratmarso, Javier Puigmarti, Joan Rabascalí, Albert Casamada, Aureli Ruiz, Horacio Sapere, Pedro Saralegui, Cerme Viaplana, Sara Spinelli, Tex, Francesc Todo, Francesc Torres, Josep Ucles, Tim Ulrichs, Jordi Valles, Isabel Vargas, Patricio Velez, Pucci Vilubina, Francesc Vidal, Lluís Ventos

** cf. 1983, catalogus *'Espai 10, Exposicions 1982–1983, El Viatge'*, Barcelona, Fundacio Joan Miro

(18/03–02/04)

Tienen, PNT (Provinciale Normalschool

Tienen): *'n Aaiende waaier met pijn'*
* Luc Coeckelberghs, Jean Decoster, Hugo Duchateau, Freek Dumarais, Ado Hamelryck, Oswald Kuyken, Jean-Georges Massart, Baudouin Oosterlynck, Piet Stockmans, Yvan Willems

Catalogus

'n Aaiende waaier met pijn', Tienen, PNT

* Jos Uytterhoeven, niet gepagineerd, losse pag. in omslag, z/w ill., Nederlands

** *citaat opgenomen in de catalogus*

i.v.m. Luc Coeckelberghs; Martin Heidegger:

"Naast de ruimte vindt men het afwezige."

(26/03–02/04)

Gastdocent aan de Hogeschool St.-Lukas Brussel

* interdisciplinair groepsproject: *'Reële ruimte – Virtuele ruimte'*. Twaalf laatstejaarsstudenten van de Beeldende Kunsten, Architectuur, Binnenhuisarchitectuur, Foto en Film nemen deel. Inleidende diareeks, ontwerp en realisatie van een ruimtelijk project, evaluatie.

(16/04–31/05)

Gent, Sint-Pietersabdij, Centrum voor Kunst en Cultuur: *'Kunstwerken verworven door de Staat in 1980–1981'*

* Pierre Alechinsky, Alberto Asunçao, Ausloos, Guy Baekelmans, Jan Beekman, Hugo Besard, André Beullens, Jean Bilquin, Maurice Boel, Opie Boel, André Bogaert, Bram Bogaert, René Borzé, Lieva Bostoan, Edward Boubat, Robert Bruyninckx, Jan Burssens, Pierre Caille, Jan Calmeyn, Livia Canestraro, Rita Cappon, René Carcan, Pieter Celie, Erika Chaffart, Marie Jeanne Cilissen, May Claerbout, Hugo Claus, Lucien Clerque, Jan Cobbaert, Luc Coeckelberghs, Louis Collet, Patrick Conrad, Leo Copers, Benet Cornelis, Jan Cox, Janusz Cywicki, K.F. Dahmen, André Daniels, Albert De Bois, Lieven Debrabandere, Lea Decaestecker, Antoon De Clerck, Gilbert Decock, Mark de Fraeye, Georgette De Grootetanghe, Eric de Haes, Enk De Kramer, Armand Demeulemeester, Gaston De Mey, Jos de Mey, Paul Den Hollander, R.R. De Poortere, Nicolas de Roeck, Hugo de Smaele, Etienne Desmet, Paul De Vree, Anne De Vriese, Jan de Winter, Luc Dhanis, Camille D'Havé, André D'Hose, Ward Dijkstra, Frans Dille, Carmen Dionyse, Antoon Dries, Hugo Duchateau, Frederic Dufoor, Anne Dyckmans, Antoine Elmano, Bart Eyckelmans, Liberta Ferket, Joan Fontcuberta, Karel Fonteyne, Johnny Forsstrom, Maggy Francis, Ernest Franssens, Mariano Frare, Susan Friedman, Cyr try-out, Maurice Frydman, Frans Gentils, Ludo Geysels, Joris Ghekiere, Jef Gielen, Romain Goeters, André Goezu, Gunter Grass, Pascal Grillet, Jacques Guillmot, Toon Haenen, Boy Haerden, Ben Hansen, Gisleen Heirbaut, Peter Herbrich, Flor Hermans, Hugo Heyrnat, Luc Hoenraet, Harry Holland, Emiel Hoorne, Pal Horvath, Pierre Houcmant, Rik Hoydonckx, Wilfried Huet, Freek Hulstaert, Achiel Hutesbaut, Paul Ibo, Renaat Ivens, Jos Jans, Josette Janssens, Hélène Keil, Stefan Kellens, Bernadette Kelly, Alfred Klinkan, Jef Kortleven, August Kulche, Willy Lambrecht, Johnny Lambripts, Marie-Roze Lannoy, Jan Latinne, Ewa Litkowska-Zychska, Walter Leblanc, Ingrid Ledent, Jan Leenknecht, Michiel Leenknecht, Jean-Marie Legrand, Lut Lenoir, Liberta Firket-Jan Lievens, Lismonde, Bernd Lohaus, Jean-Pierre Lowie, Marcel Maeyer, Frank Maieu, Pol Mara, Marcase, Marga, Takesada Matsutani, Francis Mean, Carlos Medina, Jozef Mees, Marc Mendelson, Henk Meijer, Willy

Meysmans, Carlos Michiels, Hubert Minnebo, Hugo Minnen, Karel Moens, Jef Mouton, Jacques Muller, Koen Muller, Monique Muylaert, Herman Muys, Rafael Navarro, Nat Neujean, Jacques Neve, Maurice Nevens, Ella Nicolai, Alex Nijs, Panamarenko, Maurice Pasternak, Marie-Jeanne Peijsmans, Luc Peire, Paule Pia, Luc Piron, Stefan Poplawski, Jeanne Portenart, Barbara Pottharst, Renaat Ramon, Roger Raveel, Kaye Regelski, Reinhoud, Simonne Reynders, Laurent Reypens, André Roelant, Pjeeroo Roobjee, Veerle Rooms, Jan Saudek, Max Selen, Herman Selleslags, Michel Seuphor, René Smits, Lucien Stassen, Bob Stickers, Janos Stryk, Rudi Szapinski, Filip Tas, Toon Tersas, Jan Vaerten, Roger Van Akeleien, Teresa Van Aken, Marie-Helena Van Beumen, Roger Van Bulck, Guido Van Causbroeck, Vanché, Monick Van Damme, Inez Vandeghinste, Jan van de Kerckhove, Philippe Vandenberghe, Guy Vandenbranden, Frans Van Den Bremt, Guy Van Den Bulcke, Lucien Van Den Driessche, Vincent Van Den Meersch, Cecilia Vanderbeek, Luk Van Der Hallen, Marc Vanderleenen, Jacky Vanderlinden, Michel Van Der Spiegel, Mike Vanderstappen, Manu Van De Velde, Jan Vandeweghe, Emile Vandoorslaer, Edith Van Driessche, Marcel Van Driessche, Bruce Van Dyck, Paul Van Eyck, Jozef Van Grieken, Emy Vanhentenriek, Mark Van Hoe-Rouquart, Balder Van Hoecke, Patrick Van Hoeydonck, Paul Van Hoeydonck, Patrick Van Huffel, Walter Van Leeckwijk, Marc Van Loo, Alfons Van Meirvenne, Wim Van Pelt, Remi Van Praet, Jan Van Riet, Frans Van Roosmaelen, Walter Van Rooy, Albert Van Rossem, Maurits Van Saene, Roger Vansevenant, Rudi Vantilborgh, Jef Van Tuerenhout, Frank Veldeman, Jan Verbeke, Paul Vereecke, Eric Verhal, Jef Verheyen, Leo Verhoeven, Raf Verjans, Luc Verlee, Hadewych Verschueren, Mark Verstockt, Godfried Vervisch, Emiel Voeten, Francq Volders, Alda Vos, Eddy Walrave, Wesley, Edward Weston, Joseph Willaert, Roger Wittevrongel, Paul Wouters, Willy Wouters, Maurice Wyckaert, Ysbrant

Catalogus

'Kunstwerken verworven door de Staat in 1980-1981', Brussel, Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur, Diensten voor Nederlandse Cultuur, Beeldende Kunsten, Musea en Wetenschappelijke Instellingen, nr. 38

* Karel Poma, niet gepagineerd, z/w ill., Nederlands

(24/04-25/04)

Brussel, Jette: 'Design 2000'

* Georges Braem, Luc Coeckelberghs, Rene Hertecant, Eric Leon, Willy Ronsmans, Flor Vanhaelen, Lieven Delafortrie, Marc Gysels, Guy Leclercq, Frans Minnaert, Jef Van Diest, Maurits Van Saene

(14/05-12/06)

Gent, VMHK (Vereniging Museum Hedendaagse Kunst): 'Luc Coeckelberghs, Hugo Duchateau, Ado Hamelryck'

Pers

'De Standaard', mei 1982

* Florent Minne
'Potloodhumus, grafietstrips en Tiense suiker in een museum'

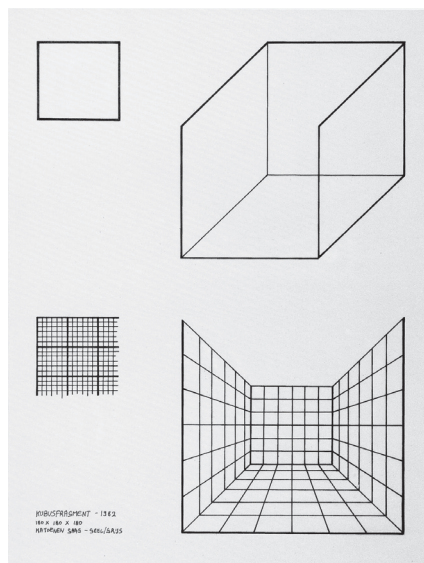
"Hugo Duchateau, Ado Hamelryck en Luc Coeckelberghs hebben ieder afzonderlijk reeds meermaals bewezen hun denkproces

voortreffelijk in de ruimte te kunnen toepassen. Het idee gezamenlijk een installatie te realiseren was reeds een tijdje oud maar werd nu pas verwezenlijkt in de drie bij elkaar aansluitende, eenvoudige en helder opgebouwde ruimten van de Vereniging van het Museum voor Hedendaagse Kunst. Ieder nam één van deze zalen voor zijn rekening. Met vorige installaties in het achterhoofd mocht men opmerkelijke realisaties verwachten. (...)

Luc Coeckelberghs, die in vorige realisaties de dimensies van bestaande ruimten door 'ordering' heeft gearticuleerd, accentueerde de hoekruimten van de derde zaal met op de muur vastgemaakte geometrische constructies. Het gebruikte materiaal is zeer broos. Het bestaat uit een driehoekige geknikte gaasvorm, in de naad van de muur gekleefd, die omrand is met suikerklontjes, van waaruit rode draden tot op de grond neerhangen. De rechte hoek van de twee op elkaar staande muren wordt er zowel ruimtelijk door gekarakteriseerd als decoratief mee opgehoogd. Het is een decoratie die subtiel en enigszins gemaniëreed is gehouden en die door zijn trapvormige opbouw duidelijke reminiscenties oproept met Art-Deco decoraties. Alhoewel geen van de drie kunstenaars hier aan zijn proefstuk toe is, maken deze installaties een vrij doffe en weinig geïnspireerde indruk. De opzet was voor het trio duidelijk geen uitdaging. In de lijn van vroeger gerealiseerd werk werden hier opnieuw 'toepassingen' gemaakt. Voor kunstenaars, die ons doorgaans verrassen op vernieuwende werken, komt dit ensemble dan ook eerder over als een facelift dan als een met enthousiasme aangepakt project. Men kan hen dan ook bezwaarlijk een erevermelding opstrikken."

(21/07-05/09)

Ieper - PMMK (Provinciaal Museum voor Moderne Kunst), Lakenhalle: 'Aanwinsten '79-'82'

* Marcel Baugniet, Fred Bervoets, Georges Blom, Bram Bogart, Jan Burssens, Pol Bury, Pierre Caille, Marcel Cardon, Jacques Charlier, Luc Claus, Luc Coeckelberghs, Jan De Clerck, Hugo De Clercq, Jean-Jacques de Grave, Luc Degryse, Jo Delahaut, Gaston Demey, Prosper De Troyer, Paul De Vree, Roel D'Haese, Carmen Dionyse, Wout Hoeboer, Gerard Holmens, Emiel Hoorne, Paul Joostens, Pierre Lahaut, Jos Leonard, Kurt Lewy, Jules Lismonde, Mark Luyten, Marcel Maeyer, Marcase, Marcel Mariën, Luc Martinsen, Koenraad Muller, Jean Ollevier, Jozef Peeters, Roger Raveel, Christian Rolef, Pjeroo Roobjee,

Albert Rubens, Victor Servranckx, Filip Tas, Narcisse Tordoir, Hans Vandekerckhove, Philippe Vandenberghe, Edmond Van Dooren, Etienne Van Doorselaer, Fik Van Gestel, Jan Verbeke, Eric Verhal, Jef Verheyen, José Vermeersch, Rik Vermeersch, Godfried Vervisch, Marthe Wery

Catalogus

'Aanwinsten '79-'82', Ieper, PMMK, pag. 23, 56, 84

* Olivier Vanneste / Willy Van Den Bussche, 144 pag., z/w en kl. ill., Nederlands

Editie

'Storia d'Aqua - Histories d'eau', Rome (IT), Artein Edizioni d'Arte

* tekeningen van Pierre Bogaerts, Luc Coeckelberghs en Ado Hamelryck
** in omslag, 27,5 x 18,5 cm, oplage 36

*** Dirk Christiaens

"in de glanzende ogen van water verdrinken vogels in een ver land

*in the brighting eyes of water
birds are drowning in a far country*

*dans les yeux brillants de l'eau
se noyent les oiseaux dans un pays lointain*"

Magazine

'Estremo Sfogliabile', Rome (IT), Periodico del centro Artein, nr. 104/82, 19/04

* div. auteurs, niet gepagineerd, z/w ill., Italiaans

** Alfonso Filieri

"Attraverso la trasparenza dell'originaria materia 'acqua' omnipresente, la leggera opacità di fogli di carta cinese rivela i segni essenziali di presenza di tre artisti fiamminghi. Il testo poetico si avvicina all'immagine del segno descrivendone i confini, nominandone i quadri li utilizza per farne un sogno proprio. Luc Coeckelberghs.

Affiorare od annegare dello sguardo. Nella diottrica di Cartesio, l'azione degli occhi è rappresentata come l'azione congiunta di due bastoni, qui due piccoli segni graffiati con l'inchiostro nero su carta immacolata, segno dell'avvenuto scoccare dello sguardo su di una superficie immobile, cristallino attraverso cui uccelli in volo ed in ritorno da un passato remoto."

Boek

'Kunstbeeld in Vlaanderen vandaag', Tielt, Uitgeverij Lannoo en Brussel, BRD, pag. 66-67, 242

* Guy Baekelmans, Piet Bekaert, Fred Bervoets, Jean Bilquin, Guillaume Bijl, André Bogaert, Lieva Bostoën, Robert Bruyninckx, Jan Burssens, Jan Calmeyn, Luc Claus, Jan Cobbaert, Luc Coeckelberghs, Leo Copers, Antoon De Clerck, Gilbert Decock, Raoul De Keyser, Bert De Leeuw, Gaston De Mey, Denmark, Stefaan Depuydt, Willy De Sauter, Etienne Desmet, Yves De Smet, Paul De Vylder, Paul De Vree, Karel Dierickx, Carmen Dionyse, Jan Dries, Hugo Duchateau, Veerle Dupont, Etienne Elias, Cyr Frimout, Vic Gentils, Jef Geys, André Goezu, Walter Goosens, Hugo Heyrman, Luc Hoenraet, Emiel Hoorne, Renaat Ivens, Jos Jans, Hélène Keil, Octave Landuyt, Lut Lenoir, Bernd Lohaus, Marcel Maeyer, Frank Maieu, Pol Mara, Marcase, Michel Martens, Danny Matthys, Frans Minnaert, Hubert

Minnebo, Roland Monteyne, Urbain Mulkers, Cel Overberghe, Panamarenko, Wilfried Pas, Achiël Pauwels, Luc Peire, Luc Piron, Rik Poot, Roger Raveel, Laurent Reypens, Yves Rhayé, Pjeroo Robjee, Veerle Rooms, Rik Slabbink, Pol Spilliaert, Piet Stockmans, Gilbert Swimbergen, Yves Theys, Narcisse Tordoir, Roger Van Akeijlen, Camiel Van Breedam, Philippe Vandenberghe, Guy Vandenbranden, Vincent Van Den Meersch, Jef Van Grieken, Paul Van Gysegem, Paul Van Hoeydonck, Paul Van Rafelghem, Jan Vanriet, Maurits Van Saene, Dan Van Severen, Hilde Van Sumere, Jef Van Tuerenhout, Jacques Verduyn, Jef Verheyen, Raf Verjans, José Vermeersch, Marc Verstockt, Godfried Vervisch, Pierre Vlerick, Joseph Willaert, Roger Wittevrongel, Maurice Wyckaert

** kunstcritici kiezen 100 kunstenaars: Flor Bex, Frans Boenders, Marc Callewaert, Luc Clerinckx, Jan Debbaut, Joost Declercq, Remi De Cnodder, Annie De Decker, Johan De Vijlder, Gaston De Vuyst, Marcel Duchateau, Karel Geirlandt, Yves Gevaert, Paul Huys, Willy Juwet, Phil Mertens, Jos Murez, Ludo Raskin, Albert Smeets, Willy Van den Bussche, Marcel van Jole, Wim Van Mulders, Emiel Veranneman, Nicole Verschoore, Jan Walgrave, Hector Waterschoot

*** Wim Van Mulders / div. auteurs, 266 pag., kl. ill., Nederlands

**** Wim Van Mulders

“Essentieel in het werk van Luc Coeckelberghs is de betrekking tussen de installaties ten overstaan van het menselijk lichaam. Reeds in de grote ruimte waar Luc Coeckelberghs twee rijen balletjes in ‘papier-maché’ ophangt en ze langzaam van wit naar geel laat overgaan, wordt in feite een virtuele lijn getrokken die de dimensies van de ruimte concretiseert.

Ook in de werken waar gelijkvormige bladen, bedekt met een diagonale arcering, tot monumentale figuren (ziggurat of ruit) geordend zijn, zoekt Luc Coeckelberghs naar de ideale proportie tussen het formaat van het werk en de afmetingen van de ruimte waarin het zich situeert.

Voor een tentoonstelling in het Internationaal Cultureel Centrum te Antwerpen in 1980 creëert hij drie gekleurde vormen (rood, geel en blauw) in een elementaire weeftechniek. Luc Coeckelberghs drukt hiermee zijn ongenoegen uit ten overstaan van het platte vlak, en laat dankzij het transparante karakter van deze draad-sculpturen fragmenten van de omringende ruimte in het visueel veld dringen. Belangrijk voor Luc Coeckelberghs is de langdurige, artisanale arbeid bij bepaalde werkstukken. Het werk ‘450 kg suiker: doorsnijden van een ruimte’ in de tentoonstelling BRU ‘81 gerealiseerd, illustreert de nijvere, precieze arbeid die nodig is om twee muren in suikerklontjes te bouwen. De werkelijk ‘kristallen’ muur verstoort het circuit in de tentoonstelling, daar hij een doorgang verhindert. Toch suggereert Luc Coeckelberghs nog een vorm van communicatie, nl. door de muren via een holle buis te verbinden met elkaar. Zelden heeft Luc Coeckelberghs de ruimte met efemere materialen zo concreet en zo broos weten aan te duiden. Temeer daar hij een ideale verhouding creëert tussen de bouwelementen (het suikerklontje met zijn geometrische, maatbepalende vorm) en de totale structuur. Net als Le Corbusier met zijn Modulor (de figuur met opgeheven arm) zocht naar de eenheid die de ruimte dirigeert, zo vraagt Luc Coeckelberghs zich af op welke manier de dingen kunnen geordend worden. In het amorfe terrein van het visuele schijnt een maat slechts gevonden te kunnen worden wanneer men het waarneembare in ‘secties’ verdeelt die ten minste ‘intuïtief’ meetbaar moeten zijn.

Luc Coeckelberghs vraagt naar de functie van de ruimte. Hierover zegt hij: ‘Absolute ruimte bestaat enkel als idee. Een idee kan je concretiseren door het te materialiseren. Het krijgt een identiteit als het zich in een werk realiseert. Tijdens het maken van het object wordt een fysieke realiteit mentaal geconcretiseerd. Dat object zal een ervaring van ruimte intensiveren. Deze fysieke ervaring gaat gepaard met een mentale ervaring, een mentale ruimte. Mijn onderzoek gaat uit naar een relatie tussen de mentale en virtuele ruimte van het object en de reële ruimte waarin het zich bevindt. Op deze wijze ontstaat een confrontatie reële ruimte – virtuele ruimte. Hier schenk ik aandacht aan een relatie tussen het subject en het plastisch object. (...)’.

Merkwaardig is dat Luc Coeckelberghs vooral bij de installaties die binnenskamers geschieden, gebruik maakt van transparante, haast onzichtbare materialen zoals nylondraad, kippengaas, verbandgaas, gekleurde stokjes en balletjes, enz. De paradox ontstaat door het niet kunnen waarnemen van het werk, én het besef dat het werk er zeker is; waardoor men op den duur toch ijle volumes en transparante hoekstructuren gaat waarnemen. Zo bereikt Luc Coeckelberghs zowel in de grote installatie in het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel (1980) als in de lokalen van de Vereniging voor het Museum van Hedendaagse Kunst te Gent (1982) het eindpunt van dit dematerialisatieproces. In Gent werden drie hoeken van een kamer ‘zichtbaar’ gemaakt met verticaal gespannen katoenen draad en zachte kleurstipjes. Deze nog nauwelijks zichtbare tekens symboliseren de wens van Luc Coeckelberghs om de ruimte vooral als een mentale structuur te laten bestaan. Het ‘construeren’ wordt hier in de eerste plaats als een conceptueel proces aangeduid dat in zijn materiële uitvoering moet verwijzen naar de conceptuele, mentale oorsprong.”

1983

(18/01–26/02)

Brussel, Théâtre National:

‘Kunst en Papier – Art et Papier’

(05/03–27/03)

Namen, Maison de la Culture:

‘Art et Papier’

* Alberto Arboleda, Eduard Bal, Marcel Baugniet, Martine Boucher, Luc Brusselmans, Pierre Caille, Dominique Charrié, Luc Coeckelberghs, Maryvonne Collot, Michèle Delorme, Philippe De Luyck, De Villers, Jéphan De Villiers, Monika Droste, Hugo Duchateau, Geneviève Ernould, Jean-Michel François, Ado Hamelryck, Pierre Hubert, Renaat Ivens, Roger La Croix, Pierre Lahaut, André Lambotte, Bernadette Lambrecht, Guy Lance, Antoine Laval, Claude Lemaire, Leen Lybeer, Cécile Massart, Jean Milo, Michel Mineur, J.A. Noskoff (Jano), Marie-Jeanne Peymans, Jean François Pirson, Toma Roata, Veerle Rooms, Vincent Strebelle, Engelbert Van Anderlecht, Remy Van Den Abeele, Bernard Villers, Janine Wesel, Roger Wittevrongel, Paulette Wynants, Evelyne Zembsch

Catalogus

‘Art et Papier’, Namen, Maison de la Culture / Brussel, Théâtre National

* niet gepagineerd, gn. ill., Français / Nederlandstalige bijlage

(08/03–24/03)

Brussel, Galerie Albert Baronian: ‘Luc Coeckelberghs’

1983 ©

Magazine

‘Schöne Vis A Vis’ – Bulletin Bimestriel d’Art Contemporain, 1, nr. 2, Brussel, Plastic et Galerie Albert Baronian, pag. 11–14

* Christian van der Cruyssen, 38 pag., zw/w ill., Français

** Luc Coeckelberghs

“J’ai commencé par faire des travaux sur toile et sur papier en deux dimensions, mais le point de départ de ces pièces était la compréhension de l’espace. (Cf. la ziggurat de l’exposition de la galerie ‘Arco d’Alibert’ à Rome en 1979). A partir de là, j’ai travaillé en trois dimensions sans pour autant que ce soient des sculptures; l’espace participait à l’œuvre; c’étaient des pièces en fil de coton et on pouvait voir l’espace à travers la trame. (Luc Coeckelberghs a obtenu le prix de la Jeune Peinture Belge pour un travail de ce type). L’étape suivante a été le passage aux installations: c’est l’espace concret qui importe surtout et la relation des éléments à l’espace qui les entoure. (Cf. Palais des Beaux Arts de Bruxelles en 1980 et le mur de sucre de l’expo BRU ‘81). Il y a trois types de relations dans mon travail: l’objet fait et le sujet (moi-même), l’objet et l’endroit où il est montré et enfin la relation entre le sujet et l’objet placé dans son espace spécifique.

En général les objets sont créés en fonction d’une installation, donc en fonction d’un espace précis; mais si je n’ai pas d’exposition en vue je crée les objets dans mon atelier, sans tenir compte d’un espace donné, comme les œuvres qui sont présentées dans le cadre de l’expo Plastic/Baronian. Les figures géométriques revenaient constamment dans mon travail et lorsque j’en ai pris conscience, j’ai décidé de travailler sur des formes pures. Les travaux de l’expo réfèrent à des dessins de figures précédentes en trois dimensions. Je savais que c’étaient des formes que l’on trouve partout, mais cela ne m’a pas gêné; au contraire cela m’a forcé à chercher plus loin. Ces travaux consistent en une surface de 1 m² de papier transparent, enduit de paraffine sur laquelle un vernis coloré a été déposé, qui s’inscrit dans un cadre

de 1.5 sur 1.8 m. La texture est obtenue grâce à l'emploi d'alcool dans le vernis qui s'est mêlé de manière irrégulière avec la paraffine.

Le résultat dépasse la simple représentation de formes géométriques et se rapproche du symbole.

Mon travail représente une certaine mentalité, une conception du monde... mais je préfère ne pas parler parce que cela doit se passer dans mon travail."

(17/03–31/03)

Tienen, PNT (Provinciale

Normaalschool Tienen): *'3 in één'*

* Frans Masereel / Roger Raveel / Luc Coeckelberghs, Jean Decoster, Hugo Duchateau, Freek Dumaraes, Vincent Halfants, Ado Hamelryck, Fr. Vanroelen, Jean-Georges Massart, Piet Stockmans

Catalogus

'3 in één', Tienen, PNT

(Provinciale Normaalschool Tienen)

* Jos Uytterhoeven, niet gepagineerd, losse pag. in omslag, z/w ill., Nederlands

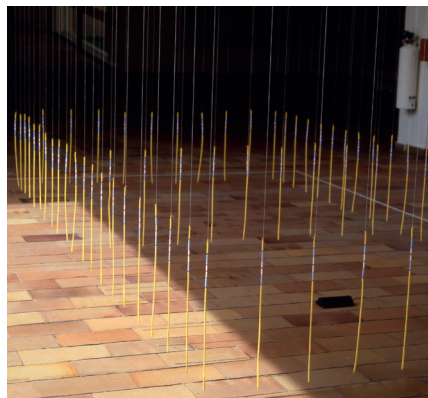
** Luc Coeckelberghs, cf. 1979, catalogus *'Luc Coeckelberghs – Stéfan De Jaeger'*, Brussel, Galerie Charles Kriwin / cf. 1978 (15/10–28/10) Tienen, Provinciale Normaalschool (PNT): *'Luc Coeckelberghs stelt 9 tekeningen en 140 balletjes tentoon'*

(06/04–01/05)

S Barcelona (ES), Fundacio Joan

Miro – Espai 10: *'El Viatge'*.

Luc Coeckelberghs – Espai Real / Espai Virtual'

1983 6B

Catalogus

'Espai 10, Exposicions 1982–1983, El Viatge', Barcelona (ES), Fundacio Joan Miro

* elf delen, in omslag verzameld, Spaans

** deel: *'Quaderns De Viatge'*, pag. 4, cf. 1982 (09/03–03/04) Barcelona, Fundacio Joan Miro, Espai 10: *'Quaderns de Viatge'*

** deel: *'El Viatge, Espai 10'*, pag. 3: Vincenç Altaio / Gloria Picazo / Rosa Queralt. Tekst Rosa Maria Mallet, Spaans

** deel: *'Instal·lacions, El Viatge 1982 i 1983'*, pag. 9–10, 15. Carles Pujol, Lisa Rehsteiner, Gabriel Marta Sentis, Luc Coeckelberghs, Antoine Laval – Luc Coeckelberghs: *'Espai Real / Espai Virtual'*, cf. 1979, catalogus, Brussel, Galerie Charles Kriwin: *'Luc Coeckelberghs'*

(24/04–14/05)

S Wetteren, Galerie Drieghe: *'Luc Coeckelberghs'*

(15/06–20/06)

Basel (CH), Kunstmesse:

'Sonderschau Belgien'

* Fred Bervoets, Jan Calmeyn, Luc Coeckelberghs, Karel Dierickx, Hugo Heyrman, Walter Leblanc, Pol Mara, Marcase, Roger Raveel, Pjeroo Roobjee, Piet Stockmans, Yvan Theys, Fik Van Gestel, Paul Van Rafelghem, Jan Vanriet, Franço Volder

Catalogus

'Sonderschau Belgien, Kunstmarkt Basel '83', Brussel, Vlaamse Gemeenschap, Commissariaat-Generaal Internationale Culturele Samenwerking, pag. 16–19, 71

* Karel Poma, 72 pag., z/w ill., Nederlands / English / Deutsch / Français

** Luc Coeckelberghs, *'Reële ruimte – Virtuele ruimte'*, cf. 1979, catalogus, Brussel, Galerie Charles Kriwin: *'Luc Coeckelberghs'*, Nederlands / English

(11/09–02/10)

Aarschot, Speelhoven: *'Speelhoven '83'*

* Robert Bruyninckx, Luc Coeckelberghs, Geert Craps, Philippe De Luyck, Jan Dries, Paul Gees, Odo Halfants, Vincent Halfants, Pierre Hubert, Leen Lybeer, Jean-Marc Navez, Baudouin Oosterlynck, Chris Rubens, Walter Swennen, Kris Thijs, Lieven Vanbraeckel, Philippe Van Snick, Paul Van Rafelghem, Bob Verschuereen, Bernard Villers

1983 5

1983 5

Editie

'Speelhoven '83', Aarschot, Speelhoven

* kartonnen doos met een tekst van Speelhoven vzw / een affiche met recto verso ill. / een bijdrage van iedere kunstenaar in de vorm van een tekening, object..., A4, oplage 100

(01/10–15/10)

Dilbeek, Westrand:

'Achter pen en poitlood'

* tekeningen uit de collectie van 'Kunst in Huis'

** Marcel Cardon, Luc Coeckelberghs, Gaston De Mey, Jan Fabre, Albert Tarras, Toon Tersas, Jacques 't Kindt, Roger Van Bulck

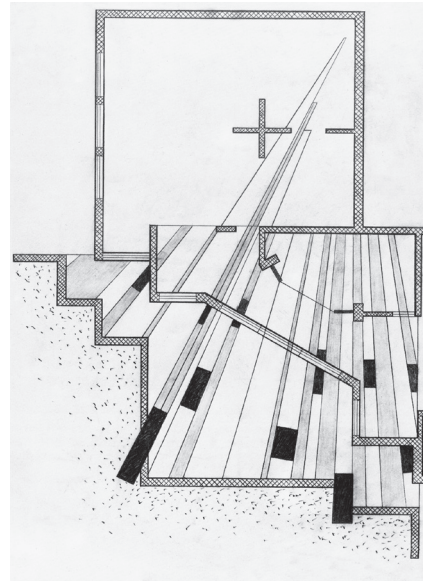
(09/12)

S Herk-De-Stad, SCIA nv

(Scientific Application Group): Permanente architectonische integratie

1983 8A

1983 8B

* Flor Bex

'Openingstoespraak'

"(...) Even een paar woorden over Luc Coeckelberghs, want hij is toch in de eerste plaats de man geweest die hier deze realisatie heeft tot stand gebracht. Zijn werk, zijn ganse oeuvre in feite, en dat kunt u zien aan de hand van een aantal documentaties zoals een diaprojectie, heeft altijd vooral de dialoog nagestreefd tussen de vormgevende interventie, waar hij zelf voor instaat, en de ruimte waarin het geplaatst wordt. De kwaliteiten van zijn oeuvre zijn altijd geweest: een minimale interventie die evident en logisch kan zijn in verband met

de omgeving, maar tegelijkertijd ook poëtische aspecten heeft. De elementen van Luc Coeckelberghs behouden hun eigen identiteit zonder het karakter van de omgeving teniet te doen omdat er steeds een structurele, als het ware organische binding bestaat tussen beide.

Maar elke dialoog ontstaat doorheen de mens, het subject dat waarneemt en fysisch een bepaalde ruimte of structuur gaat ervaren. En hierin ligt wellicht de essentiële waarde van het werk van Luc Coeckelberghs. Het functioneert steeds als een communicatiestructuur. (...)”

Editie

‘Scia’, Herk-De-Stad, SCIA nv, ter gelegenheid van de inhuldiging van de permanente architectonische integratie

* offset litho opgehoogd met aquarel, 30 x 22 cm, oplage 300

Boek

‘Kunst in België na 45’, Antwerpen, Mercatorfonds, pag. 196, 200, 419

* Karel J. Geirlandt / Phil Mertens / Jean Dypreau / Wim Van Mulders, 448 pag., z/w en kl. ill., Nederlands / Franstalige versie

** Wim Van Mulders

‘Omtrent beeldhouwkunst, environment en installatie’

“Bij het beschrijven van de beeldhouwkunst in de jaren zeventig wordt men geconfronteerd met een opvallende desintegratie en versplintering van de monolithische beeldhouwkunst. Indien men voor deze periode toch ‘beeldhouwers’ wil aanwijzen moet men figuren vermelden, die weliswaar hoofdzakelijk maar zeker niet uitsluitend met de problematiek van de beeldhouwkunst begaan zijn. Men kan melding maken van Bernd Lohaus, Michel Smets, Didier Vermeiren, Luc Coeckelberghs... (...) Luc Coeckelberghs heeft met uiterst efemere materialen als nylondraad, verband en kippengaas en gekleurde minimale vormen als balletjes en stokjes, ruimtelijke relaties en verhoudingen geconcretiseerd. Zoals Le Corbusier met zijn Modulor is Luc Coeckelberghs op zoek naar eenheid, die de ruimte dirigeert en vraagt hij zich af op welke manier de dimensies van de ons omringende dingen kunnen ‘geordend’ worden. Zoals de Modulor de menselijke maat moest weerspiegelen en een uitbreiding ervan moest mogelijk maken (dit in tegenstelling tot het foot-and-inch system en de meter) zo moet de ‘absolute’ ruimte van Luc Coeckelberghs geconcretiseerd worden door een fysisch object dat de ervaring van ruimte intensificeert. De confrontatie tussen reële ruimte en virtuele ruimte mondt uit in efemere situaties (zoals de muur van suikerklontjes die een doorgang barricadeerde en aldus een bestaand circuit vernietigde en de vorm van de doorgang in de omringende ruimte accentueerde) waarbij Luc Coeckelberghs ruimte definieert als het lege interval tussen objecten dat tegelijkertijd een intieme, persoonlijke (gesymboliseerd in het langdurige, nauwkeurige, manuele werkproces), publieke en artistieke geschiedenis is.

‘A propos de la sculpture, de l’environnement et d’installation’

Celui qui étudie la sculpture des années septante est confronté avec la désintégration et l’éparpillement frappant de la sculpture monolithique; les sculpteurs de cette période s’occupèrent principalement mais pas exclusivement de la problématique

de la sculpture. Songeons à Bernd Lohaus, Michel Smets, Didier Vermeiren, Luc Coeckelberghs, ... (...) Luc Coeckelberghs concrétise des relations et des proportions spatiales avec des matériaux extrêmement éphémères comme le fil en nylon, la gaze de pansement et des formes minimales colorées comme des petites balles et des bâtonnets. Tout comme Le Corbusier avec son Modulor; Coeckelberghs est à la recherche de l’unité qui dirige l’espace et se demande comment ordonner les dimensions des choses qui nous entourent. Tout comme le Modulor devait refléter la mesure humaine et la rendre extensible (ceci en contradiction avec le foot-and-inch system et le mètre) l’espace absolu de Coeckelberghs doit être concrétisé par un objet physique qui intensifie l’expérience de l’espace. La confrontation entre l’espace réel et l’espace virtuel débouche sur des situations éphémères (p. ex. un mur fait de morceaux de sucre qui barricada un passage détruisant ainsi un circuit existant et accentuant la forme du passage par rapport à l’espace environnant) dans lesquelles Coeckelberghs définit l’espace comme un intervalle vide entre des objets qui sont en même temps une histoire intime, personnelle (symbolisée par le processus du travail manuel, long et minutieux) publique et artistique.”

1984

(27/01–18/03)

Gent, Gele Zaal Noordstarfonds: ‘Blok-Notes’

* Martin Baeyens, Balder, Fred Bervoets, Peter Bijls, Jean Bilquin, Leon Boel, André Bogaert, Bram Bogart, Robert Bruyninckx, Jan Burssens, René Carcan, Ingrid Castelein, Pieter Celie, Geert Clarisse, Luc Claus, Luc Coeckelberghs, Lucas Coeman, Leo Copers, Noël De Buck, Hugo Declercq, Gilbert Decock, Dirk De Groeve, Raoul De Keyser, Enk De Kramer, Bert De Leeuw, Della, Pierre Depuydt, Hugo De Smaele, Yves De Smet, Fons De Vogelaere, Karel Dierickx, Hugo Duchateau, Frédéric Dufoor, Etienne Elias, Cyr Frymout, Maggy Francis, Vic Gentils, Jean Glibert, Boy Haerden, Vincent Halfants, Ado Hamelrijck, Luc Hoenraet, Emiel Hoorne, Pierre Hubert, Wilfried Huet, Achiel Hutsebaut, Renaat Ivens, Hélène Keil, Paul Koecq, Octave Landuyt, Leen Lybeer, Marc Maet, Marcel Maeyer, Frank Maieu, Pol Mara, Marcase, Marf, Danny Matthijs, Marc Mendelson, Frans Minnaert, Urbain Mulkers, Jacqueline Nachtergaele, Jean-Marc Navez, Freek Neiryck, Luc Noel, Panamarenko, Maurice Pasternak, Luc Piron, Stan Raemdonck, Roger Raveel, Yves Rhaye, André Roelant, Pjeroo Roobjee, Ingrid Rosshaert, Herman Schepens, Raoul Servais, Sleppe, Roger Somville, Emile Souply, Frank Steyaert, Piet Stockmans, Jacques ’t Kindt, Roger Van Akelijken, Camiel Van Breedam, Jacky Van Bruaene, Roger Van Bulck, Willy Van Caneghem, Paul Van den Abeele, Piet Vandenberghe, Frank Van Den Berghe, Wiefried Van Den Broeck, Miki Van Der Eecken, Johan Van Geluwe, Paul Van Gijsegem, Carl Van Isacker, Paul Van Rafelghem, Jan Van Riet, Dan Van Severen, Hilde Van Sumere, Jacques Verduyn, José Vermeersch, Pierre Vlerick, Roger Wittevrongel

** video, interviews met kunstenaars door Freek Neiryck

Catalogus

‘Blok-Notes’, Gent, Noordstarfonds, pag. 20

* Pierre Lootens / Luc De Blok, 24 pag., z/w ill., Nederlands

(07/04–20/05)

Antwerpen, Montevideo: ‘De eerste chauvinistische / La première chauviniste’

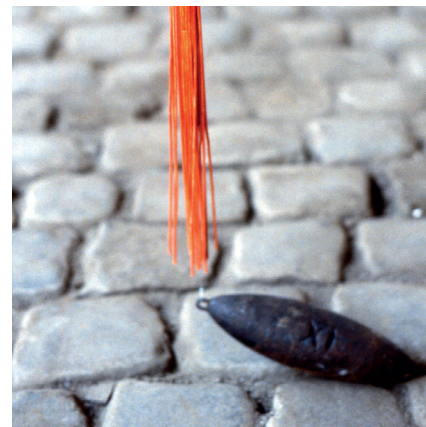
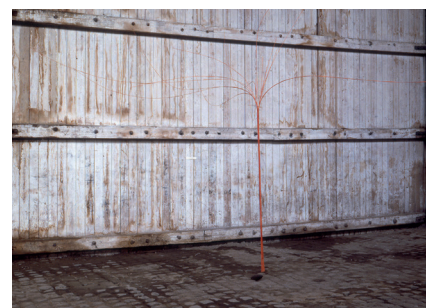
* org.: Annie Gentils, Stan Peters

** Bruneau, Luc Coeckelberghs, Leo Copers, Walter Daems, Monika Droste, Fred Eerdeken, Michel François, Frans Gentils, Philippe Jadot, Ann Veronica Janssens, Johnny Michel, Angel Vergara Santiago, Walter Swennen, Wout Vercammen, Bernard Villers, Claude Yande + Atelier de production: Espace 251 Nord (Duyckaerts, Strike, Lizène, Thierry Devillers). La performance de Duyckaerts sur les ‘mouvements transfinis’ est filmée par Paul Paquay.

Catalogus

‘De eerste chauvinistische / La première chauviniste’, Antwerpen, Montevideo, pag. 6, 7, 8

* Annie Gentils / Wim Van Mulders, 50 pag., z/w ill., Nederlands of Français / English

** Wim Van Mulders

“Het werk van Luc Coeckelberghs bestaat doorgaans als het aftasten, opmeten en verifiëren van volumes en ruimten. De middelen waarmee de ruimten uitgemeten en omspannen worden, zijn fragiele, manueel bewerkte materialen zoals verbandgaas, kippendraad, fijne ijzerdraad en één keer zelfs suikerklontjes waardoor een doorgang volledig geblokkeerd werd (BRU '81, Elsene). De gegeven ruimte is meestal bepalend voor de veranderlijke grootheid die Luc Coeckelberghs opspoort. De spanning ontstaat door een standvastige grootheid uit te spelen tegen een veranderlijke, meetbare grootheid. Aan de basis ligt de overtuiging dat een volume – en de ruimte is altijd volume – onderverdeeld en geïk kan worden met behulp van onopvallende materialen, bijvoorbeeld een nylondraad. Alhoewel sommige installaties aan het ‘onzichtbare’ grenzen, wordt deze grens nooit overschreden. Het is alsof er met een microbalans gewerkt wordt die toch nog een visuele operatie moet toelaten. In de Montevideo-ruimte heeft Luc Coeckelberghs een geel paneel op een muur bevestigd op een hoogte van ongeveer twee meter. Dit paneel is met gaatjes doorboord. Uit de gaatjes verschijnen staafjes die zich zowel naar de vloer richten en ermee in aanraking komen, als naar een paneel dat in de ruimte hangt. Het paneel in de ruimte is eveneens doorboord met gaatjes zodanig dat de staafjes er dwars doorheen kunnen. Het is een werk dat zeker niet spectaculair is maar integendeel een ingetogen dialoog op gang brengt tussen de tweede en de derde dimensie. Men zou zelfs mogen spreken van een evolutie van lijn (een staafje als het materieel symbool van een lijnstuk) tot volume (uitgedrukt door de gigantische Montevideo-ruimte) via het vlak (de twee met gaatjes doorboorde panelen). Nochtans is dit een eerder ongewoon werk door de abstracte kwaliteit en het niet direct inspelen op de gegeven ruimte. Het werk functioneert uiteraard wel, doch het zou evenwaardig blijven in een andere ruimte. Anderzijds kan men toch een indirecte bondegenheid aan Montevideo waarnemen door het bewust kiezen van zachte kleuren en neutraal materiaal. Het uitstallen van een dergelijke fragiele ondergeschikte eenheid doet het vermoeden ontstaan dat Luc Coeckelberghs in de oppositie gegaan is tegenover een stoere, monumentale, drukkende ruimte, met haar logge balken en dominerend gebinte. Aldus vormt het werk van Luc Coeckelberghs een broos en plooibaar contrapunt in een Wagneriaanse ruimte.

Luc Coeckelberghs measures and verifies volumes and spaces in his work. He does his measuring and spanning by means of fragile, manually worked on materials such as gauze bandage, wire-netting, fine wire and sugar cubes even (with which he once completely blocked an entrance/ BRU '81, Ixelles). The space Coeckelberghs works in determines the variable size of his works. Confronting a constant with a changeable, measurable size creates a certain tension. The basis of this idea is that a volume—a space is always a volume—can be divided and gauged by means of inconspicuous materials, such as nylon thread. Although some of his installations border on the ‘invisible’, this limit is never crossed. It is as if micro-scales were being used for a visual operation. Coeckelberghs has attached a virtually 2m high yellow panel to one of the walls of Montevideo. This panel is full of tiny holes from which sticks appear which point to and touch the floor. They are also directed towards a second panel, hanging in space, through the holes of which the same sticks can pierce. This work is not spectacular, on the contrary. What it does do, however, is start a subdued dialogue between the second and the third dimension.

One could say there is an evolution from line (a stick symbolizing a line segment) to volume (the gigantic Montevideo warehouses) via the plane (two panels with holes in them). This work is rather unusual though, because of its abstract qualities, and the fact that it does not directly adapt itself to the given space. It does function, of course, but would lose none of its value in another surrounding space. There are certain, indirect ties with Montevideo though, through the conscious choice of soft colours and neutral materials. The fact that Coeckelberghs shows us a fragile, subordinate unity such as this, suggests that he might be reacting against this sturdy, monumental, oppressive space with its unwieldy beams and dominating crossbeams. In which respect Coeckelberghs work can be seen as a frail and pliable counterpoint in a Wagnerian space.”

(08/05–15/05)

Brussel, VUB (Vrije Universiteit Brussel),
Galerie: ‘Sporen’

* Lieven Baes, Walter Bertels, Luc Coeckelberghs, Liesbeth De Beus, Lieven Delafortrie, Nik Honinckx, Wim Klewais, Pierre Sohie, Dirk Sonnekeim, Leen Van Doorselaer, Liesbeth Verschueren

Magazine

‘De Moeial’, Brussel, VUB,
eerste jaargang, nr. 14, 3 mei, pag. 7

* Lieven Delafortrie: ‘Sporen – Kunst en Kunst Maken’

(12/05–09/06)

Luik, Espace 251 Nord:
‘Nord / Investigations’

* Michel Boulanger, Luc Coeckelberghs, Daniel Deltour, Christine Dethier, Laurent Jacob, Babis Kandilaptis, Linda Kinsch, Guy Ledune, Jacques Lizène, Jean Georges Massart, Jacqueline Mesmaeker, Johan Muyle, Jean-Pierre Ransonnet, Patrick Regout

(22/09–16/12)

Brussel, Atelier 340: ‘Surface
Sculpturale / Sculpturaal Oppervlak’

* Metallic Avau, Guy Baekelmans, César Bailleux, Eduard Ball, André Bogaert, Bram Bogart, Nadine Breuil, Pol Bury, Alain Buscarlet, Jos Cafmeyer, Pieter Celie, Thérèse Chotteau, Christian Claus, Luc Coeckelberghs, Leo Copers, Denise Cromheecke, Luc De Blok, Gilbert Decock, Jetje De Kort, Luc Deleu, Philippe Deluyck, Yves de Smet, Philippe Desomberg, Jephon De Villiers, Robert Devriendt, Jean Dubois, Evelyne Dubuc, Hugo Duchateau, Francis Dusepulchre, Daniel Dutrieux, Xavier Fernandez, Marc Feulien, Gilles Fiszman, Richard Flament, Fernand Flausch, Florence Fréson, Henri Gabriel, Serge Gangolf, Frédéric Geiffus, Martin Guyaux, Maurice Haccuria, Ado Hamelryck, Willy Helleweegen, Luc Hoenaert, Paul Horvath, Pierre Hubert, Philippe Jacques, Jem, Marie-Jo Lafontaine, Bernadette Lambrecht, Walter Leblanc, Lut Lenoir, Michel Linthout, Leen Lybeer, Francis Mangelinckx, Charlotte Marchal, Marcel Mariën, Michel Martens, Remo Martini, Jean-Georges Massart, Takakazu Matsuo, Jean-Pierre Maury, Jef Mouton, Urbain Mulkers, Nucha, Roger Pas, Luc Peire, Veerle Pinckers, Renaat Ramon, Xavier Rijs, Félix Roulin, Piet Stockmans, Vincent Strebelle, Gilbert Swimbergh, Charles Szymkowitz, Tapta, Bernard Thiran, Philippe Toussaint, TOUT, Raoul Ubac, Guy Vandeloise, Lucien Van den Driessche, Bob Van der Auwera, Marc Van Hoe, Wannes Van Imschoot, Paul Van Rafelghem, Stefaan Vernijns, Bernard Villers, Maio Wassenberg, Anne Weber, Christine Wilms

Catalogus

‘Surface Sculpturale / Sculpturaal
Oppervlak’, Brussel, Atelier 340,
pag. 310–311

* Marc Renwart, 586 pag., 230 ill., Nederlands / Français / Deutsch / English

** Luc Coeckelberghs

“Aanvankelijk werkend binnen het tweedimensionale vlak, bestond mijn activiteit uit het maken van tekeningen, schilderijen en grafiek. Door het intense bezig zijn met de ets- en steendruktechniek waarbij uitsluitend zwarte drukinkt werd gebruikt, zette ik deze beperking verder in het vervaardigen van tekeningen, geschilderd tekenwerk en schilderwerk. Grijswaarden en zwarten bepaalden het oppervlak. De idee ‘ruimte’ wordt als een mentaal gegeven uitgewerkt. De afmetingen en de vorm van deze bladen of doeken worden in verhouding gedacht tot een gegeven concrete ruimte waar ze tentoongesteld worden. Wanneer een werk uit meerdere bladen of doeken bestaat, verhouden ze zich tot elkaar en/of tot een gegeven ruimte. Ofwel worden ze in verhouding tot een subject uitgewerkt. De modulator van Le Corbusier wordt als maatbepaler gehanteerd. De oppervlaktebewerking blijft tweedimensionaal, alleen is het begrip ruimte op indirecte wijze bespeeld. Door het realiseren van bas-reliëfs wordt de ruimte op een directe wijze gebruikt en de derde dimensie aangewend. Bij het vervaardigen van objecten wordt er volledig afstand gedaan van het traditionele platte vlak, ten gunste van de ruimtedimensie. Ook hier bepaalt de modulator aanvankelijk afmetingen en onderlinge verhoudingen. Relaties tussen object en subject en tussen object en de concrete ruimte of omgeving waarin het wordt geplaatst, worden uitgewerkt. Wanneer in een concrete ruimte één object steeds herhaald wordt of wanneer er verschillende objecten samengebracht worden, ontstaan er onderlinge ruimtelijke relaties tussen enerzijds de objecten en anderzijds de objecten en die gegeven ruimte. Een mentale ruimte ontstaat. Objecten worden als op zichzelf bestaande, zelfstandig gehanteerd. Ofwel worden ze in functie van hun gegeven ruimte en/of omgeving ontworpen en er dusdanig direct door bepaald. Afhankelijk van het werk komt dus de vierde dimensie aan bod. De tijdsdimensie wordt eventueel benadrukt door het gebruik van efemere materialen. Anderzijds worden duurzame materialen gebruikt. Deze materialen kunnen eigen zijn aan de traditionele artistieke context of kunnen aan genoemde context vreemd zijn. Het platte vlak wordt of zelfstandig, of in combinatie met ruimtelijke objecten aangewend terwijl kleur een duidende rol speelt. Het geschetste verloop van plat vlak over bas-reliëf tot het gebruik van de drie dimensies met occasionele duiding van de vierde dimensie is niet chronologisch. De realiteit is een constante facultatieve wisselwerking tussen deze gegevens waar het ene het andere niet uitsluit en waar ze afzonderlijk ook zelfstandig kunnen functioneren.

Previously working within the two-dimensional surface, my work consisted of drawing, painting and graphics. Being very busy with etching and lithography, in which only black ink is used, I continued this limitation when dealing with drawings, painted drawings and

paintings. Shades of grey and black determined the surface. The idea of 'space' serves as a basic element and is permanently re-envisaged. No space will be suggested on the flat surface, but the 'idea of space' will be developed as a mental factor.

The measures and the shape of these sheets or canvasses were thought out in relation to a concrete space where they were to be exhibited. When a work is made up of several sheets or canvasses, these refer to each other and/or to a given space. Or they may be devised in relation to a subject. Le Corbusier's 'Modulor' served to determine size. The working of the upper surface remains two-dimensional, the concept of space only serves indirectly. The making of bas-reliefs brought with it a direct use of space and the addition of the third dimension. When realizing objects, the traditional flat surface was entirely abandoned in favour of the spatial dimension. Here also the 'Modulor' determines first measures and reciprocal relationships. Relations between object and subject, and between the object and the concrete space or environment in which it is to be placed, are worked out. When in a concrete space an object is many times repeated or when various objects are brought together, reciprocal space relations appear between the objects themselves on one hand, and between the objects and the given space on the other. A mental space arises.

Objects are treated as independent. Or they are designed according to the given space and/or environment and directly determined by it. Depending on the work, the fourth dimension appears. Time can be emphasized through the use of ephemeral materials. On the other side lasting materials are used. These may be traditional art materials or be foreign to the art-making world. The flat surface is used either independently or in combination with objects in space, while colour plays an indicated role.

The outline given here of an evolution from the flat surface to low relief and the use of the third dimension, with occasional use of the fourth, is not chronological. In reality, there is a permanent possible exchange between these data, in which one does not exclude the other and where they also can function independently.

Travaillant d'abord la surface bidimensionnelle, mon activité consistait à faire des dessins, des peintures et des graphiques. Après m'être consacré intensément aux techniques de la gravure et de la lithographie, pour lesquelles uniquement l'encre noire fut employée, j'ai continué à appliquer cette restriction à la fabrication de dessins, de dessins peints et de peinture. Les tonalités grises et noires définissaient la surface. L'idée « espace » est élaborée en tant qu'idée mentale.

Les dimensions et la forme de ces feuilles ou de ces toiles sont conçues en relation à un espace concret où elles seront exposées. Lorsqu'un travail existe à partir de plusieurs feuilles ou toiles, elles se rapportent les unes aux autres ou / et à l'espace donné. Ou bien elles sont développées en relation à un sujet. Le modulor de Le Corbusier est utilisé comme définisseur de mesure. Le travail de la surface reste bidimensionnel, seulement le concept espace est manipulé de manière indirecte. Lors de la réalisation de bas-reliefs, l'espace est utilisé de façon directe et la troisième dimension intervient. Lors de la fabrication

d'objets la surface traditionnelle est abandonnée totalement en faveur de la dimension spatiale. Ici aussi, c'est le modulor qui détermine au départ les dimensions et les relations mutuelles. Les relations entre objet et sujet et entre objet et espace concret ou environnement dans lequel il sera placé, sont développées. Lorsqu'un objet est continuellement répété dans un espace concret ou lorsque différents objets sont rassemblés, des relations mutuelles prennent forme d'une part entre les objets et d'autre part entre les objets et cet espace concret donné. Un espace mental est créé. Les objets sont maniés indépendamment, comme existant par eux-mêmes. Ou bien ils sont créés en fonction de leur espace donné ou leur environnement qui les détermine directement. Selon le caractère du travail une quatrième dimension apparaît. La dimension temporelle est éventuellement accentuée par l'emploi de matériaux éphémères. D'autre part des matériaux durables sont utilisés. Ces matériaux peuvent être propres au contexte artistique traditionnel ou peuvent être étrangers au contexte donné. La surface plane devient soit indépendante, soit elle s'accoutume aux objets spatiaux, tandis que la couleur joue un rôle spécifique. Le parcours tracé d'une surface plane au bas-relief jusqu'à l'emploi des trois dimensions avec des références occasionnelles à la quatrième dimension n'est pas chronologique. La réalité est une interaction constante facultative entre ces données, où l'une n'exclut pas l'autre et où elles peuvent fonctionner indépendamment ou séparément."

(09/11–24/11)

Antwerpen, Galerie Campo:
'20 Jaar Rotonde: Kunstbeeld in Vlaanderen Vandaag'

* i.s.m. uitgeverij Lannoo, Tielt / BRD, Brussel

Magazine

'Arte Factum', Antwerpen, jaargang I, nr. 3, april–mei, pag. 57–58

* cf. (09/12/83) Herk-De-Stad, SCIA nv (Scientific Application Group): Permanente architectonische integratie

** Ida Janssens

'Een architectonische integratie van Luc Coeckelberghs'

"De installaties van Luc Coeckelberghs zijn er steeds op gericht een gegeven ruimte te visualiseren, tastbaar te maken, te verabsoluteren. Zo ontstaat een mentale geconcretiseerde ruimte met een quasi intimistische inhoud. (...)

Het tijdelijk karakter van zijn installaties laat hem toe gebruik te maken van fragiele, vergankelijke materialen, gekozen omwille van hun textuur en doorzichtig/doorschijnende oppervlakte-eigenschappen. (...)

Luc Coeckelberghs realiseert een eerste blijvende installatie in en om het gebouw van de firma Scia, te Herk-de-Stad.

Door het blijvend karakter van deze architectonische ingreep, opteert hij voor industriële materialen: cortenstaal voor de volumes, dat door zijn stabiliserende oppervlakteroestlaag, verder roesten in de diepte voorkomt en hierdoor een diepbruine korrelige textuur krijgt. (...) De betonvloer, bedekt met een laag kwarts, is door zijn hardheid en stofvrijheid een typische fabrieksvloer en werd door de industrie ontwikkeld om intens zwaar verkeer te dragen. Twee ruimtebepalende dimensies worden in deze

realisatie veruiterlijkt: de relatie binnen/buiten en de integratie van de beeldende elementen in de werksituatie van de kantoorruimte. De relatie binnen/buiten situeert zich op haar beurt op twee niveaus, deze van de omgeving en het voorplein, en deze van het voorplein en de reële binnensituatie van het gebouw. Zo ontstaan twee ruimtelijke intimiteiten, namelijk deze van het voorplein en deze van de kantoorruimte zelf. De industriële kwartsvloer waaert vanuit een hoek van de kantoorruimte uit in divergerende stroken over het ganse voorplein. Hierop plaatst Luc Coeckelberghs metalen volumes die, naarmate ze dichter bij het gebouw staan, een kleinere basisoppervlakte hebben en hoger worden, aldus een tegengewicht vormend tegenover de volumineuze architectuur van het gebouw. Zowel de betonnen vloer als de volumes in cortenstaal dringen het gebouw binnen en worden een integrerend deel van de werkruimte, zij worden als het ware een functioneel onderdeel van de bedrijvigheid van de firma Scia. Een aarden dam, opgehoopt tegen een stenen muurtje, scheidt de omgeving van het voorplein, hierdoor een nieuwe binnen/buiten-relatie creërend die op haar beurt doorbroken wordt doordat de verst van het gebouw verwijderde volumes voorplein en omgeving verbinden. (...)"

Boeken

♦ 'Creatief Jaarboek – Vorm in Vlaanderen', 2/84, Zandhoven, Uitg. Groep Interecho, pag. 185, 196

* div. auteurs, 301 pag., z/w en kl. ill., Nederlands

** Willem Elias, 'Informeel brief aan museumjournalist.'

♦ '1950–1985', Brussel, Fondation La Jeune Peinture Belge / Stichting De Jonge Belgische Schilderkunst, Paleis voor Schone Kunsten

* Jean-Pierre Van Tieghem / Jean Dyrpéau / K.J. Geirlandt, niet gepagineerd, z/w ill., Nederlands / Français

1985

(15/02–17/03)

Antwerpen, Gallery Carine Campo:
'Openingstentoonstelling'

* Jean Bilquin, Philippe Bouffens, Luc Coeckelberghs, Dirk De Backer, Bart Decq, Lut Lenoir, Hans Segers, Albert Szukalski, Ludwig Vandevelde

(23/03–28/04)

S Roeselare, Kunstencentrum Carlos Demeester: 'Luc Coeckelberghs – Installaties'

* Bie Demeester

'Openingstoespraak'

"Wie het vroege werk van Luc Coeckelberghs kent, is misschien verrast door de recente evolutie die de kunstenaar doormaakt. Ondanks deze ontwikkeling, die het duidelijkst blijkt in zijn tekenkunst, getuigt Luc Coeckelberghs' werk van een volgehouden consequentie. Om dit voor u duidelijk te stellen en om een beter inzicht te geven in het hier tentoongestelde werk, zal ik trachten eerst bondig deze weg te schetsen. Luc Coeckelberghs volgt aanvankelijk een opleiding in schilderen, grafiek en beeldhouwen. In zijn artistieke visie staat van bij het begin

de idee van de ruimte centraal. In de vroegste werken op papier en doek onderzoekt de kunstenaar nog de mogelijkheden van de ruimte binnen de twee dimensies van het vlak. Geleidelijk verscherpt zich de idee van de ruimte. Luc Coeckelberghs streeft naar een concretere uitbeelding. Hij brengt de derde dimensie in zijn werk. Zo voert hij in aaneengelaste stalen segmenten een object uit in de vorm van een afgeknotte kegel. Dit object, eigenlijk een beeldhouwwerk, plaatst hij in de ruimte of ook in het landschap, zoals in Middelheim gebeurde. Van nu af zal Luc Coeckelberghs verder werken in de derde dimensie. Naast de ruimte krijgt ook het licht een steeds grotere betekenis. Licht wordt weerkaatst in stalen beeldhouwwerk, waardoor het object minder zwaar wordt en als het ware gedematerialiseerd wordt. In zijn volgende werken zal Luc Coeckelberghs zeer subtiele materialen gebruiken, zoals fijne staafjes, papier of geweven katoendraad, waar het licht doorheen gezeefd wordt. Voor zijn objecten en installaties vertrekt Luc Coeckelberghs hoofdzakelijk van fundamentele geometrische vormen. Dit vloeit voort uit zijn streven om een nieuwe, geestelijke ordening te creëren in de omringende, architecturale ruimte. De evolutie van objecten in de ruimte naar installaties in de architectuur gebeurt op zeer logische wijze, bijna onmerkbaar. Kenmerkend voor alle installaties is steeds het subtiel van de ingreep en het accentueren van sommige specifieke ruimtelijke kenmerken, zoals een bepaalde architecturale indeling of een lichtinval. Bovendien is elke installatie het resultaat van een langdurig en intensief arbeidsproces, zodat ook het element tijd deel uitmaakt van het werk. Dit is onder andere duidelijk in de installatie – en ook in de objecten – hier aanwezig is, waar elk onderdeelje met monnikengeduld en met de grootste precisie uitgewerkt is. Door zijn persoonlijke inbreng in een bepaalde ruimte vormt Luc Coeckelberghs deze om tot wat hij noemt een ‘mentale’ ruimte: hij geeft de ruimte een andere, geestelijke dimensie. Daarbij is de interactie tussen het object, nl. de installatie, en de ruimte, en bovendien de interactie tussen het subject, de toeschouwer en het object en tussen het subject en de ruimte waarin het aanwezig is, voor de kunstenaar van essentieel belang. Deze onderlinge relaties kan men ook ervaren in de hier aanwezige installatie. De toeschouwer beweegt zich ertussen en ondergaat de spanningen tussen de verschillende elementen van het werk: tussen de twee gekleurde vlakken, die met heel broze, fijne staafjes met elkaar verbonden zijn; ook de spanning tussen de vloer, de uitwaaierende staafjes en de zoldering, die als door een magnetische kracht met elkaar verbonden zijn. De installatie maakt bovendien dat de bestaande ruimte en haar volumes des te sterker ervaren worden. Sterke contrastwerkingen verhogen nog de spanningskracht: contrasten in de materialen met de grove stof, de houten staafjes en de planken; contrasten ook van het intense oranjegeel tegenover het diepe blauw. Het hele werk getuigt van een rationele instelling, gekoppeld aan een poëtisch beleven en een zeer intens aanvoelen van de ruimte. Uit de hier tentoongestelde driedimensionale objecten spreekt eveneens dit verwijfde aanvoelen. In tegenstelling tot de installaties, die voor één welbepaalde plaats bestemd zijn, functioneren deze objecten in ongeveer elke ruimte. De werking van de verschillende kleuren en materialen is hier zelfs nog sprekender dan bij de installaties. De fijne, tot de transparantie toe geslepen marmeren blaadjes verkrijgen een broosheid, zoals ook de fijne, geknoopte draadjes en de geveerde en geritmeerde staafjes.

Deze objecten staan niet op zichzelf, zoals een beeldhouwwerk, maar hebben een wand, een ruimte nog om een optimale werking te verkrijgen. De muur maakt deel uit van het object, terwijl anderzijds het werk de impact van de ruimte beïnvloedt. Hier geldt dus opnieuw het principe van interactie: de kern van Luc Coeckelberghs’ filosofisch-artistieke visie, zoals wij ze ook in de installaties terugvinden. In de tekeningen is dit fysisch ervaren van deze interactie afwezig. Opvallend is de grote vrijheid van vormtaal in deze werken. Dit komt voort uit de bewuste keuze van de kunstenaar om zich niet te laten begrenzen door een beperkt aantal vormen, alsook uit het specifieke karakter van het medium tekenen, dat op zich toelaat vrijer te werken. Hier is de kunstenaar immers minder gebonden aan de beperktheden van het gebruikte materiaal. De rationaliteit is dan ook kleiner, de spontaniteit neemt toe. Dit is vooral merkbaar in de grotere tekeningen, die naar mijn mening op de meest vrije manier gerealiseerd zijn. Hiermee bedoel ik, dat deze tekeningen niet meer geconcipieerd zijn vanuit de idee om ze later als installaties uit te voeren, maar worden beschouwd als kunstwerken op zichzelf. Enkele van de kleinere tekeningen zijn daarentegen wel vanuit deze intentie ontstaan. Door het zorgvuldig afwegen van verschillende vlakken t.o.v. elkaar worden constructies gesuggereerd. In de composities, vormelementen en schrifturen roepen de tekeningen soms het lyrisch abstracte werk van Kandinsky voor de geest. Anderzijds herinnert de dynamische stuwingskracht van de vlakken soms aan Malevich en het suprematisme. De gekleurde tekeningen doen denken aan hedendaagse architecturen. Het frisse koloriet en de ritmische arceringen maken dit werk tot een uiting van onze tijd. De ruimte en de aanwezigheid van de mens in die ruimte: dat is de bekommernis die de kunstenaar tot op heden begeestert en die hem in de toekomst wellicht verder zal inspireren.

‘Opening Speech’

Those who know the early work of Luc Coeckelberghs may perhaps be surprised by the recent evolution that the artist has made, but despite this development, which is most clearly apparent in his drawing, Luc Coeckelberghs’ work continues to testify to sustained consistency. To make this clear for you, and to give you a better insight into the work exhibited here, I shall first try to briefly outline this path. Initially, Luc Coeckelberghs trained in painting, printmaking and sculpture. From the beginning, the idea of ‘space’ has taken a central position in his artistic vision. Even in the earliest works, on paper and canvas, the artist investigated the possibilities of space within the two dimensions of the plane. Gradually, the idea of space has become sharpened in his process. Luc Coeckelberghs strives for a concrete portrayal of space. He brings a third dimension to his work. For example, he conducts welded steel segments into an object in the form of a truncated cone. He then places this object which is actually a sculpture within a room or in a landscape, as happened in Middelheim. Luc Coeckelberghs continues to work in the third dimension. Besides space, light is also given ever-increasing importance. Light is reflected in steel sculptures, making the object less heavy, and as it were, de-materialized. In more recent works, Luc Coeckelberghs uses very subtle materials through which light is passed, such as fine rods, paper or woven cotton thread. For his objects and installations, Luc Coeckelberghs departs mainly from basic geometric forms.

This stems from his desire to create a new, spiritual system in the surrounding, architectural space. The evolution of objects in space to installations in architecture happens in a very logical, almost an imperceptible manner. Characteristic of all installations is the subtleness of the intervention and the accentuation of certain spatial characteristics, such as a particular architectural layout or light. In addition, every installation is the result of a lengthy and intensive laboring process, which means in turn that the element of time also contributes to the work. This is just one of the things that becomes clear in the installation and also the objects presented here, where each individual component was made with the patience of monks and with the greatest meticulousness. Through his personal contribution to a given space, Luc Coeckelberghs converts it into what he calls a ‘mental’ space: he gives the space a different, spiritual dimension. The interaction between the object (namely the installation) and the space, and above all, the interaction between the subject (the spectator) and the object, between the subject and the space where it is present, are therefore of essential importance to the artist. These interrelations can also be experienced in the installation presented here. The spectator moves between them and experiences the tensions between the various elements of the work: between the two colored planes that are connected by very fragile, delicate rods as well as the tension between the floor, the fanned-out rods, and the ceiling which are connected to each other as if by a magnetic force. Moreover, the installation ensures that the experience of the existing space and its volumes is intensified. Strong contrasting effects increase even more the power of tension to an even greater degree: the contrasts in the materials used, between the coarse fabric, the wooden rods, and the planks as well as the contrasts in the opposing colors of orange, yellow, and deep blue. The whole work demonstrates a rational mindset, coupled with a poetic experience and a very intense feeling of space. The three-dimensional objects exhibited here are also proof of a sophisticated sensitivity. In contrast to the installations, which are intended for a particular place, these objects function in almost every space. The working of the different colors and materials is even more striking than in the installations. The fine, polished-to-transparency marble leaves achieve a fragility, as do the fine, knotted threads and the dyed, rhythmic rods. These objects do not stand on their own, like a sculpture, but need a wall, a space, in order to obtain an optimum effect. The wall is part of the object, while at the same time, the work affects the impact of the space. Here again, the principle of interaction can be applied which, as we have seen in the installations, is the core of Luc Coeckelberghs’ philosophical and artistic vision. In the drawings, the physical experience of this interaction is absent. What is striking in these works is the great freedom of the design language. This stems from the deliberate choice of the artist, not to be bound by a limited number of forms, as well as from the specific character of the medium, namely drawing, which allows greater freedom in which to operate. After all, here the artist is less tied to the limitations of the materials used. The rationality is therefore lessened, and the spontaneity increases. This is especially noticeable in the larger drawings, which are in my opinion the ones that are realized most freely. By this, I mean that these drawings are not conceived from the idea to use them later in the function of installations, but are considered as works of art in themselves.

However, some of the smaller drawings do arise from this intention. By carefully balancing different planes in reference to each other, Luc Coeckelberghs manages to suggest constructions. In his compositions, form elements and gestures, the drawings and lyrical abstract work of Kandinsky comes to mind. On the other hand, the dynamic thrusting force of the planes reminds us of Malevich and Suprematism. The colored drawings recall contemporary architecture. The bright coloration and the rhythmic shadings make this work an expression of our time. The space and the presence of man in the space: that is the concern that has inspired the artist up to now, and that will probably continue to inspire him in the future."

Pers

'Het Nieuwsblad', 22/03

* Jo Vanturnhout, 'Mentale Ruimtes in Roeselaars Kunstcentrum'

(10/05–26/05)

Brussel, Hof ter Cauwenschueren: 'Locations'

* Guillaume Bijl, Luc Coeckelberghs, Yves De Smet, Juan d'Oultremont, Paul Gees, Alain Geronnez (50/04), Michel François, Baudouin Oosterlynck, Ria Pacquée, Guy Rombouts, Anne-Mie Van Kerckhoven, Paul Vanré (50/04), Angel Vergara, Bernard Villers, Jonas Wille

Catalogus

'Locations', Brussel, Hof ter Cauwenschueren, pag. 10–11, 40

* Juan d'Oultremont / Alain Geronnez / Patricia Holm / Paul Van Remoortel, 40 pag., z/w ill., Français – Nederlands

** Ida Janssens, 'Luc Coeckelberghs'

(21/06–28/06)

Tienen, PNT (Provinciale Normalschool): 'Gespannen Stilte'

* Ria Bijmens, Luc Coeckelberghs, Johan Creten, Jean Decoster, Mart de Houwer, Freek Dumarais, Jean-Georges Massart

Catalogus

'Gespannen Stilte', Tienen, PNT

* Jos Uytterhoeven, 17 losse pag. in omslag, z/w ill., Nederlands

** Luc Coeckelberghs, cf. 1989, catalogus 'Kunst en Tapijt, traditie en vernieuwing in België'

Pers

'De Standaard', 17/11

* 'Luc Coeckelberghs is beeldend kunstenaar die zich op het schilderen focust. Hij gaf artistiek advies voor het spel 'De tuin van Amon / Le jardin d'Amon'. Het 'artwork' voor het spel is gebaseerd op een Egyptische muurschildering. Het werd ontworpen door Agnes Peeters, egyptologe.'

Magazine

'Autotoerist', Antwerpen, VAB/VTB, 38ste jaargang, nr. 3, 01/02, pag. 9

* K. Van Keymeulen 'Galerij XXI – Het afbreken van ivoren kunststovens': interview met Flor Bex / Carlos Demeester / Walter Roggeman

Boek

'Wie is wie in Vlaanderen', 1985–1989, Biografische encyclopedie', Brussel, Uitgave BRD

1986

(07/02–22/02)

Antwerpen, Campo Gallery:

'III^{de} Triennale Beeldhouwkunst'

* Guy Baekelmans, André Bogaert, Maurice Brams, Jan Calmeyn, Eric Cardon, Luc Cauwenberghs, Peter Celie, Jef Claerhout, Luc Coeckelberghs, Staf Colruyt, Patrick Crombe, Jos De Decker, Joz De Loose, Jacky De Mayer, Etienne Desmet, Yves De Smet, André Eijberg, Tom Frantzen, Jean-Pierre Ghysels, Erwin Hauters, Henroin, Marc Jambers, Willy Meysmans, Roland Monteyne, Derzou Muller, Achiel Pauwels, Tone Pauwels, Georges Polus, Stefaan Roelstraete, Betty Schonfeld-Wachsstock, Bart Soubry, Mariette Teugels, Raf Thys, Ruperto Urzua, Noel Van Cauwenbergh, Karel Van De Braak, Hugo Vander Vekens, Ivo Van Dijck, Francine Van Mieghem, Pieter Vanneste, Hilde Van Sumere, Jacques Verduyn, André Willequet, André Willox

(08/03–23/03)

Gent, Gele Zaal Noordstarfonds:

'Prospect I'

* Luc Coeckelberghs, Philippe De Luyck, Wim Van der Plaetsen, Johan Van Roy

Catalogus

'Prospect I', Gent, Gele Zaal Noordstarfonds

* Daan Rau, niet gepagineerd / losse vellen in omslag, z/w en kl. ill., Nederlands

** citaat opgenomen in de catalogus i.v.m. Luc Coeckelberghs; uit 'Kleine Oosthoek Encyclopedie':

"Schoonheid is de grotendeels subjectieve beleving van een dusdanig, in de delen onderling afgestemd zijn van een geheel, dat het de mens bevredigt en behaagt. Het is een fundamentele waarde, die als elementaire gevoelsgevoelings evenwel ternauwernood een definitie kan vinden. Het schoonheidsideaal varieert van tijd tot tijd en van volk tot volk, maar het berust op de beleving van een (steeds variërende) formule van evenwicht, alsmede op het bijeenhoren van vorm en inhoud."

Pers

'Le Courier de Gand', Gent, 21/02

* Madeleine Van Oudenhove 'Chronique Artistique, Prospect I'

(07/05–22/06)

Antwerpen, Hessenhuis: 'Galerie 86'

* 18 Antwerpse galleries stellen tentoon

** Gallery Carine Campo: Luc Coeckelberghs, e.a.

Catalogus

'Galerie 86', Antwerpen, Hessenhuis

* div. auteurs, o.a. Carine Campo, 'Gallery Carine Campo', niet gepagineerd, z/w ill., Nederlands

(23/05–21/06)

s Antwerpen, Gallery Carine Campo:

'Luc Coeckelberghs'

(29/06–24/08)

Tielt, Cultureel Centrum Gildhof in 'Tuin De Brandere': 'Beelden Buiten'

* Philippe Bouttens, Jan Carlier, Luc Coeckelberghs, Luc Deleu, Krijn Griezzen, Herman Makkink, Cornelius Rogge, Carel Visser

Catalogus

'Beelden Buiten', Tielt, Cultureel

Centrum Gildhof, pag. 7–8

* P. Bekaert, 22 pag., z/w ill., Nederlands

** citaat opgenomen in de catalogus i.v.m.

Luc Coeckelberghs; uit Willy Roggeman, 'De goddelijke hagedisjes', Elsevier Manteau, Brussel / Amsterdam, 1978, pag. 11–12:

"De realisatie van het kunstding spreekt de menselijke krachten totaal aan door de fysieke daad van de creativiteit naast de geestelijke vermogens. Het moedige in de realisatie van het kunstding ligt in het feit dat de natuur gedeeltelijk bevochten wordt met haar eigen basis-materialen. Met iedere omgeving van het stoffelijke tot artefact verliest het causaal-gehoudene van het natuurgegevene vat op de menselijke gemeenschap. Iedere realisatie van een kunstproduct is een ruimtelijk waarneembare getuigenis meer van de specifiek menselijke vermogens."

Magazine

'Arte Factum', nr. 15, 09–10/86, pag. 42–45

* Erno Vroonen

'Beelden Buiten, Tielt, Tuin 'De Brabandere''

"(...) De sacraliteit van deze tekens in de ruimte is eveneens aanwezig in de twee driehoeken van Luc Coeckelberghs. Zelden bereikt een kunstenaar een totale eenheid tussen de omgeving en het beeld. Hier gebeurt dit wel. Het materiaal waaruit zijn volumes zijn opgebouwd, hout en gescheurde 'roofingpanelen', doen de indruk ontstaan dat ze in de natuur zelf gegroeid zijn. Hun rijzende vorm alsook de plek waar ze opgesteld staan kan dit effect enkel maar benadrukken. De driehoeken staan versholven in het bosje en trekken enkel de aandacht door een vijftien centimeter brede gele band op de zijanten geschilderd. Eens men deze sculpturen nadert, verliest de kleur evenwel haar impact door de voluminiteit en de eerlijkheid van de vormen. Wat overblijft zijn tekens die de natuur op perfecte wijze aanvullen (...)."

(29/06–13/07)

Tielt, Galerie De Grije:

'Tekeningen / Grafiek'

* Philippe Bouttens, Jan Carlier, Luc Coeckelberghs, Luc Deleu, Krijn Griezzen, Herman Makkink, Cornelius Rogge, Carel Visser

Magazine

'Art Press', n° 104, Parijs (FR), pag. 62–64

* Bernard Marcelis, 'Belgique, l'état des lieux'

* recensie over de Belgische kunstwereld. Politiek, musea, instituten, organisaties...

** ill. Guillaume Bijl, Jacques Charlier, Luc Coeckelberghs, Stefan de Jaeger, Lili Dujourie, Jef Geys, Marie-Jo Lafontaine, Panamarenko, Walter Swennen, Jan Vercrusse

Boek

'12 jaar beleid van K.J. Geirlandt, 1974–1986, 12 années sous la direction de K.J. Geirlandt', Brussel, Paleis voor Schone Kunsten

* Suzanne Bertouille / Thierry Genicot, 58 pag., z/w ill., Nederlands / Français

Editie

'Eerste Oog-Kunstprij', Overijse, BKO (Beeldende Kunst Overijse), Oog vzw

* Leo Verhoeven / Jonas Wille / Rudy Vanophem / Johan Boonen

** Luc Coeckelberghs (tekening) /

Todor Stevanovitch (print) / Marc Lambrechts

(schildering/papier) / Jonas Wille (print),

losse vellen in kartonnen doos, 20 x 20 x 5 cm,

oplage 121

1987

(10/01–31/01)

Tienen, PNT (Provinciale Normalschool),

'Luc Coeckelberghs – Pierre Bogaerts'

* (10/01) Peter Rouffaer leest gedichten van

Dirk Christiaens

Catalogus

'Pierre Bogaerts – Luc Coeckelberghs',

Tienen, PNT

* Jos Uytterhoeven / Dirk Christiaens /

Peter Rouffaer

** Pierre Bogaerts / Luc Coeckelberghs,

niet gepagineerd, losse vellen in omslag,

z/w ill., Nederlands

*** Luc Coeckelberghs, cf. 1984, catalogus

'Surface Sculpturale / Sculpturaal Oppervlak',

Brussel, Atelier 340

(12/02–06/03)

Brussel, Sint-Lukasgalerij:

'Omtrent tekenkunst – Hedendaagse Tekenvormen'

* Dominique Ampe, Lieven Baes, Peter Beyls, Maria

Blondeel, Michel Boulanger, Jacques Charlier, Luc

Claus, Luc Coeckelberghs, Wouter Coolens, Leo

Copers, Rudolf Degreef, Luc Deleu, Petrus Deman,

Eric De Smet, Theresa Desmet, Danny Devos,

Jan Dewilde, Luc Dodeyne, Hugo Duchateau, Jan

Fabre, Kris Fierens, Filip Francis, Michel François,

Paul Gees, Ado Hamelryck, Image Building, Jean-

Paul Laenen, Lut Lenoir, Eugeen Liebaut, Bernd

Lohaus, Mark Maet, Dirk Peers, Guy Rombouts,

Paul Sarens, Pierre Sohie, Walter Swennen, Koen

Theys, Narcisse Tordoir, Hans Vandekerckhove,

Fik Van Gestel, Johan Van Roy, Philippe Van Snick,

Liesbeth Verschuere, Marthe Wéry, e.a.

(07/03–21/03)

Antwerpen, Campo Gallery:

'Podium '87'

* Guillaume Bijl, Robert Bruyninckx, Jan Carlier,

Ingrid Castelyn, Luc Coeckelberghs, Leo Copers,

Walter Daems, Franky De Coninck, Stefan De

Jaeger, Paul De Vylder, Jean Decoster, Denmark,

Lili Dujourie, Fred Eerdeken, Kris Fierens, Filip

Francis, Michel François, Paul Gees, Frans Gentils,

Luc Grossen, Ado Hamelryck, Siegfriede Hautman,

Wilfried Huet, Mark Jambers, Marc Luyten, Marin

Kasimir, Danny Matthys, Menno Meewis, Jean-

Francois Octave, Baudouin Oosterlynck, Barthel

Ritzen, Guy Rombouts, Mark Schepers, Lucy

Slock, Vincent Strebelle, William Sweetlove, Walter

Swennen, Philippe Tonnard, Narcisse Tordoir,

Philippe Toussaint, Thé Van Bergen, Ludwig Van

De Velde, Philippe Vandenberg, Wim Van Der

Plaetsen, Fik Van Gestel, Philippe Van Isacker,

Siegfried Van Malderen, Jan Van Oost, Philippe

Van Snick, Willy Van Sompel, Luk Van Soom, Carlo

Verbist, Jan Vercruyssen, Didier Vermeiren, Liliane

Vertessen, Franck Volders

Catalogus

'Podium '87', Antwerpen,

Campo Gallery, pag. 20, 59

* Marcel Van Jole / Flor Bex, 64 pag., z/w ill.,

Nederlands / Français

(01/06–30/06)

Brussel, Sint-Lukas Hoger Instituut

voor Beeldende Kunsten, Hallen van

Schaarbeek: 'Deconstruction'

* Richard Baquié, Joseph Beuys,

Luc Coeckelberghs, Philippe De Luyck, Piet Dirckx,

Kris Fierens, Paul Gees, Harold Klingelhöller,

Marie-Jo Lafontaine, Marc Maet, Pieter Laurens

Mol, Albert Pepermans, Gerhard Richter,

Rombouts-Droste, Salvadori, Ettore Spalletti,

Koen Theys, Narcisse Tordoir, Thé Van Bergen,

Philippe Vandenberg, Fik Van Gestel, Richard

Venlet, Carlo Verbist, Jacques Vieille, Antonio

Violetta, Henk Visch, Marthe Wéry, Gilberto Zorio

Catalogus

'Deconstruction', Brussel, Sint-Lukas

Hoger Instituut voor Beeldende

Kunsten, pag. 24–27, 120, 125

* Paul Lerno / Jo Dekmine / Lieven Delafortrie,

136 pag., z/w en kl. ill., Nederlands /

Français / English

** citaat opgenomen in de catalogus i.v.m.

Luc Coeckelberghs; uit Willy Roggeman,

'Homoïostase', *Nijgh en van Ditmar*, 1971,

pag. 134–135:

“Tegenover het kunstobject is er slechts één

houding mogelijk: het in zijn geheel aanvaarden

zoals het is of het weigeren. Aangezien het ene

het andere uitsluit, is er slechts één houding

mogelijk. Op die wijze zou de mens ook

tegenover de gewone objecten, de natuurge-

gevens, moeten staan. Op het ogenblik dat hij

zich hervorming, vervorming, wijziging en

aanpassing van de natuur tot doel stelt, valt hij

in de halfslachtigheid, het drama van de geschie-

denis. Iedere vermenging van het natuurgegevene

met het specifiek menselijke, het geestelijke,

verhoogt wel de complexiteit van de dingwereld

maar niet zijn zuiverheid. Het resultaat is een

volledig getechniseerde beschaving die haar

hybride karakter niet kan overwinnen. Indien

men toch een zekere evolutie in het mens-zijn

zou willen vooropstellen, moet deze fase van

vervorming een tussenstadium zijn. De mens

heeft zijn afhankelijkheid van de natuur ter

discussie gesteld, hij revolteert tegen deze afhan-

kelijkheid maar bereikt het punt van volledige

onafhankelijkheid niet. De mogelijkheden van

zijn geest blijken nog niet voldoende genuan-

ceerd om hem los van de natuur op zichzelf in

stand te houden. Het derde stadium zou dan een

bestaan in analogie met de natuur zijn, maar niet

op basis van of als hervorming van de natuur.

Dit stadium is zuiver mentaal zoals de Oosterse

geestespraktijken aantonen. Hierin staan zowel

natuurobjecten als geestesobjecten (structuren)

onafhankelijk naast elkaar. Die zuiverheid en

onafhankelijkheid kan de mens nu reeds in de

kunstobjecten (h)erken. Hij doet het echter

zelden. De confrontatie leidt meestal tot een

interpretatie waardoor het object ten onrechte

met subjectivistische elementen wordt aangedikt!

Een korstvorming die de zuiverheid van het

oppervlak schaadt. (...) Het enige waartoe de

beschouwing van het kunstding in staat kan zijn,

is de verklaring, de analyse. Hierdoor wordt

aan het kunstding niets toegevoegd, het wordt

alleen verduidelijkt. Een typisch mathematische

bewerking van deductieve aard. Het gegeven

wordt axiomatisch aanvaard. Het is vrij van

de empirie. Het hoeft ook niet meer te zijn

dan wat het is, want het is alles. In ieder ander

geval wordt een effectwerking nagestreefd.

En deze effectwerking heeft niets te zien met

het object en alles met de interpretatie. Wanneer

het object op zichzelf een structuur eigen is die

door haar geslotenheid zich distantieert van

de natuur en de empirie, wordt het zoeken naar

effecten moeilijker, hetgeen de muziek van

Bach bevestigt.”

*** Jo Dekmine, *L'Art actuel en no man's land*,

pag. 8

Magazine

'Knack Special', Antwerpen,

Vrienden van het Museum van

Hedendaags Kunst Antwerpen

(M HKA), n.a.v. de opening van het

museum, 20/06/1987, pag. 44–46

* Jan Foncé, *'Inside – Outside': An aspect of*

contemporary sculpture, cf. 1987 (12/09–25/11)

Antwerpen, M HKA: *'Inside – Outside. An aspect*

of contemporary sculpture'

(28/06–11/10)

Antwerpen, Middelheimmuseum:

'Biennale Beeldhouwkunst (19de) –

Monumenta – Beeld in de stad'

* Anne Ausloos, Robert Bruyninckx, Robert

Cahay, Willy Cauwelier, Luc Cauwenberghs,

Luc Coeckelberghs, Jan Crab, R.A. De Clercq,

Jean Decoster, Bart Deccq, Jeetje De Kort, Etienne

De Smet, Monica Droste, Daniel Dutriex, Kris

Fierens, S. Frank, Philippe Jacques, Jean-Philippe

Lecharlier, Ludovicus, Hugo L. Morales, Jef

Mouton, Barthel Ritzen, Guy Rombouts, Hugo

Roelandt, Raf Thys, Pol Van Impe, Philippe

Van Isacker, Yves Vanvenenaege, Luk Van Soom,

Frank Wagemans

Catalogus

'19de Biennale Beeldhouwkunst –

Monumenta – Beeld in de stad',

Antwerpen, Middelheimmuseum

* H.B. Cools / Lut Pil, niet gepagineerd, z/w ill.,

Nederlands

** Jan Grieten

“Het oeuvre van Luc Coeckelberghs lijkt bij

een eerste beschouwing vrij heterogeen; een rijk

arsenaal aan materialen wordt gecombineerd

met diverse technieken (ets, litho, schilderen,

tekeningen, bas-reliëfs in de zin van driedimen-

sionale objecten aan een wand, en vrijstaande

sculpturen). Een nauwkeuriger observatie brengt

echter duidelijk enkele bindende elementen aan

het licht. Steeds getuigen zijn werken van grote

zin voor afwerking en technische beheersing. Het

artisanale aspect is voor Luc Coeckelberghs een

voorwaarde voor artistieke kwaliteit. Een tweede,

meer ingrijpende eenheid scheppende factor

bestaat uit het onderzoek van de kunstenaar naar

het definiëren en manipuleren van de ruimte. Een

onderzoek dat zich het duidelijkst laat aflezen in

de tijdelijke installaties (...), maar onderhuids,

als een rode draad, in heel zijn oeuvre aanwezig

is. Deze fascinatie voor de ruimte leidde ertoe

dat het werken in het tweedimensionale vlak

(etsen, tekeningen, schilderijen) – waarbij

de vorm, de afmetingen en, bij een reeks, de

ophanging een ruimte constituerende functie

hebben – werd aangevuld met driedimensionale

bas-reliëfs, installaties en vrijstaande sculptuur.

Parallel hiermee verhoogde het ruimtelijk effect

van zijn werk: de derde dimensie intensifieerde

de ervaring van de ruimte – de kunstwerken zijn

trouwens voor zover mogelijk geconcipieerd in verhouding tot de plaats waar ze tentoongesteld worden – en de relaties ‘ruimte van het object – door de toeschouwer ervaren ruimte – ruimte waarin het object zich bevindt’ worden geëxpliciteerd. Als leidraad bij dit onderzoek hanteert Luc Coeckelberghs de Modulor van Le Corbusier. Dit ordeningssysteem, ontworpen naar de afmetingen van het menselijk lichaam, vermijdt het abstracte en arbitraire van de meter in het decimale stelsel en garandeert een natuurlijk en vanzelfsprekend evenwicht. Tevens voegt het gebruik van de Modulor de relatie ‘object / kijker’ en ‘object en toeschouwer – plaats van het tentoongestelde werk’ toe aan voornoemde relaties.

In Coeckelberghs’ bijdrage voor ‘Beeld in de stad’ worden deze aspecten aangehaald. Het hoge en brede cirkelsegment (500 cm × 1000 cm × 15 cm) bekleed met asfaltpapier, eiste een nadrukkelijke rol op in de St. Nikolaasplaats. De respectieve vorm en de geringe diepte beletten echter dat het beeld op een agressieve manier domineert. Deze dualiteit tussen de afmetingen en het niet monumentale karakter wordt weerspiegeld in de omschrijving van het geheel: het beeld doet zich namelijk niet voor als een vrijstaande sculptuur, maar eerder als een paradoxaal bas-reliëf met een voor- en achterzijde. Deze tegenstellingen activeren het kunstwerk en leggen relaties met zijn besloten omgeving.”

Pers
(08/08)

VRT (Vlaamse Radio en Televisie) –
Televisie, ‘Boeketje Vlaanderen’:
‘De 19de biënnale voor beeldhouwkunst
in openluchtmuseum Middelheim en
in centrum Antwerpen’

Pers

♦ ‘De Standaard’, 11–12/07, pag. 6,
z/w ill.

* Jan Van Hove
‘Van sfinxen en containers. Antwerpen toont
beeld in de stad’

“Op het Sint-Niklaasplein, met zijn gevels als
oude kronieken, staat iets verbluffends.
Het is een vijf meter hoog en tien meter breed
cirkelsegment, bekleed met stukken asfaltpapier
– een abstract monument op een plein dat van
voorbijge tijden spreekt. Luc Coeckelberghs
maakte het voor ‘Beeld in de stad’, en dat is een
verlengstuk van de biënnale van Middelheim. (...)
Een eerste meevaller is het reeds genoemde werk
van Luc Coeckelberghs op het Sint-Niklaasplein.
Het grote formaat maakt onmiddellijk indruk;
het gebruikte materiaal en het abstracte motief
brengen in de historische omgeving een
vervreemdend modern accent aan. Sierlijke,
raadselachtige vormen zijn vaak het beste wat
de eigentijdse kunst vermag voort te brengen.”

♦ ‘De Antwerpse Morgen’, 08/87

* Jan Grieten
‘Monumenta: Luc Coeckelberghs’

“In onze serie ‘Monumenta’ bekijken we vandaag
een werk waar de wandelaar alvast niet kan naast
kijken. Al staat het misschien niet op een plaats
waar iedereen zomaar passeert. Luc Coeckelberghs
‘Zonder Titel’ staat immers lichtelijk verdekt
opgesteld op de Sint Nikolaasplaats, een klein en
autovrij binnenkoertje aan de Lange Nieuwstraat.
Voor zijn beelden steunt Luc Coeckelberghs op
de Modulor van de architect Le Corbusier. Deze
Modulor is een ordeningssysteem, ontworpen naar
de afmetingen van het menselijk lichaam. Het
vermijdt aldus het abstracte en strenge karakter

van de meter in het decimaal stelsel en garandeert
een natuurlijk en vanzelfsprekend evenwicht.
De gigantische halve cirkel (10 meter, op 5 meter,
op 15 centimeter) is bekleed met asfaltpapier en
eist een nadrukkelijke plaats op. De specifieke
vorm en de geringe diepte beletten echter dat het
monument op een agressieve manier de ruimte
domineert. Deze dualiteit tussen de afmetingen en
het niet monumentale karakter wordt weerspiegeld
in de omschrijving van het geheel. Het beeld
doet zich namelijk niet voor als een vrijstaande
sculptuur, maar eerder als een paradoxaal
bas-reliëf met een voor- en een achterzijde. Deze
tegenstellingen activeren het kunstwerk en leggen
relaties met zijn besloten omgeving.”

(12/09–25/11)

Antwerpen, M HKA (Museum van
Hedendaagse Kunst Antwerpen):
‘Inside – Outside. An aspect of
contemporary sculpture’

* Edward Allington, Joachim Bandau, Guillaume
Bijl, Sylvie Blocher, Daniel Bonnal, Marcel
Broodthaers, Rob Bruyninckx, Daniel Buren,
James Lee Byars, Jan Carlier, Luc Coeckelberghs,
Leo Copers, Jose Pedro Croft, Denmark, Torben
Erbessen, Benni Efrat, Luciano Fabro, Belu Simion
Fainaru, Albert Hien, Shirazeh Houshiary, Anish
Kappoor, Dani Karavan, Marin Kasimir, Klaus
Kumrow, Bertrand Lavier, Soll LeWitt, Bernd
Lohaus, Herman Makkink, Naftali Nachmani, David
Nash, Jean-Marc Navez, Maria Nordman, Baudouin
Oosterlynck, Daniel Pontoreau, Patrick Raynaud,
Barthel Ritzten, Cornelius Rogge, Jean Sabrier,
Tapta, Tim Ulrichs, Christine Vandemoortele, Wim
Van Der Plaetsen, Jan Van Oost, Luc Van Soom,
Carlo Verbist, Jan Vercruyssen, Jean-Luc Vilmouth,
Thomas Virnich, Richard Wentworth, Bill Woodrow

Catalogus

‘Inside – Outside. An aspect of
contemporary sculpture’, Antwerpen,
M HKA, nr. 2, pag. 52–53, 162, 169

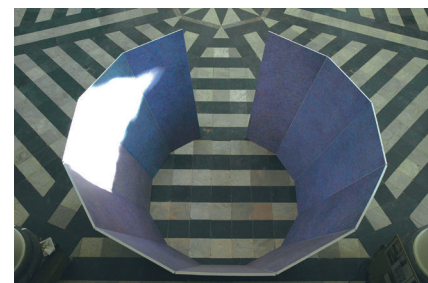
* Flor Bex / Jan Foncé ‘Aspecten van de
internationalisering van ruimte als dominante
structureel kenmerk van de moderne
beeldhouwkunst’, 183 pag., z/w en kl. ill.,
Nederlands / Français / English

** Luc Coeckelberghs

“Het uitgangspunt van mijn werk is het
opbouwen van een sculptuur (en dus het
aanwenden van de derde dimensie), door
uitsluitend gebruik te maken van elementen
afkomstig uit de schilderkunst, d.w.z. de
tweedimensionale beeldende wereld.
Dit heeft als gevolg dat een spieraam over-
spannen met schilderdoek niet louter als
drager fungeert maar een uitgesproken
sculpturale dimensie krijgt, een beeldend
object wordt. Zodoende wordt er geen
prioriteit gegeven aan één bepaalde zijde,
maar de bewerkte en niet bewerkte zijden
worden evenwaardig.
De conceptie en de opstelling van de doeken
gebeurt uitsluitend in relatie tot elkaar. In
dit werk worden twaalf trapeziumvormige
schilderijen samengevoegd tot één beeldend
object. Die opstelling bepaalt de ruimtelijke
dimensie en betekenis. Als zodanig is het
een geheel waarmee de kijker een fysische
en mentale confrontatie kan aangaan.

*The purpose of this work is the
construction of a sculpture (so the third
dimension cannot fail) by exclusively
making use of elements from painting,
i.e. two-dimensional components.*

*So the frame with canvas is not only
a carrier but gets a clear-cut sculp-
tural dimension, and becomes a plastic
object. In this way no priority is given to
one particular side, but the worked and
not-worked sides are equivalent.
The concept and positioning of the canvases
are exclusively in relationship to one another.
In this work, twelve trapezium-shaped paint-
ings are added together to become one
plastic object. This placement defines the
special dimension and meaning. As such it is
a whole with which the spectator can engage
in an physical or mental confrontation.”*

1987 2

Pers
(24/10)

VRT (Vlaamse Radio en Televisie) –
Televisie, ‘Kunst-Zaken’:
‘Tentoonstelling actuele sculptuur
‘Inside – Outside’ in het museum voor
hedendaagse kunst te Antwerpen’

(19/12–10/01/88)

Turnhout, De Warande:
‘ICC – Videoproductie 1974–82’

Catalogus

‘ICC – Videoproductie 1974–82’,
Turnhout, De Warande

* Dany Smet, niet gepagineerd, z/w ill., Nederlands

Edities

♦ ‘Premie / Vrienden Hoger
St.-Lukasinstituut’, Brussel

* z/w litho, 55 × 75 cm, oplage 90 + XII

♦ Overijse, BKO – Premie OOG vzw

* Kalender, 12 maanden – 12 kunstenaars, A4,
oplage 200

** Luc Coeckelberghs, Augustus, ‘Partituur’

Boeken

♦ ‘Uit de Kunst’, Ronny Heirman,
Wetteren / De Buck, Tiel / Lannoo,
pag. 41, 207

* Karel J. Geirlandt, 208 pag.,
z/w kunstenaarsportretten, Nederlands

♦ ‘Beeldhouwerstekeningen uit de
collectie Middelheim’, Antwerpen,
Kredietbank

* Clara Vanderhenst

♦ ‘Logoboek 2 – Een verzameling
emblem en merken uit Vlaanderen
– België’, Paul Ibou, Zandhoven,
Groep Interecho, nr. 2499 en 2500

* Paul Ibou, niet gepagineerd, z/w ill., Nederlands /
Français / Deutsch / English

♦ *‘Biografisch Woordenboek van de Plastische Kunsten in België sinds ‘45’*, Brussel, Nationale Kunstuitgaven

* Phil Mertens / Karel Geirlandt, 367 pag., kl. ill., Nederlands / Français

♦ *‘Dictionnaire Biographique des Artistes Belges – Biografisch Woordenboek van de Belgische Kunstenaars’*, Brussel, Arto

* 672 pag., z/w en kl. ill., Nederlands / Français

♦ *‘Who’s Who in Europe’*, 7de ed., Waterloo, Database, pag. 494

1988

(26/03–29/05)

Gent, Museum voor Sierkunsten:

‘Kunst en Tapijt, traditie en vernieuwing in België’

(06/12–22/12)

Beringen, Casino-Galerij:

‘Kunst en Tapijt’

* Marcel-Louis Bagniet, Gaston Bertrand, Jean Bilquin, Bram Bogaert, Jacques Charlier, Luc Coeckelberghs, Gilbert Decock, Raoul De Keyser, Luc Deleu, Hugo Duchateau, Octave Landuyt, Agnes Maes, Marc Mendelson, Jean Milo, Antoine Mortier, Luc Peire, Guy Rombouts, Guy Vandenbranden, Fik Van Gestel, Mark Verstockt, Maurice Wyckaert

Catalogus

‘Kunst en Tapijt, traditie en vernieuwing in België’, pag. 37–39

* Stichting Johan Lorrez

** Johan Lorrez / Karel Geirlandt, 101 pag., kl. ill., Nederlands

*** *Luc Coeckelberghs*, cf. 1984, catalogus *‘Surface Sculpturale / Sculpturaal Oppervlak’*, Brussel, Atelier 340

Editie

* Luc Coeckelberghs: ‘Mimos’, handgeknoopt wollen tapijt, 170 x 240 cm, oplage 10 + 1 art. pr. + 1 prototype. Cf. *‘Kunst en Tapijt, traditie en vernieuwing in België’*

(27/05–19/06)

Overijse, Cultureel Centrum

‘De Bosuil’: *‘Beeldend werk van de leerkrachten van B.K.O.’*

* Lut Aerts, Luc Coeckelberghs, Greet De Boeck, Walter Hermans, Klemens Kennis, Katleen Laroy, Carla Meertens, Danny Van Hoeck, Jonas Wille

(28/05–31/07)

Jette, Atelier 340: *‘Hommage aan Galerie Drieghe / 3 x 9 / 1958–1985’*

* Armand Blondeel, Maurice Boel, Pierre Bogaerts, Bram Bogart, Roger Bonduel, Jo C. Boon, Louis-Paul Boon, Lieve Bracke, Raphael Buedts, Jan Burssens, Jozef Cantré, Luc Coeckelberghs, Berten Coolens, Leo Copers, Walter De Buck, Jean Decoster, Jean-Jacques De Grave, Fernand De Keulenaer, Raoul De Keyser, Enk De Kramer, Jo Delahaut, Johan De Loore, Lieve De Pelsmaeker, Yves De Smet, Jules De Sutter, Prosper De Troyer, Dirk De Vos, Paul De Vree, Ivan De Wolf, Leo Drieghe, Luc Drieghe, Noël Drieghe, Berthe Dubail, Wybrand Ganzevoort, Winfred Gaul, Ado Hamelryck, René Heyvaert, Luc Hoenraet, Octave Landuyt, Gérard Lannoye,

Jules Lismonde, Jem Marginet, Antoon Marstbom, Jean-Georges Massart, Alex Michiels, Luc Peire, Roger Raveel, Angelo Scafoglieri, Rik Slabbinck, Camiel Van Breedam, John Van Den Abeel, Guy Vandenbranden, Paul Van Gysegem, Robie Van Outryve, Dan Van Severen, Marcel Verdren, Erna Verlinden, Marc Verstockt, Bert Verstraeten, William Verstraeten, Maurice Vertongen, Jef Wauters, Roger Wittevrongel

Catalogus

‘Hommage aan Galerie Drieghe / 3 x 9 / 1958–1985’, Jette, Atelier 340, pag. 49, 51, 54, 66, 68, 71

* Wodek / Roland Jooris / Marc Renwart / div. kunstenaars, 96 pag., 31 z/w ill., Nederlands / Français / Deutsch / English

** Luc Coeckelberghs
‘Open brief’

“(…) Voor de kunst is het verdwijnen van Galerie Drieghe te Wetteren een groot verlies. De sfeer die er heerste was er een van ‘De Grote Dorst’. Grote dorst naar het schone, grote dorst naar poëzie, grote dorst naar het nieuwe, grote dorst naar moed, grote dorst naar durf, grote dorst naar risico, grote dorst naar inzet, grote dorst naar integriteit, grote dorst naar avontuur, grote dorst naar het grote feest dat ieder initiatief was. Daarom vind ik je initiatief zo betekenisvol en wil ik het helpen slagen. Driemaal heb ik het genoeg gesmaakt deze grote dorst te kunnen laven. Ik maakte een tentoonstelling in 1977. Mijn eerste persoonlijke. Grafiek (etsen en litho’s) en schilderwerken (op papier en op doek). Er verscheen een uitgave. De oplage was ik niet meer, maar voor elk exemplaar maakte ik een aparte tekening. Deze staken in een mapje waarin een tekst van Kris Lenaerts was afgedrukt. Zeer mooi was dat. De volgende keer, 1980, was het een installatie. Deze was tijdelijk en direct geïntegreerd in de galerie. Het was een geslaagde onderneming. De tentoonstelling toonde verder werken van Wybrand Ganzevoort en Gerard Lannoy. Ik ontving een schrijven van Dan Van Severen (die ik erg waardeerde en nog nooit had ontmoet). Dan loofde mijn werk. Het document vind ik te persoonlijk om te publiceren. Bij de tentoonstelling verscheen er een editie met een werk en een tekst van Wybrand, Gerard en mezelf. Roland Jooris maakte een gelegenheidsgedicht. Een ‘Hommage’ aan de galerie. Ik hoop dat je het gedicht wel publiceert. Het is erg mooi. Ook werd er voor deze gelegenheid een voor de Drieghes vanzelfsprekend bierviltje gedrukt. In 1983 maakte ik nog een tentoonstelling met schilderwerk en werken met papier. Er verscheen een publicatie. Ik ben de Drieghes dankbaar voor de mogelijkheden die ze me boden en ik wens je veel succes met je tentoonstelling en je catalogus (...)

‘Lettre ouverte’

Du point de vue de l’art, la disparition de la Galerie Drieghe à Wetteren est incontestablement une perte considérable. Il régnait en cet endroit une atmosphère de ‘grande soif’. Grande soif de beauté, grande soif de poésie, grande soif de nouveauté, grande soif de courage, grande soif d’audace, grande soif de risques, grande soif d’engagement, grande soif d’intégrité, grande soif d’aventure, grande soif d’humanité, grande soif de simplicité, grande soif d’indépendance, grande soif de fête – car chaque

initiative née là prenait des allures de grande fête. Toutes ces raisons soulignent la valeur de ton projet, que je tiens à soutenir. En 1977, j’eus là une exposition, ma première exposition personnelle. Elle se composait de gravures, lithos, peintures sur toile et sur papier, et s’accompagnait d’une édition, dont j’ai oublié le tirage, mais je me rappelle avoir fait un dessin original pour chacun des exemplaires de ce portfolio qui comprenait, en outre, un texte de Kris Lenaerts. C’était fort beau.

La deuxième fois, en 1980, ce fut une installation. Elle avait un caractère temporaire et était directement intégrée à l’espace de la galerie. C’était réussi. L’exposition comprenait des œuvres de Wybrand Ganzevoort et Gérard Lannoy. Je reçus une lettre de Dan Van Severen, que j’estime énormément et que je n’avais jamais rencontré, qui dit du bien de mon travail (je trouve que ce document est trop personnel pour être publié). Là encore, une édition venait compléter l’exposition; elle contenait des œuvres et des textes de Wybrand, Gérard et moi-même. Roland Jooris écrit un poème de circonstance, un ‘hommage’ à la galerie. J’espère que tu publieras ce poème, qui est très beau. Toujours à la même occasion, on imprima un sous-bock tout à fait parlant pour les Drieghe.

En 1983, j’eus encore une exposition, avec des peintures et des œuvres utilisant le papier. Il n’y eut pas d’édition cette fois. Je tiens à exprimer ma vive reconnaissance aux Drieghe, pour toutes ces opportunités qui, grâce à eux, me furent offertes, et je te souhaite beaucoup de succès avec l’exposition et le catalogue que tu leur consacres.”

(02/07–03/09)

Brugge, park Sebrecchts, *‘Aspecten ‘88’*

* Mario Callens, Luc Coeckelberghs, Jan Crab, Jeroen Daled, Kris Fierens, Marc Jambers, Paul Perneel, Renaat Ramon, Piet Stockmans, Yves Vanpevenaeghe, Jean-Luc Verpoucke

Pers

(19/07)

VRT (Vlaamse Radio en Televisie) –

Televisie, ‘Kunst-Zaken’: *‘Openlucht-tentoonstelling ‘Aspecten ‘88’ in Brugge’*

Catalogus

‘Sculptuur park Sebrecchts, Aspecten ‘88’, Stad Brugge, pag. 5, 24–27, 52

* Hugo Stevens / Jaak Fontier, 52 pag., z/w ill., Nederlands

** Jaak Fontier, *‘Luc Coeckelberghs’*

*** *Luc Coeckelberghs*, cf. 1988, catalogus *‘Kunst en Tapijt, traditie en vernieuwing in België’*

(1988)

Brussel, ‘New Hotel Siru’, kamer 406:

‘Permanente architectonische integratie’

* Luc Coeckelberghs

“Potlood en papier werden vervangen door gematerialiseerde lijnen, gekleurde vlakken, gebakken aarde.

Zij zijn tekens aan de wand.

Het platte vlak wordt doorbroken en de tekening treedt in de ruimte binnen.

Zij toont een nieuwe, imaginaire ruimte. Een mentale ruimte.

1988 6

Pencil and paper were replaced by materialized lines, coloured surfaces, baked earth. They are signs on the wall. The flat surface is broken through and the drawing enters the space. It shows a new, imaginary space. A mental space."

Magazine

'L'Espace du son', Ohain, 'Musiques et recherches', "Lien", revue d'esthétique musicale', n° spécial

* Francis Dhomont / div. auteurs-musici, 100 pag. z/w ill., Français

** Luc Coeckelberghs, pag. 88 tekst, cf. 1988, catalogus 'Kunst en Tapijt, traditie en vernieuwing in België'; pag. 98 tabel ill. (version Française)

Boek

'n Kijk op Kunst', Antwerpen, Standaard Educatieve Uitgeverij, pag. 15

* S. Debersaques / L. Geerinckx / R. Geivers / L. Van Den Broeck / M. Van Haesebroeck: 'De taal van de Plastische Kunst', 146 pagina's, kl. ill., Nederlands

1989

(21/01–19/02)

Amsterdam (NL), Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond: 'Kunst en Tapijt'

* cf. 1988 (26/03–29/05) Gent, Museum voor Sierkunsten: 'Kunst en Tapijt, traditie en vernieuwing in België'

(11/02–12/03)

Jette, Atelier 340: 'Kolekcja Profesora Gimnastyki'

* Ben, Joseph Beuys, Michel Boulanger, Luc Coeckelberghs, Leo Copers, Natalia Dasseville, Jean Decoster, Philippe De Luyck, Eugène Dodeigne, Fred Eerdekenens, Bernard Gaube, Paul Gees, Ado Hamelryck, Île du Timor, Philippe Jacques, Paul Joostens, Roger La Croix, Antonio Lampecco, Jacques Lizène, Leen Lybeer, Jean-Georges Massart, Jacqueline Mesmaeker, Luc Piron, Guy Rombouts, Francis Schmetz, Jef Struyven, Dan Van Severen, Georges Vercheval, Maio Wassenberg

Catalogus

'Kolekcja Profesora Gimnastyki', Jette, Atelier 340, pag. 14

* Wodek / Marc Renwart / Baudouin Oosterlynyck / interview Baudouin Oosterlynyck – Philippe De Luyck, 16 pag., 3 z/w en kl. ill., Nederlands / Français

(25/02–19/03)

Turnhout, Cultuurcentrum De Warande

(28/03–10/04)

Waregem, CC De Schakel

(15/04–29/04)

Aalst, CC De Werf

(05/05–17/05)

Dilbeek, CC Westrand

(19/05–[?])

Hasselt, Cultureel Centrum:

'Elementen'

* Luc Coeckelberghs, Willem Cole, Leo Copers, Hugo Debaere, Dirk De Vos, Lucas Devriendt, Franklin Engelen, Kris Fierens, Filip Francis, Paul Gees, Jo Huybrechts, Peter Jacquemyn, Jacques Lizène, Marc Maet, Paul Morez, Philippe Tonnard, Thé Van Bergen, Philippe Vandenberg, Fik Van Gestel, Philip Van Isacker, Philippe Van Snick, Carlo Verbist, Richard Venlet, Frank Vranckx

Catalogus

'Elementen – Kunst Maakt School',

Brussel, Ministerie Vlaamse

Gemeenschap, Admin. Onderwijs,

pag. 16, 40

* Wilfried Vanderpoorten / Patrick Ledoux / Lieven Delafortrie / Walter Vervliet / Oswald Kuyken / Ivan Dewitte, 47 pag., z/w ill., Nederlands

(19/05–14/07)

Tilburg (NL), Stichting Test, KUB

(Katholieke Universiteit Brabant): 't Lichte'

* Franklin Aalders, Rob Brandt, Jan Carlier, Luc Coeckelberghs, Walter Daems, Aljen van Dijken, Han Klinkhamer, Aldo van den Nieuwelaar, Ivo van Stiphout, Liliane Vertessen

Catalogus

't Lichte', Tilburg (NL),

Stichting Test, pag. 9

* Jan Doms, 14 pag., z/w ill., Nederlands

(26/05–25/11)

Bornem, Foundation Helan-Arts:

'Hedendaagse monumentale Vlaamse beeldhouwkunst'

* Guillaume Bijl, Bram Bogart, Robert Bruyninckx, Pieter Celie, Luc Coeckelberghs, Lea Decaestecker, R. De Clercq, Bert De Leeuw, Luc Deleu, Jacky De Maeyer, Etienne De Smet, Yves De Smet, Carmen Dionyse, Jan Dries, Kris Fierens, Tom Frantzen, Paul Gees, Vic Gentils, Mark Jambers, Jean-Paul Laenen, Henri Lannoye, Lut Lenoir, Michel Martens, Hubert Minnebo, Roland Monteyne, Wilfried Pas, Rik Poot, Renaat Ramon, Piet Stockmans, Dominique Stroobant, Koenraad Tinel, Camiel Van Breedam, Frans Van den Brande, Paul Van Gysegem, Philippe Van Isacker, Paul Van Rafelghem, Luc Van Soom, Hilde Van Sumere, Carlo Verbist, Raf Verjans, José Vermeersch, Mark Verstockt

Catalogus

'Hedendaagse monumentale Vlaamse beeldhouwkunst', Bornem, Foundation Helan-Arts, pag. 16–17

* Willy Juwet / Henri Lannoye, 93 pag., kl. ill., Nederlands

** Luc Coeckelberghs, cf. 1994, catalogus 'Aspecten '94', Brugge, park Sebrecchts, Stad Brugge Dienst Cultuur (aangepaste versie)

1989 9

(05/07–02/09)

Brugge, Bogardenkapel: 'Tekeningen door beeldhouwers gemaakt'

* Lucien Bossier, Rob Bruyninckx, Mario Callens, Ingrid Castelein, Luc Coeckelberghs, Berlinde De Bruyckere, Luc Deleu, Yves De Smet, Paul Gees, Ann-Marie Jonckheere, Albert Rubens, Pol Spilliaert

Pers

'Le Courier de Gand', Gent, 04/08

* Madeleine Van Oudenhove, 'Chronique Artistique, Dessins des sculpteurs'

(19/06–30/06)

Tienen, PNT (Provinciale Normalschool): 'Tienen – Valkenswaard'

* Fred Boffin, Luc Coeckelberghs, Johan Creten, Jean Decoster, Suzy De Laet, Jos Deldime, Luc Peeters, Harrie Spelmans

Catalogus

'Tienen – Valkenswaard', Tienen, Stedelijk Museum Het Toreke, pag. 6–7, 20

* Staf Thomas, 24 pag. z/w ill., Nederlands

** Luc Coeckelberghs, cf. 1984, catalogus 'Surface Sculpturale / Sculpturaal Oppervlak', Brussel, Atelier 340

(18/11–18/12)

Tienen, Stedelijk Museum Het Toreke: 'Grenzeloos'

(18/11–18/12)

Valkenswaard (NL), Gemeentehuis: 'Grenzeloos'

* gelijktijdig op de twee locaties

** Fred Boffin, Luc Coeckelberghs, Johan Creten, Jean Decoster, Suzy De Laet, Jos Deldime, Ineke Kruuk, Pieter Mols, Luc Peeters, Sebastiaan Roos, Anneke Rappange, Lian Rijkers, Geoffrey Salmon, Jose Schorer, Harrie Spelmans

Catalogus

'Grenzeloos', Tienen, Stedelijk Museum Het Toreke, pag. 5–6

* P. Munsters / S. Thomas / J.M. Bartels / A. Boesmans, 42 pag., z/w ill., Nederlands

(17/12–25/01/90)

Gent, Open Galerij, De Vooruit: 'Luc Coeckelberghs – Beniti Cornelis'

Magazines

♦ *'City Magazine'*, Parijs, nr. 54, 09/1989, pag. 75–77, z/w ill.

* cf. 1988, Brussel, 'New Hotel Siru', kamer 406: *'Permanente architectonische integratie'*

** Virginie de Borchgrave, *'Chambres d'Art'*

♦ *'Pourquoi Pas? L'Express'*, nr. 313, 17–23/02/1989, pag. 43 en 44, kl. ill.

* cf. 1988, Brussel, 'New Hotel Siru', kamer 406: *'Permanente architectonische integratie'*

** J.P.G., *'Chambres en ville – Unique au monde, un hôtel-musée, à Bruxelles, reflet de la création contemporaine'*

♦ *'Sphere, Sabena In-Flight Monthly'*, Brussel, 11/1989, kl. ill.

* cf. 1988, Brussel, 'New Hotel Siru', kamer 406: *'Permanente architectonische integratie'*

** Brigid Grauman, *'Suite Art – Check into a Brussels hotel where guests can spend the night with an artist of their choice'*

Editie

'Mecenas-litho', Brussel,

CJP (Cultureel Jongeren Paspoort)

* litho 7 drukgangen, 51,5 × 70,8 cm + zeefdruk op magnetische kaart (zelfde beeld), oplage 45 + XV + 3 e.a.

Boeken

♦ *'Belgian Artists' Signatures'*, Vilvoorde, Paul Piron, Uitgave

'Arts Antiques Auctions'

♦ *'Wie is wie in Vlaanderen, 1989–1993, Biografische encyclopedie'*, Brussel Uitgave BRD

♦ *'Dictionnaire Biographique Européen – European Biographical Directory'*, Brussel, Uitgave Database, pag. 496 (édition française), pag. 499 (English edition)

♦ *'The International Directory of Distinguished Leadership' Third Edition*, Raleigh (USA), ABI (American Biographical Institute)

1990

(06/05–10/06)

Deinze, Museum van Deinze en de Leiestreek: *'Kunstwerken verworven door de Vlaamse Gemeenschap in '88–'89'*

* Paul Ausloos, Vered Ben-Kiki, Fred Bervoets, Guillaume Bijl, Jean-Marie Bljebier, Jean Bilquin, Guy Bleus, Dirk Braeckman, Bruneau, Luc Brusselman, Robert Bruyninckx, Edwin Brys, Mario Callens, Jan Carlier, Luc Claus, Luc Coeckelberghs, Leo Copers, Betty Cuykx-Boulez, Walter Daems, Hugo Debaere, Hugo Declercq, Franky Deconinck, Jan De Conynck, Thierry De Cordier, Mark De Fraeye, Stefan De Jaeger, Anne Deknock, Luc Deleu, Wim Delvoye, Lieve De Pelsmaecker, Lief Derick, Willy De Sauter, Eric De Smet, Tjok Desauvage, Paul De Vijlder, Monica Droste, Hugo Duchateau, Jan Fabre, Kris Fierens, Franklin Engeln, Paul Gees, Toni Geirlant, Vic Gentils, Ludo Geysels, Marc Goethals, Luc Grossen, Harry Gruyaert, Ado Hamelrijk, Bruna Hautman, Emiel Hoorne, Ergin Inan, Stefan Kellens, Marie-Jo Lafontaine, Allart Lakke, Philippe Lebeau, Bernd Lohaus, Mark Luyten, Agnes Maes, Marc Maet, Danny Matthys, Guy Mees, Bart Michielsens,

Urbain Mulkers, Ria Pacquee, Roger Raveel, Karel Roelants, Guy Rombouts, Albert Rubens, Stefan Sack, Herman Selleslags, Dominique Stroobant, Jeron Suls, William Sweetlove, Walter Swennen, Gilbert Swimbergh, Johan Swinnen, Philippe Tonnard, Narcisse Tordoir, Luc Tuymans, Marien Van Beeck, Guy Van Bossche, Malou Van Braeckel, Philippe Van Caekenbergh, Guy Vandenbranden, Dirk Vander Eecken, Ludwig Vandevelde, Fik Van Gestel, Kathleen Van Houtte, Jan Van Oost, Paul Van Rafelghem, Maurits Van Saene, Dan Van Severen, Willy Van Sompel, Luc Van Soom, Richard Venlet, Carlo Verbist, Wout Vercammen, Jan Vercruysse, Stefaan Vermuyten, Mark Verstockt, Liliane Vertessen, Jürgen Voordeckers, Joseph Willaert, Roger Wittevrongel, Rudi Wouters

Catalogus

'Kunstwerken verworven door de Vlaamse Gemeenschap in '88–'89', Ministerie Vlaamse Gemeenschap, Administratie Kunst, Dienst Beeldende Kunsten en Musea, nr. 29

* Patrick Dewael / Ernest Van Buynder, niet gepagineerd, z/w ill., Nederlands

(02/06–25/11)

Mariemont, Musée Royal et Parc: *'Monumental II. Monumentale beeldhouwkunst uit de Vlaamse Gemeenschap'*

* Guillaume Bijl, Bram Bogart, Robert Bruyninckx, Pieter Celie, Luc Coeckelberghs, Lea Decaestecker, Jacky De Maeyer, Etienne De Smet, Yves De Smet, Carmen Dionyse, Jan Dries, Kris Fierens, Tom Frantzen, Vic Gentils, Mark Jambers, Jean-Paul Laenen, Henri Lannoye, Michel Martens, Hubert Minnebo, Roland Monteyne, Wilfried Pas, Rik Poot, Renaat Ramon, Piet Stockmans, Koenraad Tinel, Camiel Van Breedam, Frans Van den Brande, Paul Van Gysegem, Luk Van Soom, Hilde Van Sumere, Carlo Verbist, Raf Verjans, Mark Verstockt

(30/06–25/11)

Brussel, Kinopolis Heizel, *'Monumental V. Hedendaagse Belgische beeldhouwkunst'*

* Guy Bauclair, Olivier Bras, Robert Cahay, Pieter Celie, Luc Coeckelberghs, Joost Cottenier, Albin Courtois, Berline De Bruyckere, Lea Decaestecker, Arnold Decock, Jacky De Maeyer, Marie-Chantal De Moffarts, Pol De Reymaeker, Etienne Desmedt, Emile Desmet, Yves De Smet, Anne Dieltjens, Jan Dries, Francis Dusepulpchre, Daniel Dutrieux, Marion Duval, André Eijberg, Daniel Fauville, Francis Feidler, Kris Fierens, Fernand Flausch, Eric Franchimont, Tom Frantzen, Serge Gangolf, Luc Grossen, Marie-Paule Haar, Louis Halleux, Erwin Hauters, Paul Huybrechts, Jacques Iezzi, Mark Jambers, Jean-Paul Laenen, Henri Lannoye, C. Lin Yang, Giovanna Liradelfo, Paul Machiels, Roland Monteyne, Wilfried Pas, Dree Peeters, C. Pitance, Rik Poot, Renaat Ramon, Jürgen Raymaekers, Paul Rensonnet, Lambert Rocour, Jean-Claude Saudoyez, Michel Scheer, Bart Soubry, Piet Stockmans, Vincent Strebelle, William Sweetlove, Viviane Thelen, Koenraad Tinel, D. Ioannis Triantafillidis, Jos T'Seyen, Frans Van Den Brande, Joris Van Der Borgh, Paul Van Gysegem, Peter Van Impe, Herman Van Nazareth, Hilde Van Sumere, Carlo Verbist, Helena Verherstraeten, Raf Verjans, Mark Verstockt, Carla Vervoort, K. Westerduin, Jean Willame

Catalogus

'Monumental I, II, V', Bornem, Foundation Helan-Arts, pag. 109, 118–119, 285, 288

* H. Lannoye / V. Féaux / P. Dewael / G. Désir / H. Nieuwdorp, 303 pag., z/w ill., Nederlands / Français / English

(16/06–26/08)

Galmaarden, Provinciaal Trefcentrum 'Baljuwhuis': *'Hedendaagse monumentale beeldhouwkunst in Brabant'*

* Luc Coeckelberghs, Patrick Crombé, Jo Deblieck, Lea De Caestecker, Yves Duchène, Maurice Haccuria, Amaat Hullebroeck, Peter Jacquemyn, Michel Janssens, Alexander Ketele, Joost Laroy, Jean-Georges Massart, Willy Meysmans, Wouter Mulier, Hendrik Muylaert, Eddy Niels, Sabine Pintelon, Willy Ronsmans, Koenraad Tinel, Patrick Van Craenenbroeck, Mike Van Der Stappen, Peter Van Eyck, Kris Van Hemelrijck

Catalogus

'Hedendaagse monumentale beeldhouwkunst in Brabant', Galmaarden, Provinciaal Trefcentrum 'Baljuwhuis', pag. 4–5

* Jan Antoons / Willy Juwet, 64 pag., z/w ill., Nederlands

(22/09–23/09)

Orp-Le-Grand, crypte Romaanse kerk: *'Luc Coeckelberghs, Philippe De Luyck, Antoine Laval, Baudouin Oosterlynck, Paul Van Rafelghem'*

(12/10–25/11)

S Tienen, Stedelijk Museum Het Toreke: *'Luc Coeckelberghs'*

Catalogus

S *'Luc Coeckelberghs'*, Tienen, Stedelijk Museum Het Toreke

* Marie-Pascale Gildemyn / Luc Coeckelberghs, 24 pag., z/w en kl. ill., Nederlands / Français / English

** *Luc Coeckelberghs*, cfr. 1979, catalogus *'Luc Coeckelberghs – Stéfan De Jaeger'*, Brussel, Galerie Charles Kriwin

*** *citaat opgenomen in de catalogus; uit Willy Roggeman, 'Homoïostase', Nijgh en van Ditmar, 1971, pag. 113:*

'De monoloog.'

"Het hinderlijke van de monoloog is wel dat men na zekere tijd gevaar loopt ieder ander gesprek onbevredigend te vinden. En in deze reactie schuilt minder hoogmoed dan gedacht zal worden. Zij dringt zich op omdat de monoloog de enige manier is van communicatie waarin het misverstand niet dreigt. Er is nog net voldoende begripszuiverheid en illusie in het ik om zichzelf gedurende enkele minuten te begrijpen binnen de dimensie van de luciditeit. Dat is alles."

**** Marie-Pascale Gildemyn

'Luc Coeckelberghs: subtiele eenheid binnen een grote verscheidenheid'

"Dag aan dag, uren aan een stuk, kon men hem zien bouwen. Met uiterst beheerste gebaren en een oneindig geduld, stapelde en schikte hij, langzaam maar zeker, de duizenden blokjes die er nodig waren om twee muren op te trekken en een vloer te leggen.

Het was in 1981 in Brussel. Luc Coeckelberghs maakte toen een werk in suiker.

In feite kon het elk moment instorten. Niettemin, het was monumentaal: een totaal wit werk, half sculptuur, half architecturale ingreep, dat de toeschouwer letterlijk maar soms ook figuurlijk voor een muur plaatste.

Dit werk, dat zoveel energie vergde, bleef slechts enkele weken bestaan. Doch, in het geheugen van velen is het bewaard gebleven als een intens moment van spanning.

Zoveel jaren later toont Luc Coeckelberghs zijn werk in Tienen. Suikerwerken zijn er niet te zien. Toch zijn er doorheen zijn ontwikkeling belangrijke constanten merkbaar.

Op het eerste gezicht lijkt het werk vrij heterogeen te zijn. Het kan moeilijk geclassificeerd worden en van een éénlijnige of éénduidige ontwikkeling is er geen sprake. Dit netwerk aan expressievormen is kenmerkend voor zijn wil een kunstenaar te zijn, die zich noch aan een bepaalde kunsttak noch aan een tendens wenst te onderwerpen. Het werkterrein moet vooral open blijven, en zo een vruchtbaar en boeiend veld blijven voor experiment en onderzoek. Zo maakt Luc Coeckelberghs sculpturen, die meestal sterk architecturaal betrokken zijn. Hij schildert ook, maar zijn schilderijen kunnen driedimensionaal worden, zoals zijn sculpturen soms de twee dimensies benaderen. Daarnaast tekent hij. De tekeningen kunnen schetsen zijn, ontwerpen voor meer zelfstandig werk. Meestal echter beschouwt hij ze als autonome uitdrukkingsmiddelen.

Het 'open zijn', de mogelijkheid laten tot ruimte, ruimte actief laten meespelen in het werk zijn eveneens belangrijke factoren.

In 'BRU '81' sloten de suikermuren in feite een ruimte af. Toch werd juist daardoor een nieuwe ruimte gecreëerd en ook de bestaande ruimte totaal anders ervaren. In andere werken werden draden gespannen of gevlochten. Doorheen het netwerk dat zo ontstond – en dat in feite erg schraal bleef – werd de omliggende ruimte fysisch aanwezig gesteld. In het Middelheim (1981) werden open en gesloten conische lichamen uit staal geplaatst; terwijl een object uit de tentoonstelling 'Inside – Outside' (Antwerpen, M HKA, 1987) zowel van binnen als van buiten benaderd kon worden. In de tentoonstelling in Tienen, vormt een recent werk, dat opgebouwd is uit opgespannen doeken, in feite een sculptuur, die niet alleen ruimte inneemt maar tevens ruimte doet ontstaan. Andere werken uit Tienen ontwikkelen zich als het ware vanuit de muur naar de ruimte toe, terwijl sommige door hun portaalachtig karakter de illusie wekken een toegang te zijn tot de architectuur.

Ook in zijn tekeningen weet Luc Coeckelberghs een bijzonder spatiaal gevoel te wekken door het dynamisme van de lijnvoering.

Deze belangstelling voor ruimte gaat meestal gepaard met een zeer sobere, doch sterk gediversifieerde, omgang met materialen: van naaigaren tot doek en staal, over ijzerdraad, handgeschept of asfaltpapier... Dikwijls is de fysieke en kwantitatieve aanwezigheid van het materiaal haast ondergeschikt aan het bestaan van de lege ruimte erom. De recente werken uit Tienen vormen hierop uitzonderingen. Het is alsof Luc Coeckelberghs zich ditmaal heeft willen uitleven in een -voor hem- overvloed aan materialen (houten panelen, papier, verf) en kleuren (totaal subjectief geladen tinten van voornamelijk rood, paars blauw en groen).

Ondanks deze recente uitbarsting blijft Luc Coeckelberghs trouw aan zijn steeds aanwezige liefde voor materiaalbeheersing, in de zin van een vakkundige en haast ambachtelijke benadering en behandeling ervan.

Elke stap in het kunstproces, van het bewerken van ruw materiaal – in Tienen: het uitzagen van panelen, het polijsten ervan... – tot de

zeer gevoelige oppervlaktebehandeling – het beplakken van de panelen met vrij broos papier, het afschuren ervan, het aanbrengen van verschillende erg dunne verflagen... – is voor hem evenwaardig.

Het is net alsof tijd geen vat heeft op hem, toch niet in de betekenis van 'rendement'. Zo sluit hij ergens aan bij de aloude kunsttraditie waar de kunstenaar, als een geduldig en bescheiden werkman, de nodige uren besteedde aan de realisatie van zijn vooropgezet doel.

Dit is dan ook zeer karakteristiek voor de houding van Luc Coeckelberghs: de grote bescheidenheid waarmee hij zich, als mens en als kunstenaar, opstelt ten overstaan van de buitenwereld. Zijn werk betekent over het algemeen geen zware, massale of definitieve ingreep. Bij hem is eerder de wil aanwezig om doorheen een subtiele, soms zelfs fragiele ingreep, waarin ogenschijnlijke details voor de toeschouwer betekenisvol kunnen worden, het onmetelijke domein van de Kunst te onderzoeken. Tevens tracht hij om raakvlakken tussen het beoefenen van kunst en een mentale houding, die streeft naar mogelijke spirituele relaties met het onnoemelijke of het niet definieerbare, te doorgronden. In dit streven, dat gevoerd wordt door een diep gewortelde drang naar eenheid en harmonie, kent het werk van Luc Coeckelberghs, ondanks de vele gedaanten die het aanneemt, een consequente ontwikkeling.

'Luc Coeckelberghs: a subtle unity within a large variety'

Day after day, for hours at a time, one could watch him building. With extremely controlled gestures and an infinite patience, he piled up and arranged, slowly but surely, the thousands of lumps that were necessary to raise two walls and lay a floor.

This happened in 1981 in Brussels, where Luc Coeckelberghs made a work out of sugar. This work might have collapsed at any moment. Nevertheless, it was monumental: a completely white work, partly sculpture, partly architectural intervention, which placed the spectator literally and sometimes also figuratively in front of a wall.

This work, which had required such a lot of energy, only existed for a couple of weeks. Many people, however, will recall it as an intense moment of tension.

Now, many years later, Luc Coeckelberghs is to show his work in Tienen. Though he will not be exhibiting works made of lumps of sugar, there are important constants that are perceptible all the way through his development.

At first sight, the work looks rather heterogeneous. It can't easily be classified and we can't speak of a single line or a uniquely significant development.

This network of forms of expression is characteristic of his desire to be an artist who doesn't want to submit himself to either a specific branch of art, or any tendency. His working domain has to stay open so as to remain a fertile and interesting field for experiment and research. So Luc Coeckelberghs creates sculptures, which are mostly closely allied to architecture.

He paints, too, but his painting can be three-dimensional, while his sculptures are sometimes two-dimensional.

Besides this, he also draws. His drawings can be sketches, designs for more independent work. In general, he considers them as autonomous means of expression.

"Openness," the fact of making space possible, and letting space play an active part in his work are also important factors.

In BRU '81 the walls of sugar fenced off a space, creating a new one, so that the existing space was also experienced in a completely different

way. In other works, threads were stretched or twisted. Through the network that was created this way—and which remained extremely thin—the surrounding space was physically present. At the Middelheim Open Air Museum (1981), Coeckelberghs positioned open and closed conical bodies of steel, whereas an object from the Inside – Outside exhibition (Antwerp: M HKA, 1987) could be approached both from the inside and from the outside. In the exhibition in Tienen, a recent work built from stretched canvas actually forms a sculpture, which does not only occupy the space, but also creates space. Other works that can be seen in Tienen seem to arise from the wall into space, while others with the appearance of a porch create the illusion of being an entrance to architecture. In his drawings, too, Luc Coeckelberghs knows how to create a particular spatial feeling through the dynamic of the line. This interest for space is mostly coupled with a very sober, though very diversified use of materials: sewing-thread, canvas, steel, iron wire, handmade and asphalt paper... The physical and qualitative presence of the material is often subordinated to the existence of the empty space. The recent works in Tienen are exceptions to the rule. This time, Luc Coeckelberghs has used an abundance of materials (panels, paper, paint) and colors (very subjective hues such as red, purple, blue, and green).

In spite of this recent outburst, Luc Coeckelberghs remains faithful to his ever-present love for the control of materials, in the sense of the skilled and almost craftsmanlike way that he approaches and treats them. This is reflected in each step in the art process, from the working up of rough material—in Tienen, the sawing and polishing of panels—to the very sensitive treatment of the surface—pasting over the panels with rather brittle paper, planing them off, and fixing them up very thin coats of paint.

Time seems to have no grip on him, especially not in the sense of "output." He therefore shows a great affinity with the ancient tradition of art, wherein the artist—a patient and modest worker—spent whatever hours were necessary to achieve his preconceived aim.

The great modesty with which Luc Coeckelberghs meets the outer world as both a human being and as an artist is very characteristic of him. Generally speaking, his work is not a heavy, massive, or definitive intervention. Above all things, he tries to examine the immense field of art, through a subtle, sometimes even fragile intervention, in which apparent details can become meaningful for the spectator. He also tries to explore the interface of creative art and a mental attitude, aiming at possible relationships with the unnameable or the indefinable. In spite of the varied shapes it takes, it is in this striving, nourished by an urge for unity and harmony, that the work of Luc Coeckelberghs develops in a way that is consistent."

Pers
(02/11)

VRT (Vlaamse Radio en Televisie)

– Televisie, 'Kunst-Zaken':

'Tentoonstelling kunstenaar
Luc Coeckelberghs in Stedelijk
Museum Het Toreke te Tienen'

Pers

'De Standaard', 7/11, pag. 6

* Dan Holsbeek

'Romantiek en geometrie
in vervreemdend perspectief'

'De geometrische wandinstallaties van
Luc Coeckelberghs stralen een geometrische
warmte uit en staan in schril contrast met de koele

creaties van Johan Slabbinck, die nochtans – tot op zekere hoogte – refereren aan de romantische schilderkunst. Twee waardevolle en bevreemdende tentoonstellingen. (...) De abstract-geometrische constructies van Luc Coeckelberghs bewegen zich op het terrein van de schilder-, beeldhouw- en bouwkunst. Luc Coeckelberghs tast voortdurend de schemerzones tussen de diverse disciplines af om te komen tot een synthese. De groene, rode, paarse of blauwe schilderijen (papier op hout), alleen of in combinatie, hebben een dimensie die boven het zuiver picturale uitstijgt. De geringe strakheid van de vormen en de expositietechniek – de ruimte tussen het object en de tentoonstellingswand – bewerkstelligen deze kijkervaring. Vanaf het ogenblik dat de kunstenaar de 'éénvoudige' panelen vat in een samenspel met geringe niveaoverschillen, wordt de driedimensionaliteit niet louter meer gesuggereerd, maar is ze in de gelaagdheid ook daadwerkelijk aanwezig. In een aantal creaties roepen de vlakken het beeld van een poortgebouw op; zo is de link tussen schilderij, sculptuur en bouwwerk gelegd en wordt de tweedimensionaliteit 'ruimte' gesuggereerd en veroverd. De diepe en aangename kleuren, de fijnzinnige factuur en de geringe strakheid van de vormen geven dit werk – evenals dat van Johan Slabbinck – iets bevreemdends: een kunst van geometrische signatuur die niet als dusdanig wordt ervaren. Een ander punt van overeenkomst is de minutieuze afwerking van hun artistieke creaties. De wandinstallaties van Luc Coeckelberghs zijn echter meer uitgebalanceerd en doordacht."

(09/12–24/12)

Kortrijk, Stichting Het Kanaal:
'Hoe oud is het water'

* Andreas Brehmer, Mark Cloet, Luc Coeckelberghs, Reinhard Danninger, Pol Dereymaeker, Dominic, Paul Gees, Luc Gobyn, Frank Kinnaer Leemans, Gino Pecqueux, Gerry Vanbillemont, Paul Van Rafelghem

Catalogus

'Hoe oud is het water', Kortrijk,
Stichting Het Kanaal

* 4 pag. per kunstenaar in omslag, z/w ill., Nederlands

** citaat opgenomen in de catalogus i.v.m.
Luc Coeckelberghs; *Basilique Paray Le Monial (FR)*:

"Garde le silence, le silence te gardera"

Magazines

♦ 'De Vlaamse Gids', maart/juni,
pag. 2–19, z/w ill.

* Jaak Fontier, 'De beeldende kunst tijdens de jaren tachtig'

♦ 'Kunst en Cultuur', Brussel,
Paleis voor Schone Kunsten, maart,
pag. 52–53

* Wim Van Mulders, 'De Jonge Belgische Schilderkunst'

♦ 'Environnemental', Bruxelles,
ISELP (Institut Supérieur pour l'Etude
du Langage Plastique), nr. 3, 06/1990,
pag. 51–56

* cf. 1988, Brussel, 'New Hotel Siru', kamer 406:
'Permanente architectonische integratie'

** Jacques Hollander, 'Qu'en pensez-vous? –
New Hôtel Siru – Une vitrine pour la créativité',
z/w ill., Français

Magazine – Editie

'Eenzijdig gestreken – Tijdschrift
Akademie Leon', Wetteren, laatste
jaargang, nr. 3, 09/1990, pag. 25

* div. auteurs, 26 pag., z/w ill., Nederlands

** Luc Coeckelberghs, kunstenaarspagina,
z/w litho

Boek

♦ 'Kunstecho's – Internationaal
jaarboek van Beeldende Kunst',
Schelderode, pag. 97, 99

* Bert Populier 'Jonge Vlaamse Beeldhouwkunst',
335 pag., z/w en kl. ill., Nederlands

♦ 'European Biographical Directory',
ed. 89/90, Waterloo, Uitgave Database

1991

(22/06–30/10)

Bornem, Foundation Helan-Arts:
'Monumental is sponsoring'

* Peter Bjarnason, Luc Coeckelberghs, Berlinde
De Bruyckere, Wim De Cauter, Eric De Smet,
Ann Dieltjens, Francis Deusépulchre, Francis
Feidler, Constantine Ferreo, Paul Machiels,
Michel Moffarts, Jean-Claude Saudoyez, William
Sweetlove, Luc Van Soom, Raf Verjans,
Mark Verstockt, Gérard Wibin

Catalogus

'Monumental is sponsoring', Bornem,
Foundation Helan-Arts

* R. Lefever / H. Lannoye / A. Moortgat /
H. Degans, niet gepagineerd, 4 pag. per kunstenaar
in omslag, kl. ill., Nederlands / Français / English

** Luc Coeckelberghs, cf. 1989, catalogus
'Hedendaagse monumentale Vlaamse
beeldhouwkunst', Bornem, Foundation Helan-Arts,
pag. 16–17

—
1961

—
1961

(30/06–25/08)

Waasmunster, Park Blauwendael:
'Doorlopend'

* Luc Coeckelberghs, Yves De Smet, Paul
de Vylder, Paul Gees, Lut Lenoir, Jean-Georges
Massart, Jef Mouton, Johan Parmentier, Félix
Peeters, Paul Perneel, Jean-Luc Verpoucke

Catalogus

'Doorlopend', Waasmunster,
Kunstkring Waasmunster, pag. 2–3

* Willy Leeman / Irénée Van Dorselaer, 28 pag.,
z/w ill., Nederlands

** Luc Coeckelberghs, cf. 1989, catalogus
'Hedendaagse monumentale Vlaamse
beeldhouwkunst', Bornem, Foundation Helan-Arts,
pag. 16–17

Magazine

'L'Espace du son II', Ohain,
'Musiques et recherches', "Lien",
revue d'esthétique musicale", n° spécial

* Francis Dhomont en div. auteurs-musici,
152 pag., z/w ill., Français / English

** Luc Coeckelberghs, pag. 152 tab.ill.
(23 z/w + kl. omslag)

Boeken

♦ (10/10) 'Mémoire de l'Histoire de l'Art',
Brussel, Editions de l'ISELP (Institut
Supérieur pour l'Etude du Langage Plastique),
pag. 184–185, 290–291

* Albert, Jean-Jacques Bauweraerts, Michel
Cleempoel, Luc Coeckelberghs, Patrick Corillon,
Anne Cuvelier, Luc De Blok, Laurence Dervaux,
Juan d'Oultremont, Evelyne Dubuc, Hugo
Duchateau, Francis Feidler, Nadine Fiévet,
Claude Foubert, Chantal Labeeu, Lut Lenoir,
Philippe Lipo, Jacques Lizène, Marcase, Marc
Melsen, Jacqueline Mesmaeker, Urbain Mulkers,
Veerle Pinckers, Po\$ Zozo\$, Toma Roata, Marc
Schepers, Tapta, Joëlle Tuerlinckx, Bob Van der
Auwera, Frank Van Herck, Jan Vanriet, Liliane
Vertessen, Eva Visneyi, Francq Volders, Jonas
Wille, Léon Wuidar

** Gita Brys-Schatan / Ilya Prigogine / div. auteurs,
317 pag., z/w en kl. ill., Français / Nederlands

*** Concept en uitvoering: Gita Brys-Schatan
'Presentatietekst op de omslag'

"Déjà avant le 19e siècle, il était fréquent de voir sur les boîtes de biscuits ou sur les calendriers, des reproductions des œuvres d'art les plus connues: aujourd'hui ce sont les grands noms de la publicité qui les emploient (à bon escient): de Johnson à Levi's, de Flanders Technology à l'Oréal, les œuvres d'art servent la mémoire collective. En réalité dans les œuvres d'art dorment les valeurs profondes que notre civilisation commence à rechercher de plus en plus. Ce fil conducteur a donc opéré à travers toutes les cultures (ou à peu près tant préhistorique, qu'africaine, égyptienne, indoue, chinoise, mexicaine, japonaise, ... il s'arrête avec la première œuvre où Picasso fait entrer lui-même une œuvre du passé dans son tableau (1957). Ce concept thématique fut envoyé à tous les artistes en Belgique dont l'Iselp avait les coordonnées, en guise de proposition créative: près de 350 projets nous furent envoyés. Trente-six projets furent sélectionnés parmi les plus actuels. Ces projets concernent tous des œuvres choisies dans les 150 chefs-d'œuvre ou l'Histoire de l'Art elle-même. Ces œuvres constituent soit des environnements, soit des sculptures, soit des peintures ou des œuvres en mixed media."

**** Luc Coeckelberghs

'Situering van een ontwerp '86-'88,
Object (aan VT), 211 x 280 cm'

"In 1923 organiseert Vladimir Tatlin een voorstelling van het gedicht Zangezi van Khlebnikov. Voor deze gelegenheid maakt hij immense schaalvergrotingen van zijn sculpturen. Zij groeien uit en krijgen bewoonbare afmetingen. Deze werken zullen als context fungeren en zo maakt hij het mogelijk 'to fuse the work of two people into a unity' (cf. Tatlin). Tatlins ruimtelijk werk staat hier in directe relatie tot het gedicht en krijgt er zijn betekenis door. In 1931 ontwerpt Kandinsky keramiektegels voor een muziekkamer die door Mies van der Rohe ontworpen werd. De tegels bekleden de drie wanden van de kamer en vormen zo een context waarin de muziek uitgevoerd wordt. Het ontwerp is niet in functie van een bepaald muziekstuk geconcipieerd, het is een muziekkamer zonder concreet omschreven muziek. In beide werken ontstaat er een ruimtelijk beeldend werk doordat de aanwezige ruimte een beeldende dimensie krijgt. In beide werken gaat het niet over een op zichzelf bestaande beeldende ruimte, het beeldend geheel functioneert niet zelfstandig maar in relatie tot een extern gegeven, theater en muziek. Daarom is het geen (fysisch) gesloten ruimte maar is er buiten in plaats voorzien voor de kijker en luisteraar. In 1976 beëindigt Mark Rothko de realisatie van de 'Rothko Chapel' te Houston. Schilderijen zijn aan de wanden opgehangen. Ze zijn in functie van elkaar én de gegeven concrete ruimte (de kapel zelf) geconcipieerd. Er ontstaat een beeldende ruimte die zelfstandig functioneert en enkel naar zichzelf verwijst. Ze staat niet in relatie tot een extern gegeven. De concrete ruimte is een (fysisch) gesloten zaal, de kijker moet er binnentreden en er deel van uitmaken.

1988 I

'Pour situer un projet '86-'88, Object (aan VT),
211 x 280 cm'

En 1923, Vladimir Tatlin organise une présentation du poème 'Zangezi' de Klebnikov. Pour cette occasion, il fait d'énormes agrandissements de ses sculptures. Elles croissent jusqu'à prendre des proportions habitables. Ces œuvres vont faire fonction de contexte et rendre ainsi possible 'la fusion de l'œuvre de deux personnes en une' (cf. Tatlin). Le travail spatial de Tatlin est ici en relation directe avec le poème dont il tire sa signification. En 1931, Kandinsky crée des carreaux de céramique pour une salle de musique, elle-même création de Mies Van der Rohe. Ces carreaux habillent les trois parois de la chambre et forment ainsi un contexte pour l'exécution de musique. Le projet n'est pas

conçu en fonction d'un type de musique particulier, c'est une salle de musique sans musique définie.

Dans ces deux exemples, une œuvre plastique spatiale se forme à partir de l'habillage de l'espace présent qui acquiert ainsi une dimension plastique. Dans les deux cas, il ne s'agit pas d'un espace plastique en lui-même, l'ensemble ne fonctionne pas indépendamment mais en relation avec une donnée externe, théâtre de musique. C'est pour cela que ce n'est pas non plus un espace fermé mais qu'est prévue à l'extérieur une place pour le spectateur ou l'auditeur.

En 1976, Mark Rothko achève la réalisation de 'sa' chapelle à Houston. Des peintures sont accrochées aux parois. Elles sont conçues en fonction les unes des autres et de l'espace concret donné (la chapelle même). Un espace plastique se forme qui fonctionne indépendamment et ne renvoie qu'à lui-même. Il n'existe pas en relation avec une donnée externe. L'espace concret est une salle fermée, le spectateur doit y rentrer et en faire partie."

**** Gita Brys-Schatan

'Luc Coeckelberghs'

"Il s'agira de s'immerger dans une vibration chromatique qui telle une onde sonore circulera, impalpable. C'est le regard qui établira le contact avec ces sortes de batteries énergétiques que constituent ces formes. Étudiées pour faire ressortir une sensation de matérialité, elles incitent à la concentration: comme si le spectateur devenait le support mobile conducteur d'un fluide. Toute l'œuvre est judicieusement pensée, et ses rapports tant de découpe que coloristique contribuent à une mise en évidence d'un tempo spatial. L'art byzantin déjà sollicitait la participation sensitive du spectateur par son rayonnement effectif d'ors prégnants: l'artiste procède de cette orientation de l'art contemporain qui, en fait, teste la perception de spectateur. Il émane de cette œuvre une densité remarquable provoquée par la superbe saturation de la palette utilisée."

- ♦ 'Dictionnaire Biographique Européen – European Biographical Directory', Brussel, Uitgave Database
- ♦ 'Dictionnaire biographique des Artistes Belges – Biografisch Woordenboek van de Belgische Kunstenaars – 1830 tot nu', Brussel, Arto

1992

(15/03–03/05)

Heusden-Zolder, Cultuurcentrum:
'BeTEKEN – Belgische Tekenkunst'

* Dominique Ampe, Jan Cartier, Stefan Custers – Lucas Pellens, Luc Coeckelberghs, Walter Daems, Jeroen Daled, Jan Deconinck, Luc Deleu, Karel Demeester, Jan Fabre, Paul Gees, Wim Gombeer, Willo Gonnissen, Ado Hamelryck, Allart Lakke, Werner Mannaers, Vladimir Moszowski, Panamarenko, Guy Rombouts – Monica Droste, Johan Van Roy, Wout Vercammen, Maio Wassenberg

Catalogus

'BeTEKEN – Belgische Tekenkunst',
Heusden-Zolder, Cultuurcentrum,
pag. 27–30

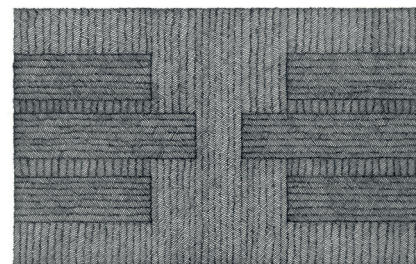
* René Geladé / Jan Kennis / Galileo Galilei,
108 pag., z/w ill., Nederlands

** Luc Coeckelberghs

'Tekenen, het maken van tekens'

"Tekenen is een mentaal en een manueel proces, tekenen is beeldend denken en handelen.

Tekens zijn sporen, op een drager achtergelaten door een tekeninstrument dat door de tekenaar gemanipuleerd wordt. Het is een formuleren en registreren van ideeën. Het kan van analyserende of van synthetiserende aard zijn. Het resultaat kunnen schetsen zijn. Het kunnen ontwerpen zijn, ter realisatie in een ander medium. Het kunnen autonome producten zijn, dan functioneert het tekenen als zelfstandige discipline. Punt, lijn en vlak zijn ingrediënten die afzonderlijk en in combinatie aangewend worden en zo een geëigende structuur opbouwen. Daar tekenen de meest fundamentele vorm van beeldend werken is, is het tevens de meest eerlijke en fragiele vorm. Door het spel van tekeninstrument, drager, spoor en tekenaar ontstaat er, door de eigenheid van het medium, een subtiel spel van rationaliteit tegenover spontaneïteit.

1992 tek03

'Drawing, the making of marks'

Drawing is a mental and a manual process, drawing is thinking and acting in images. Marks are tracks, left on a canvas by an instrument manipulated by the draughtsman.

It is the formulating and registering of ideas. Its nature can be an analysis or a synthesis. It can result in sketches or designs, which can be realised in another medium. They can be autonomous products, in which case drawing is an independent discipline.

Dots, lines and surfaces are ingredients that can be applied separately or in combination to set up an appropriate structure.

Since drawing is the most fundamental form of expressive work, it is the most honest and fragile form as well. When the drawing instrument, picture carrier, track and the draughtsman are combined there arises, by means of the singularity of the medium, a subtle play of rationality and spontaneity."

*** Jan Kenis

"Ongeacht de materialen, de formaten of de disciplines die Luc Coeckelberghs uitkiest, blijft zijn werk steeds betrokken op de omringende ruimte, alsof het werk zelf een verklaring wil geven van zijn aanwezigheid op een bepaalde plaats. Elk werk, of het nu gaat om een beeldhouwwerk, een installatie, een schilderij of een tekening, refereert aan zijn omgeving. Installaties

en monumentale sculpturen worden bedacht voor een welbepaalde plaats. Schilderijen, kleinere sculpturen en tekeningen zijn mobiel en moeten op elke plaats een dialoog met hun omgeving aankunnen. Sculpturen en installaties nemen letterlijk de ruimte in bezit. De schilderijen met hun monochrome oppervlakten imiteren het effect dat spiegels op de ruimtes kunnen hebben. De kleurvlakken van Luc Coeckelberghs weerkansen echter hun omgeving niet. De kleur lijkt hier een eigen ruimte voor zichzelf op te eisen die zich niet laat begrenzen door een vlak maar parallel daaraan uitdeint en zo de ruimte in bezit neemt. Een tekening beschikt niet over de picturale kracht van schilderijen en ook niet over een aangepast formaat om in dialoog met de ruimte te kunnen doorklinken. Een tekening kan die dialoog alleen symbolisch aangaan. Door gebruik te maken van getekende rasters, pijlen en stippellijnen wordt op papier een spanningsveld gecreëerd waarvan de patronen en krachtlijnen zich over de rand lijken uit te strekken. Voor Luc Coeckelberghs is een tekening een volledig autonoom uitdrukkingmiddel.”

(11/05–24/05)

Mortsel, Academie voor Schone Kunsten, Konzept vzw: *'Postpac C-art'*

* reizende tentoonstelling: Menen, Leuven, Academie Gent, Postkantoor Gent

** Armand Blondeel, S. Borgerhoff, Jan Bosschaert, Paul Bourgeois, Philippe Boutens, Olivier Bras, Robert Bruyninckx, Ria Bultheel, Mario Callens, Jan Calmeyn, Ben Cloots, Luc Coeckelberghs, R. Coune, Gilbert Decock, Geert De Geyter, Raoul De Keyzer, Pascale De Meirman, Joseph De Smet, Veerle Dupont, Daniël Dewaele, H. De Wouwer, Jan Eyskens, Georges Francis, A. Franck, G. Fuchs, Paul Gees, Pierre Goetinck, H. Gypens, Ado Hamelryck, Hugo Heyrman, Hélène Keil, Jean-Paul Maes, Mark Maet, B. Markovnikov, Jean-Georges Massart, Piet Moerman, Paul Morez, Wladimir Moszowski, Jef Mouton, Urbain Mulkers, Edwin Nagels, K. Ottevaere, Paul Perneel, Hugo Roelandt, Veerle Rooms, Angelo Scafoglieri, Sleppe, N. Smolyanskaya, Frank Steyaert, R. Stickers, Piet Stockmans, William Sweetlove, Francis Vaes, Camiel Van Breedam, W. Vandekerckhove, Guy Vandenbranden, Rik Vandeweghe, Jan Vandeweghe F. Van Gysel, Jan Vanriet, André Van Schuylenbergh, Peter Van Tongerlo, K. Van Vlaslaer, Ludo Vastesaegeer, Ludo Verbeke, Dirk Verhaegen, Rik Vermeersch, Mark Verstockt, Lydia Vinck, Jacky Wauters, Koen Westerduin, Jonas Wille, Stefaan Wouters

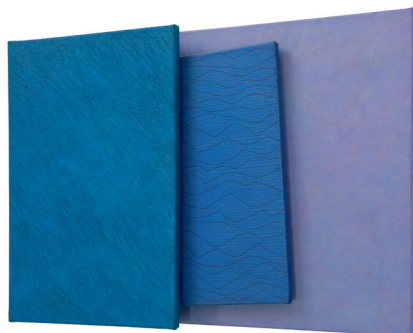
Catalogus

'Postpac C-art', Mortsel, Academie voor Schone Kunsten, Konzept vzw

* losse kaart per kunstenaar in een Postpac doos

(17/09–11/10)

s Brussel, Guy Ledune Contemporary Art Gallery: *'Luc Coeckelberghs'*

1992 2

* Maxime Longrée
'Tentoonstelling Luc Coeckelberghs'

“Van 17 september tot 11 oktober 1992 stelt galerie Guy Ledune de recente werken van de Brabantse kunstenaar Luc Coeckelberghs tentoon. Het merendeel van de werken op deze tentoonstelling zijn reliëfs, samengesteld uit beschilderde doeken of panelen. De kleuren zijn gelijkmatig aangebracht en de werken zijn op zulke wijze aan elkaar gemonteerd dat ze tegelijkertijd strenge en gevoelige geometrische composities vormen. Een serie pentekeningen vervolledigt het geheel.

In deze composities bevraagt de kunstenaar de grondslagen van de schilderkunst: de relaties tussen het platte vlak en de presentatie ervan in de drie dimensies van de reële ruimte.

De dialoog die hij zo tot stand brengt tussen de geschilderde vlakken onderling is in eerste instantie leesbaar op het niveau van de kleur, door subtiele kleurverhoudingen en uiterst nauwkeurig uitgewerkte, elkaar aanvullende kleurrelaties. Vervolgens op het niveau van de techniek: door de behandeling van de materie en het resultaat van die toepassing. Op de panelen bijvoorbeeld kleeft hij gescheurde stukken papier die in meerdere lagen glacerend beschilderd en herhaaldelijk lichtjes opgeschuurd worden. Sommige schilderijen zijn van een eenvoudige ‘all-over’ makelij. Bij andere is de uitwerking theateraler; met louter schilderijtechnische middelen wordt het uitzicht van metalige oppervlakken zoals brons bekomen. Het effect is ‘niet-expressief’ en sluit aan bij de wezenlijke bezorgdheden van de monochroom werkende kunstenaars.

Dit oeuvre met zijn uiterst bewerkte kleurvlakken past ook in de uitgangspunten van de deconstructie, waarvan het actieterrain zich situeert op de grenzen van de schilderkunst, de beeldhouwkunst en zelfs van de architectuur. De schilderkunst waarvan hij de middelen en de structuren ondervraagt (kleuren, materies, dragers, ‘het vlakke’...), de beeldhouwkunst waarmee hij raakpunten uitwerkt door het samenstellen van reliëfs, en zelfs de bouwkunst door zijn architectonische benadering van de ruimte in beeldende installaties. Het gaat hier niet zozeer om een vermenging van genres, maar over een onderzoek naar de limieten van elk genre op zich, naar de overschrijding van de grenzen om zich van het ene naar het andere genre te begeven.

Gemeenschappelijk aan dit hele onderzoeksveld is een uitgesproken gevoeligheid voor het ‘detail’. Het is alsof elk oppervlak het resultaat is van een extrapolatie van het elementaire naar het meer complexe. Zijn werkwijze komt neer op een vermenigvuldiging die vertrekt van een decoratief detail dat vervolgens in serie wordt herhaald tot het hele oppervlak in beslag genomen wordt.

In de pentekeningen is dit het meest zichtbaar. Het resultaat van de herhaling is telkens een andere vorm die bij benadering geometrisch is. Paradoxaal genoeg komt de vorm daarom niet over als een kader maar als een stapeling van details.

Datzelfde geometrische concept, gebaseerd op een repetitief decoratief effect, vinden we terug in zijn schilderijen en reliëfs: bijvoorbeeld de herhaling van dik opgelegde verfstroken (in de vergulde vlakken), van een makelijeffect (in het aanwenden van de kleur), de opeenhoping van stukjes gemarouffleerd papier, enz...

Deze ‘poëtica van het elementaire’ vinden we trouwens al terug in verschillende vroegere werken: de plakken gescheurd asfaltpapier of staal die mekaar overlappen en zo het oppervlak bepalen van zijn grote sculpturen in open lucht, de serie beschilderde doeken op spieraam die

tot een sculptuur werden samengevoegd voor de tentoonstelling ‘Inside – Outside’ in het M HKA in Antwerpen, of de muren gemaakt van suikerklontjes waaruit zijn installatie bestond voor de tentoonstelling ‘BRU ’81’.

'Exposition Luc Coeckelberghs'

Du 17 septembre au 11 octobre, la galerie Guy Ledune présentera les travaux récents de l'artiste brabançon Luc Coeckelberghs. La plupart des œuvres présentées dans cette exposition sont des reliëfs constitués de toiles ou de panneaux uniformément colorés et se superposant partiellement pour former des compositions d'une géométrie à la fois rigoureuse et sensible. Une série de dessins à la plume complète cet ensemble.

Dans ces compositions, l'artiste s'interroge sur les enjeux fondamentaux de la peinture: les rapports de la surface plane et sa réalisation dans les trois dimensions de l'espace réel. Ce dialogue qu'il instaure ainsi entre les surfaces peintes s'établit d'abord au niveau de la couleur, par des harmonies subtiles et des rapports chromatiques complémentaires minutieusement élaborés. Ensuite au niveau technique, par un travail sur la matière et les effets produits par son application. Sur les panneaux par exemple, il applique des morceaux de papier déchirés, colorés et finement froissés. Pour les toiles, il se contente parfois d'un simple effet de facture répété 'all over'; pour d'autres, l'effet est beaucoup plus théâtral et imite avec les moyens de la peinture l'apparence de surfaces métalliques comme le bronze. L'effet obtenu est toujours non-expressif et rejoint les préoccupations fondamentales des artistes utilisant la monochromie. Ce travail très élaboré des surfaces colorées s'inscrit dans une démarche de déconstruction dont le champ d'action se situe aux confins de la peinture, de la sculpture et même de l'architecture: la peinture dont il interroge les moyens et les structures (couleurs, matières, supports, planéité, ...), la sculpture dont il se rapproche à travers les développements en relief et même l'architecture par l'investissement architectonique de l'espace dans certaines installations. Plutôt que d'un mélange des genres, il s'agit bien d'une démarche où chaque genre explore ses limites, les transgresse pour s'avancer sur le terrain de l'autre.

Parmi les points communs à ces différents champs d'exploration on découvre un sens aigu du 'détail'.

Ses compositions s'organisent un peu comme si chaque surface était le résultat d'une extrapolation partant d'un effet élémentaire. Cette démarche jouant de la prolifération à partir d'un détail décoratif répété en série pour occuper la surface, apparaît très clairement dans les dessins à la plume: l'artiste procède à partir d'un effet répétitif se développant suivant un projet qui aboutit à une forme géométrique 'approximative'. Ainsi la forme est paradoxalement ressentie non pas comme le cadre mais comme le résultat de la prolifération du détail.

Cette conception de la surface géométrique fondée par effet décoratif élémentaire se retrouve également dans ses peintures et ses reliëfs: la répétition d'un empâtement (dans les surfaces dorées), d'un effet de facture (dans l'application de la couleur), l'accumulation des morceaux de papier maroufflés, etc. On trouvait d'ailleurs déjà cette 'poétique de l'élémentaire' dans des nombreux travaux plus anciens: les plaques d'asphalte ou d'acier se chevauchant pour former les surfaces de ses grandes sculptures de plain air; la série de châssis de peinture composant la sculpture qu'il avait réalisée pour l'exposition 'Inside – Outside' au M HKA d'Anvers; ou encore les murs en morceaux de sucre qui constituaient son installation pour 'BRU '81'.

Pers

♦ 'De Standaard', 06/01, pag. 4

* Florent Minne

'Luc Coeckelberghs' subtiële randbemerkingen op modernisme'

"Luc Coeckelberghs heeft zijn plastisch werkterrein steeds beschouwd als een open veld, waarin begrenzingen tussen artistieke disciplines worden overschreden en uiteenlopende expressievormen op elkaar worden betrokken. Beschilde doeken voegt hij samen tot driedimensionale composities, hij ontwerpt beeldhouwkundige vormen die drager zijn van picturale kwaliteiten en zijn sculpturen gaan vaak een relatie aan met de architecturale ruimte.

In deze mengvormen, die uiteraard een vruchtbaar veld vormen voor experiment en onderzoek, zijn evenwel constanten aan te duiden: de totaalvorm wordt geschaagd door een geometrisch raster, de verschijningsvorm is sober maar uitermate subtiel uitgewerkt en elk ensemble is dynamisch betrokken op de ruimte. Deze constanten zijn terug te vinden in de recente realisaties die Luc Coeckelberghs tentoonstelt in galerie Guy Ledune. Het merendeel van de werken op deze tentoonstelling zijn geometrisch opgezette wandreliefs, waarvan de samenstellende eenheden bestaan uit kleine beschilderde doeken. De kleurvlakken schuiven volgens verschillende diepteniveaus ineen tot een gesloten compositie, waarvan de geleiding klaar leesbaar is en het betoog helder en eenvoudig wordt gehouden. Alhoewel meetkundig opgezet, beantwoordt de opbouw van de samenstellende delen niet aan een strak concept. De compositie is een mengeling van nuchtere, bijna voor de hand liggende eenvoud, spel en formele wisselvalligheid, die het hautaine sérieux van een constructivistische opbouw angstvallig vermijdt.

Wat aan compositioneel formalisme overblijft, wordt verder gerelativeerd door de uiteenlopende textuurverschillen tussen de samenstellende paneeltjes en door de van elke wetmatigheid ontdane tonaliteitsverhoudingen van ieder ensemble.

Coeckelberghs werkt met transparante pigmenten, die hij in verschillende densiteiten over elkaar heen aanbrengt. Sommige doeken hebben een all-over factuur, andere weemen door het gemengde kleurgebruik, hebben een wollige, zacht-donzige luminositeit, vertonen beweeglijke dwaallichtjes of zijn met een grafisch raster overschilderd. Het oppervlak is uiterst fijnzinnig bewerkt, maar de kleurwerking is steeds 'niet-expressief'.

Op één uitzondering van majestatische blauw-paarsverhoudingen na, zijn de kleuren van hun verleidelijk aura ontdaan. Er komen schelle resonanties voor, er zijn velden met kille, iriserende glans, andere met een waterige luminositeit en in eenzelfde compositie kan men oplichtende goudkleurige doeken aantreffen, die gecombineerd worden met dof gesatureerde vlakken en tonaliteiten in ademnod.

De uiteenlopende oppervlaktebewerkingen (pokdalig, metaalglad, ingekerfd, zanderig) werken in dezelfde geest van het wrevelig aandoende, verstoorde evenwicht en het onuitgesproken conflict.

Ook op dit vlak streeft de kunstenaar geen dissonantie na, maar een weerbarstig samentrekken en een olijke associatie.

Luc Coeckelberghs werkt in de rand van twee aders van het modernisme: de monochrome schilderkunst en de geometrische abstractie. Volgens de modaliteiten van de minimale storing brengt hij binnen deze twee beeldsystemen subtiële variaties aan.

Zijn creatief proces verloopt experimenteel. Het is gebaseerd op fragiele ingrepen, het schuwt elke gebinselvastheid zonder anarchistisch te zijn, en de ideële betrachtingen van vorm en kleur worden ingeruild voor onderlinge zachtminnige vervreemding en conflictuele, maar inschikkelijke samenhang. De kleurverbuigingen zijn op uitzonderingen afgesteld en vertalen een koele, introverte charme. De opbouw verloopt weliswaar 'more geometrico', maar het geheel zit vol geamuseerd raffinement, monkelende verwijzingen en speelse knipogen. Het is een kunst die zich naakt, kwetsbaar en pretentieloos aandient en haar kracht haalt uit haar eerlijk, bescheiden en authentiek opzet."

♦ 'Le Soir', 28/09

* Jo Dustin

'Une exposition de Luc Coeckelberghs'

"Reliefs aux couleurs italiennes. Les monochromes de l'abstraction fondamentale dialoguent souvent de façon sérieuse avec l'environnement ambiant. Scansion particulièrement ascétique. Luc Coeckelberghs pratique une démarche assez différente. S'il traite chacune de ses toiles séparément en les nappant de couches fluides d'acrylique, travaillant la matière avec un soin raffiné... il rassemble les dites toiles en des compositions où l'angle droit préside, où le jeu fluctuant des ombres diurnes opère. Cet artiste, lauréat de la Jeune Peinture Belge en 1979, crée ainsi des sculptures picturales qui interrogent la tridimensionnalité. Et le climat sévère des monochromes stricts n'est vraiment pas au rendez-vous ici.

On sait qu'auparavant Luc Coeckelberghs a souvent investi l'espace avec une subtile économie. On se souvient de sa réalisation pour 'Inside - Outside' au M HKA. Le spectateur pénétrerait dans une sorte de pyramide tronquée aux douze faces penchées. Un long moment, il pouvait être le prisonnier volontaire d'un environnement plastique très sensible.

Dans la présente exposition, tout se module d'une façon moins monumentale, en planétés qui s'articulent avec justesse. Et, curieusement, ce peintre flamand associe, confronte, juxtapose des couleurs qui font songer aux saisons italiennes. Vibration d'un vert émeraude et d'un vert d'eau. Longue déclinaison horizontale qui rythme un rose, un bleu azur, un jaune. Luminosité osée qui confère à chaque ton sa texture propre. On est bien loin des carêmes prudents où la grisaille pavoise.

De grands panneaux envahissent un mur entier. Ils se chevauchent dans une précise mise en scène. Ils réussissent un parfait emboîtement de puzzle chromatique. Et les palpitations feutrées font chanter un mauve diffus, un orange marbré, un brun transparent...

De plus, Luc Coeckelberghs ne répète pas inlassablement le même stratagème. Chaque œuvre chez lui possède sa cadence et son ambiance spécifiques, dégagant à chaque fois une ferveur architecturale.

Si la poésie s'ancre dans cette exposition, elle le réussit au-delà des mots et des signes, en utilisant la seule syntaxe de la peinture, avec une fraîcheur retrouvée. Et elle propose des reliefs, elle offre des prises d'espace enjouées qui nous délivrent de certaines installations pesantes, fourbies d'objets détournés, à prétention symbolique."

Magazines

♦ 'Paris Match', Parijs (FR), nr. 2262, 01/10, pag. 106 – kl. ill.

* Claude Lorent

'Champs colorés'

"Ex-lauréat du Prix Jeune Peinture Belge, Luc Coeckelberghs poursuit une œuvre qui s'inscrit à la fois dans la continuité de la pictorialité quasi traditionnelle et dans la réflexion, caractéristique des années quatre-vingt, qui se porte sur les fondements mêmes de la peinture. Renouant avec la surface du tableau et la matière chromatique, il peint, sur bois ou sur toile, de strictes formes géométriques, des champs colorés quasi uniformes ou ponctués de notes graphiques, répétitives et légères. Afin de constituer une œuvre, d'établir des rapports de type architectural, des rencontres entre les tonalités choisies et des modes d'application de la matière très différents, il assemble ces formes de base et crée des reliefs. Une convivialité complexité, touchante à l'œil et convaincante. Quelques dessins à la plume complètent une exposition à la galerie Guy Ledune à Bruxelles."

♦ 'Art Press', Paris (FR), nr. 175, 12/1992, pag. 87, zw/w ill.

* Bernard Marcelis

'Luc Coeckelberghs, Galerie Guy Ledune, Bruxelles'

"L'œuvre de Luc Coeckelberghs n'a cessé d'évoluer, de se déplacer du relief à la peinture, en de fréquents allers et retours qui inscrivent son travail dans cette marge de l'art 'constructif' qui traverse tout le 20e siècle.

Cette exposition se composait de deux parties: des tableaux-reliefs d'une part, des panneaux superposés de l'autre. Les premiers se présentaient comme un assemblage de deux ou trois petites toiles monochromes, à la facture apparente, peintes avec précision. Solidaires les unes des autres par un système de fixation invisible, elles laissent l'espace, donc la lumière et l'ombre, s'insérer entre elles. Ces peintures constituent des ensembles autonomes et indépendants. Coeckelberghs modifie l'échelle et accroît l'envergure de son travail dans une intervention plastique proche de l'installation. Il s'attaque non seulement à l'espace et au volume, mais aux notions de perspective et de frontalité, développant par là une prise en compte physiquement perceptible de l'architecture. Ce qui ne l'empêche pas de traiter la surface choisie, ici le pan entier d'un mur de la galerie, comme s'il s'agissait de fond d'un tableau sur lequel viendrait prendre place une composition abstraite. C'est là qu'intervient cette notion d'échelle, la composition étant organisée et structurée par la juxtaposition de toiles presque monochromes, de formats différents. L'œuvre est donc à géométrie variable, déterminée par dimensions du mur, les formats des châssis et les couleurs choisies. Le point de convergence de ces travaux se situe dans cette occupation planéiforme de l'espace, sans pour autant négliger le traitement purement pictural de la surface de la toile."

(19/09–01/11)

Valkenswaard (NL), Stichting Radar, Gemeentehuis: 'MoMeNi'

* Gerard Baltes, Fred Boffin, Bärbel Busch, Luc Coeckelberghs, J.C., Ineke Kruuk, Klaus Niewohner, Sebastiaan Poos, Anneke Rappange, Lianne Rijkers, Geoffrey Salmon, Karel Stomph, Margo van de Wiel, Theo Willems

Catalogus

'MoMeNi', Valkenswaard (NL),
Stichting Radar, pag. 10–11

* H.J.M. Tops, 32 pag., kl. ill., Nederlands

(12/12–30/01/93)

Brussel, Guy Ledune Contemporary Art
Gallery: 'Un peu de tout'

* Luc Coeckelberghs, Werner Cuvelier, Steve
Kaspar, Jacqueline Mesmaeker, Jean-Pierre
Ransonnet, Patrick Vanden Eynde, Bernard Villers

Magazine

'Ons Erfdeel', Rekkem, jaargang 35,
nr. 5, nov./dec., pag. 763, 764–765.

* Dan Holsbeek

'Op zoek naar de 'drie-eenheid'

"Het ruimtelijk onderzoek is de rode draad in het werk van Luc Coeckelberghs. Aanvankelijk tastte hij de ruimte op een plat vlak af, maar al heel snel zocht hij de openheid in sculpturen en installaties. De wederkerende perspectivische illusies waren nooit een doel op zich. Luc Coeckelberghs wou de toeschouwer op de eerste plaats bewust maken van de eigenheden van de expositieruimte. Zijn eerste grote installatie, in de Provinciale Normaalschool te Tienen (1978), illustreerde dit. Tientallen balletjes in 'papier-maché' gaande van wit naar geel werden met evenveel katoenen draadjes aan de zoldering opgehangen. De kleurgradatie van de balletjes en de diverse lengtes van de draden benadrukten de lichtnuances eigen aan de ruimte en werkten een perspectivische illusie in de hand. Dergelijke transparante draadinstallaties paste Luc Coeckelberghs op meerdere ruimtes toe: Paleis voor Schone Kunsten (Brussel, 1980), Fundacio Miro (Barcelona, 1983) en Espace Nord 251 (Luik, 1984). Elders exposeerde hij conische vormen waarvan de in- en uitwendige ruimtes simultaan konden bekeken worden. Zijn installatie in Espace Nord 251 is tot heden de laatste, de installatiekunst werkte immers frustrerend, in die zin dat de idee hier in zijn materiële verschijningsvorm niet kon bewaard worden.

1984–1985 was een kantelperiode: vanaf dat ogenblik werd het zwaartepunt verschoven, sculpturen en kleuren wonnen aan belang. De subtiele uitvoering bleef echter een constante. De installaties werden vervangen door kleurrijke geometrische abstracties, ritmisch gelaagd en met een geringe dikte. Zijn huidige constructies liggen, weliswaar vereenvoudigd, in dezelfde lijn. Het streven naar een symbiose tussen bouw-, beeldhouw- en schilderkunst is primordiaal. Zijn werken refereren aan de schilderkunst door hun relatieve vlakheid, hun fijnzinnige oppervlaktebehandeling en door hun coloriet. Luc Coeckelberghs gebruikt levendige en heldere kleuren: groen, rood, paars en vooral blauw; zijn kleurgebruik is louter intuïtief, het coloriet blijft ondergeschikt aan de vorm. Tussen vorm en textuur bestaat een spanningsveld: de starheid van de geometrische vormen wordt afgezwakt door de gevoelsmatige bewerking van het oppervlak. De hand van de kunstenaar blijft aanwezig, de benadering is noch onpersoonlijk, noch machinaal zoals bij 'minimal art'. Luc Coeckelberghs dekt zijn multiplexplaten af met stroken papier, die gelijmd, geschuurd en geveerd worden. Het oppervlak heeft zo een fijnzinnig, haast poëtisch reliëf.

Verwijzingen naar de realiteit blijven taboe, het enige objectief is een assimilatie van de drie 'grote' kunsten.

Het sculpturale uit zich in de gelaagdheid en in de driedimensionaliteit. Het merkwaardige is dat de composities van Luc Coeckelberghs

op de eerste plaats verwijzen naar de bouw- en schilderkunst, terwijl ze sensu stricto toch sculpturen zijn.

De relatie tussen beeld en architectuur manifesteert zich op twee niveaus. Vooreerst is er het autoreferentiële: de recente constructies doen immers veelal denken aan portalen, hoewel ze niet als dusdanig gedacht werden en vervolgens is er de positie van het beeld in de ruimte. Dit laatste kwam nog het sterkst tot uiting in zijn bijdragen voor diverse openlucht tentoonstellingen in 1989 en 1990, waar zijn beelden in asfalt papier en Cortenstaal tevens doorgang verleenden aan de bezoeker.

Luc Coeckelberghs ordent de ruimte, hij onderzoekt naar eigen zeggen 'de relatie tussen de mentale en de virtuele ruimte van het object en de ruimte waarin het zich bevindt' (1).

Het werk van Luc Coeckelberghs kan het best begrepen worden als men weet dat hij geboeid wordt door Richard Serra, Dan Van Severen, Marc Rothko en Vladimir Tatlin. De banden met Serra zijn voor de hand liggend, de tekeningen van deze kunstenaar treffen immers door de niet geringe dikte waarmee het zwarte pigment in monumentale vormen wordt 'gegoten'; ook hier zijn er duidelijke referenties aan de 'grote' kunsten. De overeenkomsten met Dan Van Severen liggen op het terrein van het geometrische en in de doorwerking van de onderliggende structuren. Reminiscenties zijn er ook aan Rothko, bij wie de kleur als het ware door de ruimte wordt opgezogen, een ruimte die door de aanwezigheid van het kunstwerk veranderd is en daardoor het gedrag van de toeschouwer beïnvloedt. Van Tatlin is er uiteraard de ruimtelijke betrokkenheid. Het zijn vooral de theaterdecors van Tatlin die Luc Coeckelberghs boeien, theaterdecors zijn immers beschilderde constructies die ruimte suggereren en in die zin belichamen ze nogmaals dat streven naar een artistieke drie-eenheid.

Het werk van Luc Coeckelberghs spreekt aan, omdat hij op een systematische manier de grenzen tussen de disciplines aftast, terwijl zijn poëtische vormgeving de starheid van dit theoretische denken doorbreekt en in evenwicht houdt."

Voetnoot: (1) Luc Coeckelberghs (tentoonstellingscat.), Tienen, 1990, p. 8.

Editie

'SCIA' (*Scientific Application Group*),
Herik-De-Stad

* z/w ets, 25,5 x 21,5 cm, oplage 11 + 1 e.a.

Boek

'De Genesis van de Vorm.
Van Chaos tot Geometrie', Gent,
Im Schoot Uitgevers, pag. 116, 160

* Mark Verstockt / Georges Adé, 183 pag., z/w ill.,
Nederlands

** pag. 116–166: 'Kunstenaars van de XX^{ste} eeuw
en de basisvormen', ill. kunstwerken

1993

(16/01–21/03)

Tienen, Stedelijk Museum Het Toreke:
'De Cellen '93 – Naast, tegenover:
alleen'

* Luc Coeckelberghs, Jean Decoster,
Raoul De Keyser, Luc Drieghe, Noël Drieghe,
Hugo Duchateau, Ado Hamelryck, René Heyvaert,
Jean-Georges Massart, Piet Stockmans,
Günter Tuzina, Dan Van Severen

Catalogus

'Naast, tegenover: alleen', Tienen,
Stedelijk Museum Het Toreke,
pag. 17, 22

* Jos Uytterhoeven / Roland Jooris en teksten van
of over de kunstenaars, 24 pag., gn. ill., Nederlands

* citaat opgenomen in de catalogus i.v.m.

Luc Coeckelberghs; uit Fernando Pessoa,
'De anarchistische bankier', Meulenhof, 1980,
pag. 146:

"En zo komt kunst bedrijven mij steeds belangrijker voor, een steeds verschrikkelijker opdracht – een plicht die (...) volbracht moet worden, zonder de ogen af te wenden van de beschaving scheppende zin van elk kunstwerk. En daarom is mijn puur esthetische opvatting van kunst verhevener en moeilijker geworden; ik verlang thans van mezelf veel meer volmaaktheid en verzorgende afwerking. Snel werken, zelfs al werkt men goed, komt me armzalig voor. Ik ben aan de opdracht die ik in mij voel een absolute volmaaktheid verplicht in al wat ik uitvoer, een totale ernst (...)."

(10/04–09/05)

s Amsterdam, Vlaams Cultureel Centrum
De Brakke Grond: 'Luc Coeckelberghs'

Magazines

♦ 'Kunst en Cultuur', Brussel,
Paleis voor Schone Kunsten,
jaargang 26, pag. 45

* Willem M. Roggeman,
'Signalementen Beeldende Kunsten' –
'Luc Coeckelberghs'

♦ 'Kunstbeeld', Amsterdam (NL), nr. 4,
jaargang 17, 04/1993, pag. 25–27,
2 z/w en 2 kl. ill.

* Christine Vuegen

"Absolute ruimte bestaat enkel als idee' –
Luc Coeckelberghs, een grenswandelaar"

"Strakke constructies wisselen af met een speelse, soepele of organische vormgeving. De strengheid van de geometrie wordt afgezwakt door een gevoelsmatige bewerking van de oppervlakte. Subtiele en discrete werken dragen een zekere monumentaliteit in zich en monumentale formaten blijven fijnzinnig. Het werk van Luc Coeckelberghs lijkt heterogeen en treedt aan in diverse gedaanten: tekeningen, etsen, litho's, schilderijen, sculpturen, wandreliëfs, installaties... Toch zijn er onmiskenbaar bindmiddelen. Ruimte is daarbij een sleutelwoord. Er ontwikkelen zich relaties tussen het kunstwerk en zijn omgeving, tussen de kunstwerken onderling, tussen de toeschouwer en het kunstwerk. Luc Coeckelberghs, uit het Belgisch-Brabantse Meensel-Kiezegem, tast gestadig de grensgebieden af tussen het twee- en het driedimensionale. Hij ondervraagt de grondbeginselen van de schilderkunst en de beeldhouwkunst en hevelt principes van de ene kunsttak over naar de andere. De ideeën worden bedachtzaam uitgekristalliseerd. Het evenwicht en de harmonie blijven gevrijwaard.

Tienen 1978: onder de balustrade aan weerszij van een grote entreehal hing een rij balletjes in papier-maché aan haast onzichtbare katoenen draden. De twee lijnen hielden omhoog naar het invallende licht en gingen over van een fel geel naar wit. De gradatie van licht, eigen aan de zaal, werd doorgevoerd in de installatie. Tussen de lijnen werd een denkbeeldig vlak gesuggereerd. De minimale ingreep wijzigde de atmosfeer en versterkte de ruimtebeleving.

In de vroegste werken op papier en doek beperkte Luc Coeckelberghs de exploratie van de ruimte tot het platte vlak. Alles speelde zich af in grijswaarden. Zo vormden bladen met diagonale arceringen een grote geometrische figuur of een ruit. Het begrip ruimte werd aangegeven door de elementaire richtingen: horizontaal, verticaal en diagonaal. Met sculpturen in plaatijzer werd een schuchtere stap naar de derde dimensie gezet. Lasnaden fragmenteerden de vrij vlakke bas-reliëfs in gelijke segmenten. In het begin van de jaren tachtig werden deze in de tweede dimensie gebracht: gerasterde, geometrische figuren van transparant papier. Het onderzoek naar de mogelijkheden en de limieten van de wereld van de schilderkunst en die van de beeldhouwkunst zal verder doorgedreven worden. Dit had zich ondertussen al uitgebreid in tijdelijke installaties, geconcentreerd voor een specifieke ruimte. Luc Coeckelberghs bracht weldoordachte, op de geometrie gebaseerde structuren aan. Bescheiden interventies definieerden de ruimte, ordenden haar opnieuw, accentueerden eigenheden. Deze subtiele manipulaties werden uitgevoerd in broze materialen als verbandgaas, ijzerdraad, opgehangen draden met houten staafjes, eigenhandig geweven rasterpatronen in katoendraad...

Ruimtegevoel.

De lichte en dikwijls doorzichtige materialen werden opgeslorpt door de omringende ruimte. Deze was een wezenlijk bestanddeel van de installatie. De fysieke aanwezigheid werd tot een minimum herleid. Het proces van dematerialisatie, neigend naar het conceptuele, werd nooit tot het uiterste gedreven. Het dwong de toeschouwer wel tot een verscherpte waarneming. Hij moest actief participeren om de wisselwerkingen en latente spanningen tussen de fragiele elementen te ondergaan. Tussen de onderdelen ontstonden telkens denkbeeldige ruimten. Reële ruimte en denkbeeldige ruimte gingen een dialoog aan. Dit leidde tot een nieuw ruimtegevoel en een intensievere ervaring van de ruimte; een 'mentale ruimte'. In 1979 preciseerde Luc Coeckelberghs dit als volgt: 'Absolute ruimte bestaat enkel als idee. Een idee kan je concretiseren door het te materialiseren. Het krijgt een identiteit als het zich in een werk realiseert. Tijdens het maken van een object wordt een fysieke realiteit mentaal geconcretiseerd. Dat object zal een ervaring van ruimte intensiveren. Deze fysieke ervaring gaat gepaard met een mentale ervaring, een mentale ruimte. Mijn onderzoek gaat uit naar een relatie tussen de mentale en virtuele ruimte van het object en de reële ruimte waarin het zich bevindt. (...)'. Hierbij werd veel aandacht besteed aan afmetingen en onderlinge verhoudingen. Dikwijls werd de Modulor van Le Corbusier gehanteerd, een maateenheid gebaseerd op de gemiddelde menselijke figuur. Deze wijkt af van het abstracte, artificiële decimale stelsel en stemt beter overeen met een natuurlijk gevoel voor harmonie. Afstanden en formaten worden nog altijd zorgvuldig uitgebalanceerd. Tegenwoordig gebeurt dit intuïtief.

Breekpunt.

Luc Coeckelberghs veroorlooft zich steeds de vrijheid van veranderingen. De werken nemen andere verschijningsvormen aan. De jaren 84-85 betekenden een kantelperiode. Hij wilde zich bevrijden van de beperkingen van de grijsstenen en de strenge geometrie. Hij vond geen voldoening meer in de tijdelijke installaties, waarvan de elementen tenslotte elke functie en betekenis verloren. Sommige werken zijn nog steeds direct betrokken op een omgeving, andere kunnen in zowat elke ruimte tot hun recht komen. Het breekpunt werd ingeluid door de tekeningen,

oorspronkelijk bedoeld als ontwerpen voor installaties. Tekeningen doorkruisen in grote getale het hele oeuvre van Luc Coeckelberghs en zijn veelal opgevat als een autonoom uitdrukkingmiddel. Vlakken en volumes riepen constructies op. De ruimteweergave werd nu concreter, de vormen soepel en organisch, de lijnvoering vloeiend en dynamisch.

Uit die tekeningen werden fragmenten omgezet in sculpturen. Dit was de aanzet voor kleurrijke wandreliëfs. Ze kunnen speels en vrolijk zijn. Soms werken ze associatief, alhoewel de realiteit nooit het uitgangspunt vormt. De uitgesneden panelen zijn beplakt met gescheurd papier en beschilderd met meerdere lagen transparante verf, waarbij elke laag lichtjes wordt weggeschuurd om de structuur van het papier te behouden. Een werkwijze die nog altijd wordt toegepast. De kleuren zijn fris, intens en levendig. Hier en daar worden met marmmermeel stipjes of lijnen aangebracht in reliëf, een ritme van staafjes, geknoopte draden... Overdaad wordt echter geschuurd. De overgangszones tussen het twee- en het driedimensionale worden verder uitgediept. Basisgegevens van schilderkunst en beeldhouwkunst worden uitgewisseld en op hun mogelijkheden getoetst. Met de middelen van de schilderkunst, op spieraam gespannen doek, worden sculpturen opgebouwd. Twee samengevoegde fragmenten van een kegel doen onwillekeurig denken aan een tunnel of een gang. Door een ruimte in een ruimte te creëren, ligt een verwijzing naar de architectuur in het werk zelf besloten. Binnen- en buitenvorm, beschilderde en onbeschilderde zijde zijn evenwaardig en interactief. Nu eens situeren de werken zich duidelijk in de context van de schilderkunst, dan weer in die van de beeldhouwkunst. Vrijstaande sculpturen in openlucht werden gedacht in Cortenstaal, maar dikwijls uitgevoerd met asfaltpapier. Gescheurde en elkaar overlappende 'schubben' verzachten de rigoureuze constructies. Ze werden doorgangen en uitzichten, een spel van gesloten en open vlakken, negatieve en positieve vormen. De monumentale sculpturen overweldigen niet. Met hun geringe diepte en sensuele oppervlaktebewerking refereren ze eveneens naar de schilderkunst. Dezelfde beeldtaal wordt getransponeerd naar het domein van het tweedimensionale: beschilderde reliëfs met een huid van flarden papier die de strenge lijnen relativeert. Opgehangen aan de wand als schilderijen, lijken ze naar de ruimte toe te groeien. De muur, soms door uitsnijdingen zichtbaar gelaten, wordt opgenomen in het werk. De vormgeving herinnert aan het architecturale – poort- en/of gevelfragmenten. Ze werd nochtans nooit als dusdanig opgevat.

Toetsen.

De meest recente wandreliëfs zijn gecomponeerd met twee of drie schilderijen. Ze schuiven met lichte niveaoverschillen over elkaar tot één geheel en gedragen zich bijgevolg niet eenduidig als een schilderij. Het frontaal onzichtbare, onderliggende vlak wordt soms aangeduid door een andere kleur-nuance of textuur. Dit wordt pas onthuld bij een zijdelingse lectuur. De vorm blijft neutraal, alleen al door de opgelegde beperking tot de traditionele rechthoek van het schilderij. De materiebehandeling is nooit onpersoonlijk. Over het hele doek spreidt zich een wemeling van penseeltoetsen uit, eenvoudige repetitieve motieven, nopjes in reliëf, inkeringen. Er wordt discreet zand in verwerkt, verbandgaas, marmmermeel. De textuur is tactueel, doorwerkt en gelaagd. Oppervlakten krijgen een metaalgans, goud- of bronsachtig, en kunnen een egale indruk geven.

Het werk van Luc Coeckelberghs kan echter nooit worden vereenzelvigd met een strikte geometrische abstractie of monochrome

schilderkunst. Onophoudelijk worden relaties uitgespeeld. De onderdelen worden nauwgezet en weloverwogen samengevoegd, maar het spelelement blijft een belangrijke factor. Formaat, kleur, textuur gaan een confrontatie aan. Tot een conflict komt het nooit. De soberheid blijft behouden. De composities zijn onderkoeld maar niet koel. Ze activeren een bepaalde atmosfeer en zijn ingetogen, uitbundig, sereen, vrolijk, majestueus... Zonder dat dit vooropgesteld is. 'Het dematerialiseren van de uitdrukking vergroot de kans de sensibele te intensiveren', schreef Luc Coeckelberghs reeds in 1978. De werken overschrijden hun zuivere fysieke aanwezigheid. Een spirituele dimensie dient zich aan.

"Absolute space only exists as an idea" –
Luc Coeckelberghs, a boundary-walker'

Tight constructions alternate with a playful, supple or organic design. The strictness of the geometry is weakened by an emotive treatment of the surface. Subtle and delicate works have a certain monumentality and monumental sizes remain discerning. The work of Luc Coeckelberghs seems heterogeneous and presents itself in various forms: drawings, etchings, lithographs, paintings, sculptures, reliefs, and installations... Nevertheless there are unmistakably binding agents. Space is the keyword here. Relations develop between the work of art and its environment, between the works mutually, between the spectator and the work of art. Luc Coeckelberghs, from the Belgian-Brabant village Meensel-Kiezegem, tentatively explores the border regions between the two- and the three-dimensional. He examines the basic principles of painting and sculpture and transfers the principles from one artistic branch to the other. The ideas are deliberately crystallized. Balance and harmony are safeguarded. Tienen 1978. Under the balustrade at both sides of the big entrance there a row of small balls in papier maché hangs from almost invisible cotton strings. The two lines slope upwards and turn from vivid yellow to white. The gradation of light, typical of the hall, is passed on to the installation. Between the lines an imaginary surface is suggested. The minimal intervention changes the atmosphere and reinforces the experience of the space. In his earliest works on paper and canvas Luc Coeckelberghs limited the exploration of the space to the flat surface. Everything happened in the grey hues. This way, sheets with diagonal shadings built big geometrical figures or a check. Elementary directions indicated the notion of "space": horizontal, vertical, or diagonal. With sculptures in Corten steel a tentative step to the third dimension was taken. Welding joints fragmented the rather flat reliefs in equal segments. At the beginning of the eighties they were reduced to two dimensions: screened, geometrical figures of transparent paper. The investigation of the possibilities and the limits of the worlds of painting and sculpture will be continued.

In the meantime this investigation was already expanded in temporary installations, conceived for particular spaces. Luc Coeckelberghs introduced well-considered structures, based on geometry. Modest interventions defined the space, re-organized it, and stressed particularities. These subtle manipulations were done in fragile materials like roller bandage, wire, suspended threads with wooden rods, and handwoven screens in cotton thread...

Spatial feeling.

The light and often transparent materials are absorbed by the surrounding space. This is an essential part of the installation. The physical

presence is reduced to a minimum. The process of de-materialization, tending to the conceptual, is never pushed to the extreme. But it does compel the spectator to an intensified observation. He has to participate actively to undergo the interactions and latent tensions among the fragile elements. Among the parts, time and again, imaginary spaces arise. Real space and imaginary space engage in a dialogue. This leads to a new spatial feeling and a more intense experience of the space, a "mental space."

In 1979, Luc Coeckelberghs expressed this as follows: "Absolute space only exists as an idea. One can concretize an idea by materializing it. It gets an identity when it realizes itself in a work. In the process of making an object, a physical reality is mentally concretized. This object will intensify the experience of the space. This physical experience involves a mental experience, a mental space. My inquiry concerns the relation between the mental and virtual space of the object and the real space in which it finds itself."

A lot of attention is paid to the dimensions and mutual relations. Often, Le Corbusier's Modulor is used, a uniformity of measurements based on the average human figure. This deviates from the abstract, artificial decimal system and is more in agreement with the natural feeling for harmony. Distances and sizes are still carefully balanced. At present this happens intuitively.

Breaking point.

Luc Coeckelberghs has always allowed himself the liberty of changes. The works take up other manifestations. In the years 84–85 he took another direction. He wanted to free himself from the restrictions of grey hues and strict geometry. Temporary installations, whose elements ultimately lost every function and meaning no longer gave him satisfaction. Some works are still directly related to particular surroundings, while others can come out well almost everywhere. The breaking point was marked by the drawings, originally intended as objects for installations. Drawings are present in large numbers throughout the whole of Luc Coeckelberghs' oeuvre and are usually meant as autonomous works. Surfaces and volumes evoke constructions. Now, the reproduction of space is more concrete, the shapes supple and organic, and the line work fluent and dynamic.

Fragments of the drawings were turned into sculptures. This was the start of colorful wall reliefs. They can be playful and lively. Sometimes the effect is associative although reality is never the starting-point. The cut-out panels are made of placard with torn paper and painted with several layers of transparent painting. Doing this process, every layer is lightly sandpapered to maintain the structure of the paper. The colours are fresh, intense and vivid. Here and there, dots or lines of marble flour are applied, a rhythm of rods, tied threads... Profusion, however, is avoided. The zones of transition between the two- and the three-dimensional are further deepened. The basic specifications of painting and sculpture are exchanged and tested to their limits. By using the available means of painting and stretched canvas, sculptures are built. Two joined fragments of a cone inevitably remind us of a tunnel or a corridor. A space created in a space cannot but refer to the architecture in the work itself. Inner and outer form, painted and unpainted sides are equally matched and interactive. Detached sculptures in the open air were designed in Corten steel but often realized in asphalt paper. Torn and overlapping "scales" soften the rigorous constructions. They show passages and views, a play of closed and open surfaces, negative and positive forms.

The monumental sculptures are not overwhelming. Their slight shallowness and sensually processed surfaces also refer to painting. The same language of images is transposed to the bi-dimensional: painted reliefs with a skin of tattered paper that attenuate the strict lines. Hung up on the wall like paintings they seem to grow in the direction of the space. The walls sometimes left visible by cutting out the canvas, become part of the work. The design is reminiscent of the architectural gate and/or fragments of the façade. Yet it was never conceived as such.

Touches.

The most recent wall reliefs are composed of two or three paintings. With small differences in level they slide over each other and form one whole, and they consequently don't behave unambiguously as a painting. The frontal, invisible, underlying surface is sometimes indicated by another shade of color or texture. This is only disclosed by a sideways approach. The very fact of the imposed limitation of the traditional rectangle keeps the form neutral. Treatment of the matter is never impersonal. The whole canvas is swarming with brush touches, simple repetitive motives, bumps in relief, noiches. Sand, gauze and marble flour are discreetly incorporated into it. The texture is tactile, processed, and layered. Surfaces get a gleam of metal, gold, or bronze, and can have an air of monotonousness.

Luc Coeckelberghs' work, however, can never be identified with strict geometric abstraction or monochrome painting. Relations are continuously exchanged. The parts are precisely and deliberately joined but the element of playfulness remains an important factor. Size, color, and texture engage in a confrontation with one another, but conflicts are avoided. Frugality is never absent. The compositions are cool but not cold. They affect a particular atmosphere and are modest, exuberant, serene, lively... but nothing of it is premeditated.

"De-materializing the expression increases the possibility of intensifying the sensibility," Luc Coeckelberghs wrote back in 1978. The works trespass their sheer physical presence. An opportunity to a spiritual dimension presents itself."

(18/06–19/09)

Jette, Atelier 340:

'Le noir dans le sculptural – Het zwart in de beeldhouwkunst'

* Bram Bogart, Marcel Broodthaers, Rafael Canogar, Christian Claus, Luc Coeckelberghs, Leo Copers, Amédée Cortier, Marc Feulien, Richard Flament, Florence Fréson, Jean-Marie Gheerardijn, Vic Gentils, Ado Hamelryck, Simone Huby, Marie-Jo Lafontaine, Walter Leblanc, Adolf Luther, Dominique Marx, Louise Nevelson, Karl Prantl, Pierre Soulages, Tapta, Bernar Venet, Vrolix

Catalogus

'Le noir dans le sculptural – Het zwart in de beeldhouwkunst – Black in sculptural art – Schwarz im sculpturalen Bereich', Jette, Atelier 340, pag. 84–87, 146, 147

* Wodek / Marc Renwart / Anne Denis / Jo Dustin, 221 pag., kl. ill., Français / Nederlands / Deutsch / English

** Luc Coeckelberghs

"De kamer die ik gebruik om een deel van mijn werk te realiseren neemt de vorm aan van een gang, een doorgang. Het volume wordt opgebouwd door twee korte wanden met elk een deuropening.

En twee lange wanden waarvan één een effen wit vlak toont en de andere uit witgeschilde bakstenen bestaat. De bakstenen muur toont duidelijk de structuur van de elementen van opbouw, is als zodanig niet neutraal maar draagt een witte tekening. De vlakke muur bekleed ik met gescheurde stukken asfaltpapier zodanig dat een schubachtige structuur ontstaat, een zwarte tekening.

Diezelfde wand wordt buiten opnieuw gebouwd, de afmetingen worden nauwkeurig gerespecteerd. Houten panelen vormen de kern van de wand. Vijf verticale houten balken zijn leesbaar als dragende structuur en vormen tegelijkertijd een tekening in reliëf. Zij worden zwart geschilderd en de panelen worden recto verso bekleed met gescheurde stukken asfaltpapier. Zij vormen opnieuw een schubachtige tekening.

De verticale indeling die buiten noodzakelijk aanwezig is en als zodanig leesbaar, zal op de wand van de kamer binnen, overgenomen worden. Zo ontstaan er meerdere relaties tussen het binnen- en buitendeel van het werk. Beide delen vormen één geheel.

De materie asfalt is bedekt met een laag gemalen leisteen. Samen vormen ze de textuur en de kleur van het werk. Geen enkel materieel oppervlak kan ooit het absolute zwart tonen. Het absolute zwart laat geen enkele lichtstraal terugkaatsen. Alles wordt opgeslorpt. Elke vertegenwoordiging van zwart is een benadering van het absolute zwart. Het is de zuiverste tegenstelling van wit.

The room I use to realize part of my work is in the shape of a corridor, a passageway. Two short walls create the volume, each with a door. And two long walls, one of which has an even white surface, while the other consists of bricks painted white.

The brick wall reveals the elements of its structure; so it is not neutral but bears a white drawing. I covered the flat wall with shredded pieces of asphalt paper to create a scaly structure, a black drawing. The same wall was rebuilt outside, with exactly the same dimensions. The wall itself is made of wooden panels, supported by five vertical wooden beams that appear on one side, and not only form the load-bearing structure, but are also part of the design in relief. They are painted black and the panels are covered on either side with torn pieces of asphalt sheeting, repeating the scaly design.

The vertical divisions, necessarily present on the outside, and therefore visible, will be repeated on the wall of the room inside. Several relationships between the interior and exterior part of the work emerge in this way, though both parts form a whole. With regard to the materials, the asphalt is coated with a layer of slate granules, and together they form the texture and color of the work. No surface material can ever be absolutely black, as such a colour reflects no rays of light. Everything is absorbed. Every representation of black is an approximation of absolute black. The purest anti-thesis of white.

L'espace que j'utilise pour réaliser une partie de mon œuvre a la forme d'un couloir, d'un passage. Le volume se construit de deux murs courts dont l'un présente une surface blanche unie et l'autre est fait de briques peintes en blanc. Le mur de briques montre clairement la structure des éléments qui le construisent. Il n'est donc pas neutre mais porte un dessin blanc.

Je recouvre le mur lisse de morceaux de papier goudronné déchirés de telle manière qu'une structure en écailles apparaisse, un dessin noir.

Ce même mur est reconstruit à l'extérieur, en respectant précisément les dimensions. Des panneaux de bois forment le centre du mur. Cinq poutres de bois verticales sont lisibles en tant que structure portante et forment en même temps un dessin en relief. Elles sont peintes en noir tandis que les panneaux sont recouverts des deux côtés de morceaux de papier goudronné déchirés. Ils forment de nouveau un dessin en écailles.

La division verticale, nécessairement présente de l'extérieur et lisible en tant que telle, sera répétée sur le mur de l'espace intérieur.

Ainsi naissent plusieurs relations entre les parties intérieure et extérieure de l'œuvre. Les deux parties forment un ensemble. En ce qui concerne les matériaux, l'asphalte est recouvert d'une couche de schiste concassé. Ensemble, ils constituent la texture et la couleur de l'œuvre.

Aucune surface matérielle ne peut montrer le noir absolu. Le noir absolu ne renvoie aucun rayon lumineux. Tout est absorbé. Toute représentation du noir est une approximation du noir absolu. Il est le parfait opposé du blanc."

*** Jo Dustin

"Luc Coeckelberghs termine notre ronde subjective. Ce plasticien s'est particulièrement bien adapté au lieu en toute discrétion. Il a délimité un passage sur un mur lisse devant les briques blanches. Il a agrafé des déchirures de papier goudronné, doux, rapeux. Il a déployé une zone d'écailles grises qui dessine le noir.

Et ce mur d'écailles, il l'a reconstitué, structures de poutres sombres à l'air libre. Ainsi est-il furtivement présent dans le dédale interne et impérativement actif dans le prologue externe. Il devient le baliseur de tous les noirs happeurs de lumière car le noir absolu devient insaisissable."

(26/06–10/10)

Eupen, IKOB (Internationales Kunstzentrum OstBelgien), Josephine-Koch-Park: 'Kontakt '93 – Skulpturen'

* Guillaume Bijl, Jacques Charlier, Benoit Christiaens, Luc Coeckelberghs, Eric Colpaert, Patrick Corillon, Berline De Bruyckere, Luc Deleu, Stephan Gilles, Ann Veronica Janssens, Philippe Le Docte, Jacques Lizène, Bernd Lohaus, Jean-Marc Navez, Guy & Monika Rombouts-Droste, Jean-Claude Saudoyez

Catalogus

'Kontakt '93 – Skulpturen', Eupen, IKOB, pag. 8

* div. auteurs, in de vorm van een krant, 40 pag., z/w ill., Deutsch / Nederlands / Français

Pers

'Het Belang van Limburg', 09/07, pag. 31

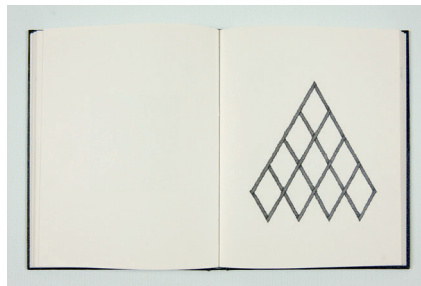
* Luuk Rademaker, 'Musea zonder dak', z/w ill.

Boeken

♦ 'Jaarlijkse Kunstgids van België / Luxemburg – L'Annuel de l'Art Belgique / Luxembourg', Brussel, Magellan, extra editie 03–08/1993, pag. 26, 60

* div. auteurs / pag. 58 – Michèle Minne: 'Het Galerijwezen', 65 pag., z/w en kl. ill., Nederlands / Français

♦ 'Dictionnaire Biographique Européen – European Biographical Directory', Brussel, Uitgave Database

1993 4

Artist Book IV

* 30,3 × 21,8 cm, in foedraal, 140 pag., 34 pentekeningen, inkt op papier

Artist Book V

* 21,4 × 14,8 cm, 540 pag., alle pag. recto verso bewerkt, grafiet / inkt op papier

Artist Book VI

* 30,3 × 21,8 cm, 140 pag., 34 pentekeningen, inkt op papier

Artist Book VII

* 27,9 × 21,6 cm, 220 pag., 56 pentekeningen, inkt op papier

1994

(03/07–04/09)

Brugge, Sebrechtspark: 'Aspecten '94 – Actuele Driedimensionale Kunst'

* Mario Callens, Luc Coeckelberghs, Jos Delbroek, Hans De Pelsmacker, Dirk Demeyere, Yves De Smet, Antonia Lambelle, Kris Vanhemelryck, Willy Vanparijs, Erna Verlinden

Catalogus

'Aspecten '94', Brugge, Sebrechtspark, Stad Brugge Dienst Cultuur, pag. 5, 36–39, 48

* Hugo Stevens / Jaak Fontier, 48 pag., z/w ill., Nederlands

** Luc Coeckelberghs

"Het beeld is een op zichzelf staand geheel. Tegelijkertijd heeft het een directe relatie met zijn omgeving. Het wordt door zijn context mee bepaald.

Het beeld heeft een geometrische structuur. Tegelijkertijd heeft het een uitgesproken organische tekening, materie, textuur en factuur. Het beeld is een driedimensionaal object. Tegelijkertijd verwijst het door zijn relatieve ondiepte en zijn bewerking naar een tweedimensionaal schilderij.

Het beeld is opgebouwd uit verschillende delen. Zij staan in directe relatie tot elkaar en omsluiten een concrete ruimte.

1994 4

The sculpture stands by itself. At the same time it has a direct relation with its environment.

It is also defined by its context.

The sculpture has a geometrical structure.

At the same time it has a marked organic

drawing, matter, texture and facture.

The sculpture is a three-dimensional object.

At the same time it refers to a two-dimensional painting by its relative shallowness

and the way it has been handled.

The sculpture is made up of different parts.

They have a direct relation to each other

and enclose a concrete space."

*** Jaak Fontier, 'Luc Coeckelberghs'

Pers

'De Morgen', 26/07, pag. 16

* Eric Bracke, 'Een ruim assortiment van materialen en ideeën, Openluchttenoonstelling 'Aspecten '94' in Brugge'

(29/10–18/12)

Tienen, Stedelijk Museum Het Toreke: 'Jo en Jan, een verzameling jonge kunst – Weergaloes'

* Ria Bosman, Johan Boutelegier, Fons Brasser, Raf Buedts, Jan Cobbaert, Luc Coeckelberghs, Amedee Cortier, Gilbert De Cock, Raoul De Keyser,

Vincent De Roder, Willy De Sauter, Ignace De Vos, Paul De Vree, Luc Drieghe, Noël Drieghe, Jan Dries, Paul Gees, Jos Gysen, Luc Hoenraet, Carl Jacobs, Lucebert, Marc Maet, Marcase, Marginet (Jem), Jean-Georges Massart, Matsutani, Alex Michels, Yvonne Mostard, Johan Parmentier, Flor Vandekerckhove, Jan Van Den Abeele, Frank Vandenberghe, Etienne Van Doorselaer, Dan Van Severen, Dirk Verhaeghe, Jan Vos, Roger Wittevrongel

Catalogus

'Jo en Jan, een verzameling jonge kunst – Weergaloos', Tienen, Stedelijk Museum Het Toreke

* Max Borka, 22 pag., z/w ill., Nederlands

(10/11–16/11)

Keulen (D), Kunstmarkt: *'Art Cologne'*

* Guy Ledune Gallery: Jordan Baseman, Bernd & Hilla Becher, Luc Coeckelberghs, Brigitte Closset, Thomas Demand, Lorenzo Gatti, Jochen Gerz, Aida Kazarian, Imi Knoebel, Jim Lutes, Marc Maet, Marie-France & Patricia Martin, Philippe Mayaux, Allan McCollum, Olivier Mosset

(16/12–19/12)

Antwerpen, Stefan Campo Gallery:

'100 kunstenaars – 100 werken voor Artefactum'

* Philip Aguirre Y Otegui, Joachim Bandau, Barbara & Michaël Leisgen, Benar Benet, Fred Bervoets, Guillaume Bijl, Jean Bilquin, John Blake, Guy Bleus, Koen Broucke, Robert Bruyninckx, Peter Buggenhout, Jean-Marie Bytebier, Jan Carlier, Chantal Chapelle, Jacques Charlier, Luc Coeckelberghs, Erik Colpaert, Leo Copers, Patrick Corillon, Cel Crabeels, Johan Creten, Laurent Cruyt, Bert De Beul, Berlinde De Bruyckere, Denmark, Marc De Roover, Willy De Sauter, Gery De Smet, Eddy De Vos, Paul De Vylder, Jan De Wachter, Jean Decoster, Luc Deleu, Marie Delier, Ronny Delrue, Daniël Dewaele, Karel Dierickx, Peter Downsborough, Hugo Duchateau, Fred Eerdeken, Benni Efrat, William Engelen, Jan Fabre, Kris Fierens, Roland Fischer, Michel François, Paul Gees, Joris Ghekiere, Michael Gitlin, Luc Grossen, René Guiette, Ado Hamelryck, Philip Huyghe, Eric Joris, Joseph Kosuth, Marie-Jo Lafontaine, Jacques Lizène, Marc Maet, Marcel Maeyer, Werner Mannaers, Max Mohr, Antoni Muntadas, Maurizio Nannucci, Jean-Marc Navez, Jacques-Louis Nyst, Baudouin Oosterlynck, Ria Pacquée, Bernard Pagès, Luca Patella, Daniël Peralta, Bernard Queeckers, Roger Raveel, Patrick Raynaud, Thierry Renard, Osvaldo Romberg, Rombouts & Droste, Stephen Sack, Marc Schepers, Koen Theys, Thé van Bergen, Guy Van Bossche, Roland Van Den Berghe, Johan Van Geluwe, Fik Van Gestel, Jan Van Munster, Luk Van Soom, Philippe Vandenberg, Marc Vanderleenen, Ludwig Vandeveld, Mark Verstockt, Bernard Villers, Jörgen Voordeckers

Catalogus

'100 kunstenaars – 100 werken voor Artefactum – Een uitzonderlijke veiling hedendaagse kunst', Antwerpen, Stefan Campo Gallery, nr. 19

* Flor Bex, niet gepagineerd, kl. ill., Nederlands

Catalogus

'Omega – ici dans le cercle tout est possible', Brussel, PMA Editions, ill. nr. II

* *'Mail Art Project 'Circle'*

** Branislav Loncar / Jonas Wille, niet gepagineerd, 38 z/w ill., 200 ex., Nederlands / Français / English

Artist Book VIII

* 30,3 × 21,8 cm, 140 pag., 35 pentekeningen, inkt op papier

1995

(10/09)

s Kortenkaken, Permanente sculpturale integratie in een privé tuinarchitectuur: *'Sculptuur Kortenkaken '82–'95'*

1995 23

* Johan Boonen
'Openingtoespraak'

“De idee om een sculptuur in een tuin of een park te plaatsen is van alle eeuwen – en ze bestaat in vele (misschien wel in alle) beschavingen.

Beelden van zacht of hard materiaal (wel of niet bestand tegen de tijd) – beelden die verwijzen naar familie of naar mythologie die ziekte bezweren en de goede geesten wekken beelden met opvallende kleuren (of amper te ontdekken – omdat ze zich aan de omgeving hebben aangepast) ze bestaan en bestonden allemaal.

En toch kan deze sculptuur in deze tuin vandaag meer boeien dan al die andere.

En niet alleen omdat het (bijvoorbeeld) een sculptuur is met een geschiedenis of gemaakt door een bekende.

In feite bestaat deze sculptuur uit verschillende sculpturen – of tenminste uit verschillende elementen.

Er is de grond waarop ze is neergezet.
Er is de omheining in grote en kleine stenen.
Er is het water.

Er zijn de ovale vlakken.
Er is het centrale beeld (dat de vorm van een spiraal heeft).
Er is de levende begroeiing
Er is de lucht.

1.
De lucht geeft het monument in zijn geheel adem en sfeer. Soms staat de lucht a.h.w. stil (als ze hard blauw is bijvoorbeeld) en dan beweegt de sculptuur nauwelijks. Maar meestal is de lucht zelf bewogen. Dan brengt ze wolken aan die het licht veranderen en wind – die geluiden toevoegt. Als er regen komt worden de kleuren dieper – worden de harde en de zachte materies gereinigd (of aangevreten) en na de regen komt er misschien mos. De sneeuw maakt van de bestaande beelden nieuwe witte beelden (maar de sporen van het oude beeld blijven duidelijk – door de vorm en door sommige stukken van stenen of planten die zich niet door de sneeuw laten verbergen).

2.
Er is de grond waarop en waarin de verschillende elementen zijn neergezet. In het begin was er (bij manier van spreken) alleen de grond. Een soort kale vlakte. En een 12-tal jaren geleden werden de eerste ingrepen gedaan: met kleine en grote monolieten (zeg maar stenen) en met houten palen werd een stuk terrein afgebakend. Een soort kamer in open lucht. Een soort intimiteit onder de blote hemel. Ook dat is een eeuwenoud ritueel (dat trouwens niet alleen bij de mensen maar ook bij dieren en zelfs bij planten bestaat: zich vestigen). De kamer kreeg een ovale vorm.

3.
Binnen die grote ovale vorm werden kleine ovale getekend. En die werden opgevuld met bijvoorbeeld water. Water heeft een andere kleur en een grotere beweeglijkheid dan aarde of stenen. Het is een dankbare materie voor het beeld. Het maakt het beeld voor een stuk levend. En het zorgt voor speciale invalshoeken. Wie in water kijkt ziet zichzelf en de lucht op een plaats waar die niet zijn. En elke beweging – elke rimpel – vervormt de weerspiegeling. Water is warempel een spel. Als het water glad en rimpelloos is behoort het tot de zuivere vormen en lijnen die aan de basis van het hele ontwerp liggen. En de planten en de vissen in het water of de mens en de bubbels in het bad brengen daar verandering in. Er wordt dan a.h.w. in en met het beeld geleefd.

4.
De lijn die het centrale beeld vormt is die van de spiraal.
Wie loodrecht op het beeld kijkt ziet de rondingen die (volgens een regelmatig patroon) vergroten. Ze vergroten niet willekeurig.
De vergrotingen zijn gebaseerd op een vast getal – een vaste maat (de gulden snee).
De spiraal is volgens sommigen (volgens Goethe bijvoorbeeld) het teken, het symbool van leven.
We vinden ze overal in de natuur (schelpen, bloemen, spinnenwebben, windhozen, zonnestelsels) en ook in de structuur die draagster is van de grondstoffen van het leven zelf: de DNA-structuur.

Dit centrale beeld (met zijn vaste maten en zijn zeer ruime symboliek) is typisch voor het werk van Coeckelberghs. Coeckelberghs houdt van minutieus onderzoek. Hij bereidt een project minutieus voor (de rondingen van de spiraal zijn met computer berekend). Hij houdt van strengheid en controle i.v.m. vorm – en van degelijkheid en vakmanschap i.v.m. uitvoering.
Het lijkt wel een onderkoelde bedoening. Maar door het contrast met de omgeving komt de sculptuur tot leven. Misschien niet altijd volgens de verbeelding of naar de wens van de kunstenaar. Maar eigenlijk kan het niet anders. De vereniging van sculptuur en natuur kan niet ongedaan worden gemaakt. Een sculptuur kan zich in de natuur niet als iets doods gedragen – zeker niet als de basisvorm ontleend is aan de natuur zelf.

5.
Dat brengt ons bij de begroeiing. Die is onstuitbaar (niet te temmen) tenzij ze wordt uitgerooid.
De begroeiing brengt kleur aan en beïnvloedt de vorm.
De grote stenen (bijvoorbeeld) worden niet kleiner door de begroeiing maar een stuk ervan onttrekt zich aan ons oog en de plant maakt de steen levend en groen en bruin of geel.
De combinatie van streng en wild (of om het wat officiëler te zeggen – van controleerbaar en niet controleerbaar van orde en wanorde – chaos van wiskunde en natuur) maakt van deze beeldengroep iets boeiends
o.a. in deze zin: de beeldengroep leidt een eigen leven, evolueert (d.w.z. verandert) elke dag, een evolutie die 12 jaar geleden is begonnen en eigenlijk nooit meer eindigt.

Mag ik (om te besluiten) de wens uitdrukken dat deze enkele bedenkingen het contact tussen het kunstwerk en de kijker vandaag en in de toekomst bevorderen.”

(24/09–21/10)
Brussel, Guy Ledune Gallery:
'Brigitte Closset – Luc Coeckelberghs – Marc Maet / Aquarelles'

Boek
'Dictionnaire Biographique Illustré des Artistes Belges depuis 1830 – Geïllustreerd Biografisch Woordenboek van de Belgische Kunstenaars sinds 1830', Brussel, Arto

1996

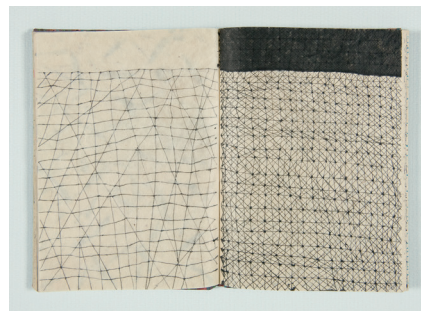
(27/11–04/01/97)
Rome (IT), Galleria-Stamperia D'Arte
'Il Bulino': 'Testimonianze su carta'

* F. Angeli, Giacomo Balla, L. Bartolini, M. Basile, F. Beltrami, Alighieri Boetti, L. Boille, A. Capaccio, B. Caruso, T. Cascella, Enrico Castellani, Bruno Ceccobelli, Luc Coeckelberghs, B. Conte, A. Corpora, Gino De Dominicis, F. De Pisis, Piero Dorazio, A. Dova, E. Farina, T. Festa, Luciano Fontana, E. Greco, S. Guzzo, M. Maccari, C. Marchetti, André Masson, Umberto Mastroianni, G. Modica, Z. Music, Roberto Pace, G. Napoleone, Pope, Enrico Pulsoni, Mimo Rotella, G. Santomaso, R. Schiavone, M. Sironi, N. Watkins

Boek
'Environnemental – Le Répertoire Illustré de l'Art Environnemental – Illustrated Repertory of Environmental Art', Brussel, ed. ISELP, pag. 44–45

* div. auteurs / redactie: Gita Brys-Schatan, pag. I–IV/ pag. 1–211/ pag. V–XXIV, Français / English

** *Luc Coeckelberghs*, cf. 1979, catalogus *'Luc Coeckelberghs'*, Brussel, Galerie Charles Kriwin

1996 4

Artist Book IX

* 23,4 × 16,3 cm, 300 pag., recto verso getekend / beschilderd, inkt op Nepalees papier

1997

(09/03–29/03)
Brussel, Galerie Guy Ledune:
'Plus de transparence – More transparency – Meer doorzicht'

* Luc Coeckelberghs, Nigel Freake, Aida Kazarian, Pierre Louaver, Bernd Mechler

(31/05–29/06)

s Beersel, Museum Herman Teirlinck:
'Luc Coeckelberghs'

* Luc Coeckelberghs
'Tekst op de uitnodigingskaart'

"Ik wil objecten vervaardigen die stil zijn, die geen geluid maken. Die geen lawaai verdragen.

I want to make objects that are quiet, that make no sound. That cannot stand a racket.

Je veux faire des objets qui sont silencieux, qui ne font pas de bruit. Qui ne supportent pas le vacarme."

** Nadine Sp.
'Openingstoespraak'

'Een speciale spiraal'
(gelezen door Ferdinand Du Bois)

"Ik wandelde gisteren om 14.30 uur door de St-Hubertusgalerij te Brussel en dacht na over het oeuvre van Luc Coeckelberghs en als vanzelf viel mij Walter Benjamin te binnen (1). Toch lijkt Benjamins wereldbeeld mij niet geschikt om het werk van Coeckelberghs te benaderen. Nietzsche is beter. In zijn 'Oneigentijdse beschouwingen' schrijft hij: 'Wie niet op de drempel van het moment, alle verledens vergetend, kan neerstrijken, wie niet als een godin der overwinning zonder duizeling of vrees op een uitstekend punt kan staan, zal nooit weten wat geluk is, en erger nog: hij zal nooit iets doen dat anderen gelukkig maakt' (2). Maakt de door Luc Coeckelberghs te Kortenen opgestelde 'Spiraal' (1982–1993) de toeschouwer gelukkig? Verleidt het werk ons? Yutsi Kwo, Baudelaire en Gottfried Van Salzborg, in zijn onvolprezen 'Schilder' (3), hebben de verleiding met gespannen aandacht bestudeerd en wellicht is 'De la séduction' Jean Baudrillard's boeiendste werk. In hoeverre heeft Lacan Freud werkelijk opgehelderd? Volgens Baudrillard is 'la séduction lacanienne (...) certainement une imposture, mais elle corrige à sa façon, elle répare et expie l'imposture originelle de Freud lui-même, celle de la forclusion de la forme/ séduction au profit d'une science qui n'en est même pas une' (4).

Rosalind Krauss betreft Bataille en Breton bij haar overpeinzingen over de psycho-analyse: 'Bataille doesn't believe a word of this. And certainly not the notion – for Breton – of the con in unconscious' (5). Natuurlijk heeft Derrida overschot van gelijk wanneer hij opmerkt: 'Laissons l'embouchure ouverte. Il s'agit toujours ici de savoir ce qui se passe avec ou sans ce qu'on laisse' (6). Maar is het niet kenmerkend dat hij laisse schrijft en niet, bijvoorbeeld, lèche? 'Die gegenwärtige Welt eröffnet uns einen unermeßlichen Schauplatz von Mannigfaltigkeit' (7)!! Een Schauplatz à la Guy Debord: 'Le spectacle se présente comme une énorme positivité indiscutable et inaccessible. Il ne dit rien de plus que 'ce qui apparaît est bon, ce qui est bon apparaît' (8). De late Wittgenstein zegt: 'In de zin waarin ik überhaupt iets teweeg kan brengen (bijvoorbeeld buikpijn door te veel te eten), kan ik ook het willen teweegbrengen. In die zin breng ik het willen zwemmen teweeg door in het water te springen' (9). Dit herinnert ons vanzelfsprekend – 'het zou verbazing wekken als dat niet zo was' (10) – aan de passage van Nietzsche die ik daarnet aanhaalde.

Zit de schoonheid van de Spiraal niet precies hierin? Om het met de woorden van Arthur C. Danto te zeggen: 'I want now to return to

the consideration that, if beauty is internally connected to the content of a work, it can be a criticism of a work that is beautiful when it is inappropriate for it to be so' (11). De vrouwelijkheid in het werk van Luc Coeckelberghs (de titel 'Spiraal' heeft voor de hand liggende connotaties) – vrouwelijkheid in de zin van Julia Kristeva ('Si d'une femme il ne peut être dit ce qu'elle est (au risque d'abolir sa différence), peut-être en serait-il autrement de la mère puisque c'est la seule fonction de 'l'autre sexe' à laquelle nous pouvons attribuer, à coup sûr, de l'existence?' (12) – mag ons niet doen vergeten dat de kunstenaar de Be-dillig-keit tot het uiterste drijft, tot een eiditropos en een prosopopaidie (Epimachus van Cyrene). Johan Pas heeft dit uitstekend begrepen in zijn bespreking van een expositie van Antwerpse heidelandschapsschilders: 'Idealistische traditie en modern iconoclasmie staan oog in oog' (13). Coeckelberghs' oeuvre heeft zonder enige twijfel zijn eigenheid: de waarheid – als die al bestaat – waart geheel aan het 'licht' en ik word daar rustiger van. Waarom niet? Wanneer Mihaly Csikszentmihaly en Rick E. Robinson staande houden dat 'the enjoyment derived from aesthetic encounters might be explained in part by the satisfaction of a generalized human need for knowledge and understanding that arts provide' (14), dan komt uit dit werk van Luc Coeckelberghs heel wat voort, ook voor ons. En daar hangt alles van af: ik denk dat de 'Spiraal' heel speciaal is."

Voetnoten:

1. W. BENJAMIN, *Kleine filosofie van het flaneren: Passages, Parijs, Baudelaire*, SVA, Amsterdam, 1992, (De Kunstreeks). / 2. Fr. NIETZSCHE, *Oneigenijdse beschouwingen*, Arbeiderspers, Amsterdam, cop. 1983, (Synopsis), pag. 88. / 3. G. VAN SALZBURG, *De schilder*, in: *Plateau*, 1995/2. / 4. J. BAUDRILLARD, *De la séduction*, Denoël, Paris, cop. 1979, (Folio: Essais), pag. 83. / 5. R. E. KRAUSS, *The Optical Unconscious*, MIT Press, Cambridge (Mass.)/London, cop. 1994, (October Books), pag. 155. / 6. J. DERRIDA, *La vérité en peinture*, Flammarion, Paris, cop. 1978, (Champs), pag. 136. / 7. I. KANT, *Kritik der reinen Vernunft*, Meiner, Hamburg, cop. 1956, pag. 589. / 8. G. DEBORD, *La société du spectacle*, in: *Oeuvres cinématographiques complètes 1952–1978*, Gallimard, Paris, 1994, pag. 69. / 9. L. WITTGENSTEIN, *Filosofische onderzoekingen*, Boom, Meppel/Amsterdam, cop. 1992, (Wittgenstein editie), pag. 210–211. / 10. Fr. Boenders, *Kunst zonder kader, museum zonder hoed*, Kritik, Leuven, 1991, (Het gewicht van onze tijd), pag. 11. / 11. A.C. DANTO, *Embodied Meanings: Critical Essays on Aesthetic Meditations*, Farrar Straus Giroux, New York, 1994, pag. 370. / 12. J. KRISTEVA, *Histoires d'amour*, Denoël, Paris, cop. 1983, (Folios: Essais), pag. 295. / 13. J. PAS, *All'antica: Sporen van het klassieke*, in *Sint-Lukasgalerij Brussel*, maart 1996, pag. 5 / 14. M. CSIKSZENTMIHALY & R.E. ROBINSON, *The Art of Seeing: An Interpretation of the Aesthetic Encounter*, J. Paul Museum/Getty Center for Education in the Arts, Malibu (Cal.), cop. 1990, pag. 12.

(1997)

S Kortenberg – Hoegaarden, Gamma Benelux: 'Permanante architectonische integratie'

* Luc Coeckelberghs
'Gamma '97'

"Een ingang. Twee kamers die symmetrisch zijn, links en rechts van de ingangshal gesitueerd en die telkens uit twee ruimtes

bestaan die één geheel vormen. Een kantoor dat zich achter de rechtse ruimte bevindt.

Vier balkvormige volumes die opgebouwd zijn uit op elkaar gelijmde lagen katoenen stof, zijn in functie van de ruimtes ontworpen en erin geïntegreerd.

In de hal is een bruinachtig geschilderd volume van 50 × 10 × 39,5 cm langs een wand op een metalen sokkel geïnstalleerd. De hoeveelheid stof die nodig was om het volume op te bouwen bedraagt 70 m². Deze oppervlakte stemt overeen met de som van de oppervlaktes van alle horizontale (vloer en plafond) en verticale (vier wanden) vlakken die deze kamer opbouwen.

De zes vlakken vormen het volume van de kamer. Het katoenen volume vertegenwoordigt de kamer en toont het volume ervan op een andere wijze.

In de rechtse kamer is een rood-oranje-achtig geschilderd volume van 33 × 20 × 49,5 cm langs een blauwe wand en op een metalen sokkel geïnstalleerd. De hoeveelheid stof die nodig was om het volume op te bouwen bedraagt 100 m². Deze oppervlakte stemt overeen met de som van de oppervlaktes van alle horizontale vlakken (vloer en plafond) die het volume van de kamer bepalen.

Het katoenen volume vertegenwoordigt de kamer en toont het volume ervan op een andere wijze.

In de linkse kamer is een groenachtig geschilderd volume van 50 × 15 × 52 cm op de schouw geïnstalleerd. De hoeveelheid stof die nodig was om het volume op te bouwen bedraagt 130 m².

Deze oppervlakte stemt overeen met de som van de oppervlaktes van alle verticale vlakken (de vier wanden) die het volume van de kamer bepalen. Het katoenen volume vertegenwoordigt de kamer en toont het volume ervan op een andere wijze.

In het kantoor is een blauwachtig geschilderd volume van 25 × 20 × 53 cm langs een wand op een metalen sokkel geïnstalleerd. De hoeveelheid stof die nodig was om het volume op te bouwen bedraagt 100 m². Deze oppervlakte stemt overeen met de som van de oppervlaktes van alle horizontale (vloer en plafond) en verticale (vier wanden) vlakken die deze kamer opbouwen. De zes vlakken vormen het volume van de kamer. Het katoenen volume vertegenwoordigt de kamer en toont het volume ervan op een andere wijze. De totale hoeveelheid katoenen stof bedraagt 400 m².

'Gamma '97'

An entrance. Two symmetrical rooms at the left and the right of the doorway. In each case they consist of two spaces, which form one entity. An office that is situated behind the right space.

Four beam-shaped volumes composed of layers of cotton cloth and glued together, are designed for the spaces and are integrated in them.

In the entrance a brownish painted volume of 50 × 10 × 39.5 cm along a wall is installed on a metal pedestal. The quantity of cloth necessary to construct the volume amounts to 70 m². This surface corresponds to the sum of all the horizontal (floor and ceiling) and vertical surfaces (the four walls) that constitute this room. The six surfaces make up the volume of the room. The volume of cotton represents the room and shows its volume in another way.

In the right-hand room a reddish-orange painted volume of 33 × 15 × 49.5 cm is installed on a metal pedestal along a blue wall. The quantity of cloth necessary to construct the volume amounts to 100 m². This surface corresponds to the sum of all the horizontal (floor and ceiling) surfaces that constitute the volume of this room. The volume of cotton represents the room and shows its volume in another way.

In the left-hand room a greenish painted volume of 50 × 15 × 52 cm is installed on the mantelpiece. The quantity of cloth necessary to construct the volume amounts to 130 m². This surface corresponds to the sum of all the horizontal (floor and ceiling) and vertical (four walls) surfaces that constitute the volume of this room. The volume of cotton represents the room and shows its volume in another way.

In the office a bluish painted volume of 25 × 20 × 53 cm is installed on a metal pedestal along a blue wall. The quantity of cloth necessary to construct the volume amounts to 100 m². This surface corresponds to the sum of all the horizontal (floor and ceiling) and vertical surfaces (the four walls) that constitute this room. The six surfaces make up the volume of the room. The volume of cotton represents the room and shows its volume in another way. The total quantity of cotton cloth amounts to 400 m²."

Boek

♦ 'La collection d'Art BBL – De Kunstverzameling BBL – The Art Collection BBL', Brussel, Bank Brussel Lambert

* div. auteurs, 297 pag., z/w en kl. ill., Nederlands / Français / English

♦ 'Dictionnaire Biographique Européen – 11e édition', Brugge, R. en H. Neiryck Ed.

1998

(20/09–30/09)

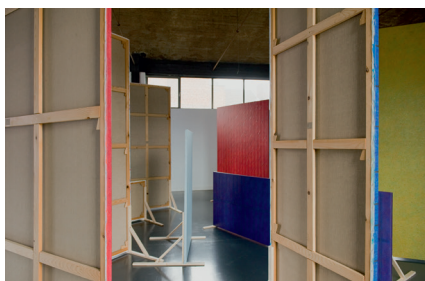
Brussel, Caryatide vzw, Curo-Hall (M. Renardschool): 'In Curo'

* Bram Borloo, Wim Cotrysse, Luc Coeckelberghs, Stafaan Cordier, Koen De Decker, Trudo Engels, Nik Honinckx, Katrin Leyder, Uta Schärf, Michael Van den Abeele, Wein Van den Broucke, Bertrand Verhelst, Frank Verreyken

Catalogus

'In Curo', Tervuren, Caryatide vzw, pag. 6, 11, 26

* Jan Abspoel / Kris Van Hoensendonck / Michel Kolenberg, 28 pag., kl. ill., Nederlands / Français

1998 7

Editie

'In Curo', Tervuren, Caryatide vzw, pag. 14–17

* ontwerp Trudo Engels met diverse tekstuele, fotografische, tekenkundige, objectmatige e.a. interventies van de kunstenaars, oplage 200

** Kris Van Haesendonck / Nadine Sp., 64 pag., kl. ill., Nederlands / Français

*** Luc Coeckelberghs
citaten opgenomen in de editie:

“Een grote insectententoonstelling. Op het moment dat ik naar binnen wilde, maakte ik rechtsomkeer. Ik was niet in staat om te bewonderen.”
Cioran in *'Gevierendeeled'*

“Het schilderij zegt tegen de mens: Door wat je denkt kijk ik langs je heen.”
Georges Perros in *'Plakboek'*

“Ik was
het, waarin
zich liet
uitspreken: 'Indien
gij niet
voortbrengt wat
in u
is, zal
hetgeen gij
niet voortbrengt
u vernietigen.'
Maar ik
was wat
ik voortbracht
en wat
ik was
wist ik niet.”

uit *'WWWHHOOOOSH'*, Dirk van Bastelaere
in *'Turkooisen scheepje van verschil'*

“Doordat iets kwetsbaar is, blijven we deugdzzaam, of eerlijk. In werkelijkheid is er geen reden. Het moet dus daarom zijn.”
Georges Perros in *'Plakboek'*

“De kunst van het buiten de kunst kunnen.”
Cesare Pavese in *'Leven als ambacht'*

“'t zou jammer zijn dood te gaan zonder een beetje te hebben geleefd een heel klein beetje in je blote kont met je hoofd omhoog en je staart evenzo...”
Georges Perros in *'Plakboek'*

Magazine

'L'Espace du son', Ohain, 'Musiques et recherches', “Lien”, revue d'esthétique musicale, n° spécial
* réédition de 1988

Boek

'De Belgische beeldende Kunstenaars uit de 19de en 20ste eeuw', Brussel, Paul Piron, Art in Belgium Uitgeverij

1999

(30/03–16/05)

Darmstadt (D), Kunsthalle:

*'Noir . Zwart . Schwarz
im Skulpturalen Bereich'*

* cf. 1993 (18/06–19/09): Jette, Atelier 340: *'Le noir dans le sculptural – Het zwart in de beeldhouwkunst'*

** beperkte tentoonstelling

1999 10

(05/99)

Gits (Hooglede), OCMW Rusthuis

'Ter Linde': *'Permanente architectonische integratie'*

* gesloten wedstrijd op uitnodiging / wel ontworpen, niet gerealiseerd

** Luc Coeckelberghs
'Permanente architectonische integratie'

“Mijn ontwerp is geëvolueerd tot een sculptuur met architectonische dimensies die niet enkel als sculptuur functioneert maar een utilitaire functie kan vervullen.

Het wil een beeld zijn en tevens een fysieke ruimte waar plaats is voor mentale dimensies. Waar de bewoners van het rusthuis gebruik kunnen van maken om zich terug te trekken (alleen of in gezelschap), om tot rust te komen, om te bezinnen, om alleen te zijn,...

Het wil een schuilplaats zijn, een toevluchtsoord waar het individu zich confronteert met zichzelf, met de wereld, met de kosmos.

De cirkelvormige gaten in de oost-, zuidoost-, zuid-, zuidwest-, en westwand zijn met blauw, groen, geel en rood (het spectrum) artisaan vervaardigd glas opgevuld, en de plaatsing ervan staat in omgekeerde relatie tot de baan van de zon.

's Morgens en 's avonds zal blauw gekleurd zonlicht een tekening vormen op de vloer en de wanden van de binnenruimte. In de voormiddag evolueert die projectie over groen naar geel, in de namiddag gebeurt het omgekeerde terwijl 's middags rood de hoofdtoon zal uitmaken.

Naargelang van het uur, van het seizoen en dus van de stand van de zon, zal de tekening evolueren en uit verschillende kleuren tegelijkertijd bestaan.

De noordwand bevat 17 verticaal gestapelde gaten en projecteert neutraal licht.

De twaalf vlakken van de ruimte kunnen verwijzen naar de uren van de dag en de maanden van het jaar d.i. naar de permanente levensloop van de zon.

De zitbanken zijn zo geplaatst dat de bewegende tekening altijd waar te nemen valt. De lucht of de wolken zijn waarneembaar door het cirkelvormige dakraam.

Het paviljoentje is toegankelijk per rolstoel en, indien er een elektrische vloerverwarming wordt geplaatst, comfortabeler tijdens de winterperiode. In het dakraam wordt onrechtstreekse elektrische verlichting gepland zodat het paviljoentje ook na zonsopgang bruikbaar is.

'Permanent Architectonic Integration'

My design has evolved into a sculpture with architectonic dimensions that not only functions as a sculpture, but can fulfil a utilitarian function.

It wants to be an image, as well as a physical space, with room for mental dimensions.

Where the residents of the home can withdraw (alone or in company), to rest, to be alone...

It is meant to be a shelter, a refuge; where a person can reflect on himself, the world, the cosmos.

The circular holes in the east, south-east, south, south-west and west walls are filled with blue, green, yellow and red (the spectrum) artisan crafted glass, and their placements are in inverse relation to the path of the sun.

In the morning, and in the evening, blue coloured sunlight will make a drawing on the floor and the interior walls. In the morning, that projection evolves from green to yellow. In the afternoon, the opposite occurs, while

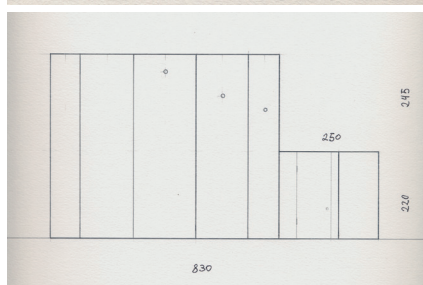
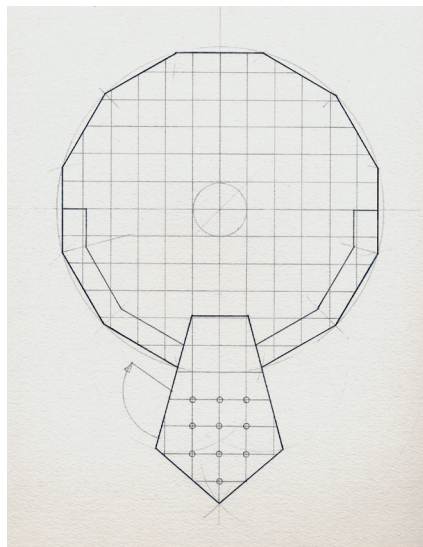
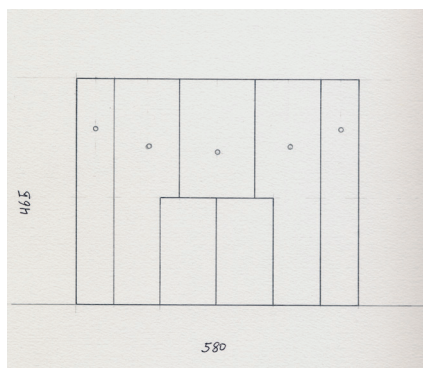
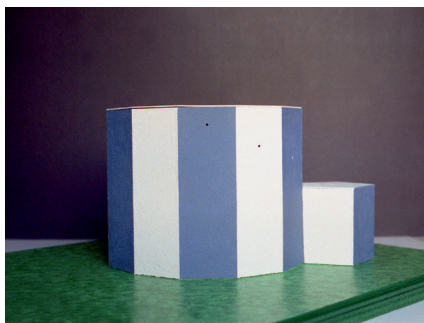
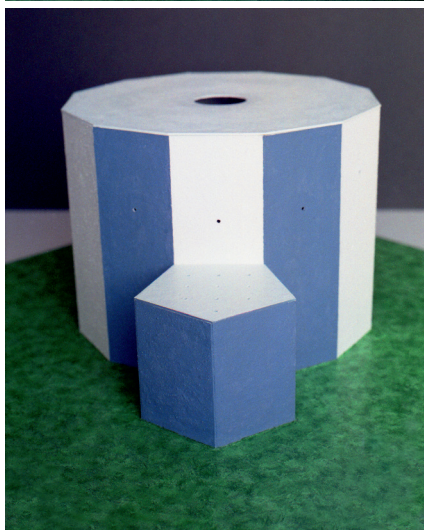
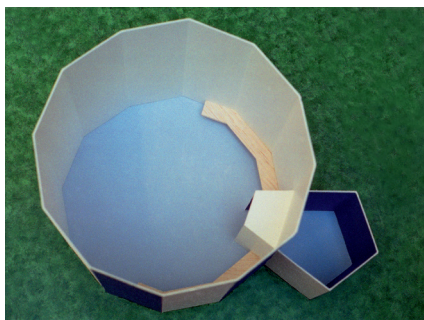
at midday, red will be the main tone. Depending on the hour, the season and, consequently, the position of the sun, the drawing will evolve and consist of coexisting different colours.

The north wall contains 17 vertically stacked holes and projects neutral light.

The twelve surfaces of the space can refer to the hours of the day and the months of the year and so to the permanent life cycle of the sun.

The benches are placed in such a way that the moving drawing can always be perceived. The clouds are discernible through the circular skylight.

The pavilion is accessible by wheelchair and if there were floor heating implemented, it would be more comfortable during the winter period. Indirect electric lighting will be provided from the skylight so that the pavilion is usable, even after sunset."

1999 II

(15/10)

Luik, La Glacière, Parc de la Boverie:
'Restez Calmes'

* evenement NICC vzw

(09-10-11/99)

Antwerpen, Het Toneelhuis:
'Drie monologen'

* theatertekst: Bruno Mistiaen / regie: Goele Derick / actrices: Camilia Blereau, Fania Sobel, Chris Lomme / kostuums: Greta Goiris

** scenografie en licht: Luc Coeckelberghs

(03/12-08/01/2000)

Hasselt, CIAP (Vereniging voor Culturele Informatie en Actueel Prentenkabinet):
'Kunst van NU voor U'

* Jan Carlier, Luc Coeckelberghs, Hugo Duchateau, Freek Dumarais, Fred Eerdekenens, Paul Gees, Vincent Halfants, Ado Hamelryck, Irène Judong, Hilde Keunen, Malou Keunen, Gabriel Levy, Leen Lybeer, Herman Maes, Jean-Georges Massart, Luc Piron, Ivan Popovic, Nancy Slangen, Paul Sochacki, Vincent Spaas, L. Stienissen, Piet Stockmans, Malou Swinnen, Luk Van Der Hallen, Jan Withofs

Boek

'Belgische Beeldende Kunstenaars uit de 19de en 20ste eeuw', Brussel, Paul Piron, Art in Belgium Uitgeverij, pag. 221

2000

(28/04-08/07)

Lokeren, Galerie di-art: '10 jaar di-art'

* Chantal Chapelle, Luc Coeckelberghs, Jan De Wachter, Alex Michels, Johan Parmentier, Fik Van Gestel

Pers

'De Financieel-Economische Tijd / Tijd-Cultuur', 31/05, pag. 6-7

* Marc Ruyters, 'Actuele Kunst. Landschappen en Details'

(02/06-20/08)

Luik, 'World Wild Flags / Drapeaux d'Artistes / Künstler Fahnen / Kunstenaars Vlaggen'

* niet deelgenomen aan de tentoonstelling / wel opgenomen in de catalogus - vlag ontworpen / niet gerealiseerd

** Laurent Alausen, Michel Barzin, Jean Sylvain Bieth, Guillaume Bijl, Marie-France Bonmariage, Frédéric Buisson, Capitaine Longchamp, Jörg Carabin, Samuel Cariaux, Philippe Cazal, Roger Chappellu, Jacques Charlier, Thomas A Clark, Michel Cleempoel, Brigitte Closset, Luc Coeckelberghs, Collectif IBWT (Alain De Clerck, Emmanuel Dundic, Pablo Garcia Rubio), Constant, Brigitte Corbisier, François Courbe, Michel Couturier, Nicole Daiwaille, Alec De Buschere, Alain De Clerck, Nathalie De Corte, Gilbert Decock, André Delalleau, Eric Delayen, Claude Dendauw Imbo, Pierre Devreux, Susanne Dold, Juan D'Oultremont, Jean-François Dreuilhe, Emmanuel Dundic, Lily Dujourie, Jean & Augustin Dupuy, Daniel Dutrieux, Francis Edeline, David Evrard, Peter Fend, Luc Fierens, Filip Francis, Michel François, John Furnival, Meschac Gaba, Pablo Garcia Rubio, Anne Gamier, Alain Geronnez, Jean-Pierre Giovanelli, Guy Giraud, Georg Glaser, Roel Gousse, Michèle Grosjean, Luc Grossen, Guido'Lu, Patrick Guns, Terry Haas, Jean-Marc Hamblenne, Joël Hubaut, Jean-Pierre Husquinet, Damien Hustinx, Nic Joosen, Babis Kandilaptis, Jüri Kask, Steve Kaspar, Michaël Kravagna, Tamara Lai, Patricia Laminet, Leonhard Lapin, Bruno Le Boulengé, Costa Lefkochir, Michel Leonardi, Claude Lévêque, Sol LeWitt, Jacques Lizène, Emilio Lopez Menchero, Kerstin Lünenschlos, Paul Mahoux, Claire Mambourg, Cécile Massart, Mash, François Médart, Alain Meert, Patrick Merckaert, Jacqueline Mesmaeker, Pieter Laurens Mol, Werner Moron, Tania Mosblech, Johan Muyle, Roger Nellens, Jean-François Octave, Alain Paiement, Pol Pierart, Jean-Pierre Pincemin, Gauthier Pirson, Leopold Plomteux, Claudia Radulescu, Jean-Pierre Ransonnet, Susan Rauch, Roger Raveel, Sined Regirak, Marie-Christine Rémy, André Romus, Benoit Roussel, Sam Samore, Jean-Michel Sarlet, Françoise Schein, Anny Servais, Cass Shaw, Susan Shup, Jean Spiroux, Société Reflex - Aniceto Exposito Lopez - Nicolas Kozakis, Uta Stahl, Peter Stämpfli, Gianni Stefanon, Vincent Strebelle, William Sweetlove, Walter Swennen, Karin Terhechte-Rasmussen, Dominique Thirion, Frédéric Tolmatcheff, Dominique Tronchet, Aldo Guillaume Turin, Enzo Turco, Nathalie Van Der Kaa, Benoit Van Innis, Annina Van Sebroeck, Guy Vandeloise, Ben Vautier, Bernard Villers, Vera Weisgerber, Trixi Weiss, Thierry Wesel, Nicolas Wolkenar, Léon Wuidar

Catalogus

'World Wild Flags', Luik, Ville de Liège, pag. 30, 53

* P. Bolland / M. Firket / Daniel Dutrieux en Lino Poligato / Y. Randaxhe, 190 pag., kl. ill., Français / Nederlands / Deutsch

(11/06–11/09)

Tongeren, De Velinx: 'Artbiorix, Internationaal Mail-Art Project'

* deelnemers uit Albanië, Argentinië, Australië, Oostenrijk, België, Brazilië, Canada, Chili, Kroatië, Cuba, Tsjechië, Denemarken, Engeland, Estland, Frankrijk, Duitsland, Griekenland, Hongarije, Ierland, Israël, Italië, Japan, Litouwen, Mexico, Nederland, Noorwegen, Panama, Polen, Portugal, Roemenië, Rusland, Schotland, Slovenië, Spanje, Zweden, Zwitserland, USA, Uruguay, Venezuela, Joegoslavië

Catalogus

'Artbiorix – Mail-Art Networking', Tongeren, Guy Bleus Archives & The Velinx

* Karel Santermans, Guy Bleus

** CD-Rom catalogus – boeklet

(24/06–24/09)

Antwerpen, Koninklijk Museum voor Schone Kunsten: 'MO(u)veMENTS – Artists' movements in Belgium 1900–2000'

* org. NICC vzw

Catalogus

'MO(u)veMENTS – Artists' movements in Belgium 1900–2000', Antwerpen, NICC, pag. 122, 126, 128

* curatoren: Anny De Decker, Liliane Dewachter, Johan Pas, Hans Theys

** met de medewerking van o.a. Espace 251 Nord, Luik

*** o.a. Karel Appel, Dirk Braeckman, Jacques Charlier, Luc Coeckelberghs, Gustave De Smet, James Ensor, Michel François, Vic Gentils, Jef Geys, Oscar Jespers, Paul Joostens, Asger Jorn, Yves Klein, Jacques Lizène, Karel Maes, René Magritte, Piero Manzoni, Marcel Mariën, Guy Mees, George Minne, Antoine Mortier, Johan Muyle, Ria Pacquée, Jozef Peeters, Félicien Rops, Jan Schoonhoven, Victor Servranckx, Léon Spilliaert, Luc Tuymans, Henry Van De Velde, Georges Vantongerloo, Angel Vergara, Rik Wouters

(10/09–08/10)

Lier, Voorkamer: 'Weldra in uw stad. Geen tijd'

* Michael Ballou, Frederick Bell, Maria Blondeel, Dirk Braeckman, Andreas Brehmer, Thomas Broadbent, Jacques Charlier, Luc Coeckelberghs, Wouter Coolens, Dimitri Cools, Anton Cotteleer, Werner Cuvelier, Luk D'Heu, Lieve d'Hondt, Ed Daverveldt, Rik De Boe, Yvonne De Grazia, Trees De Mits, Johan De Wilde, Johan De Wit, Luc Deleu, Dré Devens, Zjuul Devens, Luc Dondeyne, Hans Eneman, Luc Fierens, Filip Francis, Frédéric Geurts, Karin Hanssen, Walter Hermans, Richard Humann, Patrick Kindermans, Daniël Libens, Guy Lieckens, Freya Maes, Lucie Malou, Yoshi Matsumoto, Andreas Mayer, Patrick Merckaert, Johan Meskens, Robin Michaels, Peter Morrens, Baudouin Oosterlynck, Bert Peeters, Lucia Penninckx, QoQo & Schultheiss, Sante Scardillo, Michael Schepens, Marc Schepers Peter Schoutsen, Joost Surmont, Tytti Tapaninen, Chris

Thijs, Martien Van Beeck, Johan Van Geluwe, Ignace Van Ingelgom, Wineke van Muiswinkel, Annina Van Sebroeck, Marc Vanderleenen, Maria Gabriëlle, Hans Verhaegen, Jan Verhaeghe, Hendrik Vermeulen, Paul Verstrecken, Leen Voet, Larry Walczak, Carol Warner, Peter Warnier, Angela Wyman, Marcel Zalme

(15/11–19/11)

Brussel, Argos – Centre for Art and Media: 'Rewind, Audiovisuele producties uit de jaren 70 en 80 – Information days 2000'

* Gary Bigot, Groupe CAP, Jacques Charlier, Luc Coeckelberghs, Jef Cornelis, Pierre Courtois, Luc Deleu, E. Devolder & C. Yutterhaegen, Filip Francis, Jacques Lennep, Jacques Lizène, Danny Matthys, Jacques Louis & Dany Nyst, Jean-Claude Riga, Rudi Rommens, Maurice Roquet, Jef Somerlinck, Georges Smits, Raoul Van Den Boom, Henri Van Es, Frank Van Herck, Philippe Van Snick, Mark Verstockt, Groupe 50/04

Catalogus

'Informatiedagen 2000 – Journées d'information 2000 – Information days 2000', Brussel, Argos, pag. 308 – Rewind

* Frie Depraetere, 320 pag., gn. ill., Nederlands / Français / English

** Luc Coeckelberghs, cf. 1978 (15/10–28/10) Tienen, Provinciale Normaalschool (PNT): 'Luc Coeckelberghs stelt 9 tekeningen en 140 balletjes tentoon'

(23/11–27/11)

Zürich (CH): 'Internationale Messe für Gegenwartskunst'

* Galerie di-art, Lokeren: Luc Coeckelberghs, Alex Michels, Fik Van Gestel

Catalogus

'Kunst 2000 – Internationale Messe für Gegenwartskunst', Zürich (CH), Gruppe 44, pag. 68, 209

Boek

'Lexicon Beeldend Benelux 1600–2000', Tilburg (NL), Uitgave Stichting Studiecentrum voor Beeldende Kunst

2001

(28/01–25/02)

s Lokeren, Galerie di-art: 'Luc Coeckelberghs'

Catalogus

s 'Luc Coeckelberghs', Lokeren, Galerie di-art

* Luk Lambrecht / Michel Kolenberg / Luc Coeckelberghs, 32 pag., kl. ill., Nederlands / Français / English

** Luk Lambrecht

'Verdiept met de tijd. Bedenkingen bij de picturale productie van Luc Coeckelberghs'

'De schilderkunst van vandaag is zichzelf opnieuw aan het uitvinden. Het blijft m.i. een vreemde vaststelling dat de 'retour' van de

schilderkunst gekoppeld wordt aan het opnieuw 'in ere' herstellen van het figuratieve in beeld brengen van (flarden) werkelijkheid. Tijdens de laatste decennia is het discours in kunstmiddens volop en soms op een uiterst radicale manier gevoerd aangaande de legitimiteit van monochromie en het abstracte schilderen. Het expressionisme of althans slimme varianten ervan staan weer volop in het daglicht van musea die in dit soort kunst opnieuw een welgekomen aanleiding zien om gemakkelijker hedendaagse kunst te 'verkopen' aan een breder publiek. Dat is een regressieve zwenking – al wil ik niet beweren dat figuratief geïnspireerde schilderkunst niet meer van deze tijd zou kunnen zijn. Ik sta bijvoorbeeld nog altijd perplex bij recente schilderijen van de Amerikaan John Currin die als geen ander de portretschilderkunst nieuw leven inblies via het combineren van een sublieme schildertoets aan verwijzingen naar het verleden en schilderkunst an sich te beschouwen als een erotische daad.

Andere media zoals video of film verdrongen langzaam de schilderkunst en lijken af en toe een beter medium te worden voor kunstenaars die de drang en het verlangen voelen om zich figuratief artistiek te richten tot de ontvanger/toeschouwer. Al bij al, abstracte en dus niet onmiddellijk aan de herkenbare werkelijkheid refererende schilderkunst blijft bij heel wat mensen een problematische kunstrichting. Het is om die reden ook niet helemaal onterecht te beweren dat vooral de min of meer 'wazig-figuratieve' schilderkunst de smaak beroert van de betere middenklasse. Het valt mij telkens op dat abstracte schilderkunst wordt bekeken vanuit een 'globaliserende', vluchtige blik op het doek of het paneel. De kleine nuances, het sublieme zoeken naar een manier om het licht via verf in de kleur te laten meespelen in het perceptuele spel met de toeschouwer is nog altijd aan weinigen besteed. Kunst vraagt om traagheid – het zijn geveugelde woorden van Jan Verduynde – en die traagheid wordt beetje bij beetje verbannen uit ons levenspatroon dat meer en meer wordt geconditioneerd door het kant-en-klaar binnenhappen van fastfood-informatie en dito (commercieel-ge)te beeldinformatie.

Het oeuvre van Luc Coeckelberghs cirkelt in de schaduw van deze summier analyse. In dit werk hoeft geen groot gebaar te verwachten – zelfs geen abstracte afgeleiden van sterke verhalen of politiek of ideologisch gekleurde concepten. Luc Coeckelberghs beweegt zich op een bescheiden en persoonlijke manier, doberend in de historische stroom van de geschiedenis van het schilderen. Rosalind Krauss beweerde onlangs heel terecht dat bijna alle actuele installatiekunst die gebruik maakt van nieuwe media a priori kunsthistorisch interessant en goed wordt bevonden omdat die kunst nog geen geschiedenis achterlaat, in tegenstelling tot de (abstracte) schilderkunst die nu vandaag als zogezegd traditioneel medium sterk wordt belaagd. Rosalind Krauss vergelijkt haar stelling met een muzikale improvisatie die ook maar naar waarde kan worden getaxeed als je iets afweet van de geschiedenis en de grammatica van de muziek. Anders beschouw je vormen van improviserende muziek als niet ter zake klinkende nonsens. Luc Coeckelberghs maakt werk dat gelieerd is aan het begrip tijd – daarmee vaart hij tegen de stroom op van het fastfood-syndroom in de hedendaagse beeldende kunst. Daarmee wil ik absoluut niet beweren dat snel geconcepioneerde artistieke productie afbreuk zou doen aan het begrip kwaliteit – een schilder zoals de Duitser Günter Förg bewijst dat snelheid van uitvoering perfect te koppelen is aan het 'afleveren' van prachtige en indrukwekkende kunst. De tijd is en wordt een deel van de kunstenaar; de tijd transformeert zich in de persoonlijke manier

waarop langzaam een werk tot 'leven' komt. Luc Coeckelberghs vertrekt vanuit een haast meditatieve manier van werken – hij ontspringt daarmee ook het dogma en de vrees voor het aanschouwelijk maken van de kunstenaar in het kunstwerk door de persoonlijke signatuur bij de uitvoering helemaal niet te verdoezelen. Uiterst precies en fijntjes getekende tekeningen met zwarte inkt en/of schilderijen waarbij sierlijke slierten acrylverf het paneel 'all-over' overwoekeren en beroeren, maken duidelijk dat de kunstenaar schippert tussen het gekende picturale erfgoed én het lijfelijke zelf bij de artistieke handeling. Dan durf ik ronduit stellen dat Luc Coeckelberghs – misschien onbewust – bezig is met het her-talen van de geschiedenis van de schilderkunst. Denk maar aan de 'Achromes' van Piero Manzoni of de op de principes van montage 'geconstrueerde' werken van Jean Arp uit het begin van de jaren veertig. Een zelfde intensiteit in de tekeningen van Luc Coeckelberghs is misschien wel vergelijkbaar met de enorme 'geconcentreerde' in het werk van de Amerikaanse Agnes Martin. Het gaat misschien niet meteen en helemaal op om het werk van een hedendaags kunstenaar te plaatsen in de lijn van wat recent voorafging, maar hoe moet je anders de muziek van bijvoorbeeld een jonge popgroep taxeren zonder de roots en de evoluties van de rockmuziek in het achterhoofd te kennen en te houden... De perceptie van werk van Luc Coeckelberghs zuigt de blik meteen naar het oppervlak – maar dit 'kijken naar' wordt geen eenduidige richting gegund – hoogstens een labyrintisch en aftastend bespieden van de verf die op een haast objectmatige manier kleeft aan doek of paneel. Dat Luc Coeckelberghs ook driedimensionaal werk maakt, veronderstelt dat hij de schilderkunst ook vanuit een ruimtelijk 'oogpunt' bekijkt. Dit is onmiddellijk aflesbaar uit de manier van compositie-opbouw die in se de essentiële wetten van de compositie veelal ontwijkt en negeert. In de meeste schilderijen wordt het 'gevoel' opgeroepen van een weidse expansie van de verf die denkbeeldig wordt doorgetrokken buiten de begrenzing van doek of paneel. Vanuit het geconcentreerde picturale veld wordt de omringende ruimte 'deel-genoot' van de perceptie van het werk. Luc Coeckelberghs trapt niet in de val van het formalisme; zijn werk is trouwens het tegendeel omdat de 'hand' van de kunstenaar zichtbaar blijft, alsook het métier. In die zin sluit zijn werk sterk aan bij dat van tal van Belgische kunstenaars zoals Dan Van Severen en Philip Van Isacker waarin de tijd plastisch wordt voorgesteld in een schrijftuur zonder eindigheid. Luc Coeckelberghs experimenteert met verfsorten waarmee hij letterlijk de macht van de lichtinval bekampt. Kleur is een subjectief aspect in de beleving van een kunstwerk en aast gretig op onze gevoelens en stemmingen. Kleur is een substantieel bestanddeel waarin het mysterie van de vorm huist. In het oeuvre van Luc Coeckelberghs is de kleur als het ware het verhalende element – zonder verhalend te worden. Het werken in serie of het aparte schilderij als bouwsteen beschouwen voor het samenstellen van grotere 'gehelen' is ook een constante in zijn productie. De seriële methode laat de schilderkunst letterlijk in de ruimte penetreren en accentueert de 'verdichte' relatie met en tot de dragende muur en architectuur. Zelfs het inzetten van aparte schilderijen resulteert in een haast sculpturale werkelijkheid zoals bij '2=3' (1986–1987) die hij presenteerde tijdens de spraakmakende tentoonstelling 'Inside – Outside' in het M HKA te Antwerpen (1987). Luc Coeckelberghs lijkt me altijd bezorgd te blijven om zijn kunst ogenschijnlijk te begrenzen en er tegelijkertijd de nodige mentale elastische vrijheid in te injecteren. De schilderijen met

de drippende verf die als in een 'slow-motion movement' de drager als in een gordijn transformeert is simultaan 'vorm-geven' via een haast maniakale handelwijze, aan de bewuste ervaring van de geleefde tijd in een picturaal beeld waarin juist het aarzeland-ogende artistieke gebaar de aanwezigheid van de kunstenaar verraadt. Schilderkunst is een eenzame manier van kunst-maken; de schilder werkt niet in team en wordt niet gecoached door een competente technische ploeg. Het gevecht van de kunstenaar met de drager is er één dat vergelijkbaar is met de schrijver die aan het klavier eenzaam probeert het spierwitte vlak te vullen van zijn beeldscherm. Luc Coeckelberghs weet de rijke geschiedenis en beladen ballast van het schilderen te gebruiken in een productie die nauwgezet de persoon van de kunstenaar centraal weet te stellen in een 'never ending' proces naar het zoeken en a priori nooit vinden van het 'laatste schilderij'.

'Steeped in time. Reflections on the pictorial oeuvre of Luc Coeckelberghs'

Today, the art of painting is reinventing itself. Still, I find it strange that the return of painting is linked to the revival of the figurative representation of (parts of) reality. In past decade's art experts have discussed and over discussed the legitimacy of monochromic and abstract painting. Museums are once again interested in expressionism, or shall I say smart versions of it, because they appeal to a wider public. That is a regressive turn of course—although I agree that figuratively inspired painting can still be very current. For instance, recent paintings by the American John Currin still astonish me. In an inimitable way he has revived portrait painting by combining an extraordinary style of painting with reflections on the past and consideration of painting as an erotic act. Other media, like video and film, are slowly superseding painting and sometimes seem to become even better alternatives for those artists who feel the need and want to figuratively or/and artistically show themselves to the public. Consequently, abstract and in other words, not immediately recognizable art remains a difficult field for a lot of people. This is why the more or less 'misty figurative' paintings please the middle classes so well. It always strikes me that abstract painting is approached from a too 'globalizing' and quick point of view. The subtle nuances, the search for catching the light through the paint in the colour are spent on only a few. Art requires time—Jan Vercryse has said—and this is a quality that is disappearing from our lives, conditioned by fast-food information and similar (commercial-like) visual information. Luc Coeckelberghs' oeuvre circles in the shadow of this brief analysis. Don't expect huge gestures or abstract results of strong stories or politically or ideologically coloured concepts. He has found a discrete and personal way, floating on the historic stream of the evolution of painting. Recently Rosalind Krauss has rightly said that critics instantly approve of almost all present installations using new media because there isn't any background history, contrary to (abstract) painting which is strongly criticized today for being so-called traditional. Rosalind Krauss compares her statement with musical improvisation; a type of music that can only be appreciated when you know something of the history and grammar of music, for otherwise you consider it complicated nonsense. The work of Luc Coeckelberghs is linked to the concept of time contrasting with the stream of the fast-food syndrome of visual art today. This in no way denies that works of art created more rapidly could be high

quality. The German artist Günter Förg proves the contrary. Time is and becomes part of the artist; time transforms itself in the personal and slow way in which a work of art is 'born'. Luc Coeckelberghs starts from an almost meditating way of working and thus also avoids the dogma and the fear of showing himself in his work. Scrupulously careful, he has made drawings with black ink lines and/or paintings with graceful threads of acrylic paint overgrowing an 'all-over' canvas or panel, expressing the artist's balance between his pictorial inheritance and his physical 'self' during the artistic act. I dare say Luc Coeckelberghs—perhaps without knowing it himself—is adding a major contribution to the historical language of painting. Think of the 'Achromes' by Piero Manzoni or the work of Jean Arp from the beginning of the 40s, based on the principles of assembled 'constructed' works. The intensity in Luc Coeckelberghs' drawings is perhaps comparable with the enormous concentration in the work of the American Agnes Martin. Maybe we shouldn't always compare the work of a contemporary artist with what happened recently, but how can you assess the music of a young pop group without considering the roots and evolution of rock music... When you look at this work your eye immediately catches the whole surface. But this 'looking at' is not granted a single direction, but a labyrinthine scanning of the paint which sticks on the canvas or panel almost like an object. That the artist also creates three-dimensional work demonstrates that he sees painting also from a spatial point of view. It is obvious from his way of composition, mostly avoiding the essential laws. Most of his paintings evoke the feeling of a vast expansion of the paint, far beyond the borders of the work of art itself. Starting from the concentrated pictorial field the surrounding space becomes part of the perception of the work of art. Luc Coeckelberghs doesn't walk into the trap of formalism, as the hand and the 'métier' of the artist remain visible. In this sense his work is strongly related to that of Belgian artists like Dan Van Severen and Philip Van Isacker, artists in whose works time is expressed as infinity. Luc Coeckelberghs experiments with types of paint in which he literally fights the power of light. Colour is subjective when you consider a work of art, colour attempts to influence our feelings and moods. Colour is also a substantial part in which the mystery of form shows. In the work of this artist colour plays a narrative role without wanting to tell a story. Another constant feature is working in series or considering a separate painting as part of a larger composition. This serial method makes it possible for the painting literally to penetrate into the space and emphasize the narrow relation between it and the supporting wall and architecture. His work sometimes becomes a sculpture of paintings as in "2=3" (1986–1987), presented at the much-lauded exhibition "Inside – Outside" at the M HKA in Antwerp (1987). Luc Coeckelberghs seems always concerned to set limits to his art and to inject it with the necessary mental elasticity. Using a dripping technique in a 'slow motion movement' transforms the canvas into a curtain-like support. At the same time it shapes in an almost maniacal way the conscious experience of time in a pictorial image through which precisely the seemingly reluctant artistic gesture reveals the artist's presence. Painting is a lonely way of making art; the painter doesn't work in a group and isn't coached by a competitive technical team. The artist's fight with his canvas is comparable with the struggle of the writer who, working on the keyboard, tries to fill the white space of his screen.

Luc Coeckelberghs has succeeded in using the rich history and ballast of the art of painting in an oeuvre that scrupulously puts the person of the artist in the centre of the never-ending process of searching for the a priori never to be found 'final painting'.

'Approfondissement avec le temps.
Remarques sur la production picturale
de Luc Coeckelberghs' (Fragments)

Modestement et de façon toute personnelle, Luc Coeckelberghs vogue sur le flot de l'histoire de la peinture. Le concept du temps joue un rôle prépondérant dans son oeuvre, rejetant ainsi le syndrome 'fast food' dans l'art contemporain. Au départ, il procède de façon quasiment méditative. Ainsi, il évite entre autres l'écueil du dogme et de la crainte de la visualisation de l'artiste dans l'oeuvre d'art en ne cachant nullement la signature personnelle lors de l'élaboration. Des dessins d'une précision et finesse extrêmes à l'encre noire et des tableaux où d'élégants filets de peinture acrylique envahissent et effleurent le panneau 'all-over' montre que, dans l'action artistique, l'artiste va et vient entre le patrimoine pictural connu et le soi corporel. Aussi, j'ose affirmer que Luc Coeckelberghs – de façon peut-être inconsciente – s'attache à reformuler l'histoire de la peinture.

La perception de l'oeuvre de Luc Coeckelberghs attire immédiatement le regard vers la surface, sans diriger la vision du spectateur de manière univoque – tout au plus celui-ci peut-il épier de façon labyrinthique et tâtonnante la peinture qui, telle un objet, colle à la toile ou au panneau. Le fait que Luc Coeckelberghs fait aussi des oeuvres en trois dimensions présuppose qu'il voit la peinture aussi d'un point de vue spatial. Cela est immédiatement lisible dans la structure qui en tant que telle évite et nie souvent les lois essentielles de la composition. Dans la plupart des tableaux, est évoqué le 'sentiment' d'une large expansion de la peinture qui continue de façon imaginaire en dehors des limites de la toile ou du panneau. A partir du champ pictural concentré, l'espace environnant participe à la perception de l'oeuvre. Une autre caractéristique de sa production, c'est le travail en série ou le tableau individuel vu comme élément pour composer des ensembles. La méthode sérieuse fait littéralement pénétrer la peinture dans l'espace et accentue la relation approfondie par rapport aux murs et à l'architecture porteurs. Il me semble que Luc Coeckelberghs n'oublie jamais de donner en apparence des limites à sa peinture, tout en pourvoyant la liberté mentale, l'élasticité nécessaire. Les tableaux avec la peinture coulant, qui comme dans un ralenti filmique transforme le tableau en rideau, donnent forme simultanément, par un procédé pour ainsi dire maniaque, à l'expérience consciente du temps vécu dans une image où le geste d'apparence hésitante trahit la présence de l'artiste.

Luc Coeckelberghs sait user de la riche histoire et du lourd fardeau de la peinture dans une oeuvre qui réussit à mettre la personne de l'artiste au centre de ses préoccupations, dans un processus sans fin de recherche du 'dernier tableau', par définition introuvable."

*** 'FFFFRRWT'
compilatie van teksten samengesteld door
Michel Kolenberg (in 2011 herwerkt onder de titel:)
'Luc Coeckelberghs vorst in de kunsten'

"Berekend brekend
Wildernis van pijn
Onvermogen tot spreken
Pogen te berusten (1)

Overtuigende kunstwerken onderscheiden zich door hun kwaliteit en zijn altijd de neerslag van een hogere graad van intelligentie. Zij zijn niet enkel producten van logica en ratio. Zij hebben alles van doen met gevoel, intuïtie, sensibilliteit, verbeelding, beeldend denken. 'Le dessin, c'est la main qui pense' (Leroi-Gourhan). Dit geldt voor alle kunstvormen. De beelden moeten spreken ondanks alle woorden, ondanks de tirannie van het 'nieuwe', ondanks de waan van... (1)

Al jaren werk ik als kunstenaar. Ik heb in Brussel gestudeerd. (1)

Kunst is het weergeven van een werkelijkheid die zonder kunst niet waarneembaar is. Ze laat niet toe dat er wordt gelogen, dat er vals wordt gespeeld. Indien dat gebeurt neemt zij meedogenloos wraak. (1)

ik ben altijd ergens
ik doe altijd iets (1)

Ik woon er niet heel ver vandaan,
op het platteland. (1)

De vrouwelijkheid in het werk van Luc Coeckelberghs (de titel van zijn werk Spiraal heeft voor de hand liggende connotaties) – vrouwelijkheid in de zin van Julia Kristeva ('Si d'une femme il ne peut être dit ce qu'elle est, au risque d'abolir sa différence, peut-être en serait-il autrement de la mère puisque c'est la seule fonction de 'l'autre sexe' à laquelle nous pouvons attribuer, à coup sûr, de l'existence?') – mag ons niet doen vergeten dat de kunstenaar de Be-dilling-keit tot het uiterste drijft, tot een eiditropos en een prosopopaidie (Epimachus van Cyrene). Johan Pas heeft dit uitstekend begrepen in zijn bespreking van een expositie van Antwerpse heidelandschapsschilders: 'Idealistische traditie en modern iconoclasme staan oog in oog'. Coeckelberghs' oeuvre heeft zonder enige twijfel zijn eigenheid: de waarheid – als die al bestaat – waart geheid aan het 'licht' en ik word daar rustiger van. Waarom niet? Wanneer Mihaly Csikszentmihaly en Rick E. Robinson staande houden dat 'the enjoyment derived from aesthetic encounters might be explained in part by the satisfaction of a generalized human need for knowledge and understanding that arts provide', dan komt uit dit werk van Luc Coeckelberghs heel wat voort, ook voor ons. En daar hangt alles van af: ik denk dat de Spiraal heel speciaal is. (3)

Ik ben op de eerste plaats een schilder, maar vanuit de schilderkunst heb ik ook andere dingen gemaakt, installaties, sculpturen. (1)

Daar tekenen de meest fundamentele vorm van beeldend werken is, is het tevens de meest eerlijke en fragiele vorm. Door het spel van tekeninstrument, drager, spoor en tekenaar, ontstaat er, door de eigenheid van het medium, een subtiel spel van rationaliteit tegenover spontaneïteit. (1)

Beeldend werken is permanent beslissen en kiezen. De beslissingen en keuzen vinden hun basis in het denk- en werkproces zelf. Andere legitimaties zijn niet ter zake. (1)

Een object is geen abstractie. Het is een concrete totaliteit. Het maken is een zuiver mentale verrijking en laat een wereld ontstaan die niet direct het oog flatteert of een oppervlakkige sentimentaliteit aanspreekt. Een vrijmaking vond hier plaats. Het desentimentaliseren van de uitdrukking vergroot de kans de sensibilliteit te intensiveren. Maar de hoofdidee, de rode draad is altijd de ruimtelijkheid. (1)

Leren niets te doen is een opgave.
Niets doen is een onmogelijkheid.
Ordenen is de boodschap. Maar welke hiërarchie? (1)

Toute oeuvre de Luc Coeckelberghs est d'élaboration lente, minutieuse et dépend d'un programme que l'artiste s'impose. Il compose donc avec le temps, la patience et une indéfinissable dextérité. Dans un champ volontairement restreint, il s'offre cependant la liberté de laisser agir les minuscules accidents et les bonheurs nés de l'aléatoire. Lorsqu'un pinceau court sur la toile pour tracer des lignes parallèles, aucune n'est jamais pareille. Mille incidents émaillent les parcours qui rendent l'oeuvre unique. Chaque trait, chaque coup de pinceau, chaque couche de couleur, tous frissonnent presque imperceptiblement et impulsent la vie. Les dessins à l'encre de Chine sont construits selon un plan géométrique contraire, animé, sensibilisé, par la variété des traits d'apparence identique. Ils sont pourtant autant de notes finement nuancées, subtilement variées, qui modulent à l'infini ces compositions.

Les peintures, tout en retrait en des tonalités claires très voisines ou misant au contraire sur l'impact chromatique, cachent davantage les constructions sous-jacentes sous une dernière intervention qui impose son rythme mais derrière lequel il fait découvrir d'autres structures tout aussi frémissantes. Une jubilation. (4)

Als ik schilder, gaat het ook om die idee.
Mijn schilderijen zijn volledig abstract. (1)

In de hoop dat de koper van een schilderij zich ervan bewust is dat hij niet enkel een waarneembaar beeld verwerft maar tevens een stapeling van beelden die onderhuids aanwezig zijn. (1)

Natuurlijk is schilderen belachelijk. Maar voor mij is het de enige manier om dicht bij het leven te komen. (2)

Vanuit de gedachte van ruimtelijkheid heb ik met schilderijen sculpturen gemaakt. Ik heb de schilderijen aan elkaar gemontereerd. Zo verkrijgt je, uitgaande van schilderkunst, van iets tweedimensionaals dus, een concrete ruimte. (1)

Ik heb ook andere installaties gemaakt, met zeer eenvoudige materialen, zoals katoendraad of suikerklontjes. (1)

Zijn creatief proces verloopt experimenteel. Het is gebaseerd op fragiele ingrepen, het schuwt elke beginselvastheid zonder anarchistisch te zijn, en de ideeën betrachttingen van vorm en kleur worden ingeruild voor onderlinge zachtminnige vervreemding en conflictuele, maar inschikkelijke samenhang. De kleurverbuigingen zijn

op uitzonderingen afgesteld en vertalen een koele, introverte charme. De opbouw verloopt weliswaar 'more geometrico', maar het geheel zit vol geamuseerd raffinement, monkelende verwijzingen en speelse knipogen. (5)

Een vorm van ongeduld, van ontevredenheid, van gemis. Maar welk ongeduld, welke ontevredenheid, welk gemis? (1)

De suikerinstallatie had een lichtwerking: het licht speelde in de klontjes en de materie ervan werd immaterieel. Zo kwam ik opnieuw tot een zekere ruimtelijkheid. (1)

Cf. 1981 (15/05–15/06) Brussel, Flageygebouw, Trans Art Express: 'BRU '81'

vrijheid = verantwoordelijkheid
esthetiek = ethiek
kritiek = zelfkritiek
denken = handelen
kwaliteit = schoonheid
spiritualiteit = noodzakelijkheid
sensibiliteit = rusteloosheid (1)

Mijn ontwerp is geëvolueerd tot een sculptuur met architectonische dimensies die niet enkel als sculptuur functioneert maar een utilitaire functie kan vervullen. Het wil een beeld zijn en tevens een fysieke ruimte waar plaats is voor mentale dimensies. Waar de bewoners van het rusthuis gebruik kunnen van maken om zich terug te trekken (alleen of in gezelschap), om tot rust te komen, om te bezinnen, om alleen te zijn,...

Het wil een schuilplaats zijn, een toevluchtsoord waar het individu zich confronteert met zichzelf, met de wereld, met de kosmos.

De cirkelvormige gaten in de oost-, zuidoost-, zuid-, zuidwest-, en westwand zijn met blauw, groen, geel en rood (het spectrum) artisaan vervaardigd glas opgevuld, en de plaatsing ervan staat in omgekeerde relatie tot de baan van de zon. 's Morgens en 's avonds zal blauw gekleurd zonlicht een tekening vormen op de vloer en de wanden van de binnenruimte. In de voormiddag evolueert die projectie over groen naar geel, in de namiddag gebeurt het omgekeerde terwijl 's middags rood de hoofdtoon zal uitmaken.

Naargelang van het uur, het seizoen en dus de stand van de zon, zal de tekening evolueren en uit verschillende kleuren tegelijkertijd bestaan.

De noordwand bevat 17 verticaal gestapelde gaten en projecteert neutraal licht. De twaalf vlakken van de ruimte kunnen verwijzen naar de uren van de dag en de maanden van het jaar d.i. naar de permanente levensloop van de zon. De zitbanken zijn zo geplaatst dat de bewegende tekening altijd waar te nemen valt. De lucht of de wolken zijn waarneembaar door het cirkelvormige dakraam. (1)

Cf. 1999 (05/99) Gits (Hooglede), OCMW Rusthuis 'Ter Linde': 'Permanente Architectonische Integratie'

Werken met gekleurd licht is iets dat me al heel lang interesseert. Maar ik heb die interesse nooit concreet uitgewerkt, tot 'LightHouse'. Er is een verband met mijn schilderkunst. Daar leg ik de ene transparante laag op de andere, om tot diepte, ruimte te komen. Bij 'LightHouse' gaat

het wezenlijk om hetzelfde. Maar ik werk direct met licht, op een geheel geïmmaterialiseerde wijze. (1)

Cf. 2009 (21/03–21/06) Mechelen, Contour vzw: 'ContourLight'

Immateriëren van de materie, dat is de opdracht. (1)

Je bevindt je op een terrein waar kennis niet meer bestaat. Waar je verder moet zonder iets te weten, zelfs zonder te weten waar je naartoe gaat. (2)

Wat mij interesseert bij licht is dat het geen materie heeft, alleen kleur. (1)

Ik wil objecten vervaardigen die stil zijn, die geen geluid maken. Die geen lawaai verdragen (1)

In het 'LightHouse' word je helemaal ondergedompeld in de kleur en dat brengt een fysieke en mentale reactie teweeg. (1)

Cf. 2009 (21/03–21/06) Mechelen, Contour vzw: 'ContourLight'

Geen enkel materieel oppervlak kan ooit het absolute zwart tonen. Het absolute zwart laat geen enkele lichtstraal terugkaatsen. Alles wordt opgeslorpt. Elke vertegenwoordiging van zwart is een benadering van het absolute zwart. Het is de zuiverste tegenstelling van wit. (1)

Als de toeschouwer een tijdje in de kleurruimte vertoeft, wordt hij onderdeel van een picturale installatie waarvan de tonen aan alle kanten langzaam in elkaar overgaan. Niet alleen de ruimtelijke ervaring, maar ook het element 'tijd' is immers belangrijk. Voor mij is dit object een sacrale plek waar licht en kleur zinderen door lichaam en geest. Ik beschouw het ook als een plaats waar verschillende kunsten in elkaar vloeien: schilderkunst, sculptuur, architectuur, in relatie met bewegend beeld en de nieuwste.

Cf. 2009 (21/03–21/06) Mechelen, Contour vzw: 'ContourLight'

Coeckelberghs werkt met transparante pigmenten, die hij in verschillende densiteiten over elkaar heen aanbrengt. Sommige doeken hebben een all-over factuur, andere wemelen door het gemengde kleurgebruik, hebben een wollige, zacht-donzige luminositeit, vertonen bewegelijke dwaallichtjes of zijn met een grafisch raster overschilderd. Het oppervlak is uiterst fijnzinnig bewerkt, maar de kleurwerking is steeds 'niet-expressief'. (5)

Elk werk is een werk in wording en draagt bij tot een oeuvre in wording van een gedreven, bescheiden vakman die zijn werk ernstig neemt en de kunst en de kijker aangename momenten van contemplatie aanbiedt. (5)

Je disais l'autre jour à un ami que tout en ne croyant plus à l'écriture, je ne voudrais pas y renoncer, que travailler était une illusion défendable et qu'après avoir gribouillé une page ou seulement une phrase, j'avais toujours envie de siffler. (6)''

Bronnen:

(1) Rockwell: teksten van en interview met Luc Coeckelberghs

(2) Arial Narrow: Ch. Juliet, *Gesprekken met Bram van Velde*, Amsterdam, Sauternes, 1993, pag. 17 en 35

(3) Courier: Nadine Sp., *Een speciale spiraal, tekst uitgesproken door F. du Bois*, vernissage tentoonstelling Luc Coeckelberghs, Herman Teirlinckmuseum, 30.05.1997

(4) Baskerville: Cl. Lorent, *Frémissements chromatiques*, in: *La Libre Belgique*, supplément, n° 11, semaine de 3 au 9 avril 2009, pag. 7

(5) Gill Sans: Fl. Minne, *Luc Coeckelberghs' subtiele randbemerkingen op het modernisme*, in: *De Standaard*, 6.10.1992, pag. 4

(6) Verdana: E.M. Cioran, *Aveux et anathèmes*, Paris, Gallimard, 1987, pag. 22

(19/04–24/04)

Brussel, Heysel Expo, 'Art Brussels – Contemporary Art Fair'

* Galerie di-art, Lokeren: Yves Beaumont, Luc Coeckelberghs, Tom Jooris, Alex Michels, Fik Van Gestel

(30/06–28/07)

Hasselt, CIAP (Vereniging voor Culturele Informatie en Actueel Prentenkabinet): 'Luc Coeckelberghs'

(28/06–12/08)

Oud-Rekem, Domein Reckheim: 'Kennis en Kenis'

* huldetenstoonstelling aan Jan Kenis (1951–1977) / voorstelling van het boek 'De tuin der kennis'

** Guy Baptist, Huub Baerten, Kees Barten, Huub Berger, André Bertels, Guy Bleus, George Blom, Jan Boelen, Fred Boffin, Fons Breppeels, Dagmar Brozowa, Sjoerd Buisman, Jan Carlier, Peter Celen, Dirk Claessens, Luc Coeckelberghs, Custers & Pellens, Walter Daems, Jean Decoster, Karel De Meester, Dre Devens, Doodheffer & Radth, Hugo Duchateau, Fred Eerdeken, De Elf, Eddy Fontaine, Robert Garcet, Jef Geys, Jaak Geerits, Jeff Gielen, Jan Goderis, Jan Godijns, Willo Gonnissen, Dan Hall, Nina Haveman, Keith Haring, Michiel Hendryckx, Carlo Hermans, Jos Jacobs, Irene Judong, Jan Janssen, Jo Klaps, Babis Kandilaptis, Stefan Kellens, Ester Kenis, Malou Keunen, Ivo Konings, Oswald Kijken, Labo, Jacques Lizène, Bernd Lohaus, Herman Maes, Jean-Georges Massart, Jo Michel, Marc Milissen, Raymond Minnen, Monique Prevoo, Robert Piccart, Ray Remans, Patrick Reuvis, Casimir Reynders, Jef Roeselers, Jos Roux, Freddy Schoofs, Victor Simoni, Nancy Slangen, Luc Smeets, Paul Sochaki, Dré Sprankenis, Luc Steegen, Gerda Steegmans, Piet Stockmans, Stravazanga!, Jeron Suls, Malou Swinnen, Ludo Thijs, Eric Vanstraelen, Frank Van der Hallen, Marleen Vanherck, Frank Van Houtte, Lode Van Houtte, Luc Vanlessen, Koen Vanmechelen, Willy Vanparijs, Wout Vercammen, Franq Volders, Jan Winkels, Han van Wetering, Hans Weyers

(01/07–31/08)

Leuven, VVV Leuven, Kruidtuin: 'Zomer in de kruidtuin / Luc Coeckelberghs – Heidi Voet – Dirk Wauters'

(18/08–30/09)

Genk, FLACC (Centrum voor Kunsten en Beeldcultuur), mijnsite Waterschei: 'Caspar in ver(d)rukking'

* curator: Dan Holsbeek

** Fred Boffin, Marc Cloet, Luc Coeckelberghs, Bart Dalhuin, Hugo Duchateau, Karel De Meester, Paul Gees, Hans Lemmens, Pellens & Custers, Luk Van Der Hallen, Kris Vanhemelrijk

Catalogus

'Caspar in ver(d)rukking', Genk, FLACC, pag. 10, 29

* Dan Holsbeek, 32 pag., kl. ill., Nederlands

** Dan Holsbeek

'Immaterialiserende materialisatie'

"Tegenover een landschap doordrongen van zwarte materie plaatst Luc Coeckelberghs een installatie, die de zichtbare grenzen van het onzichtbare aftast. Zijn wand van katoenen draden vraagt de aandacht van de voorbijganger voor dit hoekje van de mijnsite, herstructureert het, zonder het aan het gezicht te onttrekken. De scheidelijnen tussen ingreep en omgeving zijn diffuus, een beetje analoog met wat deze artiest doet, wanneer hij vanuit de tweedimensionaliteit van het schilderij de mentale scheiding met de driedimensionaliteit wil overbruggen. Lijnen en kleurvlakken lijken zich los te maken van de drager waarop ze werden aangebracht, schilderijen lijken zich te verwijderen van de wand waaraan ze werden opgehangen. De katoenen draden verliezen hier in relatie tot de omgeving hun materialiteit en worden slechts zichtbaar door hun aantal. De overgang van lijn naar vlak en ruimte is niet onderscheiden, het werk wordt deel van het landschap en vice versa. Door hun bescheiden aanwezigheid vragen de lineaire composities een grotere aandacht van de toeschouwer, de structuren zijn nauwelijks aanwezig. De ingreep van Luc Coeckelberghs is minimaal en staat tegenover het kolossale van de omgeving. Zijn werk is ook minimalistisch in de stilistische betekenis van het woord, wanneer we daarop de permanente interactie verstaan tussen beeld en omgeving. Het koele materiaal en de machinale presentatie eigen aan het minimalisme ontbreken hier echter, de katoenen draden werden hier met veel zin voor poëzie deel van een plastische dialoog. De subtiliteit die we in dit werk terugvinden is een constante in het oeuvre van Luc Coeckelberghs, evenals de tijdrovendheid die inherent moet zijn aan deze nauwgezette manier van werken. Een omgaan met tijd waar de actuele mens van vervreemd is en die we eerder situeren bij middeleeuwse schilders. (Horizontale metalen staven dien als drager voor verticaal gespannen katoenen draden in verschillende kleuren, 100 meter (l) × 2,4 m (h) × 1,5 m (b), metalen staven doormeter 10 mm, 6 km katoenen draad.)"

(19/09–15/12)

Rome (IT), Academia Nazionale di San Luca: 'I Bulla, editori-stampatori d'arte tra XIX e XXI secolo'

Catalogus

'I Bulla, editori-stampatori d'arte tra XIX e XXI secolo', Rome (IT), Ed. De Luca, cat. nr. 336, pag. 160

* Giuseppe Appella, 189 pag., z/w en kl. ill., Italiaans

Boek

'Kunst in België na 1975', Antwerpen, Mercatorfonds, pag. 102, 220, 223–224, 227–228, 232, 238, 244, 252, 257–259, 266, 269, 270, 282–283, 297, 319, 324–325, 346, 362, 373, 393, 411, 432

* div. auteurs / eindredactie: Florent Bex, 438 pag., z/w en kl. ill., Nederlands / version Française

Catalogus

'Laureaten 2001', Antwerpen, HISK (Hoger Instituut voor Schone Kunsten)

* Willem Elias, niet gepagineerd, kl. ill., Nederlands / English

Pers

'Menzo', Melsele, 01/2001, pag. 121

* Joris Vermassen, 'Arty party'

2002

* Luc Coeckelberghs

"De behandeling van de beeldende problematiek van tweedimensionaliteit, driedimensionaliteit en ruimtelijkheid (fysisch – mentaal) staat centraal. Onder één noemer beschouwd, het begrip 'ruimte'. Meer specifiek: het tweedimensionale >> het driedimensionale / het tweedimensionale >> ruimtelijkheid / het driedimensionale >> ruimtelijkheid:

1. hun onderlinge relaties, mogelijkheden en onmogelijkheden: het grafische – het picturale – het plastische, het lineaire – het schilderkunstige – het sculpturale, zonder enig onderscheid van medium of verschijningsvorm
2. in uitbreiding, hun relaties, mogelijkheden en onmogelijkheden met het architectonische: architectuur (landschapsarchitectuur) als tentoonstellingsruimte, architectuur als een driedimensionale stapeling van tweedimensionale elementen, 'architectuur als sculptuur' >> 'sculptuur als architectuur', architectuur als drager, de locatie en relatie met de context,...
3. in verdere uitbreiding, hun relaties met het environmentale: environment als materieel gegeven, environment als artistiek gegeven, environment als cultureel gegeven, environment als sociaal gegeven, environment als natuur, als stedelijk gegeven,...

The treatment of the visual problematic of two-dimensionality, three-dimensionality and space (physical and mental), is the central theme. The whole concept of 'space' is put under the same heading.

More specifically: two-dimensional >> three-dimensional / two-dimensional >> spaciousness / three-dimensional >> spaciousness:

1. their mutual relations, possibilities and impossibilities: graphic – pictorial – plastic, linear – painterly – sculptural, without any distinction of medium or appearance
2. in augmentation, their relations, possibilities and impossibilities with the architectonic: architecture (landscape architecture) as an exhibition space, architecture as a three-dimensional stack of two-dimensional elements, 'architecture as sculpture' >> 'sculpture as architecture', architecture as a carrier, location and relationship with the context,...
3. in further augmentation, their relationships with the environment: environment as a material given, environment as an artistic given, environment as a cultural given, environment as a social given, environment as nature, or as an urban given,..."

(01/02–25/02)

s Tiel-Winge, Cultureel Centrum 'De Maere': 'Luc Coeckelberghs'

* Dan Holsbeek

'Openingstoespraak'

"Er zijn kunstenaars, die in hun zucht naar eeuwige roem, de snel evoluerende kunstscene voortdurend afspeuren op zoek naar de toverformule die hen boven de grijze massa zal helpen uitstijgen. Ook voor artiesten die reeds enige bekendheid genieten blijft de zucht naar het nieuwe vaak een constante, want bekendheid went zo snel, kan zo moeilijk gemist worden en bekend blijven is toch zo moeilijk. De concurrentie is hard voor die arme bekende Vlamingen, die intussen met meer zijn dan hun onbekende soortgenoten. Tegenover de beeldende dandy's die zich bij elke modegril hullen in een nieuw pluinage, staan er kunstenaars die gedurende hun hele leven geboeid blijven zoeken naar de oplossing voor dat ene probleem of naar het ervaren van datgene wat eigen is aan een of ander facet van de beeldende kunst, kunstenaars die tot op het bot willen gaan zoals politici het zo graag te pas en te onpas zeggen.

Artiesten zoals bijvoorbeeld de Engelsman Tony Cragg die zijn hele carrière al op zoek is naar de eigenheid van de beeldhouwkunst en insgelijks voortdurend de relatie tussen natuur en cultuur aftast, of korter bij huis Ado Hamelrijk die een leven lang peilde naar het wezen van het zwarte vlak en die, toen men hem onlangs vroeg of hij zich nu eindelijk met andere dingen ging bezig houden, wat onbegrijpend reageerde en zei: het wordt nu pas boeiend.

En vandaag, hier in het cultuurcentrum, en niet cultureel centrum zoals in Vlaanderen vaak fout wordt gezegd, is er Luc Coeckelberghs die zijn schilderijen toont, een fase in zijn consequente zoektocht naar dat wat hem reeds vele jaren bezig houdt.

Aanvankelijk tastte hij de ruimte op een plat vlak af, maar al heel snel zocht hij de openheid in sculpturen en installaties, niet omwille van het effect van de daarmee verbonden perspectivische illusie, maar in de eerste plaats omdat hij de toeschouwer bewust wou maken van de eigenheid van de expositieruimte. Dergelijke transparante draadinstallaties plaatste Luc Coeckelberghs tussen 1978 en 1984 op meerdere ruimtes zoals het Paleis voor Schone Kunsten (Brussel), de Fundacio Miro (Barcelona) en Espace Nord 251 (Luik). Elders exposeerde hij ook conische vormen waarin de in- en uitwendige ruimte simultaan kon bekeken worden. Luc Coeckelberghs heeft altijd veel aandacht besteed aan het expositorisch kader, daarom ook dat hij hier, rekening houdend met de beperkingen van de architecturale context, opteerde voor kleiner werk. Vanaf het midden van de tachtiger jaren volgde een ommekeer, de installatiekunst werd tijdelijk verlaten omdat de idee bij een dergelijke materiële verschijningsvorm vaak niet kan bewaard worden. Sculpturen en kleuren wonnen aan belang. Zijn subtiele, kleurrijke geometrische abstracties waren veelal ritmisch gelaagd en gering van dikte. Het was ook het soort werk dat, weliswaar in meer vereenvoudigde vorm, tekenend zou zijn voor het artistieke handelen van Luc Coeckelberghs in de daarop volgende jaren. Het streven naar een symbiose tussen bouw-, beeldhouw- en schilderkunst was wezenlijk voor dit soort werk. Het refereerde aan de schilderkunst door de relatieve vlakheid, de fijnzinnige oppervlaktebehandeling en het coloriet, aan de beeldhouwkunst door de gelaagdheid en de driedimensionaliteit, én aan de bouwkunst door de associatie met portalen en de ruimte-ordenende kwaliteiten. Verwijzingen naar een werkelijkheid buiten het werk waren

uit den boze en zijn ook vandaag geen echte voedingsbodem. Bovendien valt het op hoe Luc Coeckelberghs toen en ook nu nog, het onpersoonlijke en het strakke, dat vaak wordt vereenzelvigd met deze beeldtaal, doorbreekt met een subtiele picturale toets die de hand van de kunstenaar verraad.

Ook het begrip tijd is inherent verbonden aan de schilderkunst van Luc Coeckelberghs: de toeschouwer kan zich immers op geen ogenblik ontdoen van de tijd die gepaard ging met het prepareren van het doek, met de opbouw van het vlak, laag na laag, en het weloverwogen toevoegen van elementen die de compositie haar ruimtelijkheid geven.

Het beeld van een monnik die nauwgezet en streng voor zichzelf een getijdenboek illustreert of een middeleeuwse schilder die met engelen-geduld met de glacistechiek diepte brengt in zijn compositie, is nooit ver weg.

Het werk van Luc Coeckelberghs maakt, zoals gezegd, geen grote of verraderlijke bokken-sprongen, zijn picturale evolutie volgt de krijtlijnen van de logica. Zijn schilderkunst uit het voorbije decennium, evenals zijn hier gepresenteerde konterfeitsels, liggen in de lijn van wat voorafging: Luc Coeckelberghs wil de mentale scheiding tussen twee- en driedimensi-onaliteit overbruggen. Lijnen en kleurvlakken lijken zich los te maken van de drager waarop ze werden aangebracht, schilderijen lijken zich te verwijderen van de wand waaraan ze werden opgehangen. De lintvormige en pasteuze vormen bewegen zich ogenschijnlijk over een raster van draden, dat op zijn beurt het onderliggend vlak lijkt in te kapselen. Het is alsof Luc Coeckelberghs niet alleen vanuit het tweedimensionale het driedimensionale wil oproepen, maar tevens wil peilen naar de uiterste grenzen, naar het moment waar het tweedimensionale en de illusie van driedimensionaliteit nog juist van elkaar zijn te onderscheiden. Elders bouwt Luc Coeckelberghs een schilderij op met de, vermelde, wriemelende acrylstroken, en krijgt het schilderij de allures van materieschilderkunst, zo zou je denken, maar niets daarvan. De aandacht van de toeschouwer gaat minder naar de dikte van het werk, maar lijkt te worden opgezogen door een weloverwogen vlakwerking en dito kleuren. Kleuren die intuïtief zijn en vaak verrassend: van diepte over iriserende tot nauwelijks gepigmenteerde tonen. Door deze eigenzinnige benadering van kleuren lijkt het centrale vlak hier weg te zinken binnen de drager. Het geschilderde vlak dat zich binnen dat van de drager met moeite lijkt te manifesteren... het roept herinneringen op aan de man van Tollund zoals die wordt weergegeven in het werk van Cobraschilder Asger Jorn. Tastbaarheid en tacti-liteit zijn van ondergeschikt belang, het bewustzijn van een drager met verf aan de muur vervaagt immers snel en wordt tot illusie. De scheiding tussen materie, het visuele en dematerialisatie, het mentale is hier klein. De zoektocht van Luc Coeckelberghs naar de eigenheid van het plastisch vocabularium is de zoektocht van vele kunstenaars van de 20ste eeuw, zijn taal is een meta-taal, via de schilderkunst wil hij er de essentie van vatten.”

(10/11–15/12)
Hasselt, Z33: 'Nr. 2.03
FreeSpace Limburg 4

* Aline Bouvy / John Gillis, Luc Coeckelberghs, Maria Cruz, Sonja Feldmeier, Ellen Harvey, Philippe Hoegen, Sofie Nijs, Lorcan O'Byrne, Susan Philipsz, Stefan Sehler, Georg Schmol, Arjan Van Belmont, Peter Weidenbaum

Catalogus

'Buy This, Freespace Limburg 2002 – Collected Works Printed', Hasselt, Platform Beeldende Kunsten Limburg

* een bundeling van 4 tentoonstellingen gecureerd door Gert Robijns

** Wim Peeters, 4 pag. per kunstenaar, niet gepagineerd, in briefomslag, z/w ill., Nederlands / English

*** Mario Airò, Tiong Ang, Sven Augustijnen, Massimo Bartolini, Aline Bouvy / John Gillis, Luc Coeckelberghs, Maria Cruz, Jeroen Eisinga, Sonja Feldmeier, Ellen Harvey, Philippe Hoegen, Mark Manders, Eoghan Mc Tighe, Sofie Nijs, Lorcan O'Byrne, Susan Philipsz, Cesare Pietroiusti, Georg Schmol, Stefan Sehler, Fynnegan Sloyan, William Speakman, Harald Thijs / Jos De Gruyter, Steve Van de Bosch, Arjan Van Belmont, Rezi van Lankveld, Philippe Van Snick, Peter Weidenbaum

(29/11–22/12)

Brussel, Cultuurcentrum BBL: *'Act'*

* org. Philippe Braem / Michel De Reymaeker / Pascale van Zuylen

** Alain Bornain, Jacques Charlier, Luc Coeckelberghs, Jeanine Cohen, Leo Copers, Michael Dans, Edith Dekyndt, Johan Deschuymmer, Fred Eerdeken, Lionel Estève, Felten & Massinger, Patrick Guns, Karin Hanssen, Berend Hoekstra, Henri Jacobs, Lucas Jodogne, Marin Kasimir, Jozef Legrand, Stefan Liberski, Annick Lizein, Jacques Lizène, Sylvie Macias-Diaz, Karine Marenne, Carlo Mistiaen, Michel Mouffe, Aimé Ntakiyica, Hans Op de Beeck, Benoît Platéus, Walter Swennen, Johan Tahon, Koen Theys, Michael Van Den Abeele, Lukas Vandenabeele, Dimitri Vangrunderbeek, Angel Vergara, Ane Vester, Marthe Wéry, Sophie Whettnall, Yves Zurstrassen

Catalogus

'Act – Art Contemporain Belge 2002 – Hedendaagse Belgische Kunst 2002', Braine-l'Alleud, Rotary

* Philippe Braem / Michel De Reymaeker / Pascale van Zuylen, niet gepagineerd, kl. ill., Nederlands / Français

Boek

'Curricula 2002–2003', Waasmunster, Uitgave Ketels Directories

2003

(14/11–03/01/2004)

Brussel, Galerie Guy Ledune: *'Small Size'*

* Luc Coeckelberghs, Filip Francis, Nigel Freake, Bernard Gilbert, Aida Kazarian, Bernd Mechler, Pierre Toby

** Presentatietekst op de website van de galerij

“Issus d’horizons très différents, les artistes présentés ici ont en commun de développer une réflexion sur la peinture à travers diverses propositions prenant appui sur les processus pratiques de mise en œuvre du médium, son déploiement dans le champ pictural et les conditions de perception qu’elle adresse au spectateur: application répétitive de la touche ou activation de la surface par le motif ou la couleur chez Kazarian, Toby et Coeckelberghs, interrogation des limites de la représentativité par la déconstruction de motifs décoratifs chez Freake, par le travail d’effacement

de l’effet gestuel chez Mechler ou encore par les effets ambigus de Bernard Gilbert dont les raclages sur toiles cirées finissent par ressembler à des images ou inversement par les représentations paradoxales de Filip Francis. Dans tous les cas, on assiste au déploiement en surface d’une mécanique picturale, à la fois spectaculaire, méditative et d’une remarquable qualité technique.”

(09/11–14/12)

s Welle, Galerie EL: *'Luc Coeckelberghs'*

(05/12–09/12)

Gent, Flanders Expo: *'Lineart – The Art Fair'*

* Galerie EL, Welle: Luc Coeckelberghs e.a.

Catalogus

'55ste Grote Openbare Verkooping', Gent, Veilinghuis Van Langenhove

* 120 pag., z/w en kl. ill., Nederlands

Boeken

♦ *'Wie is wie in Vlaanderen 2003–2005 – Biografische Encyclopedie'*, Hove, Uitgeverij Lexycom

♦ *'Belgische Beeldende Kunstenaars uit de 19de en 20ste eeuw'*, Brussel, Paul Piron, Art in Belgium Uitgeverij

2004

(27/02–13/03)

Brussel, MACC (Maison Art Actuel Chartreux): *'Transparences – Fragment 1:3 Temps – Accumulation – Superposition'*

* Luc Coeckelberghs, Philippe Delecluze, Hughes Dubuisson, Marc Godts, Noémie Goldberg, Perlin Pimpin, Luc Stokart

Catalogus

'Transparences – Fragment 1', Brussel, MACC

* CD-Rom catalogus met booklet

** deelgenomen aan de tentoonstelling, niet opgenomen in de catalogus

Magazine

'Tijdschrift St.-Lukasgalerij', Brussel, nr. 1, dec. 04/jan.–febr. 05, pag. 13–14

* Etienne Van den Bergh, *'Overschilderen – onderzoek in de kunsten'*

2005

(10/04–08/05)

Welle, Galerie EL: *'Luc Coeckelberghs, Eric De Smet, Ignace De Vos, Albert Pepermans, Dirk Verhaegen, Patrick Verlaak'*

(2005)

Zwijndrecht, Jeugdcentrum, *'Permanente architectonische kunstintegratie'*

* wel ontworpen, niet gerealiseerd

** Luc Coeckelberghs
'Permanente architectonische integratie'

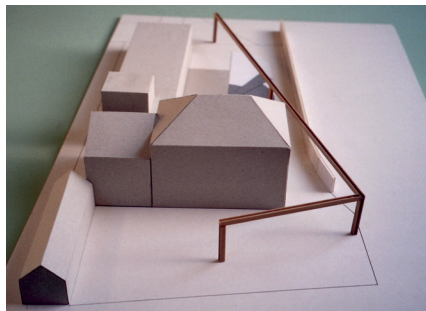
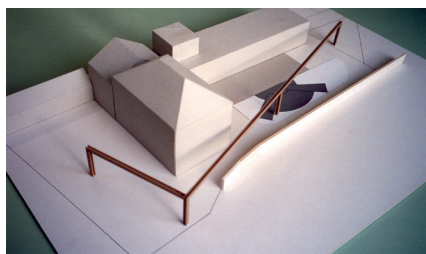
"Een balk in Cortenstaal, in de vorm van een U-profiel met de opening naar beneden, zweeft 4,40 m boven de grond en steunt op 4 pijlers. In de holte van deze balk is een blauwe verlichting aangebracht.

De sculptuur loopt 12 meter, schuin op de richting van de straat en de gerestaureerde voormalige pastorie en bevindt zich in de voortuin van dit gebouw. Haaks daarop loopt de balk verder over 45 meter, schuin langs het nieuwe jeugdcentrum (1 niveau boven de begane grond) en over het geïntegreerde amfitheater dat tevens de polyvalente ondergrondse zaal (2 niveaus onder de begane grond) van licht voorziet.

Door het bestaande gebouw en de nieuwbouw is de site praktisch volledig gebruikt. De voortuin tussen de voormalige pastorie en de straat is de enige open ruimte van het geheel. De publieke toegang tot de nieuwbouw bevindt zich volledig achteraan de site. De sculptuur wil een baken zijn en een verbinding leggen tussen de straat, de site en de publieke ingang van de nieuwbouw, tussen het bestaande en het nieuwe gebouw.

Overdag fungeert het geheel als een materiële sculptuur. 's Nachts tonen een blauwe lichtlijn en lichtvlak het sculpturale immaterieel. De sculptuur krijgt een permanente functionaliteit, zowel bij licht als in het donker.

Door zijn vorm wil de sculptuur een virtuele ruimte afbakenen, in samenspraak en in oppositie met de aanwezige architecturale elementen. Zo wil zij de architectuur en de niet-bebouwde delen van de site sculpturaal integreren.

2005 16

'Permanent Architectonic Integration'

A bar of Corten steel, in the form of a U shape, with the opening facing down, hovers 4,40 metres above the ground and rests on 4 pillars. Blue lighting is installed in the hollow of this bar.

The sculpture runs 12 metres long, diagonal to the direction of the street and the restored, former presbytery, and is located in the front garden of this building.

In a right angle the bar (sculpture) runs further, over 45 metres, diagonally along the new youth centre (one level above

the ground floor) and crosses over the integrated amphitheatre, which also provides light to the multi-purpose underground hall (two floors below ground level).

Due to the existing building and the new building, the site is almost completely utilized. The front garden, between the former presbytery and the street, is the only open space of the whole site. The public access to the new building is at the back of the site.

The sculpture is meant to be a beacon and to lay a connection between the street, the site and the public entrance of the new buildings, between the existing and the new building.

During the day, the whole functions as a material sculpture. At night, a blue line of light and light surface shows the sculpture in an immaterial way. The sculpture receives a permanent functionality, both in the light and in the dark.

Because of its shape, the sculpture wants to define a virtual space, in dialogue with and in opposition to the present architectural elements. It wants to sculpturally integrate the architecture and the undeveloped areas of the site."

Catalogus
'Overschilderen', Leuven,
Kunstencentrum STUK

* Etienne Van den Bergh, 'Overschilderen', niet gepagineerd, kl. ill., Nederlands

Boeken

♦ *'Beeldenstorm in een spiegelpaleis. Het ICC en de actuele kunst 1970-1990'*, Leuven, LannooCampus, pag. 288, 352-353

* Johan Pas, 300 pag., z/w ill., Nederlands

♦ *Z33 (n°0-n°7) = Z33 (06/2002-10/2004)*, Hasselt / Z33 en Gent / Mer Paper Kunsthal, pag. 131

* Jos Claessens / Jan Boelen, I-XVI / 151 pag. / XVII-XXII, z/w en kl. ill., Nederlands / English

2006

(05/11-17/12)

s Welle, Galerie EL: 'Luc Coeckelberghs'

(21/04-23/04)

Brussel, Hallepoortmuseum,
Art Without Bars vzw: 'Benefit Art Sale'

* Allesandro Algardi, Michel Barzin, Dirk Braeckman, Fred Bervoets, F. Bonfils, Luc Coeckelberghs, Pierre Culot, L. Deveen, Jan Fabre, Tom Frantzen, Georgy Gurjanov, Vincent Halfants, Jan Hoet, Lode Jacobs, Oleg Kulik, Johan Lievens, E. Lucie-Smith, Leen Lybeer, Mark Maet, Antoine Mortier, Wouter Mulier, Lieven Nolle, Timur Novikov, Panamarenko, Jean-François Paquay, Albert Pepermans, Marie-France Plissart, Roger Raveel, M. Schumacher, Joulia Strauss, Y. Sverlov, Malou Swinnen, Nora Theys, Olga Tobrelutsh, Vitaly Komar & Alexandre Melamid, Pierre Van Craeynest, Suzanne Van Damme, E. Van Den Veyver, Benoît Van Innis, Anne-Mie-Van Kerckhoven, Hilde Van Sumere, Oleg Mazlov & Viktor Kuznetsov, Jan Verhaeghe, N. Vitanova, Marie Wabbes, Yevgeny Yufit

Catalogus
'Benefit Art Sale', Brussel, Art Without
Bars vzw, lot 7

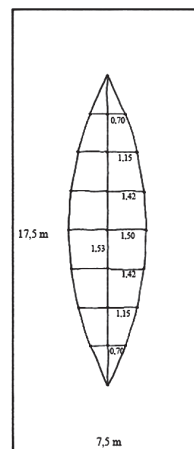
* niet gepagineerd, kl. ill., Nederlands / Français / English

(06/05-11/06)

Londen (GB), Gallery Danielle Arnaud:
'Outdoors'

* Orla Barry, David Bate, Marianne Berenhaut, Marcel Broodthaers, Marie-Puck Broodthaers, Glauce Cerveira, Gordon Cheung, Luc Coeckelberghs, Emily Cole, Sandra Cross, Jean-Philippe Defaut, Els Dietvorst, William English, Aldous Everleigh, Christoph Fink, Denzil Forrester, Michel Francois, Archangel Girac, Dan Gorman, Oona Grimes, John Guest, Ian Hamilton Finlay, David Haughton, Tony Hayward, Nicky Hodge, Kati Heck, Georgie Hopton, Christian Israel, Hywel Wyn Jones, Daniel Knorr, Ansel Krut, Theo Kaccoufa, Barry Kemp, John Roger King, Davis Lamelas, Leo, Claudia Lipsey, Ingeborg Luscher, Ulla Maibaum, Laura Malacart, Rui Matsunaga Frans Masereel, Herman Martin, David McKeran, Andrea Merciar, Susan Morris, Ria Pacquee, Palermo, Roger Pratt, John Roberts, Perry Roberts, Guy Rombouts, Marc Rossignol, Kevin Rowe, Gerry Smith, Jo Stockham, John Swarbrick, Walter Swennen, Bernard Villers

** curator: Gerry Smith

plan

2006 2

(01/12–05/12)

Gent, Flanders Expo:
'Lineart – The Art Fair'

* Galerie EL, Welle: Luc Coeckelberghs, Eric De Smet, Johan De Wilde, Albert Pepermans, Ante Timmermans

Catalogus

'Lineart – The Art Fair', Gent,
pag. 112, 310

Boeken

♦ '30 jaar CIAP, 1976–2006', Hasselt,
CIAP (Vereniging voor Culturele Informatie en
Actueel Prentenkabinet), pag. 20, 24

* Ludo Raskin, 40 pag., z/w en kl. ill., Nederlands

♦ 'STUK Boek Beeldende Kunst
2000–2005', Leuven, Kunstencentrum
STUK, pag. 206

* div. auteurs / eindredactie: Eva Wittocx,
240 pag., 150 kl. ill., Nederlands / English

2007

geen publieke activiteiten

–
pas d'activités publiques

–
no public activities

2008

(12/10–09/11)

s Tielt-Winge, H8×12 – Space for
Contemporary Art: 'Luc Coeckelberghs'

Magazine

'H ART', Antwerpen, nr. 42, 23/10,
pag. 31

* Anne-Marie Poels, 'H8×12 – Ruimte voor
Actuele Beeldende Kunst'

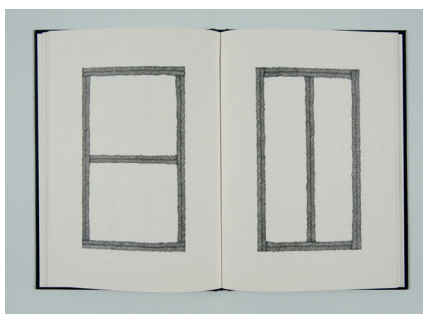
(14/03–16/03)

Brussel, Chez Eric Fabre: '6 × 1'

* Marianne Berenhaut, Brigitte Closset,
Luc Coeckelberghs, Baudouin Oosterlynck,
Dominique Rapppez, Francis Schmetz

(25/08–07/09)

Tielt-Winge, H8×12 – Space for
Contemporary Art: 'Werner Berckmans,
Luc Coeckelberghs, Vincent Halfants,
Leen Lybeer, Baudouin Oosterlynck,
Luc Piron, Li Portenlänger, Greet
Stroobants, Kuniko Tadokoro,
Styn Vanbrabant, Maio Wassenberg'

2008 2

Artist Book X

* 23 × 15,2 cm, 226 pag., recto verso getekend /
beschilderd, inkt op div. soorten papier

Artist Book XI

* 29 × 20,8 cm, 92 pag., 22 dubbele
pentekeningen (totaal 44), inkt op papier

Artist Book XII

* 'SPace-PLace', 20,3 × 20,1 cm, 80 pag.,
39 digitale kleur en z/w prints

2009

(04/03–11/04)

s Jambes, Galerie Détour:
'Luc Coeckelberghs'

* Luk Lambrecht, tekst op de uitnodigingskaart:
'Approfondissement avec le temps. Remarques
sur la production picturale de Luc Coeckelberghs'
(Fragments). Cf. 2001, catalogus
'Luc Coeckelberghs', Lokeren, Galerie di-art

Pers

'La Libre Belgique', supplément à n° 11,
3–9 avril, pag. 7, kl. ill.

* Claude Lorent

'Frémissements chromatiques' (Galerie Détour,
Jambes)

2003 7

“Toute œuvre de Luc Coeckelberghs est
d'élaboration lente, minutieuse et dépend
d'un programme que l'artiste s'impose. Il
compose donc avec le temps, la patience et
une indéniable dextérité.
Dans un champ volontairement restreint,
il s'offre cependant la liberté de laisser agir les
minuscules accidents et les bonheurs nés de
l'aléatoire. Lorsqu'un pinceau court sur la toile
pour tracer des lignes parallèles, aucune n'est

jamais pareille. Mille incidents émaillent les
parcours qui rendent l'œuvre unique. Chaque
trait, chaque coup de pinceau, chaque couche
de couleur, tous frissonnent presque impercepti-
blement et impulsent la vie. Les dessins à l'encre
de Chine sont construits selon un plan géomé-
trique contrarié, animé, sensibilisé, par la variété
des traits d'apparence identique. Ils sont pourtant
autant de notes finement nuancées, subtilement
variées, qui modulent à l'infini ces compositions.
Les peintures, tout en retrait en des tonalités
claires très voisines ou misant au contraire sur
l'impact chromatique, cachent davantage les
constructions sous-jacentes sous une dernière
intervention qui impose son rythme mais derrière
lequel il faut découvrir d'autres structures tout
aussi frémissantes. Une jubilation.”

(21/03–21/06)

Mechelen, Contour vzw: 'ContourLight'

* parcours van lichtkunst, onderdeel van
het festival 'Stadsvisioenen', curator: Etienne
Van den Bergh

** Mario Airò, Luc Coeckelberghs, Erki De Vries
& Tim Vets, Stefaan Dheedene, Mischa Kuball,
Lea Lagasse, Brody Neuwenschwander, Jan Van
Munster, Kris Verdonck, Pieter Vermeersch,
Oleg Yushko & Anna Sokolova

*** Luc Coeckelberghs

'LightHouse', binnentuin Hof van Busleyden,
Mechelen

'LightHouse' – Basisconcept

“Gekleurd licht is intens en tegelijkertijd
immaterieel. Die combinatie is fascinerend
en kan zowel een fysieke als een mentale
ervaring teweegbrengen. Dat spirituele,
contemplatieve gegeven beschouw ik
trouwens als de essentie van mijn werk
als beeldend kunstenaar.
De ledtechnologie zie ik als een uitmuntend
middel om de kijker onder te dompelen
in een bad van licht en kleur. Het is door
procentuele RGB-menging (Rood, Groen,
Blauw) mogelijk om 16.777.216 verschillende
tonen te realiseren. Zoals ik al schilderend
laag over laag verf op een doek aanbreng,
wil ik via een 'at random' computersturing
de leds aanwenden om kleurlaag na kleur-
laag te creëren zodat monochrome abstracte
'schilderijen' tot stand komen die tot in het
oneindige veranderen.

Om de kracht en de ruimtelijkheid van de
lichtervaring te verhogen breid ik het platte
vlak uit tot een eenvoudige sculpturale en
architecturale vorm. Deze ruimte biedt de
mogelijkheid om volledig door de kleurwerking
omringd te zijn en erin op te gaan, m.a.w.
een optimale beleving van het gekleurde licht.
Als de toeschouwer een tijdje in de kleur-
ruimte vertoeft, wordt hij onderdeel van een
picturale installatie waarvan de tonen aan
alle kanten langzaam in elkaar overgaan.
Niet alleen de ruimtelijke ervaring, maar ook
het element 'tijd' is immers belangrijk. Voor
mij is dit object een sacrale plek waar licht
en kleur zinderen door lichaam en geest.
Ik beschouw het ook als een plaats waar
verschillende kunsten in elkaar vloeien: schil-
derkunst, sculptuur, architectuur, in relatie
met bewegend beeld en de nieuwste media.
'Schilderkunst' is altijd het uitgangspunt
geweest in mijn jarenlange praktijk als beeld-
dend kunstenaar, maar dat betekent niet dat
ik alleen schilderijen in de traditionele bete-
kenis produceer.
Denkend vanuit het fenomeen 'schilderen'
heb ik ook sculpturen gemaakt en installa-
ties uitgewerkt.

Wat ook de eindvorm was, aan de basis lag hoe dan ook een schilderkunstig idee. Zo heb ik bijvoorbeeld beschilderde doeken (de wereld van het tweedimensionale) met elkaar verbonden tot een sculptuur (de wereld van het driedimensionale). Zo bouwde ik een installatie met muren van suikerklonpjes waar de interactie tussen het binnendringende daglicht en de suikerkristallen een picturaal en immaterieel resultaat opleverde. De evolutie van het 'schilderen', van een meer 'historische' aanpak (verf op doek op spieraam) naar het hanteren van andere materialen, middelen en vormen, laat nieuwe picturale mogelijkheden ontstaan die bijzonder interessant zijn om te onderzoeken en om mee te experimenteren.

Concreet

De dragende structuur van het LightHouse is van metaal en wordt binnenin met een wand van plexiglas bekleed. De ledverlichting wordt in de holle wanden ingewerkt, strijkt over het translucide plexiglas en kleurt het. Rode, groene en blauwe leds worden onderling procentueel gemengd om een kleurperceptie en -ervaring mogelijk te maken. De kleur of beter het gekleurde licht is dus permanent in beweging. De kleur- en lichtervaring in deze ruimte is totaal en overweldigend. Alles, ook de toeschouwer, wordt overspoeld en doordrenkt van monochroom gekleurd licht dat zeer traag in een andere monochrome kleur overgaat. De toeschouwer kan verschillende kleurovergangen meemaken afhankelijk van de tijd die hij/zij in de ruimte aanwezig blijft. De ledverlichting binnenin wordt met DMX apparatuur 'at random' gestuurd. Leds zijn extreem energievriendelijk. Het LightHouse zal zowel tijdens de nacht als overdag functioneren.

Aan de buitenkant is het LightHouse extreem wit. Het wordt met wit tl-licht statisch belicht. De tl-verlichting is achter een translucide synthetisch zeil ingewerkt zodanig dat de armaturen niet zichtbaar zijn. Door het extreem witte licht aan de buitenkant verliest het paviljoen zijn materialiteit en krijgt het een sculpturale dimensie.

2009 3 Mechelen (B)

'LightHouse' – Basic Concept

Colored light is intense and immaterial at the same time. This combination is fascinating and can bring about both a physical and a mental experience. This spiritual, contemplative fact I consider as the essence of my work as a visual artist anyhow. I regard the LED technology as an excellent means to immerse the spectator in a bath of light and color. By a RGB (Red, Green, Blue) mixture in terms of percentage it is possible to realize 16.777.216 different shades. As a painter I apply layer after layer on canvas, and just like that by at random

computer control I want to use the LEDs to create colored layer after colored layer so as to realize monochrome abstract 'paintings' that keep changing infinitely.

To increase the power and spaciousness of the light experience I expand the flat surface in order to get a simple sculptural and architectural form. This space makes it possible to be completely surrounded by the working of the colors and merge into it, so as to get an optimal experience of the colored light. When the spectator stays in this color space for a while, she/he becomes a part of a pictorial installation, the hues of which slowly turn into each other all over the place. Not only the spatial experience, but also the element 'time' is important as well. For me this object is a sacred space where light and color shimmer through body and spirit. I also consider it as a place where different arts merge: painting, sculpture, architecture, in relationship to moving pictures and the new media.

Painting has always been the starting point of my lifelong occupation as an artist, which doesn't mean I only make paintings in the traditional meaning of the word. Starting from painting I have also developed sculptures and installations. Whatever the final form was, the base has always been (an idea from) painting. Thus for example I have joined painted canvases (the world of the bi-dimensional) so as to result in a sculpture (the world of the tri-dimensional). So I have also built an installation with walls of sugar cubes in which the interaction between the penetrating daylight and the sugar crystals produced a pictorial and immaterial result. The evolution of 'painting' from a more historical approach (paint on canvas on lining) to the use of other materials, means and forms, generates new pictorial possibilities that are particularly interesting to inquire into and experiment with.

Concrete

The supporting structure of the LightHouse is made of metal and inside this is coated with a pane of Plexiglas. The LED lighting is installed in the hollow walls, sweeps over the translucent Plexiglas and colors it. Red, green and blue LEDs are mutually mixed in terms of percentage so as to enable a color perception and experience. So the color or rather the colored light is permanently moving. The color and light experience in this space is total and overwhelming. Everything, and the spectator too, is flooded and drenched by monochrome colored light that slowly changes into another monochrome color. The spectator can experience different color transitions depending on the time she/he spends in the space.

The Leds lighting inside is operated at random by DMX equipment. LEDs are extremely environmentally friendly. The LightHouse functions on night and day. At the outside the LightHouse is extremely white. It is statically lit by white TL light. The TL lighting is installed behind a translucent synthetic canvas so as to make invisible the brackets. On account of the extremely white light at the outside the pavilion loses its materiality and gets a sculptural dimension.

2009 3 inside

'LightHouse' – Concept de base

La lumière colorée est intense et en même temps immatérielle. Cette combinaison est fascinante et procure une expérience à la fois physique et mentale. C'est précisément cet aspect spirituel, contemplatif qui est l'essence même de mon travail d'artiste visuel. La technologie Led est le moyen par excellence pour immerger le spectateur dans un bain de lumière et de couleur. Grâce au mélangeur graduel Rouge-Vert-Bleu, on a la possibilité de réaliser jusqu'à 16.777.216 tons différents. De la même manière que je dépose sur la toile une couche de peinture l'une après l'autre, je veux amener le Led, via le processeur aléatoire 'at random', à créer une couche de couleur l'une après l'autre de sorte qu'apparaissent des 'tableaux' abstraits monochromes qui se modifient à l'infini. Afin d'augmenter la puissance et la spatialité de cette expérience lumineuse, j'étends la surface à une forme sculpturale simple de type architectural. Cet espace offre la possibilité d'être totalement enveloppé et même de pouvoir pénétrer la couleur-lumière afin de percevoir au mieux les sensations. A mesure que le visiteur reste dans l'espace-couleur, il devient à son tour objet de l'installation picturale, les tons variant lentement et sans arrêt de tous côtés.

Il n'y a pas que l'aspect spatial, il y a aussi l'élément temporel qui est important. Pour ma part, cette installation est un endroit sacré où la lumière et la couleur traversent le corps et l'esprit. Je la considère également comme un lieu où plusieurs arts s'interpénètrent: peinture, sculpture, architecture sont mises en relation avec une image mouvante et de nouveaux média. La peinture a toujours été la pierre angulaire de mon travail d'artiste, mais cela ne signifie pas que je produis uniquement des tableaux au sens traditionnel du terme. Partant d'une pensée liée au phénomène pictural, j'ai aussi bien réalisé des sculptures que des installations. Quelle qu'en soit la forme finale, la base de départ provient toujours d'une idée picturale. Par exemple, il m'est arrivé d'assembler des tableaux (deux dimensions) en une forme sculpturale (trois dimensions). J'ai aussi construit une installation avec des murs constitués de morceaux de sucre. La lumière du jour qui traversait ces murs de sucre cristallin faisait naître un univers pictural totalement immatériel. L'évolution de la 'peinture', depuis la toile historique sur châssis jusqu'au développement actuel de nouveaux matériaux, moyens et formes permettent de mettre en évidence, sous d'autres formes, de nouvelles possibilités picturales particulièrement intéressantes à explorer et à expérimenter.

Concrètement

La structure portante métallique du LightHouse est munie d'une paroi en plexiglas. L'éclairage Led est intégré dans l'inter-valle, la lumière balaie le plexiglas translucide et le colore.

Des Leds rouges, verts et bleus sont mélangés graduellement afin de rendre possible la perception de couleurs. La couleur ou mieux, la couleur-lumière est toujours en mouvement. L'expérience de la couleur-lumière dans cet espace est totale et irréductible. Tout, y compris le spectateur, est envahi et inondé par une couleur monochrome qui évolue constamment et très lentement d'un ton à un autre. Le spectateur peut observer différents états monochromes selon la durée de son passage. L'éclairage Led à l'intérieur est commandé de façon aléatoire par le DMX. Les Leds sont très peu énergivores!

LightHouse fonctionne jour et nuit. Côté extérieur, LightHouse est totalement blanc. D'une blancheur statique obtenue grâce à des néons (TL) se trouvant derrière un vélum transparent de telle manière que l'on ne voie pas l'armature. La blancheur extrême de la lumière lui confère une dimension sculpturale bien qu'elle paraisse ainsi dématérialisée."

(22/04–31/05)

Brussel, Gemeenschapscentrum
De Markten: 'Clinamen'

* Joël Audebert, Marianne Berenhaut, Brigitte Closset, Luc Coeckelberghs, Eric De Smet, André Lambotte, Leen Lybeer, Baudouin Oosterlynck, Luc Piron, Dominique Rappiez, Francis Schmetz, Ante Timmermans, Lore Vanelslande

2003 11 > 14

Catalogus

'Clinamen', Brussel, De Markten

* de affiche is over de ganse oppervlakte geperforeerd volgens een rechthoekig rasterpatroon en in verticale postkaartformaten, recto/verso algemene informatie en één kaart per kunstenaar met een beeld en een korte tekst. Wanneer de affiche verspreid wordt, ontstaat er een catalogus op postkaartformaat in briefomslag.

* Dominique Rappiez – Luc Coeckelberghs, 25 postkaarten recto verso, kl. ill., Nederlands / Français

** Dominique Rappiez & Luc Coeckelberghs 'Clinamen'

"In de fysica van Epicurus verplaatsen de atomen zich evenwijdig door de leegte in een onophoudelijke en laminaire vloed. Indien zulks altijd het geval was, zou er nooit iets gebeuren.

Om een gebeurtenis mogelijk te maken, is volgens Lucretius afwijking nodig, neiging, clinamen.

Dan... is er ontmoeting mogelijk, verscheidenheid en vrijheid.

De neiging is op de eerste plaats een kleine differentiële hoek. Nadien kreeg de term,

door het gebruik, ook de betekenis van genegenheid. Een soort clinamen van de ziel... Een hoek: een afwijking met een contactpunt. Het punt als plaats van convergentie en samenkomst.

De afwijking: dat wat zich toont, wat zich ontplooit in het veelvuldige en in het verschil. De afstand, het principe zelf van het gezichtsvermogen, scheidt de dingen van elkaar en maakt ze verschillend. Het oog verenigt ze. Dan begint het spel van de analogieën en van de verbintenissen. Die geven een betekenis aan de figuren van het traject en aan de dingen die zich aan de kennis aanbieden.

Een voortdurende topografie die altijd weer nieuwe kaarten uitvindt voor nieuwe plaatsen, evenals nieuwe wegen tussen de dingen en de personen. Nieuwe plaatsen en/of nieuwe wegen tussen de dingen en de personen, daar gaat het in deze tentoonstelling om.

De kunstwerken kunnen gekenmerkt worden door hun innerlijkheid, ingetogenheid, sensibele, sereniteit. Ze kunnen intimistisch zijn of introspectief. Ze zijn eenvoudig van beeld. De kunstwerken tonen een caleidoscoop van beeldende media die op een persoonlijke en actuele wijze aangewend worden, schilderkunstig bij Brigitte Closset, Luc Coeckelberghs en Dominique Rappiez; tekenkundig bij Ante Timmermans, André Lambotte, Francis Schmetz, Lore Vanelslande; grafisch bij Eric Desmet en Luc Piron; videografisch bij Joël Audebert; sculpturaal bij Marianne Berenhaut en Leen Lybeer; objecten als dragers van klank bij Baudouin Oosterlynck.

De kunstwerken ontstaan binnen een abstracte mentale beeldende wereld en geven een visuele realiteit weer die concreet is, of een figuratie toont. Het zijn open beelden die de kijker tot een mentale activiteit uitnodigen. Ze vragen tijd om met de beeldende informatie in contact te komen. Om ze op te nemen, te assimileren. Om tot een persoonlijke betekenisgeving te komen. Het zijn beelden die traag zijn en stil. De tentoonstelling 'Clinamen' vertegenwoordigt een mentaliteit die stelling inneemt tegenover onze dagdagelijkse maatschappelijke realiteit.

'Clinamen'

Dans la physique d'Epicure, les atomes se déplacent parallèlement dans le vide en un flux incessant et laminaire.

S'il en était toujours ainsi, rien ne se produirait jamais.

Pour qu'il y ait événement, Lucrèce posa l'écart, l'inclination, le clinamen.

Alors... il y aura rencontre, occurrence, diversité et liberté.

L'inclination, c'est d'abord un petit angle différentiel. Puis avec l'usage cela signifie une affection, sorte de clinamen de l'âme...

Un angle: un écart avec un point de contact. Le point comme lieu de convergence et de rassemblement.

L'écart: ce qui se montre, ce qui se déploie dans le multiple et la différence.

La distance, principe de la vue, sépare et différencie. L'œil unit.

Vient alors le jeu des analogies et des liaisons qui donne un sens aux figures du parcours et aux choses qui se donnent à connaître.

Topographie incessante qui invente à chaque fois de nouvelles cartes pour de nouveaux lieux et de nouveaux chemins entre les choses et les personnes.

Sans doute est-ce bien là le sujet de cette exposition: de nouveaux lieux et de nouveaux chemins entre les choses et les personnes.

Dit avec des formes simples mais avec intériorité et modestie, sensibilité et tranquillité, parfois

avec sévérité... les œuvres sont toujours de l'ordre de l'intime et de l'introspection. Traitées de manières très personnelles, les pièces montrées le sont par la peinture chez Brigitte Closset, Luc Coeckelberghs et Dominique Rappiez; par le dessin chez Ante Timmermans, André Lambotte, Francis Schmetz et Lore Vanelslande; par la vidéo chez Joël Audebert; par la sculpture chez Marianne Berenhaut et Leen Lybeer; par l'art graphique chez Eric Desmet et Luc Piron; par des instruments d'écoute chez Baudouin Oosterlynck. Bien que nées dans un univers mental abstrait, elles donnent à voir une réalité parfois très concrète voire figurée.

Ce sont des images ouvertes suscitant la curiosité et le dynamisme du regard du visiteur. Il faut leur laisser le temps de l'imprégnation, de l'assimilation.

Alors elles prendront sens de façon toute personnelle pour chacun.

Lentes et calmes, les œuvres de l'exposition 'Clinamen' témoignent d'un état mental salutaire, prenant distance avec le quotidien de notre société."

*** Luc Coeckelberghs, cf. 1997 (30/05–29/06) Beersel, Museum Herman Teirlinck: 'Luc Coeckelberghs'

(23/05–21/06)

Welle, Galerie EL: 'Luc Coeckelberghs – Dirk Verhaegen'

(30/08–27/09)

Aarschot, Cultureel Centrum
Het Gasthuis: 'Gasthoven '09 – Zinder 3'

* Luc Coeckelberghs, Wim Elaerts, Bruno Hardt, Peter Jacquemyn, Carljijn Mens, Sigrid Tanghe, Carole Vanderlinden, Karl Verlinden, Karen Vermeren, Geert Verschuren, Giovanni Winne

** Ludo Van Hees, openingstoespraak

Catalogus

'Gasthoven '09 – Zinder 3', Aarschot, Cultureel Centrum Het Gasthuis, pag. 3–4

* Wim Elaerts / Karl Verlinden, 24 losse pag. in omslag, kl. ill., Nederlands

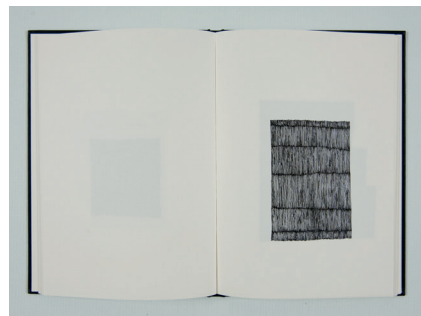
** Luk Lambrecht: 'Verdiept met de tijd.

Bedenkingen bij de picturale productie van Luc Coeckelberghs'. Cf. 2001, catalogus 'Luc Coeckelberghs', Lokeren, Galerie di-art

Boek

'10 + 2 ½ jaar/years Voorkamer', Lier, Voorkamer vzw, nr. 147

* niet gepagineerd – 671 nummers, z/w en kl. ill., Nederlands / English

2009 5

Artist Book XIII

* 30,3 x 21,4 cm, 92 pag., 45 pentekeningen, inkt op papier

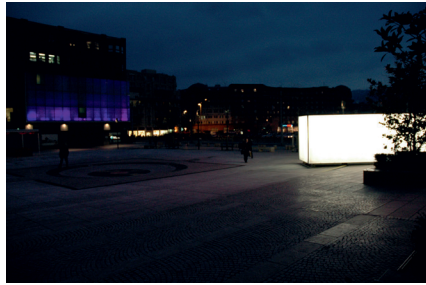
2010

(10/03–28/03)

Clermont-Ferrand (FR),
'Vidéoformes – 25e Manifestation
Internationale Art Vidéo et
Cultures Numériques'

* tentoonstelling: Luc Coeckelberghs, Catherine
Langlade, Stéphane Trois Carrés, Scénocosme,
Pierrick Sorin, Sylvie Blocher, Giuliana Cunéaz,
Clémentine Lemaître, Reynold Reynolds,
Dragana Žarevac, Jean Bonichon, Denis Falgoux

** Luc Coeckelberghs, 'LightHouse vs Centre
Jaude', Place de Jaude / in partnership met
'Le Centre Jaude' – Productie: Contour, Mechelen,
ContourLight 09. Cf. 2009 (21/03–21/06)
Mechelen, Contour vzw: 'ContourLight'

2009 3 Clermont-Ferrand (FR)

Digitale catalogus

'Vidéoformes – 25e Manifestation
Internationale Art Vidéo et Cultures
Numériques', Clermont-Ferrand (FR),
Vidéoformes, pag. 66–69

* <http://www.videoformes-fest.com/archives-videoformes/festival-10/>

** Gabriel Soucheyre en div. auteurs, 121 pag.,
kl. ill., Français / English version

*** Luc Coeckelberghs, 'LightHouse vs
Centre Jaude'. Cf. 2009 (21/03–21/06) Mechelen,
Contour vzw: 'ContourLight'

Video-interview

* Gabriel Soucheyre, Vidéoformes –
Luc Coeckelberghs

** <http://vimeo.com/43239122>

Pers

(23/03)

France 3, Télévision:

'Vidéoformes à Clermont-Ferrand,
Luc Coeckelberghs et son 'LightHouse'
à la Place de Jaude'

(21/04–24/05)

Osnabrück (D), European Media
Art Festival / EMAF (23e): 'Mash Up
and More – EMAF – Ausstellung'

* Ruben Bellinx, Heiko Beck, Ulu Braun & Roland
Rauschmeier, Yun-Ju Chen, Luc Coeckelberghs,
Stefan Demming, Eitan Efrat & Sirah Foighel
Brutmann, Matthias Fritsch, Gold Extra, Tilman
Küntzel, Jens Wunderling, Geoffrey Alan Rhodes,
Susanna Schuda, David Sarno & Tobias Hermann,
Anna Sokolova, Jan Peter Sonntag, Casper
Stracke, Tobias Rosenberger, William wegman,

** Luc Coeckelberghs, 'LightHouse', Rathausmarkt
Osnabrück – Productie: Contour, Mechelen,
ContourLight 09. Cf. 2009 (21/03–21/06)
Mechelen, Contour vzw: 'ContourLight'

2009 3 Osnabrück (D)

Catalogus

'Mash Up – European Media Art
Festival – Osnabrück', Osnabrück (D),
EMAF, pag. 172, 220

* Hermann Nöring en div. auteurs, 224 pag., kl. ill.,
Deutsch / English

(08/05–30/05)

Brussel, CO21 – Centre de couleur
contemporaine: 'Rose c'est la vie'

* in het kader van 'Parcours d'artistes
de Saint-Gilles'

** Bernard Villers nodigt uit: Manon Bara,
Marianne Berenhaut, Lucile Bertrand, Marcel
Berlanger, Thorsten Baensch & Christine Dupuis,
Caroline Balthazar, Robby Comblain, Leo Copers,
Luc Coeckelberghs, Michel Couturier, Werner
Cuvelier, Edith Dekyndt, Lieve d'Hondt, Kantor
Dialogist, Jo Dustin, Nathalie Dekorte, Juan
d'Oultremont, Daniel Dutrieux, Michel François,
Filip Francis, Bernard Gaube, Alain Geronnez,
Fernanda Gomez, Roel Gousse, Félix Hannaert,
Louise Herlemont, Brigitte Hoornaert, Sophie
Honnof, Bernard Hubot, Aida Kazarian, Ann-
Veronica Janssens, Michel Leonardi, Jacques
Lizène, Daniel Locus, Jacqueline Mesmaecker,
Patricia et Marie-France Martin, Michel Moffarts,
Jean-François Octave, Els Opsomer, Kurt Ryslavý,
Marc Rossignol, Walter Swennen, Francis
Schmetz, Rainer Tappese, Pierre Toby, Kris Van
de Giessen, Cécile Vandernoot, Philippe Van
Snick, Angel Vergara, Pieter Vermeersch, Jacques
Vilet, Monica Von Rautenstrauch, Marthe Wéry

(09/06–31/07)

Jambes, Galerie Détour:

'Brigitte Closset – Luc Coeckelberghs –
Lydia De Munter – Yves Gilbert'

(08/10–09/01/2011)

Tienen, Stedelijk Museum Het Toreke:
'Op het eerste gezicht, luik 2'

* Monique Boeckarts, Fred Boffin, Colette
Cleeren, Luc Coeckelberghs, Dirk Decock, Jan
Decoster, Suzy De Laet, Anne Dieltjens, Paul
Gees, Rafaël Gorsen, Dirk Hamblok, Bea Medaer,
Jim Oosterlinck, An Roovers, Simone Van Pelt,
Antoon Verbeeck, Fons Verstreken.

Magazine

♦ 'Museumopener', Tienen, Vrienden
Stedelijke Musea, 11de jaargang, nr. 2,
pag. 9

* Staf Thomas, 12 pag., kl. ill., Nederlands

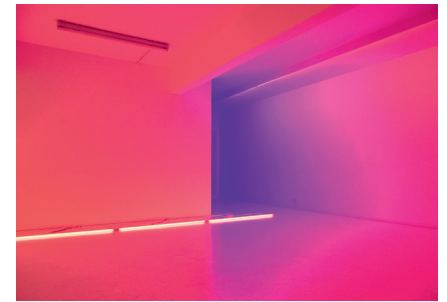
♦ 'Museumopener', Tienen, Vrienden
Stedelijke Musea, 11de jaargang, nr. 4,
pag. 3

* Herman Vanclooster, 24 pag., kl. ill., Nederlands

(22/11–16/01/2011)

s Knokke, White Out Studio:

'Luc Coeckelberghs – LightRoom'

2010 9

(08/12–11/12)

Lyon (FR): 'Fête des Lumières'

* 75 lichtinstallaties

** www.fetedeslumieres.lyon.fr

*** Luc Coeckelberghs, 'LightHouse', Place
des Tapis, Croix Rousse, 4ème – Productie:
Contour, Mechelen – ContourLight 09. Cf. 2009
(21/03–21/06) Mechelen, Contour vzw:
'ContourLight'

2009 3 Lyon (FR)

Pers

(23/03)

France 3, Télévision: 'Fête des
Lumières à Lyon, Luc Coeckelberghs
et son 'LightHouse' à la Place des Tapis'

Magazine – online

(09/2010)

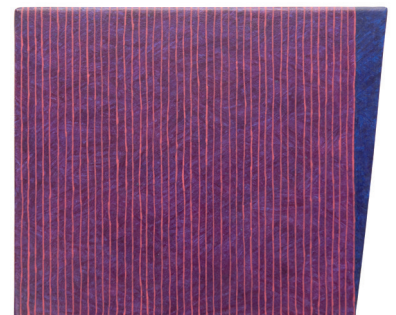
'www.art-in-society.de' (D)

* Andreas Weiland

'Luc Coeckelberghs: A Belgian Artist Exploring
Space and Its Interaction with Colour'

'His recent paintings that add canvas upon
canvas or 'hover' above the wall are never
'clean,' 'cold' and 'pure'.

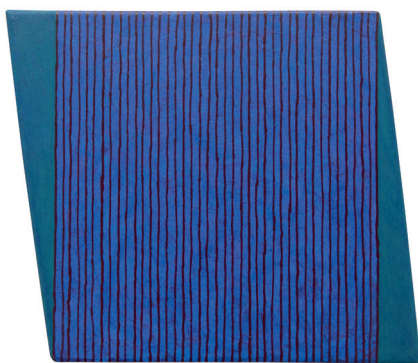
As I enter Luc Coeckelberghs' studio, I see three
small paintings that immediately capture my
imagination. The first one has a geometric shape
but it is neither a rhombus nor a rectangle.

2003 2

Looking at it, my eyes are drawn to what appears like, very nearly, a square that is traversed by warm red lines running down vertically, next to each other, leaving space for thin, violet stripes of colour. But then, a narrow, elongated triangle seems to be 'added' next to this almost square-shaped, warmly violet rectangle. It is pointing towards the ground. A certain blue with a tinge of violet colours this triangular part of the work. And stepping closer, I recognize that it is also the colour of the vertical stripes in the almost square-shaped part of the painting. But there, it appears to me as more 'violet,' apparently because of the inserted, red lines. The fact that the surface colour of the entire work appears in its purity in the triangular part to the right of the larger, almost 'square-shaped' section, whereas it is affected by the presence of the horizontal lines in the latter, makes me curiously aware of the interaction of colour. The subjective perception of colour is affected by it, especially if I don't approach the canvas very closely. I also notice how the very fact that the small canvas is not a rectangle brings a certain, dynamic quality to the work.

The next painting does something of the sort, again. There is a square-like middle part of the painting, and blue stripes of colour stand out in it because this blue part is traversed by thin, red, vertically oriented 'threads' or 'traces' of colour. To speak of lines would be too much, too inaccurate. The abstract purity of thin, completely straight geometric lines of an exact and equal width has been avoided.

2003 3

These trickles of red colour running down vertically, leaving a thin trace, obviously have not only produced the effect of blue bands or stripes of colour that are left where the red trickles did not cover the blue of the surface. They have also affected the colour perception with respect to these blue stripes, creating an overall impression of a strange, warm blue crossed by these reddish threads.

Both to the right and left of the central, almost square-shaped part of the painting, a triangle executed in a beautiful turquoise colour has been added. The two triangular sections are of exactly the same size and they are obviously characterized by their 'sharp', acute angle. A nearly square-shaped centre, with a triangular addition on either side produces of course a sense of harmony, of equilibrium, both in terms of the distribution of visual forms and of colours. But the existence of the two triangles also brings a dynamics into the painting, especially insofar as one triangle points to the sky, the other to the ground. The overall shape of the painting thus appears as that of a rhombus. The shape chosen for the canvas challenges the idea that paintings have to be square or rectangular.

The third work is a small but enchanting one, too. It is elongated; it is oriented vertically; the shape is obviously geometric, but complex, perplexing.

Three panels, each one smaller than the preceding one, have been mounted on top of each other.* Of course, we see only a bit of the bottom one to the right and left of the other two. We see its Prussian blue in all its intensity. On top of it is the black canvas, and again on top of this, the light blue one. Watching closely I notice that the blue incorporates a faint trace of turquoise.

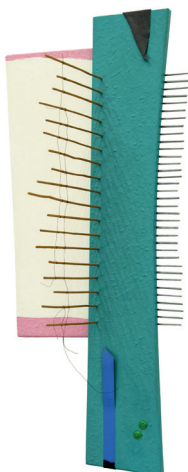

2000 7

The way in which these panels overlap and the fact that we see the 'thickness' of each one of them, all add to our impression that we perceive a material, corporal object—three-dimensional, by all means, and not just a composition of colours present as a plane surface. This impression is even more present when we notice the coloured sides or edges of each canvas as we look at the work a little bit from the left or right. As always, the texture of the surfaces matters a lot for the artist who has produced this work. It is rich and sensuous. The effect that Luc Coeckelberghs has created is not at all a sparse, minimalistic work. It is not tending towards abstraction but embracing a love for the concrete. What I see is a three-dimensional object of great beauty.

I remember that as a child, I took a rectangular piece of wood, putting nails in it with a hammer, which I would then connect with thread my grandmother used for sewing. I spent hours that way, constructing my imaginary ocean-going vessel, a ship or raft? It was never clear what it might finally become.

Luc Coeckelberghs, a painter whose works sometimes become, in a way, three-dimensional and thus sculptural, has created an object that breathes the freedom I found in the imagination-driven creation of my childhood days.

1985 1

Working on wood, and applying a monochrome green verging on turquoise to it, he has again succeeded to give his work a rich surface texture. The piece of wood is elongated. Neither the long nor the short sides of it are running in parallel fashion. The idea of a rectangular work of art is abandoned, it is contradicted in fact.

But working on wood nearly as thick as a finger, and being intent to create a texture of colour that is palpable, the idea of the plane, thin surface painted on that is so inherent in works on paper and that even works on canvas remain by and large attached to, is also opposed.

On the green board with its slightly curved, frontal bottom edge, two green, thick 'dots' of colour have been applied. To the left, an elongated piece of monochrome blue textile covers part of the board; a small part of this tape-like or ribbon-like textile is black, however. I think that it is probably the original black of the tape, which has then been partially overpainted in blue.

Counteracting perhaps the blue and black tape, an elongated, triangular, once again black piece of material appears in the opposite side of the green board. It is a thin layer covering part of the turquoise-green surface.

The green piece of wooden board rests on another finger-thick piece of wood. It is overpainted in a warm, ice-cream-evoking tone of beige while an ice-cream-like 'strawberry' pink is applied at its margins. The line that separates the large field of beige colour in the centre of this piece of wooden board from the pink margins is not straight; quite on purpose it is left to follow its shaky, almost random but not at all nervous course.

In horizontal fashion, grey metallic 'needles' of irregular but nonetheless similar length stick out from the green board, suggesting something functional. They are 35 in all. Long, thin metal objects. And the gaps between them remind me of keys of a piano while the grey 'needles' remind me of the gaps between these keys.

Close to the edge of the green board—an edge that forms the visual boundary between this board and the beige and pink one—, light brown, thin 'sticks' spring up from the turquoise-green surface. They are lined up in parallel fashion. They are of clearly very unequal length, and two lines of thin, dark metallic thread connect them. One piece of thread forms a curve reaching almost the bottom, which is the green board; another piece of thread, forming a nearly parallel curve, sets out to do the same but then ends abruptly in mid-air.

The object thus constructed, made up largely of two flat, painted pieces of wooden board that are attached to each other while overlapping slightly, reveals what is also present in other works of Luc Coeckelberghs that somehow still echo, to a greater or lesser extent, traits of two-dimensional paintings. It shows a love of monochrome colours and their combination, their relation; also a longing for the concrete, as revealed by texture. But at the same time it is protruding more clearly, still, into three-dimensional space. In this poetic, very painterly object, the 'needles' and 'sticks'—the first protruding horizontally from the work, the latter vertically—seem to emphasize even more radically Luc Coeckelberghs' quest to liberate painting not only from the square or rectangular shape of more conventional paintings but also from that basic two-dimensionality which is only timidly transcended when, for instance, thicker layers of colour are applied.

The poetic quality of this object has much to do with its implicit rejection of functionality, which is so apparent exactly because the work is challenging the eye of the spectator through the suggestion of (mock) functionality. But such

poeticism in itself is not new. It can be traced back to Schwitters and others, and re-emerged later in some art works of the '60s.

The blue square! My eye (or was it my imagination?) shouted. But it was not a square, of course; it was a rectangle in intense blue, with a white square inserted into it.

1992 1

The blue has the intensity of colours I have seen in works by Helen Frankenthaler. The idea of pure geometric forms goes back to Russian constructivists, of course, and to Josef Albers. But the blue canvas hovers above the white wall in Luc's studio, and this is due to a wooden support below it that is about an inch thick and of distinctly smaller dimensions than the rectangular panel, which presents its blue surface. As for the white square that stands out in front of the blue canvas, I notice that it is attached to the latter by two metallic bows that keep it at a distance. Like the blue rectangular canvas 'hovers' above the white wall, the white and square canvas 'hovers' about four inches above the blue one: a fact that is very palpable when the viewer confronts the work.

Incidentally, stepping closer, I see that the part of the 'blue canvas' that is visually underneath the white square, is not blue at all. It has been painted starkly black.

If we stand in front of the work in a way that lets us see it slightly from the left (or the right), we will see a very thin, black, vertical rectangle separating the blue and the white of the work. Cowering, we will see a slim, black horizontal line between the whiteness and the blue, and also two broad stripes or bands of metallic silver that reveal the presence of the two bows keeping apart the white panel and the blue, while attaching the former to the latter.

The construction of this object that is a painting existing on two levels and protruding so clearly into space tells us a lot about Luc Coeckelberghs' determination to free painting of its conventional two-dimensionality. But such two-dimensionality is also challenged by the texture created, a rich texture, not at all 'minimal' or 'minimalistic.' In this work, the artist executed the texture in extremely painterly fashion by creating a wave-like pattern in that white square which at a first glance seemed so abstract. I discover the repeated presence of a very light, very pastose blue continually intermingling with the white surface tone. Thick, tiny patches of such blue colour, they are, next to small patches of quite plane surface in white. And they remind me of myriads of small fish swimming in a white ocean, or of small blue waves maybe, covered by white crests. It's a canvas worked on meticulously by the artist, rich in detail when looked at closely but nevertheless suggesting whiteness when standing further away. Whiteness, however, that is not abstract, pure white, but rich and alive with the vibrations of its texture, its uneven surface.

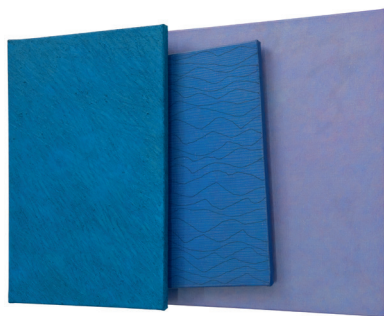
Conversely, the blue, rectangular, almost square canvas we see 'under' the white square, projecting to the right and left side of it, as well as below and above it, is not as evenly and abstractly blue as it seemed to be at first sight. It holds thick patches of blue colour inside, or rather on top, of its plane blue surface. They are patches that again remind me of little fish springing in the water. Silver-grey tiny patches of colour are distributed at random across the blue surface, as well.

Stepping away from the work, I sense its three-dimensionality and now I also sense an almost pointillist presence of white or silver in the blue space, and of light blue in the white square.** A dialectical relationship between two colours present in three-dimensional space results. The white seems present in the blue and the blue in the white. Two abstract monochrome colours inside two geometric spaces have come to life; they have been transformed into two basically simple yet very real, very intense colours. And this because they have absorbed their opposite or 'Other,' the contrasting colour that 'opposes' them, into their own realm, without ceasing to be fundamentally 'blue' respectively 'white.'

A work of great simplicity that is what it is indeed. But not as simple as our propensity to abstract, to 'look' rather than 'see', may suggest.*** And certainly richer, in many respects, and more intense than I could perceive in the very first moment.

Joseph Albers taught some of us to see colours, and to love their intensity, their specific presence, their interrelationship; all of this, we know, for its own sake. This has never been easy to accept for those who want to speak about our time and place, our world, our social reality, class society, class relations, class struggle. But colours are also part of the world, this all but peaceful and just and humane world we inhabit. And the sense of beauty in us, or the loss of it, it's withering away, are social facts. And so it is revolutionary perhaps, in a certain respect, to re-ignite a sense of beauty, the ability to perceive beauty that is so often neglected or suppressed, aborted in fact, by rotten circumstances and sad neglect.

When he created the work I want to speak about now, Luc Coeckelberghs composed an object—I must add, a painterly object or object that is a three-dimensional painting—by combining three basically monochrome canvasses, one mounted on top of the other.

1992 2

The topmost canvas shows an intense ocean green, the green of very clear, unperturbed waters on a sunny day. It is a rectangle; it is mounted on the other two in a vertically way, thus constituting what is called a vertical format. But the pattern inscribed in the texture of the colour filling this monochrome green canvas runs, more or less, in a diagonal direction. I add 'more or less' because there are these 'deepenings' next to 'ridges', these 'hollows'

in the texture produced by the artist. They are traces of scratching that left long thin marks of a somewhat lighter green-blue. And they do indeed produce the impression of a diagonal pattern but nonetheless they don't seem to run exactly parallel to each other.

A certain sense of oscillation or vibration is produced by this texture, by the multiplicity of scratched marks, the traces of scratching quietly but determinedly, often in a way that lets lines converge or cross each other. Blue-greens and darker blues and light blues, in haphazard, random fashion, are engaged in interplay.

The next layer of the work is constituted by a canvas that is only partly visible: it protrudes in slightly diagonal fashion from underneath the blue green, strictly vertical, rectangular canvas while it is standing out, at the same time, in front of the third, horizontally placed canvas.

This third canvas forms in a sense a counterweight (if not counterpoint) to the horizontal canvas to the left of it. It is a rectangle and, as I said, it has a horizontal rather than vertical orientation. Its height is a bit less than that of the blue-green vertical rectangle. And therefore, its upper edge is lower, and its lower edge higher than that of the canvas to the left. Thus, a somewhat irregular rather than rectangular, but nonetheless geometric outline of the entire work composed of these three canvases results—an outline that is composed of straight lines and eight corners, in all, which are, in each case, encompassing an angle of 90 degrees.

The whole work appears as very balanced; even the fact that, as a second layer, a diagonal canvas has been inserted, does not disturb this balance: it adds a dynamic effect but it does not unbalance the composition.

Having sketched rather briefly the general composition of the work, it is time to turn back to the second (slightly diagonal) canvas. It shows a basically dark blue colour—at first sight monochrome, just as the blue-green rectangle appears at first sight as monochrome, and as the canvas forming the bottom layer of the work seems to be at first sight monochrome, too. But thin blue lines, which are running in almost parallel fashion next to each other, enrich the dark blue that is the basic colour of this slanted canvas. And even more so, its tranquillity that might have been discovered by the onlooker if the line patterns had been lacking, is reduced if not aborted by the very dynamic course of other, black lines that form a wave-like pattern and that are considerably farther apart from each other than can be said of the faintly visible blue lines.

Also, like snow, tiny white dots appear in the blue. The texture of the last, violet canvas is the most regular one. Here we come closer to a truly monochrome surface than in the other canvases forming the work. 'Clouds' of reddish violet hazily merge with 'clouds' of a lighter, bluer violet. No threads of black add a faint sense of 'three-dimensional' texture, nor do scratches emphasize microscopic three-dimensionality, in the case of this violet rectangle while its visible presence is somewhat overshadowed by the diagonally intruding second panel.

The overall impression of the entire 'object painting' I have just discussed is one of dynamism, dynamization, if you want. It is due, above all, to the protruding blue-green, vertical panel that shatters the 'rectangularity' of the outline of the entire work. And due also to the diagonally inserted second panel.

As a counterweight, the third and thus bottom panel (visible to the right of the vertical one) provides rest and a necessary measure of stability. The apparent closeness of the main colours (blue-green, in case of the first canvas, dark blue, in case of the second, and violet, in case of the third) to something that we could call

'monochrome;' counterbalances to my mind the observed dynamics, as well, thus producing a sense of harmony, of serenity.

It is the texture of the surfaces, especially in the case of the first two panels, that makes us aware that this isn't conceptual or minimalistic art tending towards the 'clean' and abstract. But art made by an artist who is seeking to preserve the richness of colours, and their material sensual presence. If his more recent paintings have become constructions of more than one panel, constructions that reach into three-dimensional space and that approach an object status that is almost sculptural, this in turn confirms the impression that this is the result of a quest for the 'real', for 'materially' very present art, for works that are never 'clean', 'cold' and 'pure' and always richer in texture and colour than they appear to be at first sight. Perhaps it is this quest, which drives the artistic production of Luc Coeckelberghs in his present phase of development."

Footnotes

* The complexity of the work is not only to be traced to the mere fact that three panels have been mounted on top of each other. It is also a result of the size of each panel and the way these panels have been mounted. And it is further increased by the outline or shape of the uppermost panel. If we look at the way the panels have been added, we find that the bottom one is a rectangle, wider than the other panels. Above it is another rectangle, more narrow but higher and projecting over the bottom and top edge of the panel below it. The uppermost panel is the narrowest one of them all, and it even appears to be slimmer than it is. While it's lower edge is situated above the lower edges of the other two panels, its upper edge, being slimmer than the lower one, projects over that of the panels beneath it. Given that the panel has left and right sides that run straight and exactly vertical, how can the upper, exactly horizontal side be shorter than the bottom, horizontal side? The solution is that the rectangular shape of the uppermost panel has been obstructed. It has five corners. And although four of its sides run either horizontally or vertically, one very short side, is slanted, ascending very slightly, from the left to the right.

** I may have sensed it already before I stepped up to the painted surfaces, but remained unaware of it, registering it 'merely' pre-consciously.

*** A brief look is of course enough to say, aha, hm, yes I recognize it as a blue rectangle and a white square. Enough to think of Albers, for instance. But as Viktor Šklovskij pointed out, recognition, the brief look that lets us recognize may be the opposite of seeing, of truly seeing. The first amounts to automatized perception. Art, if it challenges us to see, furthers the de-automatization of the aesthetic perception process. Perhaps such de-automatization of aesthetic perception is a fundamental trait of all true art, whether 'committed' or 'uncommitted'. This type of de-automatization may well be a prerequisite for further and more far-reaching de-automatized cognition.

If we switch from the question of pure form, which was so decisive for Russian formalists like Tynjanov, Eichenbaum and Šklovskij, and turn to that other, just as vital social need to de-automatize the cognition of historically produced, changeable and changing social relations, we arrive of course at Brecht's conclusion that "making the supposedly familiar look strange" is necessary if we are to overcome engrained prejudices and preconceptions, in other words, the 'dominating mode of thinking' which reflects the positions (and thus class interest) of the dominant social forces.

2011

(08/05–13/11)

Seneffe, Domaine du Château:
'Cabanes'

* Luc Coeckelberghs, Pierre Courtois, Frédéric Gaillard, Frédéric Geurts, Loreta Visic, Jason Van der Woude, Dimitri Vangrunderbeek, Aeneas Wilder

** Luc Coeckelberghs: 'LightHouse'; productie: Contour, Mechelen, ContourLight 09. Cf. 2009 (21/03–21/06) Mechelen, Contour vzw: 'ContourLight'

2009 3 Seneffe (B)

(15/07–31/08)

Knokke, Kustlaan 56 Pop-Up:
'20 Essentials'

* Luc Coeckelberghs: lichtinstallatie 'BrightLight'

Artist Book XIV

* 21,8 x 30,3 cm, 92 pag., 44 pentekeningen, inkt op papier

Artist Book XV

* 20,6 x 30,3 cm, 90 pag., 44 pentekeningen, inkt op papier

2012

(29/04–03/06)

Welle, Galerie EL: 'Thread: Part II'

* Greet Billel, Luc Claus, Luc Coeckelberghs, Dominique De Beir, Jo De Smedt, Johan Gelper, Denis Pondruel, Jean-Pierre Ransonnet

(26/05–10/06)

Charleroi, Art Assist:
'Rue Julien Dulait – Absolute'

* Luc Coeckelberghs, Guus Van der Velden

(02/09–07/10)

Welle, Galerie EL: 'Luc Coeckelberghs
– Dominique De Beir – Greet Billel'

Editie

'Multiple Luc Coeckelberghs', Welle,
Galerie EL

* inkjet, op zuurvrij papier, 300 gr., 'Fine Art Hahnemüle', van een originele pentekening uit 1992, A2, oplage 7 + 3 art.pr.

(17/11–25/11)

Maastricht (NL), Jan Van Eyck
Academie: 'Secret Postcards'

* Van de website: 'The artists taking part in Secret Postcards are listed below. This list will be regularly updated. Their work will be exhibited anonymously from 17 to 25 November 2012 at the Jan van Eyck Academy in Maastricht. The names of the artists will be revealed after the exhibition and the works of art will also be displayed on this page.'

** curatoren: Roel Arkesteijn, Hester Alberdingk Thijm, Anne van der Zwaag, Bregje van Woensel

*** Steven Aalders, Philip Akkerman, Marijn Akkermans, Eylem Aladogan, Woody van Amen, Jabu Arnell, Gijs Assman, Gies Backes, Michiel van Bakel, Jowan van Barneveld, Boy Bastiaens, Tim Baumgarten, Anya Bayerwaltes, Yves Beaumont, Doris Becke, Ruud Beerens, Rob Benders, Charif Benhelima, Jeroen van Bergen, Luk Berghe, Antoine Berghs, Ben van Berkel, Jos Berkers, Ron Bernstein, Michael van den Besselaar, Greet Billel, Sara Bjarland, Gam Bodenhausen, Merijn Bolink, Kim Boske., Brant, Maïke Mei Lan Brandsma, Romain Brau, Hedwig Brouckaert, Frank Bruggeman, Matthieu Brus, Geoffrey Brusatto, Jean-Marie Bytebier, Michiel Ceulers, Krien Clevis, Luc Coeckelberghs, Anton Cotteleer, Audrey Cottin, Anuli Croon, Noelle Cuppens, Maarten de Ceulaer, Bert Dankaert, Sander van Deurzen, Dré Devens, Paul Devens, Elspeth Diederix, Piet Dieleman, Filip van Dingenen, Appie Drielsma, Philip Driessen, Erwin Driessens, Guus van Eck, Sacha Eckens, Marcel van Eeden, Sidi El Karchi, Hadassah Emmerich, Martijn Engelbregt, Ieva Epnere, Jeroen Evertz, Anneke Eussen, Edith Eussen, Wapke Feenstra, Wouter Feyaerts, Romy Finke, Olivier Foulon, Werner Fraai, Ton Franssen, Sven Franzen, Gijs Frieling, Serge Game, Frans Gentils, Maria Gerdwilker, Ad Gerritsen, Lauren van Gogh, Willo Gonnissen, Marnix Goossens, Aad Goudappel, Loek Grootjans, Voebe de Gruyter, Manoj Grunewald, Norbert Grunschel, Joost van Haften, Raph de Haas, Erik Habets, Kaspar Hamacher, Laurens Hamacher, Dennis Hambeukers, Karin Hanssen, Elvira 't Hart, Arjen van Helmond, Linde Hermans, Toon Hezemans, Carl Johan Högberg, Anne Holtrop, Wouter Huis, Bas van den Hurk, Richard Hutten, Leon Janssen, Rob Johannesma, Rose-Marie Kaanen, Eleni Kamma, Natasja Kensmil, Chris Keulen, Alin Klass, Franziska Lena Kluw, Aukje Koks, Krijn de Koning, Chuck Koor, Katrin Korfmann, Cyprian Koscielniak, Jasper Krabbé, Arno Kramer, Marjijn van Kreijl, Sven Kriele, Stijn Kriele, Ulrik Holme Kristensen, Remy Kroese, Anouk Kruihof, Christoph Krümpel, Nawie Kuiper, John Lambrichts, Katinka Lampe, Paul Landon, Raphael Langmair, Lena von Lapschina, Stéphanie Leblon, Les Deux Garçons, Tom Liekens, Atelier (Joep) van Lieshout, Lilith, Jenny Lindblom, Daan Linsen, Charlotte Lybeer, Sylvie Macias Diaz, Linda Maissan, Bertien van Manen, Keetje Mans, Jan Martens, Erik Mattijssen, Maurice Mentjens, Philip Metten, Ingeborg Meulendijks, Trees de Mits, Jurriaan Molenaar, Fien Muller, Jan van Munster, Marc Nagtzaam, Paul Nassenstein, Clare Noonan, Saskia Noor van Imhoff, Kim van Norren, Ruben L. Oppenheimer, Olphaert den Otter, Lonneke van der Palen, Desiree Palmen, Magdalena Peltzer, Vanessa Jane Phaff, Rafaël Philippen, Falke Pisano, Jan van der Ploeg, Branko Popovic, Emma van der Put, Monica Ragazzini, Diana Ramaekers, Han Rameckers, Jack Reubsæet, Liesje Reyskens, Wouter van Riessen, Tanja Ritterbex, Daniël Rödiger, Ines den Rooijen, Paul Rondags, Studio (Daan) Roosegaarde, Jan Rothuizen, Imke Ruigrok, Meggy Rustamova, Donya Saed, Tamara van San, Mira Sanders, Tomas Schats, Jaap Scheeren, Limmy Scheres, Joseph Semah, Lien Sergeant, Isabelle von Schilcher, Arjen Schmitz,

Perry Schrijvers, Nicole Schulze, Tina Schwarz, Stijn Segers, Lien Sergeant, Slava Shevelenko, Annelies Slabbynck, Ton Slits, Berndnaut Smilde, Helmut Smits, Ief Spincemaille, Anne-Marie van Sprang, Inge Stevens, Niko Stichel, Clary Stolte, Ivo Straetmans, Rebekka Straetmans, Berend Strik, Pär Strömberg, Edwin Smet, Gery de Smet, Berndnaut Smilde, George Styler, Studio Maarten Kolk & Guus Kusters, Nienke Sybrandy, Johan Tahon, Toon Teeken, Aline Thomassen, Hugo Thomassen, Edward Clydesdale Thomsen, Quinten Torp, Marc Truijien, Sarah Vanagt, Hans Vandekerckhove, Koen Vanmechelen, Dries Verbruggen, Stijn Verhoeff, Puck Verkade, Koen Vermeule, Maria Verstappen, Henk Visch, Barbara Visser, Marie van Vollenhoven, Marta Volkova, Valentina Vos, Robert Vulkers, Sarah Vrugt, Sophie Walraven, Jeroen Wand, Raoul Wassenaar, Kaat Waterschoot, Jan Wattjes, Han van Wetering, Bea Weuthen, Luuk Wilmering, Hans Wilschut, Bas de Wit, Marjolijn de Wit, Nico Yerna, Sylvie Zijlmans, Jean-Pierre Zoetbrood, Ina van Zyl, Kim Zwarts, Sarah Zwarts, Oene Zwietink

Catalogus

'Secret Postcards', Maastricht (NL), Stichting Secret Postcards

* Andrienne Peters / Renée Steenbergen, niet gepagineerd, kl. ill. per postkaart, Nederlands / English

Artist Book XVI

* 'Hij word', 14,8 x 14,8 cm

** cf. 2013 (18/05–07/07) Lier, Voorkamer vzw: 'ik word'

2013

(04/12–31/01/2014)

Leuven, Universiteitsbibliotheek Ladeuze: 'The Prélude Pathétique'

* Herman Asselberghs, Charif Benhelima, Greet Billet, Michaël Borremans, David Claerbout, Stijn Cole, Willem Cole, Luc Coeckelberghs, Lulu Cuyvers, Marc De Blicq, Bart De Clercq, Jos De Gruyter & Harald Thys, Yvan Derwéduwé, Dieter Durinck, Valentijn Goethals, Ivan Grubanov, Sophie Nys & Danai Anesiadou, Nicolas Provost, Sofie Muller, Matthieu Ronsse, Luc Tuymans, Sofie Van Bossele, Philip Van Isacker, Michaël Van den Abeele, Dan Van Severen, Pieter Vermeersch, Philippe Van Snick.

** LUCA School of Arts, Commissie Actuele Kunst KU Leuven, St.-Lukasgalerie

*** Wim Lambrechts
'Curator statement'

"Deze tentoonstelling draagt de titel 'The Prelude Pathétique', wat is ontleend aan een speech van Lady Gaga uit de videoclip 'Marry the Night'. Centraal staat het thema van de transfiguratie. Deze tentoonstelling wil dan ook hard stilstaan rond het gegeven van de transfiguratie en hoe het in het artistieke proces wordt verbeeld. Of met de woorden van Rainer Maria Rilke: 'want wat kunstwerken onderscheidt van alle andere dingen is het feit dat ze tegelijk toekomstige dingen zijn, dingen wier tijd nog niet is aangebroken'."

**** Luc Coeckelberghs, 'LightRoom II'

2013 21

Michel Van Grieken, Mieke Verschaeve, Mike Platt, Mil Ceulemans, Myriam Mestiaen, Nicolas Provost, Nicolas Leus, Oxana Taran, Patricia Rau, Patricia Smith, Paul De Braeckeleer, Paul Gees, Paul Lagring, Peter Morrens, Peter Bracke, Peter Van Gheluwe, Peter Vermeersch, Philippe Kempeneers, Philippe Van Cauteeren, Pierre en Charlotte Debra, Piet Coessens, Pieter Van de Gender, Reinhard Doubrawa, Rens Oomens, Rik De Boe, Rik Hemmeryckx, Rinus Van de Velde, Robin Vermeersch, Roel Goussey, Rolf Quaghebeur, Ronald Soetaert, Rudi Bogaerts, Sarah Westphal, Servi van Grinsven, Sjoerd en Merlyn Paridaen, Stefan Paeleman, Steinar Hammerstad, Stephane Simoens, Stephanie Leblon, Stephanie Kail, Steve Michiels, Stijn Cole, Tamara Van San, Tanguy Eeckhout, Thomas Bogaert, Vincent Geyskens, Vincent D'Hondt, Vincent de Roder, Walter Ertvelt en Griet Garreyn, Werner Cuvelier, Werner Mannaers, Werner Ruts, Wim Waumans en Wouter Coolens

Boek

'ik word', Gent, MER. Paper Kunsthal, pag. 161, 313

* tekst Johan De Wilde / deelnemende kunstenaars, 318 pag., z/w ill., Nederlands

** Luc Coeckelberghs

"Ik heb de woorden opgesloten in dit boekje, zo dat alleen het beeld overblijft als sculptuur. Ik noem het 'Hij word'."

(15/12–09/02/2014)

Gent, Galerie Tatjana Pieters: 'IM & EX PLICIT'

* Marie Angeletti, Ricardo Brey, Raphaël Buedts, Mark Cloet, Luc Coeckelberghs, Stefan Dheedene, Jimmie Durham, Ida Ekblad, Nick Ervinck, Michael Fullerton, Joris Ghekiere, Istvan Ist Huzjan, Jan Van Imschoot, Willem Oorebeek, Lore Rabaut, Julião Sarmiento, Richard Serra, Lawrence Weiner

** Luc Derycke
'Curator statement'

"Door onze perceptie loopt een lijn, een horizon als het ware, die ons noopt om zaken of als impliciet, of als expliciet aan te duiden. Wat zich op de horizon bevindt zouden we kunnen omschrijven als gewoon, of normaal; al valt niet eenvoudig uit te leggen wat deze normaliteit echt uitmaakt. Afkomstig van het Latijnse woord 'plicare', wat plooiën, vouwen betekent, wijst 'impliciet' op wat zich ophoudt in de vouwen, en 'expliciet' op wat is uitgevouwen. Deze twee woorden kunnen dus alleen betrekking hebben op wat opvouwbaar is. Nu is bijvoorbeeld een zakdoek opvouwbaar, maar zijn de woorden implicit of expliciet hier niet onmiddellijk toepasbaar. Eerder dan de dingen zelf, wijzen deze woorden op de voorstellingen van deze dingen, of op – wat zijn voorstellingen anders? – wat we er in onze hersenen van maken. De zakdoek leert ons wel dat een opgevouwen en een ongevouwen voorstelling in wezen dezelfde zou moeten zijn, alleen de graad van zichtbaarheid speelt ons hier parten. We weten dat wij het onzichtbare door eigen voorstellingen moeten vervangen, en het zichtbare, net door het bestaan van deze eigen voorstellingen, vaak niet eens opmerken.

A line passes through our perception, a horizon as it were, which requires us to indicate certain things as implicit or explicit. What lies on the horizon could be described as neutral, or normal, although it is not easy to explain what this normality is

(18/05–07/07)

Lier, Voorkamer vzw: 'ik word'

* Johan De Wilde, in de reeks 'Carte Blanche', nodigt uit om een associatie op zijn werk te formuleren

** Adriaan Verwée, Alexis Verpaele, André Van Wassenhove, Andreas Brehmer, Ann Coupeuz, Annick De Roeck, ARPAÏS du bois, Bart Dierick, Bart en Louky Keijzers Koning, Bernard Ceyskens, Bettina von Hase, Boudewijn De Muynck, Carlo Mistiaen, Carole Vanderlinden, Caroline Vincart, Cathy De Vos, Chris van der Burgh, Christel Michiels, Christine Van Der Heyden, Christophe Lezair, Colette Broeckart, Daniela Verwilt, Dirk De Smet, Dirk De Wilde, Dirk Braeckman, Dirk Meuleman, Dirk Zoete, Edmond Santo, Eric De Smet, Erik Beernaert, félix, Filip Muysoms, Françoise Tuytens, Frans Buyse, Frederic Geurts, Frederik Bogaert en Veerle Heirman, Frederik Vergaert, Gery De Smet, Gino Pecqueux, Guido De Bruyn, Hans Bockstaal en Annemie Tweepenninckx, Hans Verhaegen, Hans Theys, Hartmut Liste, Heleen Van Haegenborgh, Heleen Van de Putte, Hendrik Vermeulen, Hilde Van Canneyt, Hillebrand van Kampen, Ilka Stevens, Inge Braeckman, Ignace Van Ingelgom, Iris Manzanares, Jan Hermans, Jean-Marie Bytebier, Jens Brand, Jeroen Laureyns, Jeroen Wille, Jo De Puydt, Johan De Coker, Joost Surmont, Joost Colpaert, Joris Ghekiere, kabinet Morrens & De Boe (Brid Vanheerswyngheles, Bits & Pieces, Cel Crabeels, Chef Baker, Claire L. Evans, Clary Stolte, Étienne Léopold Trouvelot, Geert Goiris, Glenn Sorensen, Gustave Flaubert, Hans-Peter Feldmann, JcJ Vanderheyden, Johan De Wilde, John Stezaker, Karel Schippers, Leila Brett, Michelangelo, Ori Gersht, Peter Fischli & David Weiss, Peter Morrens, Rein Dufait, Richard Forster, Rik De Boe, Ruth van Beek, Ryan Brown, Saul Leiter, Sylvie Monden, Wouter Coolens), Karin Hanssen, Kobe Wens, Kris Latoir, Laura van, Lies Taghon, Liesbeth van Hacht, Lieve D'hondt, Luc Barbier, Luc Coeckelberghs, Luc De Roeck, Luc Derycke, Lucia Penninckx, Marc De Blicq, Marc Soep, Marc Vanderleenen, Maria Degrève, Maria Wils en Gerda Van Herreweghen, Marie-Paule De Vil, Marlies Hamelynck, Martien Van Beeck, Michaël Borremans, Michel Couturier,

made of. Derived from the Latin word 'plicare' which means folding or creasing, 'implicitly' points out what is in the folding, and 'explicitly' what is unfolded. These two words can therefore only relate to what is foldable. A handkerchief, for example, is foldable, but in this case the words implicit or explicit are not immediately applicable. Rather than the things themselves, these words indicate the representations of these things, or—what are representations otherwise?—what we make of them in our brains. The model of the handkerchief however does teach us that a folded and unfolded representation should essentially be the same. What plays tricks on us here is the extent of visibility. We know that we must replace the invisible by our own representations, but therefore, clouded by these very representations, often do not notice the visible."

(19/12)
Meerbeek, Dorpstraat 184:
'Interconnectedness in time and space – utopic dimensions in artistic work'

* Luc Coeckelberghs, Joshua Humm, Peter Jacquemyn, Jennifer Jones, Jack McWorther, Maria Swinnen, Johan Teirlinck (words), Fik Van Gestel

Artist Book XVII

* 28,6 × 22 cm, 120 pag., 56 laserprints z/w foto's

** foto's demontage 'suikerinstallatie', cf. 1981 (15/05–15/06) Brussel, Flageygebouw, Trans Art Express: 'BRU '81'

Artist Book XVIII

* 'Hij word BIS', 22,6 × 18,5 cm

** cf. 2013 (18/05–07/07) Lier, Voorkamer vzw: 'ik word'

2014

Magazine

'HART', Antwerpen, nr. 121, 23/01, pag. 17 en 27

* cf. (15/12–09/02/2014) Gent, Galerie Tatjana Pieters: 'IM & EX PLECT'

** Isabelle De Baets

'Er is een institutioneel tegengewicht nodig', een gesprek met Luc Derycke

"(...) De Baets: Je vestigt ook de aandacht op de sluier op het beeld. – Derycke: Het gaat over de visuele taal van de kunstenaar. Voor de kunstenaar zijn dat zeer expliciete ingrepen. Als je de bovenste laag van het schilderij '[2012 1]' van Luc Coeckelberghs bekijkt zie je van die vreemde streepjes. Als je daar het schilderij 'Blessing' van Jan Van Imschoot naast zet, dan zie je dat hij iets gelijkaardigs doet. Op zijn voorstelling legt hij een geverfd patroon, dat op zich zeer expliciet is. Wij ervaren dit echter als impliciet, als deel van de voorstelling. Als bezoekers van de tentoonstelling een soort gewaarwording van hun eigen voorstellingsvermogen krijgen, is ze voor mij geslaagd. (...)"

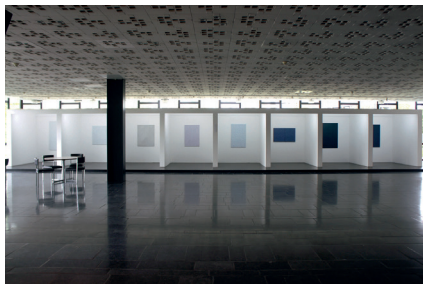
(01/03–13/04)

Hasselt, Cultuurcentrum (CCHA):
'Granfalloon'

* een ontmoeting van kunstenaars rond de persoonlijkheid / het werk van Luc Coeckelberghs

** Sammy Ben Yakoub, Luc Coeckelberghs, Maria Degrève, Alice De Mont, Shelley Meert, Wobbe Micha, Gert Robijns, Mira Sanders, Michael Van Den Abeele, Frek Wambacq

*** "De term granfalloon is afkomstig uit het Bokonisme, een fictieve religie uit Kurt Vonneguts roman 'Cat's Cradle', uit 1963. In de roman verwijst de term naar een groep van één of meerdere personen die geloven (of gemanipuleerd zijn om te geloven) dat ze een verband delen en dit op basis van één of andere toevalligheid, vaak van geringe betekenis. De voorbeelden die in de roman terloops worden aangehaald zijn: Hoosiers (Amerikaanse bijnaam voor de inwoners van Indiana), de Communistische Partij, Cornelians (afgestudeerden en alumni van de Cornell University) en zo goed als elke Natie, waar en wanneer dan ook. Vonnegut omschrijft een granfalloon als 'een trotse en betekenisloze vereniging van menselijke wezens'."

2014 8

Catalogus
'Granfalloon', Hasselt, CCHA

* 44 pag., kl. ill., Nederlands

** Marie-Pascale Gildemyn

'Granfalloon of een ontmoeting van kunstenaars rond de persoonlijkheid / het werk van Luc Coeckelberghs'

"Aan de basis van deze ontmoeting van kunstenaars ligt een uitnodiging gericht door het cultuurcentrum Hasselt aan Luc Coeckelberghs om er solo tentoon te stellen. De kunstenaar verkoos echter om een groepstentoonstelling samen te stellen en nodigde op zijn beurt kunstenaars uit die hij, zoals hij het herhaaldelijk stelde, intuïtief én als mens én als kunstenaar waardeert. Niet toevallig waarschijnlijk zijn de meesten oud-studenten, die hij in de loop der jaren heeft leren kennen en appreciëren als docent. Eén kunstenaars studeerde in dezelfde periode als Luc aan de Hogeschool Sint-Lukas Brussel. Alle gevraagdgen gingen spontaan in op de uitnodiging. De ontstaansgeschiedenis van de tentoonstelling heeft als gevolg dat het enige wat de verschillende deelnemers met zekerheid bindt de relatie is die er telkens bestaat tussen de afzonderlijke kunstenaars en de samensteller. Sommigen kennen elkaar in meer of mindere mate, anderen niet. Sommigen kennen elkaars werk, anderen niet eens of zeer weinig.

Toch zouden we kunnen vermoeden dat er zoiets als 'affiniteiten' zou bestaan tussen de verschillende deelnemers, of ten minste tussen de afzonderlijke kunstenaars en Luc Coeckelberghs. Maar dan nog blijft de vraag of deze mogelijke affiniteiten gebaseerd zijn op een vorm van menselijke appreciatie, dan wel op kenmerken van het werk of van de attitude van de kunstenaars.

Aan Luc Coeckelberghs stelde ik de vraag wat hij nu eigenlijk bedoelt met zijn basisstelling. Ik kreeg het volgende antwoord:

'Ik heb die mensen uitgenodigd om aan de tentoonstelling deel te nemen omdat ik wat ze doen boeiend en interessant vind en waardering heb voor hun werk. Een belangrijke bijkomende factor was dat ik hen ook waardeer als individu.

En dat heeft wel te maken met het feit dat je hen gedurende 4 jaar hebt opgevolgd en dus beter kent als persoon. Maar ik wil volledig abstractie maken van de docent/student-relatie. Trouwens dat doe ik als docent ook bij die personen die daar de nodige maturiteit voor hebben. Dan gaat het niet over eenrichtingsverkeer, dan functioneert het wederzijds.

Met die twee uitgangspunten hadden er ook andere namen kunnen tussen zitten, maar de plaats is beperkt en het moet praktisch beheersbaar blijven. Dus maak je toch een selectie. Op welke basis? Intuïtie speelt daarbij een rol en dan komt de relatie die je met mekaar hebt als persoon naar voren.

Ik heb die mensen dus samengebracht niet denkend aan de concrete invulling van de tentoonstelling op basis van concrete werken. Trouwens, wat ze tonen is hun keuze. Ik zal daar natuurlijk over praten, maar ik zal samen met hen proberen een overtuigende tentoonstelling uit te bouwen op basis van het werk dat zich aandient, hoe divers ook.

Een aantal van de uitgenodigde kunstenaars krijgen weinig of zelden de mogelijkheid om hun werk te tonen. Die kans wil ik hen bieden. Dat is ook een factor die meespeelt. Hoe divers het gezelschap ook, het zijn allemaal mensen die ik als eigenzinnig tot zeer eigenzinnig ervaar. Die de innerlijke noodzaak hebben om dingen te realiseren. En dat dan nog doen ook. En dat is natuurlijk erg belangrijk in de attitude als kunstenaar, die intrinsieke gedrevenheid hebben en die dan omzetten in de realisatie van concrete werken. Dat vraagt moed en tijd, dat schept onzekerheid en twijfel en is geen evidente investering. De resultaten daarvan confronteren met een publiek maakt het minder eenzaam en geeft persoonlijke en maatschappelijke zin en betekenis aan dat waarmee je bezig bent.'

Parallel hiermee stelde ik aan de deelnemende kunstenaars de vraag of zij affiniteiten voelen a. met het werk / de persoonlijkheid van Luc Coeckelberghs en b. met het werk / de persoonlijkheid van de andere deelnemers? Zij antwoordden als volgt:

Maria Degrève

'Luc en ik hebben beiden 3 jaar schilderkunst gevolgd, voorafgegaan door een oriëntatiejaar (St.-Lukasinstituut Brussel). Ons werk in het atelier had geen verwantschap, maar we trokken samen op (...) Na St.-Lukas (...) zocht ik groning in filosofie/moraalwetenschappen aan de Vrije Universiteit Brussel. (...) Luc verbleef toen in Rome, en maakte kennis met de enclave van Arte Povera-kunstenaars en Cy Twombly, we schreven brieven. Zijn carrière startte vlug, scherpe tentoonstellingen die me telkens verrasten en verwonderden. (...) Midden jaren 80 verhuisde ik naar NYC en de breuk met de wortels was de start voor mijn beeldend werk. Terug in België, kwamen we elkaar met tussensprongen tegen en bleven we mekaars artistiek parcours volgen. Luc en ik koesteren een warme vriendschap. Ons beeldend werk ligt ver uit elkaar en heeft een andere weg afgelegd.'

Sammy Ben Yakoub

'Ik ken het werk van Luc en van de meeste kunstenaars op deze tentoonstelling. Met het werk van een aantal onder hen voel ik een zekere affiniteit, ja, al wekt dit onmiddellijk een zekere voorzichtigheid bij me op. Dit omdat het woord affiniteit vaak te ongenueanceerd gebruikt of gepercipieerd wordt. Affiniteit voelen met het werk van een andere kunstenaar heeft volgens mij vooral te maken met een verwantschap in de problematiek. Die verwantschap kan gaan van een samenvallen-/smelten van een problematiek tot 'een zekere nabijheid'. Met die conditie is er

een (al dan niet wenselijk) discours mogelijk. De problematiek van de toe-eigening van beelden, van ruimte, snijvlakken met klank en taal zie ik hier herhaaldelijk terugkomen. Ook de problematiek van de hoedanigheid. Dat zijn issues die je herkent in het werk, daarom niet altijd volledig benoembaar, vaak ook in een zeker intuïtief aanvoelen, en die op die manier gestalte geven aan dat begrip van 'affiniteit'. Wat mij ook opvalt is een verwantschap in de afstand tussen jezelf en je werk. Die is vaak verschillend, maar werken waar ik affiniteit mee heb zijn vaak gemaakt door kunstenaars die een gelijkaardige afstand hebben/nemen tot hun werk en een vergelijkbare respons op neigingen hebben: het is telkens opnieuw de vraag wat je toelaat in je werk, hoe selectief je hier in bent en hoe ver je hier in gaat. En hoewel affiniteiten vaak vertrekken vanuit een verwantschap, een gemeenschappelijkheid, kan ik mij niet ontdoen van de indruk dat op een bepaald moment, secundair, het tegenovergestelde gebeurt: de affiniteit wordt mogelijk door het verschil, de verwondering/fascinatie van de/het andere, etc.... De manifestaties zijn zeer uiteenlopend en kunnen soms haaks op elkaar staan, en toch kan men spreken van affiniteiten. Er zit dus een dubbele beweging in. Wat betreft de affiniteit met de persoonlijkheid van Luc, herinner ik me dat, toen ik nog student was, er al snel een ad rem gesprek mogelijk was, juist door die affiniteit. Het ging onmiddellijk over zeer subtiele nuances, over perceptie/gebaren/concepten die enkel mogelijk zijn door een zeer fijne waarneming en hoge sensitiviteit. Dat afstellen op frequentie gaf ons de mogelijkheid om te opereren in tussen-gebieden. Uiteindelijk komen die zaken ook terug in het werk. Die echo is onvermijdelijk.'

Alice De Mont
'Ik voel een affiniteit met het werk van Luc, deze is gebaseerd op wat ik gezien heb van zijn oeuvre en hoe ik het interpreteer. Wat me meteen opvalt is een grafische en uitgebreide studie naar kleur en lijn, een aandacht voor detail, afwerking en presentatie. Het werk van Luc beperkt zich niet tot één techniek of materiaal, er is een zichtbaar onderzoek en nieuwsgierigheid naar combinaties van technieken en materialen. Eventuele toevalligheden tijdens het ontstaansproces blijven op een bedachtzame en subtiele manier zichtbaar. Luc gaat bewust om met de details van een beeld en met wat bepaalde composities en combinaties teweeg kunnen brengen. Deze aandacht, gevoeligheid, alertheid herken ik ook in de persoonlijkheid van Luc en dat viel me meteen op toen ik hem als student leerde kennen. De aandacht en alertheid, de bewuste omgang met het beeld en de ruimte zijn aspecten die ik herken bij mezelf, hoewel ik zelf een grote aarzeling heb tegenover het gebruiken van kleur in mijn werk. (...).'

Shelley Meert
'Ik voel niet direct grote of meerdere affiniteiten of verwantschap met het werk van Luc. Misschien wel raakpunten. Naar mijn gevoel heeft mijn huidig werk een zekere broosheid die ik ook voel bij sommige werken van Luc. Het kan haast niet anders of Luc werkt zeer mathematisch en precies. Ik ga totaal anders te werk. Luc is een zeer boeiend man. Stil en ingetogen maar hij heeft veel te vertellen. En ik denk dat dit ook bij mij van toepassing is. (...).'

Wobbe Micha
'(...) Affiniteiten vind ik eerder voorzichtig gekozen en problematisch omdat ik weinig verwantschap voel met de andere kunstenaars om de eenvoudige reden dat ik hun werk niet voldoende ken.

Toch lijkt het erop dat alle deelnemers een overeenstemmende kunstenaarshouding aangaan waarin ze geduldig op zoek zijn naar de verschillende mogelijkheden om een gedragen oeuvre te ontwikkelen. Luc brengt de dingen, of de problematiek zoals ik hem zelf hoor zeggen op een bijzondere manier aan in conversaties waarbij onderliggende suggesties haarscherp zijn. Zo kan ook de stilte die van Luc uitgaat snijdend zijn wanneer hij geamuseerd het verloop van de dingen afwacht. Deze consequente houding naar een eigen taal heeft me altijd aangetrokken in het werk van Luc Coeckelberghs. Luc analyseert het vak dat hij doceert 'De Studie van de Beeldelementen' tot op de dieptepunten waarbij het resultaat nooit zonder humor is.'

Gert Robijns
'Op je vragen wens ik echter niet in te gaan, al kan ik me voorstellen dat andere kunstenaars hier heel boeiend materiaal kunnen voor aanleveren. Ik hoop maar veronderstel ook wel dat je mijn standpunt begrijpt.'

Mira Sanders
'Affiniteiten met Luc zijn werk: de intensiteit die huist in de artistieke geste bij het kristalliseren van materie/vorm/tekening in een oeuvre. (...).'

Michael Van Den Abeele
'Ik kwam het antwoord dat mij het meest geschikt lijkt op jouw vraag inzake affiniteiten een week geleden tegen in een roman die ik aan het herlezen was. De roman in kwestie is Cat's Cradle' van Kurt Vonnegut en het antwoord dat ik erin vond is het concept 'granfalloon'. Granfalloon is een begrip uit de fictieve religie 'Bokonisme' die het onderwerp van de roman is. Een granfalloon is een groep mensen die aanspraak maken op een gedeelde identiteit die er eigenlijk geen is; een groep die gevormd is op basis van een gedeeld maar uiteindelijk gekunsteld uitgangspunt. Een natiestaat zou daar een voorbeeld van kunnen zijn; Belgen die elkaar tegenkomen op vakantie en dan met elkaar optrekken. Beter nog, 'zij die op Sint-Lukas hebben gestudeerd en daarom met elkaar optrekken' is een ander voorbeeld. (...) Echter, de noodzaak die gekoppeld wordt aan groepstoonstellingen voor een soort stichtend verhaal of idee dat de aanwezigheid van de deelnemers verantwoordt of motiveert, is veelal even gekunsteld als een granfalloon (...). Intuïtief begrijp ik Lucs intentie en moet daar niet veel meer achter worden gezocht. De helft van de kunstenaars en hun werk ken ik niet of amper, althans te weinig om gewag te maken van affiniteiten. Ik vertrouw op Lucs intuïtie en belangrijker dan de affiniteiten zijn voor mij de uitnodiging van Luc en het plezier om erop in te gaan.'

Freek Wambacq
'Van de helft van de deelnemers weet ik niet eens wie ze zijn, ik heb ze nooit ontmoet. Van de andere helft weet ik wel wie ze zijn, maar kan ik niet zeggen dat ik ze goed ken (Luc inbegrepen) (...).'

Na deze vraag over mogelijke affiniteiten met het werk en de persoonlijkheid van Luc Coeckelberghs en van de overige deelnemers, wenste ik in te gaan op de afzonderlijke posities van de betrokken kunstenaars. Ik vroeg hen eerst hoe ze hun attitude als kunstenaar in onze hedendaagse maatschappij – in het algemeen – zouden omschrijven. En ontving volgende antwoorden:

Luc Coeckelberghs
Ik wil antwoorden met een tekstje dat ik in 1997 schreef:
'Ik wil objecten vervaardigen die stil zijn, die geen geluid maken. Die geen lawaai verdragen.'

Aansluitend hierbij vroeg ik ook aan de verschillende deelnemers wat ze als kunstenaar proberen te vatten, te vertalen, uit te drukken, door te geven... En dit niet specifiek in één werk, maar in het algemeen.
Hun antwoorden luidden als volgt:

Luc Coeckelberghs
Op deze vraag wil ik antwoorden met een tekst die ik in 1978 heb geschreven, maar ook nu nog steeds actueel is:
'Reële ruimte – virtuele ruimte. Absolute ruimte bestaat enkel als idee. Een idee kan je concretiseren door het te materialiseren. Het krijgt een identiteit als het zich in een werk realiseert. Tijdens het maken van een object wordt een fysische realiteit mentaal geconcretiseerd. Dat object zal een ervaring van ruimte intensiveren. Deze fysische ervaring gaat gepaard met een mentale ervaring, een mentale ruimte. Mijn onderzoek gaat uit naar een relatie tussen de mentale en virtuele ruimte van het object en de reële ruimte waarin het zich bevindt. Op deze wijze ontstaat een confrontatie reële ruimte – virtuele ruimte. Hier schenk ik aandacht aan een relatie tussen het subject en het plastische object. Aan een relatie tussen dat object en de concrete ruimte waarin het is geplaatst, en aan een relatie tussen hetzelfde subject en die ruimte waarin het aanwezig is (...).'

Ten slotte vroeg ik aan de verschillende kunstenaars het werk, dat ze van plan zijn in 'Granfalloon' te tonen, te willen duiden, te beschrijven. En hierbij te trachten hun intentie te verklaren, het verwachtingspatroon naar de toeschouwer toe te lichten. (...)

Luc Coeckelberghs
'Vermits ik de acht 'boxen' ga gebruiken zal ik een selectie maken van kleinere formaten van schilderijen die ik in de loop van de jaren maakte. Het zal zodoende een caleidoscoop worden van werken gespreid over bijna 40 jaar, zonder een overzicht te willen geven. Ik ga de selectie maken in functie van de locatie en in functie van het geheel. (...) Verder denk ik er aan een serie recente tekeningen te tonen. (...) Door de realiteit van bijna 40 jaar tentoonstellen heb ik (van de boeddhisten) geleerd dat verwachtingen scheppen ontgoocheling met zich meebrengt. Ik heb dus geleerd geen verwachtingen te hebben. En ik moet toegeven dat me dat aardig lukt. Dat is natuurlijk ook een vorm van zelfbescherming die toelaat verder te werken en je niet te laten leiden door wat mensen zeggen, denken, doen,...; niet zeggen, denken, doen,...
Het kunstenaarschap is een zeer solitair iets en ik realiseer me ook hoe langer hoe duidelijker dat het kunstenaarschap je, zonder dat je het zelf beseft of wenst, buiten het dagdagelijks maatschappelijk doen en laten plaatst. Maar die afstand is nodig om je te positioneren en zin te geven aan je functioneren binnen die context (...).'

Magazine
'HART', Antwerpen, nr. 124, 27/03,
pag. 18, kl. ill.

* Isabelle De Baets
"Granfalloon" in Cultuurcentrum Hasselt –
Voor een trage blik en een trage pas"

"Voor de groepstentoonstelling 'Granfalloon' in CCHA bracht beeldend kunstenaar Luc Coeckelberghs werk samen van oud-studenten van Sint-Lukas Brussel, wier werk hij als docent heeft leren kennen en appreciëren. Eén kunstenaar, Maria Degève, is een generatiegenoot van Coeckelberghs.

De titel 'Granfalloon' is ontleend aan Kurt Vonneguts roman 'Cat's Cradle'. De term verwijst naar een groep personen, die een verband delen dat gebaseerd is op één of andere toevalligheid. Zoals bijvoorbeeld een gezamenlijke Academiecontext er één kan zijn. Voor de catalogustekst verzamelde Marie-Pascale Gildemyn schrijfsels van de deelnemende kunstenaars, waarin ze op zoek ging naar affiniteiten tussen hen onderling. Die affiniteiten zijn moeilijk te achterhalen met woorden. Bij een bezoek aan de tentoonstelling wordt echter snel duidelijk wat hen bindt. Het ensemblewerk heeft zich schitterend ingepast, op elkaar en in de tentoonstellingsruimte op het gelijkvloers. De meeste werken draaien rond ruimte- en tijdsbeleving. Wat ze het meest gemeen hebben, is het feit dat geen enkel van deze werken op je afkomt. Integendeel, ze nodigen je uit om je blik en je pas te vertragen en ze geven zich dan pas langzaam prijs. Dit is geen kunst die wil imponeren met monumentale volumes of flitsende kleurcomposities. Ze doet dat daarentegen wél met subtiele beelden waarin oneindig veel nuances en schakeringen in vorm, kleur en lijnvoering te ontdekken zijn. Deze reveleren de geste en de geest van de maker. Verder komen er ook geen spectaculaire verhalen of grote maatschappelijke thema's aan te pas. Wel gaat het om ingetogen verstillend werk, dat dikwijls in de 'diepte' inwerkt op de toeschouwer. (...) Luc Coeckelberghs selecteerde voor de acht witte boxen achteraan kleinere abstracte schilderijen, die zijn loopbaan van 40 jaar overspannen. Hij plaatste ze zo dat er vanop een afstand een subtiele verschuiving in blauwe kleurtönen waarneembaar is van licht naar donker. Achter de schijnbaar monochrome vlakken met verticaal rasterpatroon schuilt meestal een wervelende wereld van zich herhalende lijnen en motieven, die pas bij langdurig kijken tot volle expressie komt. Hoewel de lijnen en motieven met vaste regelmaat (manueel of met de lat) zijn neergezet, duiken vele kleine nuances en afwijkingen op. Hierin schuilt de fragiele schoonheid van dit werk dat zich voortdurend op het grensvlak tussen twee en drie dimensies en tussen het materiële en het immateriële begeeft. (...)"

Pers
'Het Belang van Limburg', 25/03,
pag. 32, 2 kl. ill.

* Christof Rutten, 'Een mooie puzzel.
Luc Coeckelberghs maakt ruimte voor ex-
studenten op zijn expo in CC Hasselt'

(06/09–19/10)
Nismes, Musée du Petit Format
– CC Action Sud, '17ème Biennale
Internationale 'Petit Format de Papier''

(12/09–31/10)
Bruxelles, ULB (Université Libre de Bruxelles)
– Salle Allende, '17ème Biennale
Internationale 'Petit Format de Papier''

* Antonio Alcasser, Getulio Alviani, Camiel Andriessen, Cees Andriessen, Yoshito Arichi, Pol Authom, Marc Balakjian, Marie-Claire Barre, Andrzej Bartczak, Michel Barzin, Martine Bettel, Katarzyna Biedron, Pawel Binczycki, Bernard Boigelot, Philippe Bouillon, Guiseppina Caci, Domenick Capobianco, Joseph Chaalviel, Li Chiang Chou, Françoise Clabots, Jean-Pierre Claes, Christian Claus, Liliane Cock, Luc Coeckelberghs, Ryosuke Cohen, Costis, Edith Creppe, Lukasz Cywicki, Marie-Madeleine Dardenne, Gerald Dederen, Philippe De Kemmeter, Elise Delbrassinne, Ximea Lucero, Gaston De Mey, Gille Delhaye, Valerij Demianyshyn, Roger Dewint, Nathalie De Smet, Philippe Desombes, Boge Dimovski, Raymond Drygalski, Maria Dukers, Anne Dykmans, Vesna Dzakic, Isabel Easton, Luc Etienne, Kevin Evensen, Nadine Fievet, Anne Marie Finné, Claude Foubert, Jean-Michel François, Noriko Fuse, Daphné Gamble, Anne Gilsoul, Thierry Goffart, Muriel Grauls, Marie-Paule Haar, Wieslaw Haladaj, Chantal Hardy, Bernard Haurez, Outi Heiskanen, Myriam Hornard, René Huin, François Huon, Anne Illes, Atsuko Ischii, Vladimir Ivanov, Edmond Jamar, Slavica Janeslieva, Jozef Jankovic, Maria Jas, Julia Jedwab, Bernard Josse, Stanislaw Kamienski, Vincent Kempensers, Nadine Kever, Akané Kirimura, Serge Koch, Radovan Kraguly, Jean-Claude Lalot, André Lambotte, Guy Lance, Daniel Lannoy, Yvann Le Rousic, Annick Le Thoër, Jean-Pierre Leclaf, Jacques Lenep, Thierry Lenoir, Margarida Lourence, Mika Lovre, Marlena Makiel, Bernadette Marechal, Cécile Massart, Guy Massinon, Guy Massonneau, Takako Matsukawa, Jean-Pierre Maury, Laurence Mayer, Milos Michalek, Michel Mineur, Michail Mitras, Florence Muller, René Mundo, Victor Neri, Jiri Neuwirt, Tadeusz Nuckowski, Mateusz Otreba, Ryszard Otreba, Hyacinthe Ouattara, Simon Outers, Berenika Ovcackova, Omer Ozcetin, Mario Palli, Daniel Pelletti, Mei Ling Peng, Françoise Pierson, Domenico Pievani, Jean-Pierre Point, Marek Pokrywka, Dominique Rappez, Romino Remmo, Dominique Romeyer, Lynn Rosenfeld, Marc Rossignol, Colombe Roulin, Marie-Christina Ruggin, Elfi Schuselka, Tomas Scherer, Peter Schupisser, Vincent Smets, Vincent Strebelle, Pietro Paolo Tarasco, Frédérique Targez, Jacques Thannen, Camille Thill, Pierre Toby, Martine Trouis, Vasso Tseka, Kelli Valk, Christine Van Hauwaert, Stephan Vee, Catherine Verse, Bernard Villers, Vore, Monique Voz, Suzana Vuckovic, Lidija Vujsic, Laurent Wilmet, Alain Winache, Anne-Marie Wittek, Sylwia Wojcik, Léon Wuidar, Katarina Zaric, Tianmeng Zhu, Wald Zouari

Catalogus
'17ème Biennale Internationale
'Petit Format de Papier'', Nismes,
Musée du Petit Format, pag. 20
(Nismes) en pag. 20 (Brussel)

* Hélène Martiat / Didier Viviers, 180 pag. (90 pag. Nismes + 90 pag. Brussel), kl. ill., Français

(07/09–05/10)
Welle, Galerie EL: 'BRRL'
* Luc Coeckelberghs, Rik De Boe,
Reinhard Doubrawa, Bénédicte Henderick

2015

(28/05–27/06)
Brussel, Galerie XXL Art on Waterloo
503 Galerij: 'Luc Coeckelberghs –
Works on paper'

Magazine
'HART', Antwerpen, nr. 142, 04/06,
pag. 29, z/w ill.

* Hans Theys

"Sinds 1976 maakt Luc Coeckelberghs schilderijen, sculpturen, installaties, aquarellen en tekeningen. De schilderijen die hij vandaag maakt, komen tot stand door het over elkaar schilderen van tien tot vijftien laagjes transparante acrylverf. Vaak werkt hij met stroken of lijnen, die horizontaal, verticaal of diagonaal worden aangebracht. Zo ontstaan geweven schilderijen, die zich voordoen als kleurige ruis. In de volte van het vaak gespikkelde doek ontstaat een woelige ruimte. Sommige kunstwerken laten zich onmiddellijk ervaren, de werken van Coeckelberghs vergen echter een langdurige blik. De ruimte van het werk ontvouwt zich gaandeweg. De toeschouwer wordt in het werk getrokken en ervaart de trage tijd van het maken. Hoe dat komt? Alle toetsen lijken op elkaar, maar ze zijn verschillend. We zien een zwerm van unieke vlekjes, zorgvuldig verweven. Ik vraag de kunstenaar of de meditatieve handeling voor hem belangrijk is. 'Ja,' antwoordt hij. 'Het is nooit een uitgangspunt geweest, maar na een aantal jaren stel je bepaalde dingen vast, bijvoorbeeld dat je op een meditatieve manier werkt. Je zou het woord bijna niet meer durven te gebruiken, maar ik vind spiritualiteit belangrijk. Ken je het werk over atheïstische spiritualiteit van [Leo] Apostel? Spiritualiteit is geen privilege voor gelovigen, het is iets universeels.' Galerie XXL in Brussel toont uitsluitend werken op papier. Coeckelberghs toont mooie aquarellen, boeiende werken met acrylverf op papier, fraaie pentekeningen met gekruiste arceringen die 'per ongeluk' zwaardere lijntjes opwekken en met viltstift gemaakte, kleine landschapjes (ruimtelijke studies) met stippellijnen en kantelende kruisen. Telkens weer een schijngeometrie die organisch wordt, al was het maar door de zwalpende boorden van lijnen die hij tekent met een trekpen (dat pennetje met verstelbare breedte). Subtiel en ontroerend.

Luc Coeckelberghs has been creating paintings, sculptures, installations, aquarelles, and drawings since 1976. Applying ten to fifteen transparent layers of acrylic paint on top of each other creates the paintings that he produces today. He often works with stripes or lines that are mounted horizontally, vertically, or diagonally. This creates woven paintings, which appear like colored noise. In the fullness of the frequently speckled canvas, a turbulent space is created. Some art works can be experienced immediately, but the works of Coeckelberghs require a lengthy gaze. The space within the work unfolds gradually. The viewer is drawn into the work and experiences the slow time of its creation. Why should that be? Each brushstroke looks like the next, yet they are different. We see a carefully interwoven swarm of unique markings. I ask the artist if the meditative treatment is important to him. "Yes," he answers. "It's never been a starting point, but after a number of years you do notice certain things, for example, that you work in a meditative way. You would almost not dare to use the word, but I find

spirituality important. Do you know the work about atheistic spirituality by [Leo] Apostel? Spirituality is not a privilege for believers, it is something universal."

The XXL Gallery in Brussels exclusively shows works on paper. Coeckelberghs is presenting beautiful aquarelles, captivating works with acrylic paint on paper, fine pen drawings with cross hatching induced "by accident" with heavier lines made with felt tip pens, small landscapes (spatial studies) with dotted lines and tilted crosses.

Again and again the semblance of geometry becomes organic, even if it's only due to the surging edges of lines that he draws with a ruling pen (a pen nib with adjustable widths). Subtle and moving."

(07/06–28/06)

Hasselt, Cultuurcentrum Hasselt:
'(Re)View'

* Nick Andrews, Marc Angeli, Stijn Ank, Kees Barten, Frederick Bell, André Bertels, Fred Bervoets, Guy Bleus, Fred Boffin, Karin Borghouts, Ria Bosman, Dolores Bouckaert, Hedwig Brouckaert, Koen Broucke, Franky Cane, Jan Carlier, Frank Castelyns, Jacques Charlier, Luc Coeckelberghs, Caroline Coolen, Werner Cuvelier, Mario De Brabandere, Jan Declair, Eva De Leener, Jos Delbroek, Arpaïs Du Bois, Hugo Duchateau, Noël Drieghe, Daniel Dewaele, Maen Florin, Paul Gees, Roel Goussey, Ado Hamelryck, Nick Hannes, Nina Haveman, Emiel Hoorne, Alain Janssens, Tom Jooris, Guy Leclercq, Elodie Ledure, Horst Linn, Herman Maes, Jean-Georges Massart, Marnik Neven, Toos Nijssen, Pellens-Custers, Tinka Pittoors, Lucia Radochonska, Renaat Ramon, Karl Manfred Rennert Z, Pjeroo Roobjee, Marc Schepers, Vincent Spaas, Piet Stockmans, Jan Stremes, Johan Tahon, Camiel Van Breedam, Vincent Van den Meersch, Kris Van Dessel, Etienne van Doorslaer, Jean-Louis Vanesch, Fik van Gestel, Frank Van Hiel, Jaymes Van Luppen, Marleen Van Moere, Koen Vanmechelen, Willy Van Parijs, Jo Van Rijckeghem, Hans Verhaegen, Vera Vermeersch, Liliane Vertessen, Ysbrant, Oene Zwietink

** geselecteerd uit een lijst van kunstenaars die sinds 1996 tot heden in het CCHA exposeerden n.a.v. de pensionering van René Geladé, directeur

(28/05-27/06)

Brussel, Galerie XXL Art on Waterloo
503 Galerij: 'Luc Coeckelberghs – Works on paper'

Magazine

'H ART', Antwerpen, nr. 142, 04/06,
pag. 29 - z/w ill.

* Hans Theys

"Sinds 1976 maakt Luc Coeckelberghs schilderijen, sculpturen, installaties, aquarellen en tekeningen. De schilderijen die hij vandaag maakt, komen tot stand door het over elkaar schilderen van tien tot vijftien laagjes transparante acrylverf. Vaak werkt hij met stroken of lijnen, die horizontaal, verticaal of diagonaal worden aangebracht. Zo ontstaan gewezen schilderijen, die zich voordoen als kleurige ruis. In de volte van het vaak gespikkelde doek ontstaat een woelige ruimte.

Sommige kunstwerken laten zich onmiddellijk ervaren, de werken van Coeckelberghs vergen echter een langdurige blik. De ruimte van het werk ontvouwt zich gaandeweg. De toeschouwer

wordt in het werk getrokken en ervaart de trage tijd van het maken. Hoe dat komt? Alle toetsen lijken op elkaar, maar ze zijn verschillend. We zien een zwerm van unieke vlekjes, zorgvuldig verweven.

Ik vraag de kunstenaar of de meditatieve handeling voor hem belangrijk is. 'Ja,' antwoordt hij. 'Het is nooit een uitgangspunt geweest, maar na een aantal jaren stel je bepaalde dingen vast, bijvoorbeeld dat je op een meditatieve manier werkt. Je zou het woord bijna niet meer durven gebruiken, maar ik vind spiritualiteit belangrijk. Ken je het werk over atheïstische spiritualiteit van [Leo] Apostel? Spiritualiteit is geen privilege voor gelovigen, het is iets universeels.' Galerie XXL in Brussel toont uitsluitend werken op papier. Coeckelberghs toont mooie aquarellen, boeiende werken met acrylverf op papier, fraaie pentekeningen met gekruiste arceringen die 'per ongeluk' zwaardere lijntjes opwekken en met viltstift gemaakte, kleine landschapjes (ruimtelijke studies) met stippeellijnen en kantelende kruisen. Telkens weer een schijngeometrie die organisch wordt, al was het maar door de zwalpende boorden van lijnen die hij tekent met een trekpen (dat pennetje met verstelbare breedte). Subtiel en ontroerend."

"Luc Coeckelberghs has been creating paintings, sculptures, installations, aquarelles, and drawings since 1976. Applying ten to fifteen transparent layers of acrylic paint on top of each other creates the paintings that he produces today. He often works with stripes or lines that are mounted horizontally, vertically, or diagonally. This creates woven paintings, which appear like colored noise. In the fullness of the frequently speckled canvas, a turbulent space is created.

Some art works can be experienced immediately, but the works of Coeckelberghs require a lengthy gaze. The space within the work unfolds gradually. The viewer is drawn into the work and experiences the slow time of its creation. Why should that be? Each brushstroke looks like the next, yet they are different. We see a carefully interwoven swarm of unique markings.

I ask the artist if the meditative treatment is important to him. "Yes," he answers. "It's never been a starting point, but after a number of years you do notice certain things, for example, that you work in a meditative way. You would almost not dare to use the word, but I find spirituality important. Do you know the work about atheistic spirituality by [Leo] Apostel? Spirituality is not a privilege for believers, it is something universal."

The XXL Gallery in Brussels exclusively shows works on paper. Coeckelberghs is presenting beautiful aquarelles, captivating works with acrylic paint on paper, fine pen drawings with cross hatching induced "by accident" with heavier lines made with felt tip pens, small landscapes (spatial studies) with dotted lines and tilted crosses.

Again and again the semblance of geometry becomes organic, even if it's only due to the surging edges of lines that he draws with a ruling pen (a pen nib with adjustable widths). Subtle and moving."

(07/06-28/06)

Hasselt, Cultuurcentrum: '(Re)View'

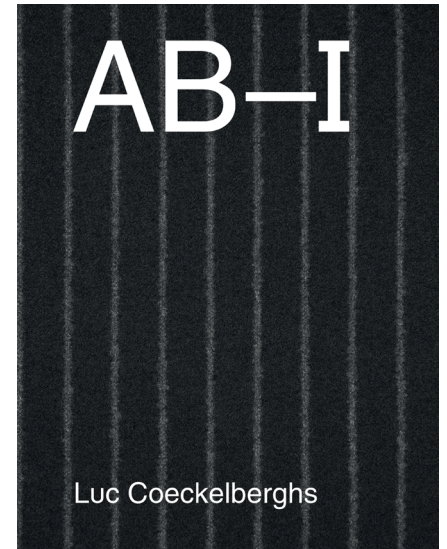
* Nick Andrews, Marc Angeli, Stijn Ank, Kees Barten, Frederick Bell, André Bertels, Fred Bervoets, Guy Bleus, Fred Boffin, Karin Borghouts, Ria Bosman, Dolores Bouckaert, Hedwig Brouckaert, Koen Broucke, Franky Cane, Jan Carlier, Frank Castelyns, Jacques Charlier, Luc Coeckelberghs, Caroline Coolen, Werner Cuvelier,

Mario De Brabandere, Jan Declair, Eva De Leener, Jos Delbroek, Karel De Meester, Vincent de Roder, Rik Delrue, Arpaïs Du Bois, Hugo Duchateau, Noël Drieghe, Daniel Dewaele, Maen Florin, Paul Gees, Roel Goussey, Ado Hamelryck, Nick Hannes, Nina Haveman, Emiel Hoorne, Alain Janssens, Tom Jooris, Guy Leclercq, Elodie Ledure, Horst Linn, Herman Maes, Jean-Georges Massart, Marnik Neven, Toos Nijssen, Pellens-Custers, Tinka Pittoors, Lucia Radochonska, Renaat Ramon, Karl Manfred Rennert Z, Pjeroo Roobjee, Marc Schepers, Vincent Spaas, Piet Stockmans, Jan Stremes, Johan Tahon, Camiel Van Breedam, Vincent Van den Meersch, Kris Van Dessel, Etienne van Doorslaer, Jean-Louis Vanesch, Fik van Gestel, Frank Van Hiel, Jaymes Van Luppen, Marleen Van Moere, Koen Vanmechelen, Willy Van Parijs, Jo Van Rijckeghem, Hans Verhaegen, Vera Vermeersch, Liliane Vertessen, Ysbrant, Oene Zwietink

** geselecteerd uit een lijst van kunstenaars die sinds 1996 tot heden in het CCHA exposeerden, n.a.v. de pensionering van René Geladé, directeur

Monografie

'AB-I Luc Coeckelberghs', Gent,
MER. Paper Kunsthal, Published by
AsaMER, 280 pages, 29,5 X 22,6 cm,
Swiss binding, 978-94-9177-561-1,
EN / NL / FR

* Cover text/tekst

"AB-I brings together four decennia of Coeckelberghs' artistic practice. The main core of his oeuvre consists of paintings, along with sculptural work and installations. This monograph shows the evolution over time in the artist's use of materials, means, techniques and forms. Highlighted throughout this monograph are the core questions of his research, which is centered around the concept of space in art; whether it is expressed in a two or three-dimensional way or in a four-dimensional way, physically and mentally.

With texts by the artist, Dirk Snauwaert, Isabelle De Baets, Lies Daenen, Etienne Van den Bergh and Marc Renwart. Author Frank Maes joins in for a conversation that further reflects on the art theoretical and philosophical context of Coeckelberghs' work.

AB-I toont vier decennia van het oeuvre van Luc Coeckelberghs, en verzamelt teksten van de kunstenaar, Dirk Snauwaert, Isabelle De Baets,

Lies Daenen, Etienne Van den Bergh en Marc Renwart. Frank Maes werd uitgenodigd deel te nemen aan een gesprek dat kunsttheoretisch en kunstfilosofisch over het oeuvre reflecteert. Het boek bevat ook een volledige anthologie van eerder gepubliceerde teksten, alsook een uitgebreide bio- en bibliografie.

Deze monografie onderzoekt de evolutie van de verschillende materialen en media in het werk van Coeckelberghs, en de kernvraag van zijn praktijk: het concept van ruimte, zowel fysiek als mentaal, tweedimensionaal, driedimensionaal, vierdimensionaal."

2016

Magazine

'De Witte Raaf', Brussel, nr. 179, 01/02, pag. 22 / 'Ondertussen' – z/w ill.

* Marc Goethals
'Nieuwe publicaties'

Luc Coeckelberghs AB-I
– Gent, AsaMer, 2015, 280 pag.,
ISBN 978-94-9177-561-1
Etienne Van den Bergh,
Lies Daenen (red.).

"Om het werk van Luc Coeckelberghs (1953) te begrijpen is het nuttig om eerst naar het oeuvre van Dan Van Severen (1927- 2009) te kijken. Van Severen herleidde zijn beeldtaal tot de grootste eenvoud van lijn en geometrische vorm. Dat leidde uiteindelijk tot een lineair kruis (in potlood, houtskool of etstechniek) op een witte ondergrond. Vanuit zijn fascinatie voor deze 'simpele' geometrie ontwikkelt Luc Coeckelberghs werk dat kleurrijker en tactiel is, en dikwijls ook ruimtelijk. In een interview met Etienne Van den Bergh stelt hij dat hij blijft zoeken naar wat het begrip 'ruimte' zou kunnen betekenen binnen de context van de beeldende kunst. Coeckelberghs vertaalt het strikte idoom van de geometrie in schilderijen, tekeningen, sculpturen, installaties en recent ook in werken met gekleurd licht. Het boek Luc Coeckelberghs AB-I toont een overzicht van zijn werk en bevat teksten van een zevental auteurs onder wie Frank Maes, Dirk Snauwaert en Etienne Van den Bergh. Het opent met 25 pagina's vol kleine reproducties van Coeckelberghs' werken, die verderop in het boek op groot formaat worden hernomen. Na deze visuele introductie volgen de geïllustreerde essays en beeldreeksen elkaar op. De vierkoppige ontwerpplaat (waaronder Luc Coeckelberghs zelf) koos ervoor om alle afbeeldingen te reproduceren met een jaartal en een referentienummer dat verwijst naar een lijst met bijschriften achteraan het boek. Het voordeel is dat de werken neutraal kunnen bekeken worden, maar het navigeren tussen de beelden en de lijst is onhandig. Aan de lijst met onderschriften gaat een geannoteerde lijst van alle tentoonstellingen van Coeckelberghs vooraf. Het boek eindigt zoals het begint: met afbeeldingen - in dit geval dertig paginagroot afgedrukte reproducties van details van schilderijen. Het boek probeert de klassieke regels van het kunstboek te doorbreken en dat leidt tot een levendig resultaat, maar gaat soms ten koste van de helderheid. Ik ben trouwens nog steeds op zoek naar de betekenis van de enigmatische titel van het boek."

(10/03-20/03)

Namen, Etablissements Lock'O: 'La Consigne'

* Cécile Ahn, Isabel Almeida, Gérard Bethume, Vinciane Binard, Bernard Boigelot, Marina Bouchel, Boul, Valérie Ceulemans, Ingrid Charlier & Michèle Demesmaeker, Tania Closset, Luc Coeckelberghs, Fred Collin, Françoise Colmant, Pierre Courtois, Lucie Couturier, André Dagniau, Julie Debois, André Delalleau, Anne De Meyer, Dominique Deruisseau, Rosette De Stefano, Michaela De Zolt Sappadina, Lory Di Donato & Steve Evrard, Michèle Donis, Philippe Dubit, Nathalie Dury, Franca Gaggiano, Stéphane Gillis, Isabelle Grevisse, Valérie Heinen, François Huon, Cédric Jadin, Marie-Sophie Joie, Murielle Jouniaux, Tamar Kasparian, Emmanuel Kervyn, Catherine Laboureur, Martine Laloux, Marie-Noëlle Lambotte, Françoise Lansch, Mélanie Lefevre, Robert Lemaire, Jacques Iennep, Colette Leroy, Sophie Lestrade, Bernadette Lorge, Lorca, Philippe Luyten, Denis Mahin, Gabrielle Malherbe, Mariette, Jean-Georges Massart, Quentin-Marie Noel, Anne-Sophie Otto, Jacques Patris, Muriel Peers, Marie-Claire Phillips, Alain, Ranzy, Dominique Rappet & Catherine Pleyeres, Romina Remmo, Vincent Smets, Bernard Sercu, Lucas Thonnard, Marie-Paule Thommes, Pauline Tonglet, Monique Transon, Bob Van der Auwera, Nathalie Vande Velde, Hilde Vermeulen, Lionel Vinche, Bern Wery, Fabienne Wiethofs, Sébastien Wouters, Léon Wuidar, Thierry Zeno

* Luc Coeckelberghs

"*La peinture phosphorescente accumule la lumière naturelle ou artificielle lors des périodes d'exposition et la restitue lorsqu'elle se retrouve dans le noir. Voilà pourquoi elle «brille» dans le noir et éclaire avec douceur l'environnement. La phosphorescence est le phénomène observé lorsqu'une matière continue à émettre de la lumière après avoir été éclairée.*"

(19/3-17/4)

Lier, Voorkamer / Kunstenaarsinitiatief: 'Twintig'

* Nieuwe multiples

** Bart Baele, Michael Ballou, Thomas Bogaert, Raphael Buedts, Luc Coeckelberghs, Wim Cuyvers, Mario De Brabandere, Kobe De Meutter, Johan De Wit, Johan De Wilde, Ilse Ermen, Paul Gees, Indianen, David Kramer, Bart Maris, Emmanuelle Quertain, Koen Sels, Batia Suter, Sven 'T Jolle, Herman Van Ingelgem, Tinus Vermeersch

*** hand-out: "Ze vragen altijd aan een schilder uitleg te geven over zijn werk, maar aan een dichter vragen ze nooit er een tekeninkje bij te maken."

Catalogus 'Dan Van Severen 1959-1974', Paleis voor Schone Kunsten Brussel, 1974.

Citaat uit een interview met Yves Gevaert.

Editie

'XI', Lier, Voorkamer / Kunstenaarsinitiatief

* leporello, 11 ex. + 4 e.a., 48 pag.

** digitale print/zuurvrij papier, 21 x 13 cm, 44 (22 x 2) tekeningen

*** gerealiseerd naar: 'Artist Book XI', 2008

(10/9)

Brussel, WIELS Contemporary Art Centre, Art Book Fair: 'Presentation: AB-I / Luc Coeckelberghs'

* With a brief testimony by Sammy Ben Yakoub, Lies Daenen, Sarah de Koning, Luc Derycke, Vincent Geyskens

* Sammy Ben Yakoub

"Het boek van Luc heeft de hele zomer op mijn werktafel thuis gelegen. Ik heb het lange tijd ongeopend gelaten. Maar het boek lonkte wel naar mij, ik voelde wel de aanwezigheid van het boek. Er kwam dus onvermijdelijk een moment dat ik niet anders kon dan er mij in verdiepen. Dat heb ik heel recent dan ook gedaan. Luc had me gezegd: 'Je reflectie moet echt niet over mijn werk gaan, het moet over het boek gaan'. Het was voor mij een ervaring, zoals een goed boek een ervaring is. Een goed boek is vaak een intellectuele oefening, en in dit geval kwam er ook nog een esthetische oefening bij. Dat vergt in mijn geval in de eerste plaats een aangepaste ademhaling. Ik denk dat ademhaling het juiste woord is. Immers, als ik aan een boek begin, kom ik in een bepaald ritme terecht en adem ik daarin mee. Ik adem mezelf door het boek tot ik er uit ontsnap. Terwijl het boek zich voor mij ontvouwt, zoek ik ademend en meanderend een uitweg uit het boek. Ik heb een paar woorden gevonden die mijn idee samenvatten: 'le livre et ses espaces'. Het boek is een amalgaam van ruimtes die samen een traject, een af te leggen weg vormen. Die heb ik dan ook helemaal gevolgd. En wat heb ik ondervonden? Bij kunstboeken en zeker bij kunstenaarsboeken staat je al van bij het begin op de problematiek van de afbeelding. De afbeelding is per definitie problematisch. Een beeld is niet altijd problematisch, maar een afbeelding, een reproductie is dat wel. De vragen waar ik mee zat, waren dan ook: hoe begeef ik mij door de ruimtelijkheid van dit boek - Luc zijn werk kennende, een complexe onderneming - en dan, hoe ga ik om met de problematiek van de afbeelding. Het werk van Luc ervaar ik als heel geometrisch, maar ook kleur speelt een duidelijke rol. Een ander woord dat naar mijn gevoel sterk bij zijn werk hoort is trilling. Dat impliceert beweging, en dat maakt natuurlijk de problematiek van de afbeelding zo mogelijk nog problematischer. Als het louter een geometrisch gegeven zou zijn, zou de problematiek eigenlijk nog meevallen. Maar hoe de trillingen, de vibraties vatten in een boek, dat is waar de kunstenaar en de ontwerper zichtbaar mee geworsteld hebben en aanvaardbare oplossingen voor hebben moeten bedenken. Het begint eigenlijk al met de omslag, het lijken vibrerende krijtstrepen op een grijze vest; daar bovenop een enigmatische titel: AB-I. Het eerste wat je in het boek aantreft is een werveling van afbeeldingen van uiteenlopende aard, ruim twintig pagina's lang. Je weet niet of het gaat over al het werk dat hij ooit gemaakt heeft, er staat ook geen tekst bij. Je ziet al die werken en al die installatiezichten daar op klein formaat naast elkaar afgedrukt, in diverse combinaties. Je begint wel lijnen en verbanden te ontdekken, vormen, kleuren, enzovoort, maar je blijft nog op een zekere afstand. Verderop komen er momenten waarop iemand het woord neemt om duiding te geven en de weg te wijzen vanuit een filosofisch of kunstwetenschappelijk standpunt. Maar het ritme van het boek gaat voort, de beelden nemen stevast weer de bovenhand en maken de teksten relatief. Hoe dieper je in het boek gaat, hoe meer je in voeling komt met de beeldtaal. De afbeeldingen beslaan dan hele pagina's. Ik heb ergens gelezen dat de afmetingen van het boek geïnspireerd zijn op de Modulor van Le

Corbusier, klopt dat? Ja, dus. Dat onderstreept ook weer het belang van de ruimtelijkheid van het boek. De beelden zijn daarin vaak zo geplaatst dat, als je het boek openslaat, je eigenlijk een tweedimensionale ruimte te zien krijgt, een heuse presentatie. Overigens, hoe meer je ziet, hoe meer je denkt dat het je niet zal lukken te doorgronden waar het werk van Luc over gaat. Je benadert het wel vanuit verschillende hoeken, maar een echt sluitend antwoord vind je alsnog niet. Dus blijf je verder zoeken naar een uitgang. Tot het moment - en dat vind ik het mooiste aan het boek - dat je een soort beeldende epiloog aangeboden krijgt. Dan wordt de opbouw duidelijk: helemaal in het begin van het boek is er een afstand tussen ons, lezers/ toeschouwers, en de beelden, dan komen we er stukje bij beetje dichterbij, en helemaal op het einde worden we ondergedompeld in uitvergroete details en zitten we echt in het werk, er is geen ontkomen aan. Op een bepaald moment moet je, haast letterlijk, door het werk van Luc gaan om het boek te kunnen verlaten. En het is op dat moment dat je beseft dat het werk van Luc hoegenaamd niet te herleiden is tot geometrie, maar alles te maken heeft met trilling en beweging en diverse ritmes, in het platte vlak en daarbuiten.”

** Sarah De Koning

“When Luc asked me to talk here today, at the presentation of his first monograph, I wondered how to approach it. Trying to grasp a sense of his body of work, I read and examined the book. I even got to see some of his work first hand in his studio. It dawned on me, though, that the only way I could approach the subject, is from my own perspective, that being, the perspective of a student. Luc was, and still is, after all, my teacher!

Having examined and read the book, and having seen, in that manner, such an in-depth overview of his work, it has become very clear to me how much Luc's own artistic practice correlates with his method of teaching. The visual parameters that have been made evident in this publication, and that seem to be so very essential in his work, are the same ones he points out to his students. It is a necessity so often overseen by eager first-year students, who are struggling within these postmodern artistic times where everything seems possible. Many of us have lost sight of what, in the most purest and essential of ways, makes an image.

Luc showed me, and many others before me, the potential of the most basic of visual elements, and stressed the importance of this initial analysis for every potential artist, so that they themselves can find their own sense of aesthetics and meaning. You could say Luc showed me the potential of the empty canvas, and as I see it, he also does this time after time within his own work. Not only does he, both within his artistic practice and within his educational methods, show what sheer beauty can be achieved with no less than a layer of color or a line - he also points out both to viewers of his works and his students the importance of every detail within a work of art, and how, what seems like a minor visual intervention, can make the greatest of difference when it comes to the result.

Same could be said for his publicized monograph. Luc talked to us about the effort and work he had put into making it, again with his recurring sense for detail, space, proportion, visual beauty and meaning. As far as I'm concerned, this is reflected within the publication.

This recurring sense of contemplation, visual research, the art of really looking, seems to be what drives him both as an artist and a teacher. When Luc talks about art, be it his own or a student's, he always stresses the importance of the drive and the personal quest that precedes the end result. He knows, first hand, art doesn't come out of thin air. He urges us to talk about this visual and intellectual quest, but has the courage to share his own as well.

This same honesty lies within his work and the monograph that captures it. It shows both contemplation and labour, exploration and determination, development and result. He points out the artistic essence that so many of us seem to forget, making him, his book and his art, a valuable contribution to the life of any artist, both established and future.”

*** Luc Derycke

“Ik wil graag iets vertellen over de titel van het boek. Eindelijk, hoor ik jullie zeggen. Het is inderdaad een heikel punt. Ik heb al een aantal mensen horen zeggen dat ze niet kunnen achterhalen wat die titel AB-I betekent. Wat eigenlijk een compliment is, want dat was eigenlijk wel een beetje de bedoeling. Net als voor de kunstenaar, is ook voor mij een boek een lang proces dat zich op het einde stolt in een object. Ik ben trouwens geneigd om dat proces evenveel boek te noemen als het object zelf. In dit geval was het ontwikkelingsproces zelfs een zee van tijd waar we rustig en geconcentreerd mee omgegaan zijn. De vergelijking met de zee is niet zo gek. Op zee kan je een schip aan de horizon zien tevoorschijn komen, en het lijkt wel uren te duren voor het uit je beeld verdwijnt, maar je blijft geïntrigeerd toekijken, rustig en geconcentreerd, alsof je de wacht houdt. Ergens op onze zee van tijd dook natuurlijk de nood aan een titel op. Natuurlijk moest dit boek ‘Luc Coeckelberghs’ heten, maar het werk van Luc valt niet samen met Luc en dus was het wel zinvol en nuttig om een titel naast of boven zijn naam te bedenken. Daarbij komt dat het werk van Luc niet in één net te vangen is, waardoor het extra moeilijk was om er een zin of woorden voor te bedenken. Ik hou van titels die een zekere spanning opwekken, die een debat openen en dan zwijgen, en de hele ruimte laten aan het boek. Ik ben ook iemand die zeer intuïtief werkt. Eigenlijk hebben we op die manier samengewerkt. Ik gaf intuïtieve voorzetten die Luc opving en waar hij zijn eigen draai aan gaf voor hij ze naar mij terugstuurde. In feite was het een soort dans. Op een bepaald moment verscheen het woord AB. Ik zag dat als een typografisch mooi beeld, de eerste letters van het alfabet in een fraai lettertype. Uiteraard heeft AB ook een betekenis. Het is een Latijns voorzetsel dat betekent ‘van, vanaf’. AB paste dus wel, omdat het ook stond voor ‘van, vanaf Luc Coeckelberghs.’ Dat heeft er dan ook lang als titel gestaan. Maar na een tijd overviel ons een soort onrust. Omdat van AB ook makkelijk ABC wordt gemaakt, of erger nog ABBA of zoiets. Er zat iets in dat woord dat eigenlijk niet zuiver genoeg was om als titel van het boek te dienen. Dat moest dus opgelost worden, en op een bepaald moment is dat opgelost door er de i aan toe te voegen. Waar die vandaan kwam, God weet het, maar plots stond die daar. Niet vast aan AB (waar zou ABI immers op slaan), maar ervan geïsoleerd door middel van een gedachtstreepje. Ik heb er nog verder over nagedacht, en ook een poster van gemaakt. AB eindigt op ‘b’, en dat is niet waar het werk van Luc op uitmondt, het is allesbehalve abrupt. Er hoort een ander soort klank bij, een indringend geluid dat meteen om

aandacht vraagt: I, ‘ie’ is scherp en gericht en open. De ‘ie’-klank kan eigenlijk aangehouden worden zolang de adem reikt. In onze visie krijgt AB daarmee een passend verlengstuk. Het gaat hier immers om kunst die lang gerijpt is, en nog verder evolueert, en voortleeft.”

**** Vincent Geyskens

“Het werk van Luc Coeckelberghs charmeert niet. Het shockeert ook niet. Het situeert zich voorbij charme en shock. Volgens de filosoof Henri Maldiney zijn er twee soorten schilders : er is de schilder die tegenover de wereld (devant le monde) staat (de strateeg / in conflict/ de charmeur/ de provocateur) en dan is er de schilder, die in de wereld (dans le monde) staat (luisterend / met tact / voorbij charme en shock).

Het werk van Luc Coeckelberghs ontstaat niet vanuit conflict. Al zou het me plezier doen dit oeuvre eens in het breed in al zijn veelheid samen te zien ; het is mijn indruk dat het niet als eerste intentie heeft te willen laten zien, maar te zien. (Hij wil geen beeld zijn, maar een beeld maken.) Het gaat niet om het gezien worden, maar om inzicht, om zien.

Schilderen is een contemplatieve activiteit : je rookt, zit of staat te kijken, hoopt te zien en poogt te vatten wat er verschijnt en wat er gebeurt. Kijken zonder a-priori's : zegt Luc. Het is een kijken dat mogelijk is “door de absolute blik van het ik” af te leggen, zegt Lies Daenen. Het absolute bestaat niet en zonder een ik kunnen we niet leven. . . .

Wie wil zien, moet stoppen hét te willen zien. . . / moet de wapens afleggen. Het kunstenaarschap van Luc Coeckelberghs valt bijna volledig samen met zijn ontvankelijkheid, zijn gerichtheid op het opene. Het is zonder plan, zonder idee, zonder herinnering of verlangen. Het wenst niet (zoals Paul Klee zei) het zichtbare weer te geven, maar zichtbaar te maken.

Het onderwerp van de schilderkunst is nooit een voorwerp of een thema, maar altijd een activiteit = het gaat de schilder niet om de jas, maar om het hangen van de jas. Het gaat Luc Coeckelberghs niet om de ruimte als product of programma, maar om het denken en het worden van de ruimte.

Het gaat om de ruimte niet als object, maar als traject ; als levende materie, als proces.

Wij nu, wij leven veel in ruimtes als effecten en niet in feitelijke ruimtes. De feitelijke ruimte wordt meer en meer ingeruild voor de geprogrammeerde, geprepareerde ruimte (de virtualiteit). Alles wat aan de basis ligt van het schilderen (: de ruimte, de materie en het lichaam) wordt als hinderlijk ervaren en meer en meer gesupprimeerd. De fictionalisering van de ruimte, die begon met het panorama en via de film is overgegaan in de hypervirtuele, hypergeïndividualiseerde ruimte, waar wij ons als gamers in bewegen, staat haaks op de contemplatieve, kritische afstand, eigen aan het schilderen.

Luc Coeckelberghs is eerst en vooral een schilder (een intelligent en hypergevoelig schilder) en als schilder zet hij zich uit één met de materie, niet om haar uit te zweten in een getormenteerde atelierpraktijk, maar als een noodzakelijke voorwaarde om de ruimte te kunnen denken, om haar zichtbaar en voelbaar te maken. Via texturen en ritmische horizontalen en vertikalen, via doeken en kleuren en verf,

suiker en licht wordt de ruimte gedacht, tastbaar gemaakt en waargenomen.

Deze benadering van de ruimte staat haaks op de virtualiteit, waarin het lichaam wordt opgegeven in functie van het naadloze. Het naadloze is de hel.

Het ondertussen ongeveer 40-jarige kunstenaarschap van Luc Coeckelberghs wordt zichtbaar in AB-I en toont een fris, actueel en fundamenteel kritisch oeuvre van een kunstenaar die in de wereld staat. Het is gelukkig geen te testamentair, maar een inspirerend, levend en lijvig boek, dat ruimte en licht geeft, en inzicht."

Editie

'Presentation: AB-I, Luc Coeckelberghs', WIELS, Art Book Fair

* 10 ex. + 5 a.p. + 1 p.p.

** digitale print/zuurvrij papier, 36,9 x 30 cm

Editie – Free Poster

'Presentation: AB-I, Luc Coeckelberghs', WIELS, Art Book Fair

* 500 ex.

** digitale print/zuurvrij papier, 35,6 x 28,6 cm

(25/9 – 30/10)

Welle, Galerie EL: 'Luc Coeckelberghs – Denitsa Todorova, Lore Vanelstande, Robin Vermeersch'

Boek

'De Best Verzorgde Boeken, Studentenselectie 2015', Arnhem, ArtEZ Hogeschool voor de kunsten/ Graphic Design - Amsterdam, Stichting De Best Verzorgde Boeken, pag. 9/17-22/31 |

* Sander Molenaar, Floor Weijts, Stichting De Best Verzorgde Boeken, 344 pag., kl. ill., Nederlands

Boek

'Space and Spatialization in Contemporary Music: History and Analysis, Ideas and Implementations.', Los Angeles, Moonrise Press, pag. 364

* Maria Anna Harley

** 482 pages, ISBN 9780996398169

*** PDF Download, ISBN 9780996398176

**** The 1994 doctoral dissertation by Maria Anna Harley. The dissertation was presented at the Faculty of Music, McGill University in Montreal, Canada, and was written under the academic supervision of Professors Bo Alphonse and Susan McClary.

2017

(20/02)

'Pair A Pair', Pierre Kluyskens

* *Jeu pour artistes : Le jeu s'appelle 'Processus Créatif' et compte 52 cartes-images (le choix a été fait avec la collaboration de la psychanalyste Cathérine Simonart). Un protocole invite un à un des artistes à choisir deux cartes-images. La combinatoire est indéfinie. Un photo-témoin fixe chacune des paires obtenues. Chaque pair est datée, signée, cachetée. L'ensemble des cartes-images unies par paires et la photo-témoin sont diffusées sur le web.*

* Spel voor kunstenaars : De naam van het spel is 'Creatief Proces'. Het bestaat uit 52 beeldkaarten (de keuze gebeurde in samenwerking met de psychoanalyste Cathérine Simonart). Het protocol bestaat erin dat een kunstenaar twee beeldkaarten selecteert. Het aantal combinaties is oneindig. Een foto legt de gekozen combinaties vast. Ieder paar wordt gedateerd, gesigneerd, afgestempeld. Alle geselecteerde paren en hun fotografische authenticatie worden getoond op het Web.

** <http://photo.quovadisart.be/?portfolio=pair-apair>

*** Thorsten Beansch, Lea Belousovitch, Pascal Bernier, Annick Blavier, Maria Julia Bollansée, Jean-Marie Bytebier, Jacques Charlier, Brigitte Closset, Chuong Le Quan (Chris Cardiac), Luc Coeckelberghs, Roby Comblain, Leo Copers, Pascal Courcelles, Nathalie De Corte, Gérard Dederen, Luc Deleu, Natalia De Mello, Jo De Smedt, Eric De Smedt, Stefaan Dheedene, Juan D'Oultremont, Peter Downsbrough, Christine Dupuis, Michel Dusariez, Sylvie Eyberg, Jot Fau, Anne Marie Finné, Claude François, Michel François, Pierre Houcmant, Djos Janssens, Aida Kazarian, Bernadette Kluyskens, André Lambotte, Elise Leboutte, Jacques Lenep, Annick Lizein, Jacques Lizène, Daniel Locus, Emilio Lopez-Menchero, 'M', Cécile Masart, Nadja Massun, Jacqueline Mesmaeker, Daan Milius, Benjamin Monti, Jean-François Octave, Baudouin Oosterlynck, Ria Pacquée, Olivier Pé, Armyde Peignier, Jean-Pierre, Ransonnet, Kelly Schacht, Cathérine Simonart, Laurence Skivée, Olivier Stevenart, Clara Thomine, Aldo Guillaume Turin, Els Vanden Meersch, Paphaël Van Lerberghe, Freddy Van Parys, Angel Vergara, Bob Verschuere, Bernard Villers, Léon Wuidar

(19/05-21/05)

Antwerpen, Nieuw Zuid, 'Antwerp Art Weekend', "TWEETS" nieuwe edities Voorkamer, Lier'

(25/06 – 10/09)

La Louvière, MiLL, Musée Ianchelevici: 'La biennale ARTour 2017 - Collecte, collection, collectionneur: un monde à soi'

* Brigitte Closset, Luc Coeckelberghs, Leo Copers, Fred Eerdeken, Eric Fourez, Filip Francis, Michel François, Bernard Hubot, Aida Kazarian, Jean-Georges Massart, Baudouin Oosterlynck, Francis Schmetz, Frank Theyts, Dominique Vermeersch

Catalogus

'ARTour 2017 - Collecte, collection, collectionneur: un monde à soi', Morlanwelz - Musée Royale de Mariemont / La Louvière - Centre Culturel Régional du Centre, pag. 48

* div. auteurs, 144 pag. kl. ill., Français

(01/07– 27/08)

Genk, C-mine, 'BLACK to the Future' - 'De Formidabelen', Een ode aan Jan Kenis

* 20 kunstenaars/ontwerpers/generatiegenoten van Jan worden gevraagd een jong talent voor de tentoonstelling voor te dragen.

** Jan Carlier > Stijn Wybrouw, Casimir > Kaspar Hammacher, Luc Coeckelberghs > Antoine Waterkeyn, Walter Daems > John Bijmens, Dré Devens > Erik Habets, Fred Eerdeken > Johan Bruninx, René Geladé > Griet Moors & Remco Roes, Willo Gonnissen > Katrien Claes, Frank Hendrickx > Jorden Boulet, Dan Holsbeek > Julio Comacho-Vincente, Liesbeth Jonckheere > Erik Chiafele, Ester Kenis > No7em, Hannah Kenis > Jan Marechal, Johannes Késenne > Moana Andreani, Jo Klaps > Michaël Vanhoof, Raymond Minnen > Helena Ceuppens, Patrick Reuvis > Jonas Van Put, Luc Smeets > Niels Vaes, Lucas Vanlessen > Alexandra Bertels, Liliane Vertessen > Natalia Drobot, Hans Weyers > Jadot & Barbier, Nivo Zero > Danny Bierset / Wim De Jaegher / Noortje De La Haye / Marijn Dionys / Nick Ervinck / Pablo Hannon / Hanne Keirse / Ester Kenis / Miette Marneffe / Liesje Reyskens / Jeff Rutten / Jenny Stieglitz & Astrid Vanlessen

Catalogus

'BLACK to the Future' - 'De Formidabelen', Genk C-mine, Uitgeverij Inbetween

* Patick Reuvis, 102 pag. + nt gepagineerd katern, z/w en kl ill., Nederlands

** Aanbrengende en deelnemende kunstenaars

*** Luc Coeckelberghs

"Toen ik Antoine zo'n vier jaar geleden leerde kennen schilderde hij met olieverf figuratieve beelden op schilderdoek. Dat doet hij nog steeds, maar nu met industriële lakverf op paneel.

Het schilderproces is voor hem een eenwording, een vereenzelviging met zijn materie en met zijn onderwerp. Dat is letterlijk en figuurlijk het geval. Zijn werkplaats, lichaam, kleding, werktuigen, ... worden één massa verf, kleur, materie en ... vorm.

Niet toevallig 'schilderde' hij een serie Tarotkaarten. Hier kon hij zich niet alleen materieel maar ook intellectueel identificeren met de dwaas, de nar. De artiest die het publiek met grapjes en behaaglijke verhalen onderhoudt. Die rol ligt hem en hij speelt ze uitbundig en met verve. Hij lijkt er mee samen te vallen. Maar in hoeverre laat hij in zijn kaarten kijken?

Het spel is hier ontdaan van het onderhoudende en vrijblijvende. Het is bittere ernst geworden."

(21/08 – 09/09)

Ciney, Centre Culturel: 'La Consigne. Coffres et malles d'artistes'

* Zie 2016: (12/03-20/03), Namen, Etablissements Lock'0: 'La Consigne'

Artist Book XIX – 2017/29

* 24,6 x 16,8 cm, 188 pag.

** inkt en grafiet op papier, pen en penseel /
lederen cover

*** binding Nina Borgonjon

Database

'Forgotten Heritage. European avant-garde art online', online databank van Europese avant-garde kunst 1960 en 1980.

* Fundacja Arton/ARTon Foundation in Warschau en gesteund wordt door de Europese Commissie (Creative Europe Programme – Culture Component). Naast LUCA School of Arts – Campus Sint-Lukas Brussel, zijn ook het Institute of Art History in Zagreb en Kumu Art Museum of Estonia in Tallinn partners

** Dr. Liesbeth Decan, Dr. Marie-Pascale Gildemyn, Mevr. Phyllis Dierck, Dhr. Raf Wollaert
*** www.forgottenheritage.eu

Luc Coeckelberghs

°1953, Meensel-Kiezegem, woont en werkt in Meensel-Kiezegem

* Biografie

“Vanuit een diepgaande analyse van fundamentele aspecten van de schilderkunst (textuur, kleur, formaat, verhouding, licht techniek, materiaal, et cetera) onderzoekt Luc Coeckelberghs het begrip ‘ruimte’ in de context van de beeldende kunsten. Al van bij de aanvang van zijn kunstopleiding aan het Hoger St.-Lukasinstituut in Brussel (1972-1976) vormt abstractie daarbij het uitgangspunt. Een doorgedreven uitpurging van een beperkte set beeldelementen (lijn, kleur, formaat), de ‘all-over’ behandeling van acrylverf in texturen en patronen op het doek en de belangrijke rol van het formaat en de ruimtelijke wisselwerking van de werken onderling doet de vroege werken van de kunstenaar enigszins aansluiting vinden bij de principes en de esthetiek van de Minimal Art. Vergelijkbaar met de manier waarop Marthe Wéry of Dan Van Severen omgaan met dit gegeven, plaatst Coeckelberghs echter het procesmatige, ambachtelijke, genuanceerde en fragiele steeds tegenover de cerebrale en mechanische directheid van de meeste ‘hard-edge’ minimalisten. Hoewel de kunstenaar steeds vanuit het paradigma van de schilderkunst vertrekt, vertonen veel van zijn werken een sculpturale dimensie, zij het als een assemblage van canvassen, als een in situ-ingreep in een specifieke context, als een (monumentale) sculptuur an sich of als een efemere lichtinstallatie. De activatie van een ruimte, die volgens de kunstenaar verder gaat dan de traditionele begrenzings van het doek, fungeert als het verbindende principe bij uitstek in het oeuvre van Coeckelberghs. Reeds in zijn vroege kunstenaarsmanifest “De absolute ruimte is universeel” dat de kunstenaar tijdens zijn residentie aan de Accademia di Belle Arti en de Accademia Belgica in Rome in 1978 schreef, ligt het cruciale belang hiervan besloten. Binnen deze zoektocht is voor de wisselwerking tussen de fysieke of architecturale ruimte enerzijds en de mentale of virtuele ruimte anderzijds steeds een sleutelrol weggelegd. Deze dynamiek ligt tevens aan de basis van de bijzondere zintuiglijke ervaring die plaatsvindt in confrontatie met Coeckelberghs’ werk. De kunstenaar is er namelijk op gericht verder te gaan dan het louter optische of tactiele: een no-nonsense spiritualiteit van hier en nu ontvouwt zich in het spanningsveld tussen materie en het overstijgen daarvan.”

** Werken

1. “[Reeks Schilderijen/Tekeningen] ‘1978/5; Five times two identical paintings’, 1978, acryl op papier, 10 x (56 x 37,5) cm – in totaal 56 x 392 cm
Van den Bergh, E; Daenen, L.
‘Luc Coeckelberghs: AB-I’,
Gent: AsaMER, 2015. p. 146

Coeckelberghs’ vroegste werken uit de jaren ’70 bestaan uit zich herhalende reeksen op papier of doek waarin op een uitgepuurd beeldelement, dikwijls de lijn, minimaal wordt gevarieerd. 1978/5 is een voorbeeld van deze minimalistische rigiditeit. De reeks bestaat uit 10 werken op papier. Allen delen ze hetzelfde beperkte formaat. In paren van twee identieke grijswaarden, toont de kunstenaar telkens een andere schakering van de kleur door gebruik te maken van summiere vlekjes of lijntjes in zwarte acrylverf. Op die manier ontstaan vijf paar nagenoeg identieke werken. Bij elke tentoonstelling werd de volgorde van de werken veranderd waardoor 3.629.680 combinaties mogelijk zijn.”

2. “[Reeks Schilderijen/Tekeningen] ‘1979/1; Ziggurat’, grafiet op papier, 21 x (62 x 45) cm – in totaal 377 x 275 cm
Van den Bergh, E; Daenen, L.
‘Luc Coeckelberghs: AB-I’,
Gent: AsaMER, 2015. p. 101

Ziggurat is een reeks die bestaat uit 21 verschillende vellen papier die trapsgewijs of volgens het principe van een piramide opgehangen worden. Op elk vel is een andere grijswaarde zichtbaar, die gecreëerd werd door het telkens met een andere grafietwaarde in te kleuren. De reeks werd wandvullend – van vloer tot plafond – gepresenteerd. Naast de dimensie van de ruimte waarin het werk een rol speelt, is er ook de referentie naar een bestaande typologie, nl. die van de Mesopotamische ziggurat. Het illustreert Coeckelberghs’ interesse voor (religieuze) architectuur die ook voor de rest van zijn oeuvre een belangrijke inspiratiebron vormde.”

3. “[Ruimtelijke Installatie] ‘1978/4; One hundred and forty balls’, 1978, tijdelijke installatie (Provinciale Normaalschool Tienen, B), acryl op ballen (diameter 5cm) in papier-maché, katoendraad
Van den Bergh, E; Daenen, L.
‘Luc Coeckelberghs: AB-I’,
Gent: AsaMER, 2015. p. 66,182,190

One hundred and forty balls is Coeckelberghs’ eerste in-situ-installatie. Zijn ingreep vond plaats in de monumentale hal van de Provinciale Normaalschool te Tienen. De opzet van de kunstenaar bestond erin de graduele lichtinval in de ruimte, een immaterieel gegeven, fysiek ervaarbaar te maken. Daartoe dompelde de kunstenaar 140 balletjes onder in verf: van spierwit tot verzadigd geel. Deze schikte hij vervolgens in twee parallelle rijen aan weerszijden van de ruimte. Aangezien de witte balletjes een vergrote lichtheid uitstraalden ten aanzien van de gele, daalt de hoogte waarop de balletjes zijn opgehangen naargelang hun gele kleur toeneemt. Op die manier ontstond een tussenruimte waarin de toeschouwer zich vrij door een denkbeeldig vlak kon bewegen dat omzoomd werd door de balletjes.”

4. “[Ruimtelijke Installatie; Sculptuur] ‘1979/6; Tryptich’, acryl op geweven en geplakte katoendraad, 3 x (175 x 22) cm – totaal 175 x 166 cm

Van den Bergh, E; Daenen, L.
‘Luc Coeckelberghs: AB-I’,
Gent: AsaMER, 2015. p. 30

Tryptich is naast One hundred and forty balls één van de eerste verkenningen van de kunstenaar in de ruimte buiten het canvas. Subtiliteit en eenvoud kenmerken de werken. De broosheid van het materiaal waarin Tryptich gerealiseerd werd, katoendraad, sluit hierbij aan. Naast katoen maakte Coeckelberghs in dezelfde periode ook van ijzerdraad, verbandgaas of houten staafjes gebruik om geometrische basisvormen mee te ‘weven’ in de ruimte. Ondertussen behoort het weefselachtige oppervlak, gevormd door gevoelige, ritmische lijnvoeringen en arceringen, tot de signatuur van de kunstenaar. Naast een zekere tactiliteit, heeft de materie echter ook een mentale invloed: “Fragiliteit roept op de een of andere manier agressie op bij bepaalde mensen, terwijl je juist het tegenovergestelde zou verwachten.”

2018

(07/01)

Sint-Truiden, CC De Bogaard:
Begeleidende tekst bij een editie van Kain Walgrave n.a.v. zijn eerste individuele tentoonstelling

* Luc Coeckelberghs

Een ‘artistieke methode’.

“Kain Walgrave ontwikkelt een ‘artistieke methode’ die toelaat interessante en sensibele beelden te genereren die erg vaak niet hiërarchisch gestructureerd zijn en een ‘all-over’ bewerking aan de oppervlakte tonen. Heel dikwijls hebben ze ook uitgesproken esthetische kwaliteiten. Schildermiddelen als verven, inkten, vernissen, harsen, lijmen, ... op dragers als papier, linnen, kunststof, ... worden ‘schildertjes’. Heel occasioneel zijn het groot formaat prints van digitale beelden. Door de onderlinge combinatie en interferentie van verschillende materies in fysieke en/of chemische processen, ontstaan beelden uit zichzelf op een dynamische wijze en in een open systeem dat permanent in beweging is. Enkel de voorwaarden tot beeldvorming worden materieel en mentaal bepaald, dan vormt het beeld zichzelf. Als een statische momentopname of als een beeld in voortdurende wording.

Dat specifieke beeld heeft ofwel een definitief statuut en is dus een autonoom kunstwerk, ofwel een voorlopig statuut. Dat wordt later gebruikt als onder-‘schildering’ voor nieuwe processen en het genereren van nieuwe beelden. Zo kunnen er kunstwerken ontstaan die een opeenstapeling zijn van tientallen al dan niet transparante lagen die samen het definitieve beeld vormen. Dat kan in grijswaarden of in een beperkt kleurpalet, zonder of met uitgesproken materialiteit. De klemtoon kan liggen op een ‘schildermaterie’ louter als kleurdruager ofwel op een dito materie die samen met de kleur ook materie toont. Die materie kan zeer uitgesproken zijn in het uiteindelijke beeld en zoals de kleur trouwens in verschillende lagen opgebouwd. In een serie recente werken wordt haast alle klemtoon op de materie gelegd. Die wordt zelf ontwikkeld door hout te verbranden en aan het overblijvend roet en de resterende as bindmiddelen toe te voegen om een eigen zwarte ‘verf’ te bekomen.

Dat het systeem permanent in beweging is, is dikwijls letterlijk te nemen omdat het ontstaansproces niet stopt in de loop van de tijd en het beeld voortdurend wijzigt. Zo wordt de klemtoon nog uitdrukkelijker op het dynamisch proces gelegd en niet op een statisch spoor van ontstaan.

De beelden zijn verwijzingen naar, of afbeeldingen van rizomatisch denken. Kaïn zegt daar over: "Door uit te gaan van rizomatische structuren die dynamisch zijn, verbindingen maken, alle kanten uitkunnen en geen logisch begin of einde hebben, ga je er eigenlijk van uit dat je dingen niet hiërarchisch kan ordenen en toch probeer ik, samen met mijn beelden, alles netjes te archiveren en te nummeren. Dit is eigenlijk een onmogelijke strijd, maar toch iets heel menselijks."

Letterlijk alles wat in het atelier gebeurt, uitgeprobeerd en onderzocht wordt komt in een 'werkarchief' terecht dat momenteel uit een paar honderd archiefdozen plus tientallen 'kunstenars-/onderzoeksboeken' bestaat.

Resultaten van materie- en materiaalonderzoek, foto's die dagelijks gemaakt worden, interessante teksten, nuttige informatie allerhande, boeiende voorwerpen, ...

Dat archief wordt op een analoge wijze behandeld en heeft hetzelfde statuut als de kunstwerken zelf. Het heeft een dynamische, in alle richtingen groeiende horizontale structuur, er is geen sprake van een hiërarchie. Het is als een rizoom.

De genummerde archiefdozen kunnen regelmatig van plaats veranderen waardoor de chronologie van het systeem niet meer klopt maar de klemtoon naar de actualiteit van de inhoud verlegd wordt.

Door de specifieke wijze van beelden voortbrengen ontstaan er groepen, families van werken. Een groep, familie kan gevormd worden door de ruimtelijke begrenzing van de drager of de materie ervan, door de schildermaterie, door een fysisch of chemisch proces, door een kleur, ...

Bij de naamgeving van de werken wordt de betekenis van de groepen duidelijk. Elk werk krijgt een opvolging van getallen als identificatie, waarbij elk getal verwijst naar een specifieke groep, familie. Zo wordt het levendige karakter van het oeuvre nogmaals beklemtoond.

Het rizomatisch horizontaal gestructureerde niet hiërarchische denken staat natuurlijk in schril contrast met alles wat ons omringt in onze actuele maatschappij (inclusief het artistieke veld) waar ongeveer alle denken, handelen en organisatie een boom- en/of piramidale verticale structuur vertegenwoordigt en sterk hiërarchisch is. De gevolgen van een dergelijke organisatie tonen duidelijk de limieten van het systeem. Het standpunt dat Kaïn inneemt en waarvan hij zijn manier van werken, denken en leven gemaakt heeft is moedig, constructief en verantwoordelijk. Zijn overtuigende beeldende resultaten tonen ons dat het wel degelijk zin heeft."

(18/03-17/06)

Machelen-Zulte, Roger Raveelmuseum: 'Academie Leon - Eenzijdig gestreken'

* Kunsttijdschrift Academie Leon – Eenzijdig gestreken van 1986 tot 1990

** per jaargang vier nummers, vijfde jaargang één nummer

*** elk nummer bevat een lino-sneede : Louis Paul Boon, Johan Boutelegier, Raf Buedts, Luc Coeckelberghs, Amédée Cortier, Raoul De

Keyser, Dirk De Vos, Ignace De Vos, Luc Drieghe, Noël Drieghe, Jules Lismonde, Alex Michels, Johan Parmentier, Roger Raveel, Frank Van den Bergh, Benoît van Innis, Dan Van Severen

Boek

'Academie Leon - Eenzijdig gestreken - Vijf jaargangen van negentienhonderd zes en tachtig tot negentienhonderd negentig', Roger Raveelmuseum, Machelen-aan-de-Leie

* Redactie Piet Coessens, Tom Jooris

** niet gepagineerd, z/w en kl ill., Nederlands

*** Lino-sneede: Laatste jaargang, nummer 3, 21 september 1990

(08/09-30/09)

Ninove, diverse locaties: 'Krasj 4 – Kunstbiënnale in Ninove'

* curatoren, Rik De Boe, Johan De Wilde, Reinhard Doubrava

** And Many More, Philip Aguirre y Otegui, Leyla Aydoslu, Hans Beckers, Thomas Bogaert, Line Bogaerts, Rudi Bogaerts, Dirk Braeckman, Jonathan Callan, Luc Coeckelberghs, Marthe Coolens, Wouter Coolens, Joachim Coucke, Jesse Cremers, Werner Cuvelier, Hans Demeulenaere, Vincent De Roder, Robert De Vriendt, Johan De Wit, Helmut Dick, Rein Dufait, Paul Gees, Frederic Geurts, Susanne Kutter, Christophe Lezaire, Bart Lodewijks, Ariane Loze, Dirk and Maik Löbber, Urs Lüthi, Thomas Min, Rik Moens, Peter Morrens, Marc Nagtzaam, Ohio (Uschi Huber & Joerg Paul Janka), Merlyn Paridaen, Jaime Pitarch, Emmanuelle Quertain, Patricia Smith, Lore Smolders, Walter Swennen, Denitsa Todorova, Roeland Tweelinckx, Laura Van, Steffie Van Cauter, Kris Van Dessel, Carole Vanderlinden, Griet Van de Velde, Hillebrand van Kampen, Herman Van Ingelgem, John Van Oers, Loïc Van Zeebroek, Hans Verhaegen, Karel Verhoeven, Remi Verstraete, Adriaan Verwée, Co Westerk, Sarah Westphal, Wim Wauman, John Wood & Paul Harisson

(15/09-07/08)

Rochefort, Centre Culturel: 'La Consigne – Coffres et malles d'artistes'

* Zie 2016: (12/03-20/03), Namen, Etablissements Lock'O: 'La Consigne'

(23/09)

Stekene, Verbeke Foundation: 'Transplantoux – Connected by Art'

* curator Lies Daenen

** Fred Bellefroid, Jean-Marie Bytebier, Ulrike Bolenz, Luc Coeckelberghs, Anton Cotteleer, Mario De Brabandere, Johan De Wit, Hadassah Emmerich, Jan Goossen, Wout Hoeboer, Patrick Keulemans, Shlomo Koren, Agnes Maes, Pieter Jan Martijn, Bie Michels, Peter Morrens, Olga Morano, Warre Mulder, Luc Piron, Ivan Popovic, Gert Robijns, Gust Romijn, Stefan Serneels, Tinka Pittoors, LMG Ploem, David Speybrouck, Oey Tjeng Sit, Gert Verhoeven, Walter Vilain, Peter Weidenbaum

Catalogus (digitaal)

'Transplantoux – Connected by Art', pag. 15

* http://connectedbyart.transplantoux.be/wp-content/uploads/2018/09/TP_Catalogus_v03.pdf

Magazine

(29/09)

'SABATO', Weekend magazine 'De Tijd', 'Open Deur', pag 4 - 5

* Binnenkijken in het herenhuis van kunstenaar en tentoonstellingsmaker Rik De Boe in Ninove

** Tekst: Thijs Demeulemeester / Foto: Thomas Vanhoute

Artist Book XX – 2018/5

* 9,4 x 16,4 cm, 72 pag.

** Ecoline op Nepalees papier / in foedraal

*** binding Kristien Verdin

Artist Book XXI – 2018/6

* 32 x 23,5 cm, 108 pag.

** 54 pentekeningen – inkt op papier

*** binding Nina Borgonjon

Artist Book XXII – 2018/7

* 16,2 x 31,6 cm, 148 pag.

** Ecoline op Nepalees papier / in foedraal

*** binding Kristien Verdin

2019

(11/01-27/01)

Rixensart, KAMER NEGEN / K9:

'Ouverture de KAMER NEGEN'

* Carl Andre, Baseman, Marianne Berenhaut, Raphael Buedts, Joseph Beuys, Michel Boulanger, Brigitte Closset, Luc Coeckelberghs, Leo Copers, Johan Creten, Jean Decoster, Anne De Gelas, Suzanne Duchamp, Filip Francis, Michel François, Florence Fréson, Bernard Gaube, Roel Gousse, Marc Guillaume, Silvia Hatzl, Bernard Hubot, Aïda Kazarian, Florian Kiniques, Antoine Laval, Daniel Locus, Bernd Lohaus, Jean-Georges Massart, Baudouin Oosterlynck, Sabine Oosterlynck, Jean-François Pirson, Dominique Rappez, Stephen Sack, Francis Schmetz, Frank Theys, Dan Van Severen, Jelena Vanoverbeek, Dominique Vermeesch, Bernard Villers

(15/02-03/03)

Rixensart, KAMER NEGEN / K9: 'Luc Coeckelberghs '1979 – 1980''

(28/02-20/03)

Brussel, LUCA Bibliotheek Sint-Lukas:

'Vitrine #105 – Luc Coeckelberghs'

(10/03-24/03)

Tielt-Winge, H8X12: 'Luc Coeckelberghs – Greet Stroobants'

Muzikale Compositie

* 2019/3 L.C.' (N° 500, 2019), 1'48", maart 2019

** Dominique Lawalrée (1953-2019), componist

(17/05-16/06)

Antwerpen, Antwerp Art Weekend

2019, Pulsar, 'The Circle Club'

* Christiane Blattmann, Kris Burm, Luc Coeckelberghs, Filip Collin, Henk Delabie, Manu Engelen, Liesbeth Gruppings, Philip Janssens, Ina Leys, Jef Meyer, Ulysses Ost, Timothy Segers, Boy & Erik Stappaerts, Tamara Van San, David Wauters

(16/11-01/12)

Mariembourg, Centre Culturel
Christian Colle, Rotonde du CFV3V:
*'La Consigne; Coffres et malles
d'artistes'*

Brussel, St Lukas Galerie:
'40 jaar Sint-Lukas Galerie'

* Instagram project: <https://www.facebook.com/notes/sint-lukasgalerie-brussel/40-jaar-slg-1981-luc-coeckelberghs/1135085409986578/>

Artist Book XXIII

* 14,7 x 33,3cm, 56 pag., in foedraal

** Ecoline op Nepalees papier

*** Binding: Kristien Verdin

Artist Book XXIV

* 14,7 x 33,3 cm, 60 pag., in foedraal

** Ecoline op Nepalees papier

*** Binding: Kristien Verdin

Artist Book XXV

* 16,8 x 34,8 cm, 32 pag., in foedraal

** Ecoline op Nepalees papier

*** Binding: Kristien Verdin

Artist Book XXVI

* 16,2 x 35,2 cm, 56 pag., in foedraal

** Ecoline op Nepalees papier

*** Binding: Kristien Verdin

Boek

'Licht als artistiek medium', Greet Billet,
Leuven, KU Leuven Faculty of Arts &
LUCA School of Arts

* Doctoraatsthesis, 304 pag.

** medewerkers : Sascha Bru/thesis advisor ,
Liesbeth Decan/thesis co-advisor, LUCA School
of Arts/degree grantor, Katholieke Universiteit
Leuven/degree grantor